

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

juni/juli 2001*

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1875
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1893
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1918
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1925
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1931
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1936
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1939
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport**	1973
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1989
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1995
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2025
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	2053
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2053
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	2054

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2057

* Nr. 14 van 8 juni 2001, Nr. 15 van 22 juni 2001, Nr. 16 van 6 juli 2001

**Op 11 mei 2001 werd de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, opgevolgd door de heer Paul van Grembergen.

De bevoegdheid "Sport" werd daarbij overgedragen aan de heer Bert Anciaux. De heer Paul van Grembergen werd : "Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken" (besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 2001, Belgisch Staatsblad van 12 mei 2001).

De vragen worden gepubliceerd onder de minister die bevoegd was op datum van de vraag. Indien het antwoord werd verstrekt door de opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 54
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE**

*Informatie- en klachtenbeleid – Kritiek Vlaamse
Ombudsdienst*

In het Jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst werd gesteld dat uit de aard van de klachten en vragen bleek dat de nulde, eerste en tweede lijn nog geen werkzame begrippen waren voor de burger. Al te vaak contacteerde de burger de Ombudsdienst met vragen die eigenlijk bestemd waren voor de Infolijn, of had hij de klacht nog niet eens met de klachtenmanagers binnen het Ministerie aangekaart vooraleer hij de Ombudsdienst inschakelde (*Jaarverslag 1999, blz. 57 – red.*).

Uit het Jaarverslag 2000 blijkt dat de Vlaamse Ombudsdienst nog altijd met hetzelfde probleem wordt geconfronteerd. (*Jaarverslag 2000, blz. 53 – red.*)

1. Er is het voorbije jaar een campagne gevoerd rond de taakstelling van de Vlaamse Infolijn. Aangezien uit de cijfers van de Vlaamse Ombudsdienst blijkt dat het nog niet duidelijk is wat de precieze taakverdeling tussen Infolijn, Ombudsdienst en klachtenmanagers is, rijst de vraag of een bijsturing van de campagne niet aangewezen is.

Werd terzake reeds een initiatief genomen ?

2. Zo ja, welke middelen trekt de minister hiervoor uit en binnen welke termijn moet dit worden gerealiseerd ?

3. Zo neen, waarom wordt zulk een informatie-campagne specifiek gericht op de taakverdeling tussen Infolijn, Ombudsdienst en klachtenmanagement binnen het Ministerie niet overwogen ?

Antwoord

De campagne rond de Vlaamse Infolijn waarnaar in de vraag wordt verwezen, is volledig afgerond, zodat bijsturing ervan niet meer mogelijk is. Bij eventuele latere campagnes ter bekendmaking van de Vlaamse Infolijn zal uiteraard wel rekening dienen te worden gehouden met de opmerkingen van de Vlaamse Ombudsdienst.

Overigens is er al een nauwe structurele samenwerking tot stand gebracht tussen de Ombudsdienst en de Vlaamse Infolijn. Voor de details hiervan kan worden verwezen naar hoofdstuk 2.6, "De samenwerking met de Vlaamse Infolijn", in het Jaarverslag 2000 van de Ombudsdienst (blz. 38-39).

Deze samenwerking houdt in dat verzoekers die met een informatievraag naar de Ombudsdienst bellen, steeds worden doorverbonden met de Vlaamse Infolijn, en dat omgekeerd burgers die met een klacht naar de Vlaamse Infolijn bellen, worden doorverbonden naar de Ombudsdienst. Dit betekent dat ze aan het toestel kunnen blijven en voor een gratis gesprek worden doorgeschakeld. Verder trad de Vlaamse Infolijn op als eerstelijnscontact voor mensen die naar aanleiding van de bekendmakingscampagne rond de Vlaamse Ombudsdienst telefonisch contact zochten met de Ombudsdienst.

Er is met andere woorden nu al gezorgd voor een zo klantvriendelijk mogelijke benadering : of de burger nu belt naar de Ombudsdienst of naar de Vlaamse Infolijn doet er feitelijk niet toe, hij komt toch steeds terecht bij de instantie die hem kan helpen, zonder dat dit enigerlei kosten voor hem meebrengt.

De problematiek die de Vlaamse Ombudsdienst aan de orde stelt en die in de parlementaire vraag wordt hernomen, kan uiteraard niet los worden gezien van de totale problematiek van het klachtenmanagement bij de Vlaamse overheid. Hiervoor kan worden verwezen naar het op 15 mei 2001 door het Vlaams Parlement goedgekeurde decreet houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen. De inwerkingtreding van dit decreet zal nopen tot een totale organisatie van het klachtenmanagement bij de diensten van respectievelijk eerstelijnsklachtenbehandelaars, Infolijn en Vlaamse Ombudsdienst. De organisatie

van het klachtenmanagement wordt nu reeds voorbereid binnen de administratie.

De wijze waarop dit klachtenmanagement op een gecoördineerde wijze zal worden georganiseerd en de taakverdeling die hierop zal aansluiten, zullen het voorwerp van grootschalige bekendmaking via de media dienen uit te maken. In die campagne en in de daaropvolgende bekendmaking zal aandacht worden besteed aan alle verschillende instanties die een rol (kunnen) spelen bij de klachtenbehandeling, en zal moeten worden geïdentificeerd welke instantie voor welke soort vraag en/of klacht kan worden aangesproken.

Toch doet men er goed aan de complexiteit van dit soort boodschap niet te onderschatten.

Het ligt volstrekt niet voor de hand voor de gewone burger het onderscheid duidelijk te maken tussen informatievoorziening, eerstelijnsklachtenmanagement en tweedelijnsklachtenmanagement, en de complexiteit van dit gegeven mag er in geen geval toe leiden dat de burger afhaakt. Het zal van het grootste belang zijn de boodschap voor de burger zo eenvoudig mogelijk te houden en een zo klantvriendelijk mogelijke behandeling van vragen en klachten te organiseren.

Zonder op de concrete uitwerking hiervan vooruit te willen lopen, lijkt het daarbij van wezenlijk belang de burger een neutraal, laagdrempelig en gemakkelijk herkenbaar aanspreekpunt aan te bieden en dit continu zo breed mogelijk bekend te maken. De Vlaamse Infolijn vervult die rol nu reeds voor mensen die vragen hebben, zij kan dat *mutatis mutandis* wellicht ook voor klachten: mensen bellen dan gratis naar de Vlaamse Infolijn en worden wanneer nodig gratis doorverbonden met hetzij de eerstelijnsklachtenbehandelaar, hetzij de Vlaamse Ombudsdienst als tweedelijnsklachtenbehandelaar.

Alleszins dient te allen prijze te worden vermeden dat de burger wordt afgeschrikt of – sterker nog – afgestraft wanneer hij zich niet meteen tot de juiste instantie wendt.

Vraag nr. 56
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE

Kijk- en luistergeld – Kritiek Vlaamse Ombudsdienst

Uit het Jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst blijkt dat klachten inzake kijk- en luistergeld 34,6 % van alle klachten in 2000 uitmaken (*Jaarverslag 2000, blz. 60 – red.*). Vaak zijn de klachten terug te brengen tot problemen van communicatie en dienstverlening of fraude.

Een aspect hiervan is de inschakeling van de gerechtshoofden bij de inning van het kijk- en luistergeld (*Jaarverslag 2000, blz. 68 e.v., Aanbeveling 2000-05 – red.*). Voor mensen met betalingsmoeilijkheden kan dit tot vervelende situaties leiden.

1. Bestaat de mogelijkheid binnen de wet op het kijk- en luistergeld om een afbetalingsplan toe te staan aan mensen met betalingsmoeilijkheden?
2. In hoeveel dossiers van kijk- en luistergeld werden problemen met de invordering vastgesteld? Over welk bedrag gaat het precies in 1998-2000?
3. In hoeveel gevallen werd de invordering afgedwongen bij deurwaardersexploot?
4. Hoeveel personen staan op de lijst van wanbetalers?

Antwoord

1. De mogelijkheid om het kijk- en luistergeld in meerdere schijven te betalen, wordt geregeld door artikel 14 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld (Belgisch Staatsblad 12 augustus 1987). Voornoemd wetsartikel bepaalt dat elke houder van een televisietoestel het jaarlijks kijkgeld mag betalen in twee keer, telkens de helft.

Volgens artikel 7 van het koninklijk besluit van 3 augustus 1987 betreffende het kijk- en luistergeld moet dit, vóór de begindatum van de periode waarvoor het kijk- en luistergeld dient te worden gekweten, schriftelijk worden aangevraagd. Bovenvermeld artikel 7 bepaalt tevens dat deze mogelijkheid niet bestaat voor de periode waarin het houden aanvangt.

Artikel 14 van bovengenoemde wet stelt verder nog dat een afbetalingsplan (betaling in méér dan twee delen) kan worden toegestaan aan houders die hun financiële moeilijkheden bewijzen aan de hand van een attest opgemaakt door ofwel de Administratie der Directe Belastingen,

ofwel het OCMW van de woonplaats van de houder.

2. Het is niet duidelijk vanaf welk stadium de Vlaamse volksvertegenwoordiger een invordering als problematisch beschouwt.

Ontstaat "een probleem met de invordering" reeds bij het louter verstrijken van de uiterste betaaldatum, of vanaf het ogenblik dat een kosteloze herinnering wordt opgestuurd? Of pas bij een verzoek tot het opstellen van een afbetalingsplan? Ook zullen sommigen een invordering pas als problematisch bestempelen wanneer het dossier wordt overgezonden aan een gerechtsdeurwaarderskantoor, aangezien zowel de aanmaning via gerechtsdeurwaarder als het dwangbevel bijkomende kosten genereren ten laste van de in gebreke gebleven houders van autoradio- en/of televisietoestellen.

Hierna volgen de beschikbare cijfergegevens met betrekking tot deze laatste zienswijze. De gegevens betreffende de hotels zijn niet opgenomen in de verstrekte cijfers.

Aanslagjaar 1998

1ste vervalstel (naam of benaming begint met letter A tot en met J)

- aantal aanmaningen via gerechtsdeurwaarder : 43.880
- aantal dwangbevelen : 21.111 voor 25.597 artikelnummers (bedrag : 111.977.941 fr.)

Het verschil tussen het aantal verstuurd aanmaningen/dwangbevelen en het aantal artikelnummers vindt zijn oorsprong in het feit dat sommige houders zowel het kijkgeld voor het houden van een televisietoestel als het luistergeld niet betalen, zodat het aantal in gebreke gebleven houders lager is dan het aantal onbetaalde vergunningen (artikelnummers).

2de vervalstel (naam of benaming begint met letter K tot en met Z)

- aantal aanmaningen via gerechtsdeurwaarder : 49.774
- aantal dwangbevelen : 16.797 voor 20.765 artikelnummers (bedrag : 94.774.339 fr.)

Aanslagjaar 1999

1ste vervalstel

- aantal aanmaningen via gerechtsdeurwaarder : 32.792 voor 39.651 artikelnummers (bedrag : 172.202.335 fr.)
- aantal dwangbevelen : 12.412 voor 14.931 artikelnummers (bedrag : 66.698.837 fr.)

2de vervalstel

- aantal aanmaningen via gerechtsdeurwaarder : 50.302 voor 62.274 artikelnummers (bedrag : 277.677.052 fr.)
- aantal dwangbevelen : 23.598 voor 29.166 artikelnummers (bedrag : 135.728.701 fr.)

Aanslagjaar 2000

1ste vervalstel

- aantal aanmaningen via gerechtsdeurwaarder : 47.079 (bedrag : 252.372.241 fr.)
- aantal dwangbevelen : 16.994 voor 20.403 artikelnummers (bedrag : 96.136.274 fr.)

2de vervalstel

- aantal aanmaningen via gerechtsdeurwaarder : 49.744 voor 61.776 artikelnummers (bedrag : 282.260.818 fr.)
- aantal dwangbevelen : moeten nog uitgevaardigd worden.

Verder worden permanent een vierduizendtal dossiers opgevolgd waarvoor een afbetalingsplan werd opgesteld in het kader van artikel 14 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijken en luistergeld. Voor deze dossiers wordt maandelijks een aangepast betaalbiljet verstuurd, waarvan het bedrag afhankelijk is van de toegestane afbetalingsmodaliteiten. De Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld legt een zekere soepelheid aan de dag m.b.t. het inwilligen van een aanvraag tot het verkrijgen van een afbetalingsplan, ook als deze na de begindatum van de wettelijk bepaalde periode wordt ingediend.

Eens een dossier zich in het zogenaamde stadium "gerechtsdeurwaarder" bevindt, kan echter

alleen nog een afbetalingsplan worden toegestaan via het ambt van de aangestelde gerechtsdeurwaarder, wat onvermijdelijk supplementaire kosten veroorzaakt voor de in gebreke gebleven houders (bv. inningsrecht).

Maandelijks ontvangt de Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld gemiddeld 1.020 brieven in verband met betalingsmoeilijkheden en/of een verzoek om afbetalingsfaciliteiten. Ongeveer 34 % van deze verzoeken geven aanleiding tot het opmaken van een afbetalingsplan zonder bijkomende kosten. Ook wordt de Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld geconfronteerd met een steeds stijgend aantal dossiers dat moet worden behandeld in het kader van de wet op de collectieve schuldenregeling.

3. Het is evident dat niet alle uitgevaardigde dwangbevelen tot betaling leiden.

Om redenen van klaarblijkelijke insolventie, verhuis naar het buitenland, ambtshalve schrapping uit het bevolkingsregister, overlijden, ... kan de aangestelde gerechtsdeurwaarder niet altijd verder uitvoeren.

Toch leidt meer dan 80 % van het aantal uitgevaardigde dwangbevelen waarover in punt 2 gegevens werden verstrekt, tot betaling van het verschuldigde kijk- en/of luistergeld.

4. De Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld houdt geen specifieke lijsten bij van wanbetalers.

Op basis van de historische gegevens kan echter worden vastgesteld dat het aantal schommelt rond de 90.000. Op een totaal van iets minder dan 2.130.000 tv-vergunningen, vertegenwoordigt dit ongeveer 4,2 %.

Vraag nr. 57
van 27 april 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders

"Als u een sociale woning huurt, krijgt u uw vermindering automatisch via de maatschappij die de sociale huurwoning aan u verhuurt. U hoeft de vermindering niet zelf aan te vragen". Zo staat het in de folder die de Belastingdienst voor Vlaanderen medio 1999 op ruime schaal verspreidde.

Uit verschillende vragen bij bouwmaatschappijen blijkt dat de vermindering op de opgestuurde aanslagbiljetten werd toegepast, maar dat het onduidelijk was voor wie. Huurders van particuliere woningen krijgen van de Belastingdienst voor Vlaanderen een bericht waarin staat welke vermindering de eigenaar zal krijgen.

Waarom worden sociale huurders door de Belastingdienst voor Vlaanderen niet eveneens ingelicht over het juiste bedrag van de vermindering van onroerende voorheffing dat hun wordt toegekend ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (Belgisch Staatsblad van 18 juli 1998) bepaalt dat de verminderingen inzake onroerende voorheffing voor kinderen, voor gehandicapten, voor grootoorlogsverminkten en voor bescheiden woning (25 %) *automatisch moeten worden toegekend aan de belastingplichtigen*.

De automatische toekenning is *niet van toepassing voor de huurders*. Als deze menen aanspraak te kunnen maken op één of eventueel meerdere verminderingen, dienen zij dit te melden. Zij krijgen naderhand bericht van het bedrag van de verminderingen dat op het aanslagbiljet van de eigenaar van de woning staat vermeld. De eigenaar dient dit bedrag af te trekken van de huurprijs. In het vroegere federale systeem werden de huurders helemaal niet ingelicht.

In acht genomen dat er ongeveer 130.000 *huurders zijn van woningen van socialehuisvestingsmaatschappijen* in het Vlaamse gewest, heeft de Belastingdienst voor Vlaanderen zich in samenwerking met de verhuurmaatschappijen ingezet om de toekenning *toch automatisch* te kunnen verlenen, zonder dat de huurders ertoe gehouden waren hiertoe een aanvraag te doen. Concreet gaan de huisvestingsmaatschappijen, per woning die door hen wordt verhuurd, na of er personen wonen die in aanmerking komen voor een vermindering. Deze gegevens bezorgen zij aan de Belastingdienst voor Vlaanderen, die hiermee rekening houdt bij het opmaken van de aanslagbiljetten betreffende deze woningen. De personen die recht hebben op een

vermindering worden dus door de huisvestingsmaatschappijen zelf opgegeven.

De Belastingdienst heeft bovendien de namen van de huurders die recht hebben op vermindering voor het aanslagjaar 1999, eind 2000 bezorgd aan de sociale verhuurmaatschappijen die tot de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij behoren, als ook aan de verhuurmaatschappijen die hierom hebben gevraagd. Bovendien staat op de detailbijlage bij het aanslagbiljet per woning welke verminderingen erop toegepast zijn. De Belastingdienst voor Vlaanderen streeft ernaar vanaf het aanslagjaar 2000 alle verhuurmaatschappijen te laten weten welke huurders rechthebbende zijn.

De sociale huurders worden niet rechtstreeks door de Belastingdienst voor Vlaanderen op de hoogte gebracht aangaande het juiste bedrag van de verminderingen; deze informatie zal hun door de socialehuisvestingsmaatschappijen worden verstrekt.

(Antwoord Johan Sauwens : blz. 1986 – red.)

Vraag nr. 58
van 4 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

Euro-omschakeling – Vlaamse administratie

In de zomer van 1996 heeft de federale regering de financiële krachtlijnen van het nationaal overgangsplan inzake de invoering van de euro goedgekeurd.

Een onderdeel van de krachtlijnen heeft betrekking op de invoering van de euro bij de overheidsbesturen. Er werden twee perioden afgebakend : de overgangsfase (van 01.01.1999 tot 21.12.2001) en de definitieve fase (vanaf 01.01.2002). De permanente cel van Admi-Euro heeft van bij de aanvang zowel de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten, als de provincies en de lokale besturen betrokken bij de uitwerking van de krachtlijnen terzake.

De omschakeling naar de euro is een zeer grote uitdaging op informaticatechnisch vlak. Sommigen beweren dat het veel complexer is dan het Year 2000-probleem, omdat er nu niet alleen software- en hardwareaanpassingen moeten worden doorgevoerd, maar ook functionele wijzigingen. Dit impliceert dat, naast externe input, ook de eindgebruiker moet worden ingeschakeld (m.a.w. een gedeelte van de oplossing moet in eigen beheer worden uitgevoerd).

Voor een aantal "semi-financiële instellingen" (zoals de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) binnen de Vlaamse overheid vraagt deze omschakeling naar de euro een bijzondere goede voorbereiding en begeleiding.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. euroconversie in de verschillende Vlaamse openbare instellingen (VOI) en de Vlaamse administratie ?
2. Wordt voor de voorbereiding van deze conversie door de VOI's en de Vlaamse administratie een beroep gedaan op een externe partner ? Zo ja, wat houdt de taak van deze externe partner precies in ?
3. Op hoeveel wordt de totale kostprijs van de omschakeling van de computerprogramma's (soft- en hardware) voor de Vlaamse administratie en de VOI's geraamd ?

Antwoord

1. Over de omschakeling naar de euro wordt periodiek aan de Vlaamse regering een globale stand van zaken voorgelegd. Vier van dergelijke rapporteringen zullen nog volgen in 2001, het jaar dat voorafgaat aan de definitieve omschakeling.

Wat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, is de euro-omschakeling op het gebied van de informatica onder controle en wordt ze nauwgezet opgevolgd, onder meer aan de hand van maandelijks interne rapporteringen. De VOI's werden uitgenodigd om hetzelfde te doen en worden verder continu, via hun eigen eurocoördinatoren, van alle relevante informatie in verband met de interne omschakeling voorzien.

De situatie inzake de euro bij het **Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap** is momenteel de volgende (stand van zaken opgemaakt eind mei).

- De totale werklast in de projecten bedraagt 8.140 mensdagen, interne medewerking (bv. voor testen) niet inbegrepen. Daarvan zijn reeds 3.649 mensdagen gepresteerd, dit is een realisatiegraad van 45 %.
- Dit betekent uiteraard ook dat in globo nog veel werk, voornamelijk ontwikkeling, moet worden verzet (ongeveer 4.500 mensdagen in totaal). De IT-dienstverlener (SBS) verzekert daarbij de beschikbaarheid van de nodige mankracht en technische ondersteuning

opdat de projecten volgens de vooropgestelde plannen verlopen. (*IT : informatietechnologie – red.*)

- Het betreft voornamelijk projecten voor aanpassing of vernieuwing (d.w.z. vervanging

van de bestaande toepassingen door een nieuwe, aangepaste). In globo ziet het werkveld in het ministerie er als volgt uit, ingedeeld naar strategie en status van uitvoering (uitgedrukt in aantal projecten) :

Strategie	Status	Project in voorbereiding	Opvolging uitvoering	Klaar	Totaal
Aanpassing (ontwikkeling)		12	32	12	56
Vernieuwing (vervanging door nieuwe toepassing)			7	3	10
Pakket-"upgrade" (enkel een versieprobleem)			2	1	3
Interne aanpassing			15		15
Nieuw (en dus niet echt een euro-probleem, wel kwalitatief te bewaken)	1		11	1	13
Algemeen totaal		13	67	17	97
Totaal zonder "nieuw"		12	56	16	84

- De meeste projecten zijn momenteel volop in uitvoering. Een aantal projecten van grote omvang, zoals de aanpassing van het kritische Weddensysteem Onderwijs, zijn uiteraard reeds vroeger gestart.
- De invoering van een systeem voor het voeren van een economische boekhouding, gebaseerd op Oracle Financials, is gepland voor 1 oktober 2001.

Dit vormt uiteraard ook inzake de euro een van de grote uitdagingen, wegens de gegevensuitwisselingen met omringende systemen en de nodige coördinatie, afstemming en integratie van de diverse betrokken deelprojecten. De nodige voorbereidingen worden getroffen om de euro-omschakeling tegen 2002 goed beheerst te laten verlopen.

- Belangrijkste risicofactor is eventuele bijkomende of wijzigende regelgeving in de beleidsdomeinen waar europrojecten aan de gang zijn. Immers, voor de ontwikkeling van de extra aanpassingen aan de informatica die er in vele gevallen mee gepaard gaan, krimpt de marge, gelet op de timing en de niet onbeperkte resources. De europrojecten moeten daarom de nodige prioriteit krijgen.

De afspraak werd gemaakt dat voor nieuwe initiatieven of wijzigingen aan bestaande regelingen ook de informatica-impact en in het

bijzonder de invloed op de euro-omschakeling eerst zal worden bekeken.

Samengevat mag worden gesteld dat in de Vlaamse administratie de euro een belangrijke uitdaging vormt. Er is reeds een grote vooruitgang geboekt, mede door een extensieve voorbereiding in de loop van 2000. Tot dusver zijn er nog geen onoverkomelijke problemen gerezen en zullen de projecten normaliter op schema en dus tijdig kunnen worden afgewerkt.

De situatie voor de **Vlaamse openbare instellingen** kan als volgt worden samengevat op basis van de verkregen informatie eind mei :

Totaal aantal aan te pakken toepassingen of europrojecten	In voorbereiding	In uitvoering	Klaar (productierijp)
136	46 34 %	53 39 %	37 27 %

Detail daarvan is opgenomen in de **tabel** als bijlage.

- In globo mag, op basis van de verstrekte informatie, worden gesteld dat de VOI's de euro ernstig aanpakken en reeds vrij ver zijn gevorderd in de voorbereiding en uitvoering van de aanpassing aan de euro.

- Er zijn tot dusver geen onoverkomelijke problemen of knelpunten gemeld. De euro-omschakeling verloopt globaal genomen op schema.
- In de VOI's is het aandeel van standaardsoftware (bijvoorbeeld voor boekhouding of loonberekening) vrij groot. De inspanningen inzake de euro vergen daardoor relatief minder werklust in de VOI's.

Opgemerkt moet worden dat de informaticatoepassingen ten behoeve van de werking van diverse VOI's, voornamelijk fondsen, integraal deel uitmaken van het werkgebied zoals geschetst voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De toepassingen of projecten van dergelijke fondsen die zijn ingebed in de Vlaamse administratie, bijvoorbeeld in de domeinen huisvesting, landbouw, welzijn, werden dan ook niet onder de hoofding VOI's hernoemen.

2. Wat de voorbereiding van deze conversie betreft door de VOI's en de Vlaamse administratie, en het beroep op externe partners en de taak van deze externe partner, kan het volgende worden gesteld.

Bij het **Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap** wordt de omschakeling van de informatica opgevolgd in nauwe samenwerking met de IT-dienstverlener, Siemens Business Services (SBS). Dit gebeurt in een permanent platform, een coördinatieteam, waarvan zowel het ministerie als de IT-dienstverlener deel uitmaken.

Een aanspreekpunt werd opgezet bij SBS, namelijk de "euroboard", die ook instaat voor interne coaching, advisering en opvolging. De euroboard bewaakt ook de afstemming en integratie van de diverse projecten.

De rol van SBS is velerlei, gaande van consultant, over coördinatie en integratie, tot het eigenlijke ontwikkelen.

In het kader van de definitieve omschakeling van de informatica naar de euro werd op SBS een beroep gedaan voor de generieke voorbereidingen, voornamelijk in de loop van 2000 : inventarisatie en in kaart brengen van de eurogevoelige toepassingen en gegevensuitwisselingen, uitwerken van de richtlijnen voor de planning en de aanpak van de europrojecten, opzetten van een voortgangsbewaking en dergelijke.

Omdat SBS de IT-dienstverlener is voor het ministerie, wordt ook voor de eigenlijke omschakeling van de informatica, dit wil zeggen de pro-

jecten, in de regel op haar een beroep gedaan. In de uitvoering werkt SBS op haar beurt vaak samen met derden. In het kader van de outsourcing volgt de entiteit Sturing en Controle ICT het contract met SBS op, alsook de activiteiten die, zoals voor de euro, daarbij worden ontplooid.

Op SBS wordt ook een beroep gedaan bij de uitwerking van een leidraad ter ondersteuning van de zogenaamde eindgebruikers inzake de euro, in het bijzonder inzake gebruik van de euro op de pc en in de kantoortoepassingen.

Verder wordt samen met SBS een actieplan uitgewerkt om de hard- en software van de systemen (pc's, servers, e.d.) eurogeschikt te maken. Dit zal leiden tot interventies op het terrein in het najaar.

Wat de **VOI's** betreft, is de IT-dienstverlening op verschillende wijze georganiseerd en wordt ook in diverse mate op externe partners een beroep gedaan. Globaal genomen is de rol van de partners bij de VOI's minder vergaand dan bij het ministerie, waar de informatica het voorwerp heeft uitgemaakt van een outsourcingoperatie. Een aantal VOI's verzorgen de informatica zo volledig mogelijk in eigen beheer.

In de regel worden voornamelijk taken aan een externe partner toevertrouwd uit hoofde van zijn status als leverancier van een, vaak standaard-, softwarepakket of -oplossing. Soms wordt ook op externen een beroep gedaan bij wijze van bijstand, als expert of voor ruimere ondersteuningstaken.

3. Wat de totale kostprijs betreft voor de omschakeling van de computerprogramma's (soft- en hardware) voor de Vlaamse administratie en de VOI's, zullen de diverse europrojecten voor het ministerie in totaal meer dan 300 miljoen Belgische frank bedragen, gespreid over de jaren 2000 tot 2002. Dit omvat niet de interne in het kader van de euro te leveren prestaties, die vrij omvangrijk kunnen zijn.

Wat de VOI's betreft, bedraagt het totaal van de ramingen ongeveer 38 miljoen frank. Dit op basis van de verkregen informatie, die niet volledig is, maar een indicatie kan vormen.

Meer gedetailleerde informatie vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de hiernavermelde overzichten. Mocht er nog bijkomende significante informatie volgen vanwege bepaalde VOI's, dan zal ze in een aanvullend antwoord worden meegedeeld.

Euro-omschakeling van de informatica in de Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen (VOI's) – mei 2001

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)			Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie Stand van zaken, voortgang	Externe partners Ja/nee	Taak bij euroconversie
	Totaal	In voorbereiding	In uitvoering				
Gemeenschaps- onderwijs	2	0	1	1	Binnen de begrotings- en boekhoudapplicatie is de conversie reeds een feit en rijst er geen probleem. De euroconversie is eveneens geïntegreerd in het Elvire-pakket en zal tijdig productierijp zijn. Euro vormt geen meerkosten (deel van aanbesteding voor de applicaties)	J	2 pakket-implementaties : Oracie Financials (PWC) en Elvire (Ardatis, voorheen COI)
Bloso	7	3	3	1	7.365.000 Alle plannen zijn op schema. Er worden geen problemen of vertragingen verwacht	J	Voor sommige toepassingen. Uiteenlopende taken, gaande van de levering en implementatie van een volledig nieuw systeem (bv. het personeelsbeheersysteem), over de volledige aanpassing van de huidige applicatie (bv. de UNIX Maatsoftware/Blonix), tot het uitvoeren van kleine deeltaken (bv. de Gordel)
DIGO	2	1	1	0	600.000 Op schema. Geen enkele indicatie dat de timing niet zal worden gehaald. Stand mei : 220 van 532 mandagen gerealiseerd	J	Project "dossieropvolging" (volledig nieuw systeem, in euro) : de leverancier van het geheel staat in voor het gehele traject, binnen een gemengde projectstructuur. Daarnaast : een extern en onafhankelijk deskundige voor technische en contractuele bijstand. Aanpassing van de boekhouding : de leverancier van het programma neemt het gehele project voor zijn rekening

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)			Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie Stand van zaken, voortgang	Externe partners Ja/nee	Taak bij euroconversie
	Totaal	In voorbereiding	In uitvoering (productierijp)				
DS (Dienst voor de Scheepvaart	4	1	3	1.100.000	3 pakketten en elektronische betalingen. De ontwikkeling zit op schema. De conversie van alle pakketten zal tegen einde oktober, begin november klaar zijn	J	De conversie en nieuwe ontwikkeling van software gebeuren door externe partners, deels in het kader van de lopende onderhoudscontracten
FIVA	-	-	-	-	FIVA heeft geen eigen informatietoepassingen		
GOM Antwerpen	-	-	-	-	Geen specifiek ontworpen software, enkel op de algemene markt verkrijgbare software zoals Office 2000, het boekhoudpakket Exact en het loonadministratiepakket Felix. In al deze software is de omschakeling naar euro opgenomen. Geen extra uitgaven voor euro	pm	(geen extra euro-inspanningen van de partners/leveranciers)
GOM Limburg	2	0	2	0	Op schema. Geen extra kosten	J	Boekhoudpakket : aanpassing automatisch via onderhoudscontract. Salarisprogramma : aanpassing in eigen beheer
GOM Vlaams-Brabant	5	5	0	pm	Alleen interne omschakelingsprojecten	N	Alleen interne omschakelingsprojecten
HZS Hogere Zeevaartschool	-	-	-	-	Boekhouding en benodigde documenten worden aangepast. Alles wordt stelselmatig aangepast in euro	N	Alles wordt in eigen beheer gedaan. Het nieuwe boekhoudsysteem (Oracle) wordt door de Vlaamse Gemeenschap verzorgd

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)			Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie Stand van zaken, voortgang	Externe partners Ja/nee	Taak bij euroconversie
	Totaal	In voorbereiding	In uitvoering				
IWT	14	7	6	1	500.000	J	Samen met leverancier : aanpassing en omschakeling van het boekhoudpakket : studie en begeleiding, bijstand (opzetten testversie, opstart, jaarafsluiting e.d.). De aanpassing van de informatietoepassingen gebeurt in eigen beheer
MBZ NV	23	6	11	6	400.000	N	Op schema
OPZ Rekem	10	0	2	8	1.100.000	J	Voor de standaardpakketten wordt een beroep gedaan op de leverancier. Hij staat in voor de volledige technische uitvoering (N.B. In grote mate gebruik van standaardpakketten, en dus voor deze materie sterk afhankelijk van de leverancier)
OVAM	3	2	1	0	3.500.000	J	Voor ontwikkeling en aanpassing van de drie toepassingen
UZ Gent	20	10	10	0	16.000.000	J	Voor 3 projecten : loonadministratie, OCS (ordercommunicatiesysteem), restaurantkassa's. Taak : op bepaald ogenblik installeren van software met euro-ondersteuning

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)			Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie Stand van zaken, voortgang	Externe partners Ja/nee	Taak bij euroconversie
	Totaal	In voor- bereiding	In uit- voering				
VFSIPH	13	3	0	10	3.870.000	J	De aanpassingen van de meeste applicaties werden uitgevoerd door interne informatici. Een aantal aangekochte applicaties werden aangepast door externe informatici – Voor het boekhoudpak-PIA 5, in gebruik sedert 1/1/2001, wordt een beroep gedaan op Ordiges (bijstand : hulp bij de opstart en de ingebruikname van de testdatabase, bij het afsluiten en opstarten van de boekjaren – De aanpassingen van de overige applicaties werden meestal door de externe consultant reeds geïntegreerd in de software (Fincast, het elektronisch betalingssysteem Isabel), of werden door externe informatici uitgevoerd n.a.v. de implementatie van een nieuwe applicatie (o.a. het nieuwe loonbe-rekeningspakket, geleverd door COI)
VITO	17	3	7	7	1.500.000	J	Externe tussenkomst beperkt tot die toepassingen waarbij het effectief omschakelen van fr. naar euro dient te gebeuren ter plaatse door de softwareleverancier zelf

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)		Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie Stand van zaken, voortgang	Externe partners Ja/nee	Taak bij euroconversie
	In voor- bereiding	In uit- voering				
VIZO	6	4	1	1	403.000	<p>Op schema. De 4 nog te starten projecten betreffen interne Acces- of Exceltoepassingen. Deze kunnen vrij eenvoudig worden aangepast aan de invoering van de euro. De conversie wordt opgevolgd door de informaticadienst van VIZO samen met de externe consultant</p> <p>– Voor de conversie van de interne Acces- en Exceltoepassingen : op basis van een raamovereenkomst wordt een beroep gedaan op een externe informaticaconsulent van Bureau Van Dijk</p> <p>– Voor de conversie van het boekhoudpakket wordt een beroep gedaan op de ontwerper (GSE). De ontwikkeling is bezig</p> <p>– Voor de conversie van het personeelspakket wordt een beroep gedaan op de ontwerper, met name de firma Shéhérazade. De ontwikkeling is voltooid</p>

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)			Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie Stand van zaken, voortgang	Externe partners Ja/nee Taak bij euroconversie
	Totaal	In voor- bereiding	In uit- voering			
VLM	3	1	2	0	pm	N
					Eurokosten : 1 informaticus gedurende 1 jaar voor het herschrijven van het programma hy-pothecaire debiteuren. Hierbij komt nog een 0,5 fulltime programmeur voor de omschakeling van het programma administratieve afhandeling (ruilverkaveling). De meeste programma's moesten al om andere redenen worden herschreven (o.a. wegens de voortdurende wijziging van de regelgeving), waarbij ook de aanpassing naar de euro werd doorgevoerd, dus zonder extra kosten. Diverse reglementering te wijzigen	
VRT	1	0	0	1	pm	pm
					Per 1 januari 2001 werd een geïntegreerd managementinformatie- en bedrijfstoepassingsysteem (ERP) opgestart. De bedrijfs-munt ervan is de euro.	
					Alleen de payroll-applicatie werkt in 2001 nog in fr. Het softwarepakket werd door de leverancier reeds eurocompatibel gemaakt : de omschakelingsdatum is 1 januari 2002	
Zeekanaal NV	4	0	3	1	1.421.800	J
					Voor einde september 2001 zullen alle testen voor alle software kunnen worden afgerond. Geen zware problemen te verwachten. Alle behoeften werden doorgegeven aan de leveranciers van de software. Voor de boekhouding, vaste activa en stockbeheermodule is nog geen eurocompatibele versie beschikbaar hoewel hierop al sinds januari 2001 wordt aangedrongen. Deze zal pas beschikbaar zijn tegen augustus 2001, wat eigenlijk laat is voor een veelgebruikt pakket	Voor de drie nog lopende projecten wordt een beroep gedaan op de externe firma's die deze producten ontwikkelen in het kader van de euro een eurocompatibele versie zullen ter beschikking stellen en voor de omschakeling van de historische gegevens van fr. naar euro zullen zorgen. Uiteraard is de inbreng van eigen diensten en de eigen IT-dienst van cruciaal belang en mag de druk op de leveranciers niet verminderen
Totaal 136	46	53	37	37.759.800		
		34 %	39 %	27 %		

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

N.v.d.r.

pm : pro memorie

Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie

DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs

FIVA : Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector

GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij

MBZ : Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen

OPZ : openbaar psychiatrisch ziekenhuis

OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest

UZ : universitair ziekenhuis

IRI : Informatisering Residentiële Instellingen

VFSIPH : Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

VIZO : Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen

VLM : Vlaamse Landmaatschappij

Aanvullend antwoord

Als antwoord op de gestelde vraag werden, wat de VOI's betreft, meer gedetailleerde gegevens beschikbaar gesteld. Er was toegezegd dat eventuele bijkomende significante informatie terzake in een aanvullend antwoord zou worden verstrekt.

Deze bijkomende gegevens zijn thans verwerkt in een aanvullend overzicht.

Op basis van de bijkomende informatie kan het antwoord dat reeds eerder werd verstrekt, als volgt worden bijgesteld m.b.t. de samenvatting van de situatie van de VOI'S en de daaraan gerelateerde raming van de kostprijs voor de euroconversie:

	Aantal toepassingen of projecten	Aantal in voorbereiding	Aantal in uitvoering	Aantal klaar	Geraamde kostprijs (fr.)
Nieuw algemeen totaal (VOI's) :	178	62 35%	62 35%	54 30%	84.520.800

Euro-omschakeling van de informatica in de Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen (VOI's) – mei 2001 – aanvulling

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)			Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie Stand van zaken, voortgang	Externe partners Ja/nee Taak bij euroconversie
	Totaal	In voorbereiding	In uitvoering			
GOM West-Vlaanderen	7	7		0	Onderdeel van bestaande onderhoudscontracten of eigen beheer	N
IVAH	-			-	IVAH heeft zelf geen werkmiddelen en ook geen eigen softwarepakketten. De boekhouding van IVAH gebeurt door de Hogeschool Gent	N
LRM NV	-			-	Binnen LRM NV is reeds per 1 januari 1999 de overgang naar de euro als werkmunt gebeurd. Dit zowel voor de boekhouding als voor de rapportering. Er worden dan ook geen nieuwe problemen verwacht bij de overgang per einde van dit jaar	pm
SERV	2			552.100	Het boekhoudpakket en het loonadministratiesysteem dienden te worden aangepast aan de euro. - Informaticasystemen : klaar - In afwachting : aanpassing loontabellen Vlaams Personeelsstatuut en boekhoudbesluit VOI's	N
VDAB	7			22.000.000	Op schema. Het financieel en logistiek systeem is volledig operationeel in euro. De nog in uitvoering zijnde systemen hangen samen met het loonboekhoudingssysteem dat op 24.12.2001 overschakelt op het gebruik van de euro	J
VHM	+/-20	+/- 5	+/- 3	+/- 12	VHM zal in de maanden november-december 2001 definitief omschakelen naar de euro. Alle voorbereidingen daartoe worden momenteel getroffen. De kostprijs voor het hele gebeuren is momenteel nog niet bekend, maar er is al wel heel lastenboek uitgewerkt. Naast andere toelagen zoals het systeem van hypotheecaire leningen, zal er eind juli ook een totaal nieuw	J

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

Euro-omschakeling van de informatica in de Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen (VOI's) – mei 2001 – aanvulling

Instelling ⁽¹⁾	Eurotoepassingen of projecten (aantal)		Kostprijs Raming (fr.)	Evaluatie		Externe partners	
	In voorbereiding	In uitvoering (productierijp)		Stand van zaken, voortgang	Ja/nee	Taak bij euroconversie	
VMM	6	4	24.208.900	–	GWIP : interne toepassing ; nog te plannen	J	GWIP : zal waarschijnlijk via externe programmeur gebeuren
				–	Heffingen : bestaand pakket werd reeds aangepast aan de euro (omzetting via project samen met externe firma – functionele analyse in afwerking, einddatum project eind 2002)		Boekhouding met bestelbonmodule : een totaaloplossing wordt ontwikkeld (moet nog worden gegund), einddatum bepaald in bestek
				–	Boekhouding met geïntegreerde bestelbonmodule : aankoop pakket. Wachten op de goedkeuring van IF		Heffingen : een nieuw systeem wordt ontwikkeld (het oude systeem werd reeds aangepast en is gebruikbaar wat euro betreft)
				–	Loonadministratie : wordt extern geleverd met bestaand pakket		Loonadministratie : gebeurt volledig met geüpdate software. De leverancier zal zijn software zelf euroklaar maken
				–	Opmaak persoonlijke salarisfiches en personeelsbegroting VMM : intern nog te plannen		
				–	Uitbetaling reiskosten, dagvergoedingen e.d. ; intern nog te plannen		
Vorig totaal	136	46	53	37	37.759.800		
Nieuw algemeen totaal (VOI's) :	178	62	62	54	84.520.800		
		35 %	35 %	30 %			

informatiesysteem (SAP) worden geïmplementeerd en operationeel zijn.
Opmerking : de aantallen hiernaast zijn afgeleid op basis van lijsten van VHM (niet alle toepassingen werden daarbij in rekening gebracht, bv. standaardsoftware, uitdovende applicaties, ...)

(1) VOI's waarvoor informatie door de administratie werd verkregen op 31 mei 2001

N.v.d.r.

IVAH : Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen

LRM : Limburgse Reconvertiemaatschappij

SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

VMM : Vlaamse Milieumaatschappij

GWIP : gewestelijke investeringsprojecten

IF : Inspectie van Financiën

**Vraag nr. 59
van 4 mei 2001
van de heer JOHAN DE ROO**

Kijk- en luistergeld – Campingbewoners

Naar aanleiding van de door de Vlaamse regering aangekondigde afschaffing van het kijk- en luistergeld werd mijn aandacht gevestigd op het kijkgeld op kampeerterreinen.

De wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld bepaalt in artikel 3, vierde lid, dat al wie **gelijktijdig** in verscheidene verblijven televisietoestellen houdt, per verblijf een afzonderlijk kijkgeld moet betalen. De wet onderscheidt het hoofdverblijf van het tweede verblijf, en definieert "tweede verblijf" als "elk verblijf dat niet het hoofdverblijf is".

In artikel 5 bepaalt de wet één uitzondering : personen die in het buitenland wonen en minder dan drie maanden in België verblijven, zijn niet verplicht kijk- en luistergeld te betalen.

In de zomer van 1998 heeft de Vlaamse overheid, die bevoegd is voor de inning van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen, extra controles uitgevoerd op televisietoestellen op kampeerterreinen. De toenmalige minister van Financiën werd hierover in het Vlaams Parlement ondervraagd. Zij verklaarde dat "voor een verblijf op een camping van minder dan drie maanden geen kijk- en luistergeld betaald hoeft te worden. Alleen als men langer dan drie maanden blijft, is er sprake van een tweede verblijfplaats en is men belastingplichtig".

Deze opvatting is wijd verspreid onder houders van caravans, maar vindt volgens mij geen steun in de tekst van de wet van 13 juli 1987.

Deelt de minister-president de opvatting van de toenmalige Vlaamse minister van Financiën dat voor een verblijf op een camping van minder dan drie maanden geen kijk- en luistergeld hoeft te worden betaald, omdat er in dat geval geen sprake is van een tweede verblijf, en wordt dit in praktijk op die manier toegepast ?

Antwoord

Artikel 3 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld stipuleert onder andere dat de betaling van het kijkgeld voor een kleurentelevisietoestel, in **eenzelfde** hoofd- of tweede verblijf of in **eenzelfde** autovoertuig, geldt voor het houden van alle zwartwit- en kleurentelevisietoestellen die in die bepaalde hoofdverblijfplaats of dat bepaald tweede verblijf of autovoertuig worden gehouden.

Verder bepaalt voornoemd wetsartikel ook dat al wie **gelijktijdig in verscheidene verblijven** of in verscheidene autovoertuigen een televisietoestel houdt, **per verblijf** en/of per autovoertuig een afzonderlijk kijkgeld moet betalen in overeenstemming met de aard van het toestel (zwartwit- of kleurentelevisietoestel).

Uit dit wetsartikel volgt dat een houder tweemaal een jaarlijks kijkgeld verschuldigd is als hij **gelijktijdig**, ook al is het gedurende een (zeer) korte periode, in twee verscheidene verblijven houder is van een televisietoestel. De wet van 13 juli 1987 bepaalt immers dat als een tweede verblijf moet worden beschouwd : "elk verblijf dat niet het hoofdverblijf is".

Enkel en alleen als een houder zijn **enig** televisietoestel beurtelings opstelt in zijn hoofdverblijf en in zijn tweede verblijf, is hij slechts éénmaal het overeenkomstig jaarlijks kijkgeld verschuldigd.

Aangezien de meeste personen in hun caravan gebruikmaken van een tweede televisietoestel, is tweemaal het jaarlijks kijkgeld verschuldigd voor het houden van een televisietoestel en kan de Dienst Kijk- en Luistergeld niet anders dan de van kracht zijnde wetgeving correct toepassen, wat hij dan ook strikt doet.

Wel is het zo dat krachtens artikel 5 van voornoemde wet personen die in het buitenland wonen en minder dan drie maanden in het rijk verblijven, niet verplicht zijn kijk- en luistergeld te betalen voor de toestellen waarvan zij houder zijn.

Vraag nr. 60
van 4 mei 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Europese School – Vestigingsplaats

De Europese instellingen overwegen de oprichting van een vierde Europese School tegen het jaar 2004. Een vestigingsplaats voor deze school is momenteel nog niet vastgelegd.

Wel werd aangekondigd dat in het licht daarvan de MIVB, de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel, een systeem zal uittesten voor het opstarten van een expresbus tussen de luchthaven van Zaventem en de Europese wijk.

1. Werd door de diensten van de Europese Commissie omtrent deze plannen reeds overleg gepleegd met de Vlaamse regering ?
2. Is de Vlaamse regering kandidaat voor een vestiging van deze nieuwe Europese School op het grondgebied van het Vlaamse gewest, voor het geval in het Brusselse gewest geen geschikte vestigingsplaats wordt gevonden ?
3. Werd de Vlaamse regering reeds in kennis gesteld van de plannen van de MIVB om een snelbusdienst in te leggen tussen de luchthaven van Zaventem en de Europese wijk in Brussel ?

Maakt dit initiatief deel uit van het gewestelijk expresnet (GEN), dat blijkbaar prioritair is voor zowel de federale overheid als de betrokken gewesten, en zo neen, hoort het daar niet veeleer in thuis ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord

1. Er is mij niets bekend over een eventueel overleg tussen de diensten van de Europese Commissie en de Vlaamse regering over een vestigingsplaats of plannen voor een nieuwe Europese School.
2. Er zijn geen redenen om de vestiging van een Europese School ongunstig genegen te zijn. Maar de vestiging zal vanzelfsprekend worden onderworpen aan de reglementaire procedures.

De Vlaamse administratie zal daardoor slechts in subsidiaire orde betrokken zijn bij de problematiek van de eventuele vestiging van de school op het grondgebied van het Vlaamse gewest, onder meer wat het ruimtelijk aspect van de vestiging betreft. Net als andere publiekrechtelijke rechtspersonen, zullen de diensten van de Europese Commissie zich dienen te richten naar de voorzieningen en bepalingen van het voor de gekozen locatie vigerende gewestplan.

Als aangewezen vestigingsplaatsen voor een dergelijke inrichting gelden in hoofdzaak de zones bestemd voor openbaar nut en deze bestemd voor wonen. Eventueel kan deze gewestplanbestemming worden gewijzigd via het opstellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Het moet evenwel duidelijk zijn dat deze problematiek het lokale gemeentelijk belang overstijgt en bijgevolg niet te regelen valt via een gemeentelijk RUP.

De mogelijkheid om een provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te stellen, is gebonden aan verschillende voorwaarden, onder andere noodzaak en ruimtelijke inpasbaarheid. Zoals reeds hierboven gesteld, is deze problematiek evenwel subsidiair aan de principiële beslissing m.b.t. de eventuele vestiging op Vlaams grondgebied, en lijkt het derhalve voorbarig om hier thans reeds dieper op in te gaan.

3. In het kader van de werkzaamheden rond het gewestelijk expresnet en het daarover gevoerde overleg tussen de betrokken vervoermaatschappijen, de federale overheid en de gewesten, werd door de Lijn melding gemaakt van een project dat door de MIVB wordt voorgesteld. Het betreft een expreslijn tussen de luchthaven en de Europese wijk.

Alhoewel dit project formeel geen deel uitmaakt van het GEN-dossier zoals dit tot nu toe voorlag, zijn het Vlaams Gewest en De Lijn principieel niet tegen een dergelijk project, aangezien deze lijn past in de filosofie van het GEN en een oplossing kan bieden in afwachting van een snelle treinverbinding tussen luchthaven en Europese wijk.

Momenteel loopt overleg tussen de beide gewesten, in samenspraak met de MIVB en de Vlaamse Vervoermaatschappij, omtrent de indienststelling van deze nieuwe lijn. Diverse afspraken, waaronder de tarieven, moeten uiteraard worden vastgelegd.

Vraag nr. 61
van 17 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

Hefboomprojecten – Ondersteuning door VOI's

In opvolging en ter concretisering van de streekcharters kunnen concrete projecten worden voorgesteld via de zogenaamde hefboomprojecten. In de schoot van een aantal Vlaamse openbare instellingen (VOI) worden specifieke begrotingsposten ingeschreven om bepaalde hefboomprojecten mee te helpen financieren.

1. Welke VOI's uit het departement van de minister beschikken over een specifieke ondersteuning voor een hefboomproject ?
2. Welke projecten hebben deze VOI's reeds ondersteund en voor welk bedrag ?
3. Welke criteria gebruiken de betrokken VOI's om de al dan niet voorgestelde hefboomprojecten te financieren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 64
van 7 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Douanegebouwen – Overname

De vrij moderne douanegebouwen aan de grensovergang in Callicannes (tussen Poperinge en Steenvoorde) staan nog steeds te verkommeren.

In antwoord op een parlementaire vraag van volksvertegenwoordiger Yves Leterme stelde minister Daems dat de intentie bestaat om alle douanegebouwen langs de snel- en gewestwegen via het federale Comité tot Aankoop over te dragen aan het Vlaams Gewest, mits betaling van de geschatte waarde (*Kamer van Volksvertegenwoordigers ; vraag nr. 62 van 6 maart 2001, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 50 – 072 van 23 april 2001, blz. 8174 – red.*).

1. Welke contacten werden terzake reeds gelegd met de federale overheid ?

In welke mate is het Vlaams Gewest geïnteresseerd om alle betrokken gebouwen aan te kopen ?

2. Worden er initiatieven genomen om de gebouwen van de grenspost Callicannes, in het kader van de grensoverschrijdende samenwerking tussen West-Vlaanderen en Noord-Frankrijk, aan te kopen en een zinvolle functie te geven ?

3. Bestaat er een inventarisatie van alle douanegebouwen en een plan van mogelijke nieuwe bestemmingen hiervoor ?

Welke financiële middelen worden eventueel vrijgemaakt voor de aankopen en bestemmingswijzigingen ?

Antwoord

Op vraag 1 kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat mijn diensten nog geen contact met de federale overheid hebben gelegd.

Als functioneel bevoegd minister (Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden) heb ik niet de intentie deze gebouwen te verwerven voor initiatieven die onder mijn bevoegdheid vallen.

Gelet op het bevoegdheidsbesluit van 13 juli 1999 behoort het beantwoorden van de rest van de vraag tot de bevoegdheid van de heer Paul Van Grembergen, bevoegd voor de logistiek en de huisvesting van de diensten van de Vlaamse regering.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 179
van 19 april 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Fietsinfrastructuur – Stand van zaken

In Vlaanderen wordt meer en meer aandacht besteed aan fietsen. Terecht, als we vaststellen dat de

wegen dichtslibben, waardoor de verplaatsingstijd toeneemt. Anderzijds stellen we vast dat korte verplaatsingen, ook van minder dan vijf kilometer, te veel worden gedaan met de auto. Redenen hiervoor zijn gewoonte, gemakkelijks-overwegingen, gebrek aan veilige fietspaden op drukbezochte plaatsen en het ontbreken van fietsaccommodatie (parking, bewaking, ...).

Geregeld een overzicht geven van de resultaten werkt zeker stimulerend, én naar de mogelijke fietsgebruiker, én naar de overheid of de initiatiefnemers die hiertoe een bijdrage leveren.

De minister vice-president engageerde zich in oktober jongstleden om systematisch gegevens te verzamelen.

1. Wordt nu op uniforme wijze bijgehouden hoeveel kilometer fietspaden er effectief werden aangelegd ?

Zo ja, hoeveel kilometer afzonderlijk aangelegde fietspaden zijn er effectief aangelegd in 2000 en 2001 in elke provincie ? Welke wegen met afzonderlijke fietspaden zijn er nog gepland voor 2001 ?

Zo neen, waarom wordt dit (nog) niet systematisch gedaan ?

2. Hoeveel wegen zonder fietspad zijn gepland voor 2001 ? Waarom gebeurde dit ? Hebben de fietsers er daadwerkelijk een alternatief ? Welk ?
3. Welke gemeenten sloten reeds een bijakte af om de aanleg van fietspaden langs gewestwegen te versnellen ?

Antwoord

1. In elke provincie kan op een uniforme wijze worden bijgehouden hoeveel kilometer fietspaden er effectief reeds werden aangelegd. Het actualiseren van de gegevens is echter arbeidsintensief en gebeurt daarom niet doorlopend, aangezien dit maar weinig bijdraagt tot de primaire doelstelling van de administratie Wegen en Verkeer, namelijk het aanleggen van infrastructuur.

Hierna volgt een laatste stand van zaken van het aantal kilometer fietspaden per provincie die in 2000 werden aangelegd en die welke voor

2001 gepland zijn. De cijfers voor 2001 houden vanzelfsprekend geen rekening met de subsidiëeringsbijakten die nog zullen worden afgesloten voor de aanleg van fietspaden. Het overzicht van het aantal kilometer aangelegde fietspaden in 2001 kan pas in de loop van 2002 worden meegedeeld.

	Effectief aangelegde km fietspaden in 2000	Geplande km fietspaden in 2001
Antwerpen	38,3	33,8
Limburg	20,6	46,6
Oost-Vlaanderen	35	37,9
West-Vlaanderen	57,2	43,5
Vlaams Brabant	22,7	35,2

2. Er worden in 2001 geen gewestwegen meer aangelegd zonder fietspad.
3. De volgende gemeenten sloten reeds een bijakte aan het mobiliteitsconvenant af, teneinde de aanleg van fietspaden langs gewestwegen te versnellen (module 13) :

Arendonk
Brecht
Bree
Geel
Herent
Hoogstraten
Kalmthout
Kasterlee
Koksijde
Malle
Retie
Schilde
Ravels
Zemst
Zottegem
Zuttendaal

Deze ondertekende bijakten stemmen overeen met een subsidiebedrag van 711 miljoen frank. Op de begroting 2000 werden al 400 miljoen frank investeringssubsidies vastgelegd. De resterende 311 miljoen frank komt ten laste van de begroting van het jaar 2001.

Daarnaast zijn dossiers van onder andere volgende gemeenten in onderzoek.

Subsidies voor 80 %

Gemeente	Gewestweg	Subsidiebedrag (in miljoen fr.)
Brecht	N115	76,7
Koksijde	N8	11,3
Koksijde	N330	28,4
Nevele	N437	16,4
Ravels	N119	52,4
Laakdal	N141	37,4
Wuustwezel	N144	6,3
Wuustwezel	N144	4,6
Wuustwezel	N144	61,9
Wuustwezel	N133	36,0
Hoogstraten	N115	68,8
Hoogstraten	N144	62,4
Nijlen	N116	31,2
Rotselaar	N21	13,9
Hamont-Achel	N76	44,0
Bocholt	N76	zie Hamont-Achel
Totaal		551,7 miljoen

Subsidies voor 100 %

Gemeente	Gewestweg	Subsidiebedrag (in miljoen fr.)
Grobbendonk	N13	276,00
Lier	N13	26,25
Galmaarden	N272	33,50
Hasselt	N739	20,00
Hasselt	N725	30,00
Herentals	N13	57,70
Nijlen	N13	27,00
Nijlen	N13	15,00
Totaal		485,45 miljoen

Vraag nr. 182
van 19 april 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

N382 Waregem – Watergladheid

De expresweg N382, een belangrijke verkeersader in Zuid-West-Vlaanderen die voor de noordzuid-verbinding instaat tussen Anzegem en Ingelmunster, geniet sinds jaar en dag een veeleer kwalijke reputatie. Met name is dit het geval ter hoogte van Waregem. De voorbije jaren voltrokken er zich immers tal van ongevallen, waarvan meerdere met dodelijke afloop.

Een heel specifiek probleem op deze expresweg is onder meer de watergladheid. Heel in het bijzonder is dit het geval ter hoogte van de Waterhoek in Waregem, waar het tracé van de N382 onder de spoorlijn Kortrijk-Gent passeert. Als vanzelf leidt dit tot een bovenmatige wateroverlast, met alle risico's van dien.

Werden dienaangaande reeds de nodige controles uitgevoerd ?

In welke mate kunnen de risico's van "aquaplaning" er worden ondervangen en weggewerkt ?

Antwoord

Er is sprake van enige spoorvorming ter hoogte van de verkeerslichten op de N382. Deze spoorvorming wordt aangepakt.

In de periode september-oktober 2000 werd de N382 in de rijrichting N43 over de volledige breedte, tussen kilometerpunt 9,700 en 9,900, afgefreesd en voorzien van een nieuwe topklaag. Dit is ter hoogte van het kruispunt van de N382 met de Henri Lebbestraat. De herstelling van de spoorvorming op de rechtse rijstrook van de N382 in de rijrichting E17, ter hoogte van het kruispunt met de Jozef Duthoystraat, is opgenomen in een aanname voor onderhoudswerken die op 22 mei 2001 wordt aanbesteed.

Het probleem van waterstagnatie ter hoogte van de waterhoek in Waregem is geen probleem van spoorvorming.

Ter hoogte van kilometerpunt 11,100 is de langshelling 0 %. Door de overgang van het dakprofiel naar verkanting in de bocht is de dwarshelling er lokaal ook 0 %. Daardoor blijft er lokaal water staan en daarvoor bestaat er niet onmiddellijk een goede oplossing. Het frezen van afwateringsgleuven is mogelijk, maar dit geeft aanleiding tot bijkomende geluidshinder.

Vraag nr. 184
van 24 april 2001
van de heer JAN LOONES

Scheepswrakken – Berging

Scheepswrakken zijn zowel een attractie als een gevaar. Ze hebben altijd tot de verbeelding van de mens gesproken. Ze zijn mysterieus en boeiend.

Ze vormen niet enkel een bron van avontuur voor de amateurduiker en boeiend studiemateriaal voor de biologen en archeologen. Ook de vissers weten maar al te goed dat scheepswrakken geliefkoosde schuilplaatsen zijn voor tal van vissoorten, kreeften, enzovoort.

Daarover verscheen onlangs een interessante bijdrage in de nieuwsbrief van het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ), nr. 2 – maart 2001. In onze Noordzee – reeds eeuwenlang de drukst bevaren scheepvaartroute ter wereld – liggen heel wat wrakken.

Voor de scheepvaart en voor baggeraars zijn deze talrijke wrakken echter obstakels, die met alle macht moeten worden verwijderd.

De scheepvaart heeft reeds herhaalde malen last gehad van deze wrakken. Zo zonk een Nederlands schip (de Neutron) in 1965 en het vissersschip N 12 Arthur in 1997. Dit gebeurde in beide gevallen nadat ze op het wrak waren gestoten van de Sansip (gezonken na een mijnexplosie in 1944 op 10 km voor de kust van Blankenberge). Het wrak van de Arthur werd opgeruimd, dat van de Sansip niet ...

Verder is er ook het verhaal van de Wakeful, een Britse destroyer die na een torpedoaanval van de Duitsers (eind mei 1940) gezonken is op 20 kilometer van de Oostendse kust. De destroyer had, tragisch genoeg, 650 man aan boord.

Doordat het wrak van de Wakeful door de Britse autoriteiten (de War Grave Commission) erkend werd als oorlogsgraf, kan het bijgevolg niet zomaar worden opgeruimd.

Naar verluidt zouden er plannen bestaan om de Wakeful in het zomerhalfjaar van 2002 te verleggen, zodat de gesneuvelden soldaten alsnog een waardige rustplaats zouden krijgen.

1. Bestaan er plannen om wrakken die, zoals de Sansip, door hun ligging een gevaarlijk obstakel vormen voor de scheepvaart, op te ruimen ?
2. Zijn er reeds onderhandelingen daarover bezig met Vlaamse bergingsfirma's ?
3. Klopt het dat er een onderzoek bezig is door een "Tijdelijke Vereniging Bergingswerken" om de Wakeful in het zomerhalfjaar van 2002 te verleggen ?
4. Hoever staat dit onderzoek ? Werd reeds een datum bepaald voor aanvang van de werken ?

Antwoord

Voor de realisatie van het 48'-programma dienen in en naast de vaargeul naar de Westerschelde een aantal wrakken en wrakresten te worden geruimd. (48' : 48 voet = 14,65 meter – red.)

Het betreft hier de wrakken en wrakresten van :

O 82 Marinier	122/234a
KAP Arkona	122/234a
Onbekend wrak	123/319
Prangenhof	124/318
Empire Blessing	124/316
Onbekend wrak	122/245
Wakeful (2 delen)	122/234 b1 en b2

Op 3 maart 1998 gaf de Vlaamse regering haar goedkeuring om de opdracht te gunnen volgens de onderhandelingsprocedure met naleving van de bekendmakingsregels onderworpen aan de Europese bekendmaking.

Op 28 april 2000 besliste de Vlaamse regering de opdracht te gunnen aan de Tijdelijke Vereniging Bergingswerken, voor een bedrag van 580.285.012 frank.

Een eerste deelcontract voor het onderzoek van de te ruimen wrakken werd opgedragen en is grotendeels uitgevoerd. Een tweede deelcontract voor het ruimen van de eerste vier bovenvermelde wrakken zal eerstdaags worden goedgekeurd. Ze zullen dit jaar worden opgeruimd.

De overige wrakken zullen in het seizoen april tot oktober 2002 worden geruimd. Hiervoor zal een derde deelcontract worden opgesteld.

1. Wrak Sansip

Er zijn geen plannen om nog andere dan de bovenvermelde wrakken te ruimen in de Noordzee. Enkel wrakken gelegen in en nabij de vaarroutes die door hun ondiepe ligging een gevaar betekenen voor de scheepvaart, worden opgenomen in een eventuele planning tot ruimen. Wrakken gelegen buiten de vaargeulen die een gevaar betekenen voor de scheepvaart, zijn bebakend.

Het wrak van de Sansip is gelegen buiten de scheepvaartroutes, maar binnen de bebakende zone van de meetpaal MOWØ (Noordkardinaalboei). Er bestaan geen plannen om dit wrak te ruimen.

Vermits de omgeving van wrakken visrijke gebieden zijn, gebeurt het dat vissers zich te dicht wagen bij deze wrakken en daardoor zelf grote risico's nemen.

2. Contract met de Tijdelijke Vereniging Bergingswerken

Zoals reeds vermeld, is een overeenkomst afgesloten met de Tijdelijke Vereniging Bergingswerken, bestaande uit de NV Dredging Internationaal, NV Herbosch-Kieren, NV Ondernemingen Jan De Nul en NV Baggerwerken Decloedt & Zoon, om de bovenvermelde wrakken en wrakresten te ruimen.

De eerste vier zullen in 2001, en de overige in 2002 worden geruimd.

3. Wakeful

Aangezien de Wakeful een door de War Grave Commission erkend war grave is, zal dit wrak met het nodige respect worden behandeld. Aan dit wrak zal een waardig graf worden gegeven, derwijze dat het geen gevaar meer betekent voor de scheepvaart.

4. Planning Wakeful

Het onderzoek is nog aan de gang. Het ligt in de bedoeling dat de operaties terzake in het zomerhalfjaar van 2002 zouden plaatsvinden.

Een precieze datum voor de aanvang der werken is nog niet vastgesteld.

Vraag nr. 185

van 26 april 2001

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16 Willebroek-St.-Niklaas – Mobiliteitsvisie

Naar verluidt hebben de burgemeesters van Bornem en van Temse de minister vice-president benaderd teneinde aandacht te vragen voor de verkeersafwikkeling op de gewestweg N16 Willebroek – Sint-Niklaas. Onder meer het probleem van de Scheldebrug, die tot een echte flessenhals is geworden, zou daarbij onder de aandacht gebracht zijn van de minister vice-president.

Als ik het goed heb begrepen, zou de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen een streefbeeld opmaken voor de N16, ook voor het deel dat op het Oost-Vlaamse grondgebied is gelegen. Uit dit

streefbeeld zou dan moeten blijken welke maatregelen kunnen worden getroffen om tot een verbetering of tot een oplossing te komen.

1. Kan de minister vice-president die afspraak bevestigen ?

2. Kan hij meedelen wanneer deze oefening zou moeten zijn afgerond ?

Antwoord

1. Er zal een globale streefbeeldstudie worden uitgevoerd, die zich zal uitstrekken over het hele traject van de gewestweg N16, tussen Mechelen en Sint-Niklaas. De studie zal worden uitgevoerd in overleg met alle betrokken besturen en administraties.

Het is dus in elk geval niet zo dat de studie zich zal concentreren op de ontubbeling van de brug van Temse, integendeel. In het verleden heb ik reeds meermaals gesteld dat de ontubbeling van de brug van Temse niet als een prioriteit zal worden opgenomen in het meerjarenprogramma van mijn departement.

Het is immers duidelijk dat het fileprobleem aldaar deels wordt veroorzaakt door de zware verkeersproblemen op de Antwerpse Ring. Alle aandacht moet dus eerst gaan naar de oplossing van die verkeersproblemen.

2. Aangezien het aanbestedingsdossier van de studie nog niet werd goedgekeurd, kan geen aanvangsdatum of einddatum worden vooropgesteld.

Vraag nr. 186

van 27 april 2001

van de heer CARL DECALUWE

Aanpassing Grensleie – Overleg met Wallonië

De internationale ontsluiting van Zuid-West-Vlaanderen via de binnenvaart blijft afhankelijk van de verbreding en de verdieping van de Leie op het Europese gabriet van 1.350 ton. De doortochten in Wervik en Komen blijven de grootste knelpunten om van de binnenvaart een alternatief voor het wegvervoer te maken.

Ondanks de agendering van dit dossier op het interregionaal overleg op ambtelijk niveau, werd nog niet veel bereidwilligheid vanwege het Waals Ge-

west en Voies Navigables de France (VNF) vastgesteld om dit dossier te deblokken.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 342 van 29 mei 2000 zou ik de minister vice-president graag volgende vragen stellen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 20 oktober 2000, blz. 152 – red.*).

1. Wat is de huidige stand van zaken m.b.t. de doortocht in Wervik en in Komen ?

2. Het ambtelijk overleg met Voies Navigables de France werd voortgezet.

Tot welke resultaten heeft dit overleg ondertussen geleid ?

3. VNF zou reeds een voorontwerp van een nieuwe brug gemaakt hebben, maar niet bereid zijn om de realisatie alleen te financieren. Kan het instrument van PPS (publiek-private samenwerking) hier geen oplossing bieden ?

4. Wanneer zal het Vlaams Gewest op niveau van de ministers dit dossier aankarten bij de Waalse en Franse collega's ?

5. Mocht enige actie van de Waalse en Franse regering uitblijven, hoe zal Vlaanderen dan een definitieve doorbraak in dit dossier forceren ?

Antwoord

1. De werken van de doortocht Wervik zijn ten laste van het Vlaams Gewest.

De onteigeningen voor de doortocht Wervik zijn aan de gang. De aanvang van de bouw van de brug en de kalibreringswerken aan de Leie worden gepland voor de jaren 2002-2003.

De werken van de doortocht Komen zijn een Frans-Waalse aangelegenheid.

Er zijn meningsverschillen tussen de betrokken Waalse en Franse gemeenten nopens de locatie van de nieuwe brug.

2. Bij het laatste ambtelijk overleg werd als actiepoint afgesproken dat het Franse Voies Navigables de France en het Waalse Ministère de l'Équipement et du Transport zouden trachten een gemeenschappelijk voorstel uit te werken en

voor te leggen aan beide gemeenten (Komen – Belgisch en Frans).

3. Het instrument van PPS veronderstelt dat er een geïnteresseerde partij hiervoor is in de private sector, wat weinig evident lijkt voor een dergelijke brug.

Ik sta evenwel open voor constructieve voorstellen.

4. Er moet worden opgemerkt dat Komen vlakbij de grensovergang ligt. In Frankrijk is de situatie evenwel zo dat zelfs een vrije hoogte van 5,25 meter (2 lagen containers) niet overal beschikbaar is, terwijl dit aan Vlaamse kant bijna overal het geval is. Ten noorden van Kortrijk is er zelfs overwegend een vrije hoogte van 7 meter (3 lagen containers) beschikbaar en zal deze vrije hoogte na realisatie van de investeringsprogramma's 2001 en 2002 (ontwerp) overal verwezenlijkt zijn.

Het knelpunt Komen is dus van Vlaamse zijde van beperkt belang, gelet op de verdere beperkingen in Frankrijk. Aangezien anderzijds de werken aan de doortocht Kortrijk allicht nog een vijftal jaren zullen duren, is een formeel Vlaams initiatief nu nog voorbarig.

5. Indien noodzakelijk kan het "forceren van een definitieve doorbraak" gebeuren wanneer het project van de Seine-Scheldeverbinding wordt aangepakt.

Vraag nr. 187 van 27 april 2001 van de heer JAN PENRIS

N148 St.-Bernardsesteenweg Antwerpen – Onderhoud

Op de Antwerpse Sint-Bernardsesteenweg (onpare kant) tussen de Groenstraat en de Klaverbladdeef ligt een strook grond die enerzijds paalt aan het voetpad van de openbare weg en anderzijds aan de voortuinen van de bewoners.

De vermelde gewestweg staat nu onder beheer van de administratie van de minister vice-president.

De bedoelde strook werd destijds ingelijfd bij het openbaar domein en was gereserveerd om de weg te verbreden. Van deze verbreding is echter nooit iets in huis gekomen, met als gevolg dat deze

strook er reeds jaren onbeheerd en verwaarloosd bij ligt.

De aanpalende eigenaars nemen zo goed en zo kwaad als het gaat het beheer waar over deze strook. Dit kan echter niet verhinderen dat de weersomstandigheden door de jaren heen voor heel wat putten hebben gezorgd.

Ten gevolge van deze verwaarlozing zijn er ook heel wat niveauverschillen ontstaan onmiddellijk achter het voetpad. Daardoor is het op heel wat plaatsen ondertussen zeer gevaarlijk geworden om met de wagen over deze strook te rijden, om de private opritten van de woningen te bereiken.

De aanpalende eigenaars hebben reeds verschillende malen telefonisch contact opgenomen met de afdeling Wegen en Verkeer van het Vlaams Gewest, met de vraag ten minste de putten op te vullen.

1. Wat zijn de uiteindelijke plannen voor deze strook ?
2. Wordt er intussen nog voor onderhoud gezorgd en worden meer bepaald de putten gedempt ?

Antwoord

1. Momenteel zijn er nog geen plannen in opmaak voor de heraanleg van het wegvak van de N148 tussen de Krijgsbaan en de gemeentegrens met Hemiksem.

Een heraanleg van dit stuk zal gebeuren naar aanleiding van de doortrekking van de tram naar Hemiksem. Dit is één van de projecten van het Masterplan Antwerpen.

Het Masterplan Antwerpen dient tegen 2010 gerealiseerd te zijn, afhankelijk van de beschikbare budgettaire middelen.

2. Er wordt opdracht gegeven het permanente onderhoud van onze gewestwegen hier ook uit te voeren en op te volgen.

Vraag nr. 188 van 27 april 2001 van de heer CARL DECALUWE

Baggerplan – Bergingscapaciteit

Door het ontbreken van bergingslocaties voor het storten van baggerspecie kan reeds geruime tijd niet meer worden gebaggerd. Ondertussen zouden dan toch nieuwe bergingslocaties gevonden zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe bergingslocaties ? Op basis van welke criteria werden deze geselecteerd ? Wat is hun respectieve bergingscapaciteit ?
2. Welke wateren worden het eerst gebaggerd ? Om welke respectieve volumes gaat het daarbij ? Wat is de kostprijs hiervan ?
3. Bestaat er een "baggerplan" ? Op basis van welke prioriteiten baggert men ? Wat zijn de geplande volumes en welk volume bergingslocatie heeft men hiervoor nodig ?

Antwoord

1. Nieuwe bergingslocaties

Locatie	Bergingscapaciteit	Opmerkingen
Beernem (St.-Joris)	2 miljoen m ³	Capaciteit komt beschikbaar a rato van 100.000 m ³ /jaar vanaf mei 2001 – baggerspecie afkomstig uit de Leie
Nazareth (Kallemoeie-Papelenvijver)	750.000 m ³	Stort zal operationeel zijn in 2003. Bergingscapaciteit 100.000 m ³ /jaar (wordt bepaald door de capaciteit van de ontwateringsvelden op de site Noorderwal in Deinze) – baggerspecie afkomstig uit de Leie

Locatie	Bergingscapaciteit	Opmerkingen
Zwijnaarde	550.000 – 600.000 m ³ (450.000 ton droge stof)	Overeenkomst Vlaams Gewest met de TV Dredging International – DEC voor de afname van baggerspecie tot 31 december 2002 – baggerspecie afkomstig uit de Bovenschelde
Spaarbekken in Nieuwpoort	300.000 m ³	Aquatische berging – baggerspecie uit de IJzer en de Kreek-Nieuwendamme – bergingslocatie in gebruik
Zwaaikom in Oostende	250.000 m ³	Aquatische berging – baggerspecie afkomstig uit het Kanaal Brugge-Oostende – nog niet in gebruik

(TV : Tijdelijke Vereniging – red.)

Criteria op basis waarvan deze bergingslocaties werden geselecteerd :

- Het terrein Sint-Joris-Beernem was reeds eigendom van het Vlaams Gewest. Een MER werd uitgevoerd om de geschiktheid van het terrein als bergingslocatie voor onderhoudsbaggerspecie na te gaan. (*MER : milieueffectrapport – red.*)
- De Kallemoeie-Papelenvijver in Nazareth is in mei 2000 aangekocht als stortplaats voor de baggerspecie uit het Leiebekken. De vijver is een oude zandwinningsput langs de E17.

De selectie van deze site is oorspronkelijk gebeurd op basis van een multicriteria-analyse uitgevoerd in de jaren tachtig. In 1999 is de planologische bestemming van het terrein op het gewestplan gewijzigd in stortterrein voor baggerspecie, op initiatief van de overheid. De nabestemming is natuur, met behoud van een wateroppervlak.

- In Zwijnaarde is de stortplaats geen eigendom van het Vlaams Gewest. Na een oproep tot kandidaten gevolgd door een onderhandelingsprocedure, heeft het Vlaams Gewest een contract afgesloten met de TV Dredging International – DEC voor de afname van 450.000 ton droge stof baggerspecie.
- De overige baggerlocaties werden geselecteerd aan de hand van diverse overwegingen, zoals eigendomsstatuut, ligging en bereikbaarheid, afstand van de baggerplaats, kostprijs van het vervoer, enzovoort.

Deze factoren werden eveneens in aanmerking genomen bij de bovenvermelde multicriteria-analyse.

2. Volgende werken zijn in uitvoering.

Baggerwerken op de Leie

De baggerwerken zijn gestart sinds februari 2001. Er wordt gebaggerd in Deinze, Sint-Baafs-Vijve en Kortrijk en ook op het Kanaal Roeselare-Leie in de zwaaikommen. De werken zullen duren tot eind 2001. Er wordt 200.000 m³ baggerspecie verwijderd. De kostprijs voor het baggeren en verwerken van de baggerspecie in het Leiebekken bedraagt ongeveer 1.000 frank/m³.

Baggerwerken op de Ringvaart en de Bovenschelde

De baggerwerken zijn gestart op 7 mei 2001 en zullen duren tot eind 2002. Er wordt in 2001 op het zuidervlak en het westervlak van de Ringvaart gebaggerd. In 2002 wordt op de Bovenschelde zelf gebaggerd. Er zal 550.000 à 600.000 m³ specie worden gebaggerd. De kostprijs voor de afname bedraagt 1.012 miljoen frank. De baggerwerken kosten 211 miljoen frank. Dit geeft een kostprijs voor het baggeren en verwerken van de baggerspecie in het bekken van de Bovenschelde van 2.040 frank/m³.

Baggerwerken op de IJzer

De baggerspecie die wordt gestort in het spaarbekken in Nieuwpoort betreft een hoeveelheid van 100.000 m³ afkomstig uit het vak Diksmui-

de-Fintele. De kostprijs bedraagt 50 miljoen frank.

- Tot de uitvoering van baggerwerken op de bevaarbare waterlopen wordt beslist ofwel om redenen van behoud van diepgang voor de scheepvaart (Leie – Bovenschelde en Brugge-Oostende), ofwel om redenen van veiligheid tegen overstromingen (IJzer). In beperkte mate worden baggerwerken om ecologische redenen uitgevoerd, zoals het baggeren van slib uit de Benedenzeeschede en de berging ervan in onderwatercellen in de Waaslandhaven. Deze baggerwerken worden uitgevoerd om te voldoen aan een eis van Nederland in het kader van de vergunning voor het terugstorten van baggerspecie in de Westerschelde (Nederlandse WVO-vergunning). (*WVO : wet verontreiniging oppervlaktewater – red.*)

Er bestaat voor de Vlaamse waterwegen een globaal overzicht dat ramingen geeft van de te baggeren volumes en de frequentie, de noodzaak aan bergingscapaciteit en de prioriteiten. Dit overzicht laat toe om de noodzaak aan bergingscapaciteit en de benodigde kredieten in te schatten. De beslissingen om over te gaan tot baggerwerken wordt echter steeds genomen na het uitvoeren van periodieke peilingen van de verschillende waterwegen.

Vraag nr. 190
van 4 mei 2001
van de heer BOUDEWIJN LALOO

Spuikom Oostende – Waterkrachtcentrale

De Oostendse Spuikom wordt sedert jaren gebruikt voor verscheidene activiteiten zoals zeilen en hengelen, maar ook als kweekcentrum voor oesters.

Er bestaan blijkbaar plannen om op de sluizen van de Spuikom een waterkrachtcentrale te bouwen, waardoor de oesterkweek in het gedrang komt.

De Gentse universiteit heeft echter heel wat studiewerk verricht om de oesterkweek daar opnieuw op gang te brengen, en dit met aanzienlijke Vlaamse en Europese middelen.

- Komt er inderdaad een waterkrachtcentrale op de sluizen van de Spuikom ?
- Zo ja, wat is de stand van zaken van dit project ?

- Is er in dat geval in een schadevergoeding voorzien voor wie geïnvesteerd heeft in een of andere economische activiteit in en rond de Spuikom ?

Antwoord

Eén van de bronnen van groene energie is waterkracht. Hoewel in Vlaanderen, met zijn vlakke structuur, deze energiebron slechts in geringe mate aanwezig is, loont het toch de moeite te onderzoeken of hydraulische energie effectief kan worden opgewekt en onder welke voorwaarden dit kan worden gerealiseerd. Niet alleen bestaan er mogelijkheden bij waterafvoer, maar ook bij of ingevolge de getijdenwerking. Ik heb dan ook beslist hieraan een nader onderzoek te wijden.

- en 2. Dit onderzoek naar mogelijke locaties toonde ook voor de Spuikom in Oostende aan dat energieopbrengst mogelijk was. De Spuikom werd dan ook als mogelijke locatie opgenomen in een bestek dat op 23 september 2000 werd aanbesteed.

Door de verschillende inschrijvers werd een voorstel tot installatie van een waterkrachtcentrale op de Spuikom opgenomen in hun offerte. De gunningsbeslissing is in onderzoek. Op dit ogenblik is het dus nog niet mogelijk om mee te delen of er al dan niet een waterkrachtcentrale aan de Spuikom komt, noch onder welke voorwaarden deze zal of kan worden gerealiseerd.

- In de huidige stand van zaken van de studie is het voorbarig zich uit te spreken over enige vorm of grootte van vergoeding.

Toch kan nu reeds worden gesteld dat bij de studie en de eventuele installatie van een waterkrachtcentrale dient rekening te worden gehouden met onder meer de aanwezigheid van oesterkweek in de Spuikom.

Vraag nr. 191
van 4 mei 2001
van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE

A10 Oostende – Bruggen

Begin dit jaar werd overgegaan tot de afbraak van de brug aan de Zandvoordeschorredijkstraat in Oostende over de autosnelweg A10, en thans wordt begonnen met de bouw van een nieuwe brug op dezelfde plaats.

Waarom werd deze brug afgebroken ?

De overige bruggen in Oostende over de autosnelweg A10, meer bepaald aan de Klokhofstraat en de Kasteelstraat, zijn van hetzelfde type als de voormalige afgebroken brug.

Is de afbraak en vervanging van deze bruggen eveneens gepland ? Zo ja, wanneer worden de werken aangevat ?

Antwoord

De brug ter hoogte van de Zandvoordeschorredijkstraat over de autosnelweg A10 in Oostende werd afgebroken omdat door waterinfiltratie, via de kabeluitmondningen in het brugdek, de spankabels aangetast waren door corrosie, hetgeen de stabiliteit van deze brug in gevaar kon brengen.

De overige bruggen in Oostende vertonen dergelijke verschijnselen niet, en de afbraak is dan ook niet gepland.

Vraag nr. 192 van 4 mei 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Leerkrachten – Woon-werkverkeer

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 113
van 4 mei 2001
van mevrouw Sonja Becq
Blz. 1933

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 193 van 4 mei 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

E313 Ranst – Op- en afrit

Bij de recente vervanging van de bruggen op de E313 ontmoette de minister vice-president blijkbaar zijn collega van Ruimtelijke Ordening en di-

verse lokale mandatarissen uit de streek. Daarbij zouden ook opnieuw de plannen ter sprake zijn gekomen voor de aanleg van een bijkomende op- en afrit aan het benzinstation Q8. Dit om het bedrijventerrein Kapelleveld II te ontsluiten en om een alternatief te bieden voor doorgaand vrachtverkeer in Wommelgem en Ranst. Sommigen denken daarbij aan een superrotonde. Daarbij wordt ook gedacht aan een Park and Ride.

Volgens de lokale pers zou de minister vice-president ditmaal zeer positief hebben gereageerd op de plannen voor een nieuwe ontsluitingsweg. Als deze berichten kloppen, is dat in tegenstrijd met vroegere antwoorden die de minister vice-president gaf op vragen van de heer Caluwé (recentelijk nog in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 4 mei 2000) en van mezelf. (*Handelingen Commissievergadering nr. 148 van 4 mei 2000, blz. 3-4 – red.*)

De minister vice-president deelde toen mee dat hij de plannen voor zo'n rotonde niet kende en dat hij zijn administratie niet wenste te belasten met het onderzoek van een project dat sowieso niet opgenomen is in de meerjarenplanning. Daarmee ging hij in tegen vroegere verklaringen van zijn collega Van Mechelen, die de ontsluiting wel steunt.

De minister vice-president antwoordde vroeger reeds verschillende malen op vragen dat een extra op- en afrit (in welke vorm ook) zou indruisen tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), aangezien op een primaire weg het aantal op- en afritten beperkt moet blijven. Dit werd ook nog eens bevestigd in het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 249 van 30 maart 2000, waarin de minister expliciet stelde dat een dergelijk nieuw op- en afrittencomplex maar zou kunnen mits het doorlopen van een afwijkingsprocedure van het RSV. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1213 – red.*)

1. Blijft de minister vice-president bij zijn standpunt dat er geen op- en afrittencomplex in afwijking van het RSV wordt gepland en dat er in dit verband ook geen afwijking van het RSV zal worden gevraagd ?
2. Door de betrokken gemeentebesturen wordt geschermd met een ontsluitingsweg waarop enkel vrachtwagens zouden worden toegelaten.

Dit roept een meer fundamentele vraag op : kan het verkeer op openbare wegen worden beperkt tot bepaalde categorieën (bv. enkel vrachtwagen-)

gens), of tot bepaalde bestemmingen (bv. enkel verkeer van en naar een industriegebied), of tot een combinatie van beide (enkel vrachtwagens van en naar een industriegebied) ?

Kunnen dergelijke beperkingen wèl indien het gaat om een project privaat-publieke samenwerking (PPS) ? Is de publieke inbreng in een PPS-project nog verdedigbaar als een bepaalde infrastructuur die op deze wijze wordt gefinancierd en gerealiseerd, in de feiten wordt beperkt tot een bepaalde groep van privé-gebruikers ?

Antwoord

1. Er zijn geen middelen uitgetrokken voor de aanleg van een nieuw op- en afrittencomplex in Ranst. Zoals ik vroeger reeds gesteld heb, dient het RSV eerst te worden aangepast, vooraleer hiervan sprake kan zijn. Nadat dit gebeurt is, dient er nog een ruimtelijk uitvoeringsplan te worden opgemaakt, vooraleer de werken kunnen worden geprogrammeerd.

Dit belet niet dat de lokale gemeentebesturen een gemeentegrensoverschrijdende studie m.b.t. de problematiek van het vrachtverkeer kunnen uitvoeren.

2. Het selectief bannen van verkeer is slechts mogelijk in de gevallen die opgenomen zijn in de wegcode (tonnagebeperking, plaatselijk verkeer, ...).

Vraag nr. 194
van 4 mei 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Europese School – Vestigingsplaats

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 60

van 4 mei 2001

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 1892

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president

van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 195
van 14 mei 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gratis openbaar vervoer – Vrijwilligers

Gratis vervoer met de bussen van De Lijn is in het Vlaams regeerakkoord voorbehouden voor personen van 65 jaar en ouder en voor -12-jarigen.

Mensen die in het kader van hun vrijwilligerswerk een beroep moeten doen op De Lijn om zich te verplaatsen, krijgen geen voordeeltarief. Zij betalen hun biljet om anderen "gratis" te helpen. Nochtans vormen zij een heel belangrijke en onmisbare groep voor het welzijn in onze maatschappij.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag van 14 september 2000 antwoordde de minister vice-president dat er nog geen specifieke vraag kwam vanuit het werkveld "vrijwilligers" en dat er ook geen onderzoek gebeurde naar de behoeften (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 582 – red.*).

1. Wie stelde de vraag om personen boven 65 jaar en onder 12 jaar gratis vervoer aan te bieden ? Gebeurde hierrond een behoefteonderzoek ?
2. Nam de minister vice-president in dit "Internationale Jaar van de Vrijwilliger" reeds zelf initiatieven om een tegemoetkoming in de kosten van openbaar vervoer voor vrijwilligers te onderzoeken ?

Antwoord

1. Het regeerakkoord voorziet in de invoering in het Vlaamse gewest van een uniforme tarievenpolitiek voor kinderen jonger dan 12 jaar en voor 65-plussers. Onder bepaalde voorwaarden wordt aan deze groepen gratis vervoer aangeboden.

Wat de -12-jarigen betreft, laat ieder geldig abonnement van de Vlaamse Vervoermaatschappij (ook de 65+kaart) toe dat vier jongeren onder de 12 jaar gratis meereizen. Kinderen onder de zes jaar reizen hoe dan ook gratis.

Wat de 65-plussers betreft, is het systeem gebaseerd op het al bestaande derdebetalersstelsel, waarvoor de gemeenten vroeger reeds konden opteren. In plaats van de gemeenten, treedt nu het Vlaams Gewest op als derdebetaler. De Vlaamse Vervoermaatschappij ontvangt immers een compensatie voor het ontvangstenverlies.

2. Er zijn tot op heden geen initiatieven in die zin genomen.

Vraag nr. 196
van 14 mei 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Voeren – Busverbindingen

De Lijn organiseert een rechtstreekse verbinding tussen Voeren en Tongeren, de dichtsbijgelegen Vlaamse stad.

De ritten zijn tot nu toe alleen afgestemd op het onderwijs, zowel wat uren als wat ritdagen betreft. In de schoolvakanties – en deze periode nadert weer – is er geen enkele rechtstreekse busverbinding tussen Vlaanderen en Voeren.

Voeren is prioritair in het kader van de optie van de minister vice-president om openbaar vervoer eerst in vervoersarme gebieden te organiseren.

1. Welke initiatieven heeft de minister vice-president genomen om de vervoersarmoede hier op korte termijn te verhelpen ?
2. Welke partners worden betrokken bij de aanpassing van het vervoersaanbod in Voeren ?

Antwoord

1. De Lijn heeft in het kader van de basismobiliteit een geregelde bediening met een uurfrequentie uitgewerkt tussen Voeren en Tongeren via Visé.

Dit project kreeg een gunstig advies van de openbaarvervoercommissie. De Lijn start dit project vermoedelijk in het najaar van 2001.

2. De Lijn heeft het project uitgewerkt in nauw overleg met de lokale overheid.

Voor de bespreking in de openbaarvervoercommissie zijn alle betrokken partners uitgenodigd (administratie Wegen en Verkeer ; Personenver-

voer en Luchthavens ; administratie Ruimtelijke Ordening ; Huisvesting en Monumenten en Landschappen ; Elektriciteit en Mechanica Antwerpen ; Verkeerskunde ; Voeren ; de mobiliteitscel ; het provinciebestuur ; de externe auditor) en hebben zij een dossier ontvangen.

Vraag nr. 197
van 14 mei 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

De Lijn – Abonnementsprijzen en kansarmoede

De laatste jaren werden verschillende maatregelen genomen om openbaar vervoer goedkoper en dus toegankelijker te maken. Voor jongeren beneden de 25 jaar wordt bovendien een geheel nieuw systeem uitgewerkt.

Opvallend is dat deze goedkopere systemen goedkoper worden naargelang het engagement tussen klant en vervoer langer duurt. De kostprijs per rit wordt dan goedkoper naargelang men een systeem voor een langere periode kan betalen.

Dit is wel in tegenspraak met wat mensen die in (kans)armoede leven nodig hebben : een gespreide betaling.

1. Past de optie om de kostprijs van langere engagementen te bevoordelen in het beleid van deze regering ? Op welke basis ?

Is dit niet in tegenspraak met het Vlaams actieplan armoedebestrijding ?

2. Wordt er bij de uitwerking van dergelijke systemen advies gevraagd aan bewegingen en organisaties die zich bezighouden met (kans)armoede ?

Zo ja, werd er met deze adviezen rekening gehouden ?

Antwoord

1. In oktober 1997 heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij een overeenkomst gesloten met de Vlaamse OCMW's voor het verlenen van verkeersvoordelen aan kansarmen. De doelgroep was oorspronkelijk beperkt tot bestaansminimumgerechtigden. In oktober 1998 werd het systeem uitgebreid tot rechthebbenden op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden (GIB) en tot politieke vluchtelingen. De rechthebbenden

kunnen via het OCMW een verminderingkaart VG (vervoersgarantie) verkrijgen. Op vertoon van deze kaart kunnen zij een tweerittenkaart kopen voor 40 frank, zodat zij per rit 20 frank betalen.

Het gebruik van de VG-kaart toont het belang ervan aan. In oktober 1997 gebruikten 37.000 reizigers de VG-kaart. Einde 2000 bedroeg dit aantal reeds meer dan 4,8 miljoen op jaarbasis. Deze exponentiële groei houdt aan door de uitbreiding van het systeem sinds 1998 tot de gerechtigden op het GIB en tot de politieke vluchtelingen. De rechthebbenden op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden hebben sinds 1 oktober 2000 recht op een gratis netabonnement, mits zij de leeftijd van 65 jaar bereikt hebben. Hierdoor is deze categorie gereduceerd tot in hoofdzaak vrouwen vanaf de leeftijd van 61 jaar.

Vanaf 1 juli 2001 wordt de Buzzy Pazz ingevoerd. Met de Buzzy Pazz wordt een forfaitaire prijs ingevoerd voor de -25-abonnementen, ongeacht de afgelegde afstand. Ieder -25-abonnement wordt dus een netabonnement.

De prijzen die zullen worden gehanteerd voor de Buzzy Pazz zijn de volgende :

1 maand : 780 frank (euro 19,34),
3 maanden : 2.145 frank (euro 53,17),
12 maanden : 6.045 frank (euro 149,85).

Net zoals bij de vroegere -25-abonnementen, zullen ook bij de Buzzy Pazz kortingen worden toegekend vanaf de tweede Buzzy Pazz binnen hetzelfde gezin. De kortingen die worden toegepast zijn : 20 % korting op de tweede en 100 % korting vanaf de derde Buzzy Pazz binnen hetzelfde gezin.

- De VG-kaarten (2-rittenkaart) worden verkocht op de rijtuigen. Het hoge gebruik van dit vervoerbewijs is één van de redenen waardoor de verkoop op het rijtuig sinds de invoering ervan gevoelig gestegen is.

Met het oog op de beperking van de verkoop wordt, in overleg met de VVSG – afdeling Maatschappelijk Welzijn, gewerkt aan een hervorming van het systeem van de VG-kaart (VVSG : *Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*). De bedoeling is om in de toekomst te werken met netabonnementen, in plaats van tweerittenkaarten. De prijs ervan zal in overleg met de VVSG worden bepaald, waar-

bij rekening kan worden gehouden met de financiële mogelijkheden van de doelgroep.

Op deze manier kunnen de gerechtigden een zeer voordelig tarief genieten in combinatie met de uitgebreide mogelijkheden van een netabonnement, geldig op het gehele net van de Vlaamse Vervoermaatschappij.

**Vraag nr. 198
van 14 mei 2001
van de heer FRANS RAMON**

Energiefoon – Stand van zaken

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 97 aan minister Vanderpoorten inzake rationeel energiegebruik op school vernam ik dat dit jaar (2001) een Energiefoon werd opgericht, waarbij aan de scholen een loketfunctie wordt aangeboden. Vanuit deze dienst worden de aanvragen doorgezonden naar de gespecialiseerde personen en/of diensten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1863 – red.*).

- Welke inspanningen worden er gedaan om scholen op de hoogte te brengen van het bestaan van de Energiefoon ?
- Hoeveel scholen maakten tot eind april al gebruik van de Energiefoon ?

Tekenen zich daarbij tendensen af qua net, streek, ... ?
- Waarop hadden de vragen vooral betrekking ?
- Naar welke diensten/instanties werd vooral doorverwezen ?

Antwoord

De Energiefoon valt niet onder mijn bevoegdheid als Vlaams minister van Energie. Het is een eigen initiatief van het Gemeenschapsonderwijs. Uitsluitend scholen van dit net kunnen een beroep doen op de aangeboden loketfunctie.

De antwoorden op de gestelde vragen zijn aldus gebaseerd op informatie die mij werd verschaft door het Gemeenschapsonderwijs.

- De scholen werden op de hoogte gebracht van het bestaan van de Energiefoon via een publicatie op 19 februari 2001 in Trigonaal, een informatieblad binnen het Gemeenschapsonderwijs.

Daarnaast vraagt de afdeling Algemene Infrastructuur en Materiële Ondersteuning (IMO) aan de scholen om schriftelijk de energiecijfers van de schooldomeinen op te geven. Hierbij werd eveneens verwezen naar de Energiefoon.

De Energiefoon en het bijhouden van het energieverbruik behoren tot het takenpakket rationeel energiegebruik van de sector Studie binnen de afdeling IMO.

2. Een tiental scholen maakten reeds gebruik van de loketfunctie. Dit betekent niet dat de overige scholen niet aan rationeel energiegebruik doen. Vele scholen zijn zich reeds bewust van de verschillende mogelijkheden en nemen rechtstreeks contact op met de regionale (technische) afdelingen van het Gemeenschapsonderwijs, of maken gebruik van de diensten die worden aangeboden door de intercommunales in overleg met de Vlaamse overheid.

Het aantal vragen is voorlopig te klein om tendensen te kunnen opmerken.

3. De vragen hadden vooral betrekking op het verbeteren van de verwarmingsinstallatie.
4. In eerste instantie werd doorverwezen naar de regionale afdelingen van het Gemeenschapsonderwijs, waar gespecialiseerde technici beschikking staan. Tegelijkertijd werd een overzicht geboden van de ondersteunende mogelijkheden die door de Vlaamse overheid in samenspraak met de intercommunales voor elektriciteitsdistributie werden ontwikkeld.

De dienstverlening beperkt zich echter niet tot doorverwijzen, maar gaat verder in het begeleiden van de scholen bij de opvolging van het dossier en het aandragen van specifieke oplossingen voor de problemen. Dit gebeurt steeds in samenspraak met de regionale afdelingen.

**Vraag nr. 199
van 14 mei 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Wateroverlast Sluizen (Tongeren) – Stand van zaken

Het probleem van de wateroverlast voor de inwoners van Sluizen (Tongeren) sinds de heraanleg van de N618 Tongeren-Visé, is bekend. Zowel de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Limburg) als de ruilverkaveling richting

Millen en de stad Tongeren zijn hier betrokken partij.

De bal wordt nu echter van de ene partij naar de andere teruggekaatst, terwijl de bewoners bij elke hevige regenbui met de schrik en de wateroverlast blijven zitten.

1. Welke stappen deed de minister vice-president sinds 30 november 1999 (datum van overleg met de stad Tongeren) om dit op te lossen? Zette hij reeds andere stappen naar onder andere het ruilverkavelingscomité of naar de stad Tongeren om hiervoor een planning op te maken?
2. Wordt er bij dergelijke dossiers (combinatie ruilverkaveling-wegen-gemeente) een coördinerend verantwoordelijke voor de opvolging van de problematiek aangewezen?

Zo ja, wie is dit in dit geval?

Zo neen, is het niet zinvol om dit systematisch te doen? Welke stappen zijn hiervoor noodzakelijk?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer van mijn departement is op de hoogte van het ter plaatse heersende probleem. De afdeling Wegen en Verkeer Limburg heeft op 30 november 1999 de stad Tongeren gevraagd om hieromtrent het nodige te doen.

Een overvloed van oppervlaktewater, afkomstig van een op de gewestweg aansluitende gemeenteweg (Millerweg) en ruilverkaveling-weg(en), wordt voor een gedeelte opgevangen in de gemeentelijke (gemengde) riolering langs de gewestweg. Wateroverlast is hiervan het gevolg.

Aangezien de gewestweg op deze plaats (in 1992 en 1993) werd heraangelegd tegelijk met de aanleg van de gemeentelijke riolering, kwam de administratie Wegen en Verkeer tegemoet in de studie- en aanlegkosten van de riolering ten opzichte van de stad Tongeren. Dit a rato van de in de riolering afgevoerde debieten waarvoor mijn departement verantwoordelijkheid draagt. Dit betreft alleen het hemelwater van het stroomgebied van de gewestweg zelf (gecombineerd dossier X70/N618/1, lastenboek D89/F20).

Een groot gedeelte van de probleemdebieten is evenwel afkomstig van het achterland van de Mil-

lerweg en van het Mont Francegebied, dat door de Vlaamse Landmaatschappij bij de ruilverkaveling werd heringericht en waarbij veel traagafwaterend weiland werd opgeofferd voor snelafwaterend akkerbouwland. Het is mij niet bekend of in de ontwerpberkening van de riolering langs de gewestweg voldoende rekening werd gehouden met deze gewijzigde toestand. De stad Tongeren voert momenteel een onderzoek hieromtrent.

Op 11 april 2000 werd de administratie Wegen en Verkeer ervan in kennis gesteld dat door de Vlaamse Landmaatschappij, in samenwerking met de stad Tongeren, ingrepen worden uitgewerkt van buffering, aquadruins of spaarbekkens in de Millerweg.

De Vlaamse Landmaatschappij staat onder het toezicht van de Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw. Voor het stedelijk beleid is de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken bevoegd.

De evolutie van dit dossier blijft uiteraard een aandachtspunt voor de administratie Wegen en Verkeer van mijn departement. Zij zal navraag doen, in eerste instantie bij de stad Tongeren.

Vraag nr. 201
van 14 mei 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

De Lijn – Aangepast gehandicaptenvervoer

De regeringsbeslissing van 25 juli 2000 stelt dat de vraag naar aangepast vervoer binnen de landelijke gebieden zal worden ingevuld door De Lijn.

Graag kreeg ik de stand van zaken van deze regeringsbeslissing.

1. Welke initiatieven werden reeds genomen door De Lijn ?
2. Wat zijn de resultaten ?

Antwoord

1. In het kader van de basismobiliteit werden de belbussen uitgerust om vervoer van gehandicapten met elektrische rolstoelen mogelijk te maken.

Binnen het belbusgebied kan voor rolstoelgebruikers, rechthebbenden van het Vlaams Fonds

voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, een belbushalte aan hun huis worden ingericht, met andere woorden : zij worden aan huis afgehaald.

2. In totaal werden 116 rolstoelgebruikers, rechthebbenden van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, aangeschreven met de vraag of zij een belbushalte aan hun huis wensten.

De Vlaamse Vervoermaatschappij ontving twaalf aanvragen in die zin :

West-Vlaanderen

belbus Zedelgem	2
belbus Ieper	1

Antwerpen

belbus Mol – Geel	2
belbus Heist-op-den-Berg	2
belbus Berlaar	3
belbus Schriek	1

Vlaams-Brabant

belbus Tremelo – Keerbergen	1
-----------------------------	---

Vraag nr. 202
van 14 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Zwartrijders

In het najaar van 2000 werd een grootschalig fraudeonderzoek georganiseerd door De Lijn. De bedoeling was na te gaan in welke mate reizigers nalaten vervoersbewijzen aan te kopen. In 1996 werd een eerste fraudeonderzoek uitgevoerd.

1. Wat werd er in het kader van dit fraudeonderzoek precies nagegaan ?

Wat waren de onderzoeksparameters ?

2. Wat waren de resultaten van dit onderzoek ?

Wat waren de directe gevolgen voor de fraudeerende reizigers ?

3. Welke conclusies kunnen uit het onderzoek worden getrokken m.b.t. de organisatie en controle van het busvervoer ?

4. Is er een evolutie merkbaar ten opzichte van het eerste onderzoek in 1996 ?
5. Worden aan deze conclusies acties verbonden ?

Zo ja, welke maatregelen worden voorgesteld om de knelpunten te ondervangen ? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. Het fraudeonderzoek in het najaar van 2000 vormt een onderdeel van de algemene fraudemeting die in 1996 werd uitgevoerd bij 136.000 reizigers. Jaarlijks worden in oktober en november zogenaamde deelmetingen uitgevoerd, die een inzicht verschaffen in eventuele wijzigingen in het fraudegedrag ten opzichte van de meting uit 1996.

De algemene fraudemeting behelst enerzijds de reizigersfraude (% van de reizigers die fraude plegen) en anderzijds de ritfraude (% van de ritten waarop ten minste één fraudegeval wordt vastgesteld).

Zowel voor de ritfraude als voor de reizigersfraude waren de onderzoeksparameters in 1996 de volgende : piek, dal, vrije opstap via voordeur, stedelijke lijn, streeklijn, basislijn, stadsgebied, buitenstadsgebied, standaardbus, gelede bus, tram, gekoppelde tram, weekdag, weekend, eigen exploitatie, exploitatie door verhuurders.

In 2000 koos elke entiteit variabele onderzoeksparameters. Deze parameters waren :

- Antwerpen : Hermelijntram (stad)
- Limburg : basislijnen weekend
- Vlaams-Brabant : lijnen met vrije opstap, dal en piek, gelede en standaardbussen
- Oost-Vlaanderen : streeklijnen, stadslijnen tram, basislijnen
- West-Vlaanderen : stad Oostende, Brugge en Kortrijk

2. De resultaten waren :

- Antwerpen 11,7 % fraudegevallen op 6.441 gecontroleerde reizigers

– Limburg : 0,6 % fraudegevallen op 2.774 gecontroleerde reizigers

– Vlaams-Brabant : 1,4 % fraudegevallen op 3.697 gecontroleerde reizigers

– Oost-Vlaanderen : 1,87 % fraudegevallen op 8.711 gecontroleerde reizigers

– West-Vlaanderen : Oostende : 1,3 % fraudegevallen op 4.231 gecontroleerde reizigers

Brugge : 1,1 % fraudegevallen op 2.914 gecontroleerde reizigers.

Kortrijk : 0,6 % fraudegevallen op 2.406 gecontroleerde reizigers.

De frauderende reizigers betaalden, naargelang de aard van de fraude, de in de geldende tarieven bepaalde boeten.

3. De controles worden gericht op de meest fraudegevoelige ritten op basis van de gegevens uit de fraudemeting van 1996.

4. De deelmetingen tonen aan dat de fraude in de periode 1996-2000 globaal in dezelfde orde van grootte blijft.

5. De entiteit Antwerpen voert een verhoogde controle uit op alle tramlijnen. Hierbij is er ook politiebegeleiding.

Deze controles gebeuren door het korps controleurs dat dagelijks op de lijnen aanwezig is. Zowel in de begroting 2001 als in de begroting 2002 werden extra middelen ingeschreven in de dotatie van de Vlaamse Vervoermaatschappij om extra controleurs aan te werven, die worden ingezet ter bestrijding van agressie op de voertuigen.

In totaal zal in 2002 100 miljoen extra aan de dotatie van de VMM zijn toegevoegd om extra controlepersoneel aan te werven.

Vraag nr. 203 van 14 mei 2001 van de heer FRANCIS VERMEIREN

E19 Machelen – Doortrekking

Bij het aanleggen van de E19 autosnelweg tussen Brussel en Antwerpen werd afgeweken van het aanvankelijke ontwerp dat voorzag in het door-

trekken, ten oosten van het NMBS-vormingsstation van Schaarbeek, van een verbindingsweg naar het hoofdstation van Schaarbeek. Hierdoor zou een snelle en rechtstreekse verbinding totstandkomen met de industriezone gelegen aan de voorhaven van Brussel. Uiteindelijk werd hiervan afgezien.

De onafgewerkte verkeerswisselaar loopt thans dood vlakbij de Woluwelaan in Machelen.

In een memorandum van enkele burgemeesters, bezorgd omtrent de plannen van de NMBS voor een nieuwe spoorontsluiting voor de luchthaven van Zaventem langs de E19, wordt gesuggereerd om, vanaf het onafgewerkte einde, ondergronds de aansluiting richting Brussel te verwezenlijken.

1. In welk stadium bevinden zich de besprekingen tussen de NMBS en de Vlaamse regering voor de realisatie van de verbinding vanuit het TGV-station van de luchthaven en Antwerpen ?
2. Wordt de mogelijkheid onderzocht om het onafgewerkte einde van de E19 te gebruiken voor een ondergrondse verbinding met Brussel, via het vormingsstation van Schaarbeek ?
3. Kan een dergelijke verbinding worden opgenomen in het gewestelijk expresnet, waarvan de grote lijnen reeds werden vastgelegd ?
4. De realisatie van het oorspronkelijke plan, de verlenging van de E19 in de richting van de voorhaven van Brussel, kan wellicht bijdragen tot het ontlasten van de Ring 0 (R0) een gedeelte van het vrachtverkeer.

Werden dienaangaande ooit studies uitgevoerd ?

Vond hieromtrent reeds overleg plaats met het Brussels Gewest, waarvan de politieke verantwoordelijken zich destijds verzetten tegen de oorspronkelijk geplande verlenging van de E19 naast het vormingsstation ?

Antwoord

1. Momenteel onderzoekt een werkgroep van de Vlaamse administratie en de NMBS de verschillende voorgestelde tracés op hun haalbaarheid. Het doel is om een voorstel van tracékeuze aan de Vlaamse regering voor te leggen.

Na akkoord kunnen dan de volgende stappen (ruimtelijk uitvoeringsplan, milieueffectrapport, bouwvergunning) worden gezet.

2. Bij de verschillende varianten voor de noordelijke ontsluiting van de luchthaven wordt steeds in een verbinding met Brussel voorzien, omdat dit essentieel is om een goede treindienst van en naar de luchthaven uit te bouwen. Eén van die varianten betreft een tracé via de middenberm van de E19.

Het is mij niet meteen duidelijk of de Vlaamse volksvertegenwoordiger met zijn vraag doelt op de hoogte- of diepteligging van deze variant op zich, dan wel op de manier waarop een aantal wegen en spoorlijnen in de zone Machelen en het voormalige vormingsstation Schaarbeek moeten worden gekruist.

3. Een optimale ontsluiting van de luchthaven vanuit alle landsdelen is een belangrijke doelstelling van het Vlaamse mobiliteitsbeleid. In de laatste voorstellen voor het GEN is ook in een specifieke GEN-verbinding vanuit Brussel voorzien (ik wijs er echter op dat er terzake nog niets is vastgesteld : over het GEN moet immers een samenwerkingsakkoord met de gewesten worden afgesloten).

Het is echter niet relevant om in dit geval een specifieke treindienst te koppelen aan een specifiek tracé : alle onderzochte tracévarianten maken de gevraagde treinverbindingen mogelijk (wat trouwens een vereiste is).

4. Het lijkt mij onwaarschijnlijk dat het doortrekken van de E19 naar de voorhaven van Brussel de RO zou ontlasten van vrachtverkeer, wel integendeel. Dit verkeer verloopt nu reeds over de ring en zal dit blijven doen : enkel de invalsweg naar Brussel verandert. Meer nog: een bijkomende verbinding vanuit het noorden trekt waarschijnlijk meer verkeer aan.

De Vlaamse regering heeft zich in haar besluit van 25 juli 2000 (VR/PV/2000/31 – punt 4 en VR/2000/25.07/DOC.0688Bis) trouwens tegen het doortrekken van de E19 richting Schaarbeek uitgesproken: "Een doortrekking van de A1/E19 naar de geplande terminal (Schaarbeek) is niet aanvaardbaar omdat dit een bedreiging vormt voor het functioneren van de hoofdwegenstructuur in Vlaanderen (RO, A1/E19) (RSV). Bovendien werd de doortrekking van de E19 niet geselecteerd in het bin-

dend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen".

**Vraag nr. 204
van 14 mei 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Verkeer Vlaams-Brabant – Toekomstopties

De toename van het scheepvaartverkeer op de binnenwateren, die wat het Zeekanaal Brussel-Willebroek betreft het best wordt geïllustreerd door de evolutie van de trafiek van de NV Zeekanaal, is alleszins zeer bemoedigend, aangezien dit een belangrijke ontlasting betekent inzake vrachtverkeer voor de Ring 0 rond Brussel.

Deze ontwikkeling wordt ook gekenmerkt door een aanzienlijke vraag vanuit de bedrijfswereld naar vestigingsplaatsen langs het Zeekanaal.

De plannen van het Brussels Gewest om tegen 2003 het zwaar wegvervoer uit de stad te bannen, zullen ongetwijfeld de druk op het Vlaams Gewest doen toenemen om bedrijfsruimte en de nodige wegeninfrastructuur te creëren. Het zal wellicht ook een zeer intens vrachtverkeer op de ring en op de belangrijkste gewestwegen in Vlaams-Brabant tot gevolg hebben.

Duidelijk is ook dat de verbindingswegen over het Zeekanaal Brussel-Willebroek binnen afzienbare tijd verzadigd zullen zijn. Tussen de Van Praetbrug en de brug in Vilvoorde (N211) is er slechts één overjaarse brug voor het verkeer en de verbinding tussen beide oevers, namelijk de Budabrug, echter gelegen op Brussels grondgebied. Deze ophaalbrug zal met het stijgend scheepvaartverkeer in toenemende mate het wegverkeer van auto's, maar vooral vrachtwagens ophouden. De verkeershinder zal bijgevolg in de toekomst tot aanzienlijk tijdverlies leiden.

Dit zal ook het geval zijn aan twee andere bruggen op het Zeekanaal, namelijk de Verbrande Brug in Grimbergen en de brug in Humbeek.

1. Heeft de Vlaamse regering zich reeds gebogen over het probleem van de verbindingen over het Zeekanaal Brussel-Willebroek, en vooral de te verwachten problemen voor het wegverkeer als gevolg van het toenemende scheepvaartverkeer ?

Met welk resultaat ?

2. Wordt er rekening gehouden met de gevolgen voor Vlaams-Brabant van de stellingname van de Brusselse gewestregering in verband met het bannen van het vrachtverkeer uit de hoofdstad ?

Antwoord

1. Het beleid van de Vlaamse regering is gericht op een toename van het vervoer over de binnenvaartwegen en een versterking van de Short Sea Shipping. Hiermee wordt geopteerd voor een modal shift van wegvervoer naar scheepvaartvervoer. Het Zeekanaal Brussel-Schelde heeft hierin als TEN een belangrijke rol te vervullen. (*TEN : Trans-Europees Netwerk – red.*)

Een toename van het scheepvaartverkeer is dan ook een duidelijke doelstelling, vermits hierdoor onze mobiliteitsafwikkeling zal verbeteren, globaal en meer specifiek in de regio Vlaams-Brabant, en ook ons leefmilieu en de verkeersleefbaarheid erop vooruit zullen gaan.

Een toename van het scheepvaartverkeer zal inderdaad effecten hebben op de kanaalovergangen. Op dit punt zullen evenwel in de eerste plaats beleidskeuze moeten worden gemaakt, waarbij mijns inziens prioriteit aan de scheepvaartafwikkeling moet gegeven worden.

De problematiek van de kanaalovergangen is ook aan bod gekomen in het ontwikkelingsplan van het Zeekanaal Brussel-Schelde, waarin wordt gepleit voor een nieuwe, beperkte overbrugging van het Zeekanaal ten zuiden van de Verbrande Brug, ten behoeve van het industriegebied aldaar. Deze maakt thans het voorwerp uit van nader onderzoek.

Ook in de mobiliteitsplannen van de stad Vilvoorde en de gemeente Grimbergen wordt aandacht besteed aan de problematiek van de kanaalovergangen. Deze plannen zijn in opmaak.

3. De stelling als zou het bannen van het zwaar wegvervoer uit de stad Brussel aanleiding zijn tot meer vrachtverkeer op de Ring om Brussel en de belangrijkste gewestwegen in Vlaams-Brabant, is niet vanzelfsprekend.

Zulke beleids optie heeft immers ook als effect dat de concurrentiepositie van de alternatieve modi (schip en trein) wordt versterkt. De aantrekkelijkheid van vervoer via het Zeekanaal Brussel-Schelde neemt hierdoor toe, zodat ver-

keer over de weg wordt afgeleid naar de binnenvaart.

Hoe dan ook zal met de eventuele gevolgen op de kanaalovergangen van het bannen van het vrachtverkeer uit de hoofdstad stricto sensu rekening worden gehouden. Ik heb de administratie en de NV Zeekanaal gevraagd hieromtrent met Brussel contact op te nemen en deze zaak nader te onderzoeken.

**Vraag nr. 205
van 14 mei 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

De Lijn – 65-pluskaart

Alle Vlaamse 65-plussers werden door De Lijn in het bezit gesteld van een 65-pluskaart, waarmee zij gratis gebruik kunnen maken van de voertuigen van de Vlaamse Vervoermaatschappij. Uiteraard een nuttig geschenk voor de bejaarden die voor hun verplaatsingen gebruikmaken van het openbaar vervoer.

Toch komt het mij voor dat, zelfs indien het aantal gebruikers van de bussen van De Lijn hierdoor gestegen is, er nog heel wat rechthebbenden voor hun verplaatsingen gebruikmaken van de eigen wagen.

1. Wanneer wordt door De Lijn een eerste evaluatie gemaakt van het gebruik van deze kaart, die in de loop van vorig jaar werd uitgereikt ?
2. Heeft men reeds enig idee van het percentage van de bezitters van een 65-pluskaart dat er geregeld gebruik van maakt ?
3. Moeten senioren die de leeftijd van 65 jaar bereiken een aanvraag indienen, of wordt de kaart automatisch bezorgd ?

Hoeveel kaarten werden er totnogtoe uitgereikt ?

4. Een reciprociteitsovereenkomst werd door de Vlaamse en de Waalse regering afgesloten waardoor de bezitters van een 65-pluskaart van De Lijn zich ook kosteloos met de bussen van de Waalse TEC (Transport en Commun) kunnen verplaatsen. Wat de Waalse 65-plussers betreft, die zouden pas vanaf 1 juni met hun kaart gebruik kunnen maken van de voertuigen van De Lijn.

Geldt deze datum ook voor de Vlaamse 65-plussers die met de TEC-bussen willen reizen ?

Antwoord

1. De Vlaamse Vervoermaatschappij organiseerde een eerste, beperkte, kwalitatieve enquête over de 65-pluskaart in juli 2000, op een ogenblik dat nog niet alle Vlaamse 65-plussers hun kaart hadden ontvangen. In tien Vlaamse gemeenten, verspreid over alle provincies, werden telkens dertig personen ondervraagd. De enquête was zeer beperkt van opzet en aanvankelijk bedoeld als een voorlopige kwalitatieve evaluatie van de 65-plusmaatregel.

Op dit ogenblik werkt de Vlaamse Vervoermaatschappij aan een grootschalige enquête, die een kwantitatieve en representatieve evaluatie mogelijk maakt en zal peilen naar de veranderingen in het verplaatsingsgedrag van de Vlaamse senioren sinds de invoering van de 65-pluskaart. De enquête vindt pas nu plaats, om 65-plussers eerst de tijd te geven hun kaart te leren gebruiken en ze in te passen in hun verplaatsingsgewoonten.

Voor het veldwerk van deze enquête had de Vlaamse Vervoermaatschappij een samenwerking met de verschillende Vlaamse seniorenverenigingen voorgesteld. Vele van deze verenigingen waren echter niet tot samenwerking bereid, om organisatorische redenen en wegens gebrek aan personeel.

Er wordt thans gezocht naar alternatieven.

2. Het bepalen van het percentage gebruikers van de 65-pluskaart is zeer moeilijk. Omwille van bescherming van de privacy werden de kaarten niet elektronisch gepersonaliseerd. De Vlaamse Vervoermaatschappij weet globaal hoeveel personen met een 65-pluskaart van haar diensten gebruikmaken, maar kan niet weten of dit telkens dezelfde, of telkens andere personen zijn.

De enquête naar het reisgedrag van de Vlaamse 65-plussers zal het mogelijk maken een percentage gebruikers te bepalen.

3. Een inwoner van een Vlaamse gemeente die 65 wordt, zal automatisch een kaart ontvangen rond de twintigste van de maand voorafgaand aan de maand van zijn 65e verjaardag. Eind mei 2001 waren 1.084.275 kaarten uitgereikt.

4. De reciprociteitsovereenkomst tussen de Vlaamse Vervoermaatschappij en de SRWT (TEC) gaat in op 1 juni 2001. (*SRWT : Société Régionale Wallonne du Transport – red.*)

Vanaf deze datum zullen de Vlaamse 65-plussers in Wallonië gratis met de bussen van TEC kunnen reizen en zullen de Waalse 65-plussers met hun 65-pluskaart in Vlaanderen gratis van de diensten van de Vlaamse Vervoermaatschappij kunnen gebruikmaken.

Vraag nr. 206
van 14 mei 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Brug Grote Schijn Deurne – Herstel

Buurtbewoners maken zich zorgen over de kapotte brugleuning op de plaats waar de Grote Schijn onder de Turnhoutsebaan loopt. De leuning werd rond de jaarwisseling stukgereden, maar is blijkbaar nog steeds niet hersteld.

Eerst werden er linten en enkele metalen buizen aangebracht. Door de onveiligheid die hierdoor voor schoolkinderen en andere voorbijgangers was ontstaan, werd overgegaan tot het plaatsen van nadarafsluiting.

De brugleuning bestaat uit smeedijzer en het zou de bedoeling zijn om deze leuning opnieuw in smeedijzer te herstellen.

Wanneer wordt de brugleuning hersteld, wie voert de werken uit en wordt deze brugleuning opnieuw in smeedijzer gemaakt ?

Antwoord

Het gat in de aangereden leuning werd na melding door de provincie afgesloten met nadarhekken. Gevaar voor fietsers, voetgangers en kinderen is er niet.

Wat het herstel betreft, wordt inderdaad ervoor geopteerd om een replica van de bestaande smeedijzeren leuning, die dateert van 1836, te plaatsen, en dit aan de hand van een element dat kon worden opgevist uit de Schijn. Er is echter ook aanzienlijke schade aan een enorme deksteen in blauwe steen, waarin de leuning verankerd zat.

De herstelling is geen eenvoudige klus, vermits de gespecialiseerde firma's voor het vervaardigen van

de replica niet uitgerust zijn om het geheel, inclusief de deksteen, te plaatsen. Daarom moeten meerdere aannemers worden aangeschreven om een prijsofferte in te dienen. Zodra alle offertes binnen zijn en de noodzakelijke kredieten werden vastgelegd, kunnen de werken starten.

Vraag nr. 208
van 17 mei 2001
van de heer LUDWIG CALUWE

Regionale luchthavens – Studies – Selectie management

1. Sedert 1988 is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor het beheer van de regionale luchthavens.

Hoeveel studies, over welke onderwerpen en tegen welke kostprijs werden er uitbesteed sinds 1988 voor de luchthavens van Antwerpen en Oostende ?

2. Naar aanleiding van de beslissing van de Vlaamse regering van 15 december 2000 werden een aantal bedrijven geselecteerd voor het uitwerken van een commercieel plan in Oostende en Antwerpen.

Op welke basis werd deze selectie gedaan door de diensten van het departement ?

3. Welke kostprijs was verbonden aan deze open tender ?

Op welke criteria zal men zich baseren voor het toewijzen van deze aanbesteding ?

4. Wat deed de minister beslissen de onmogelijkheid in te bouwen om eenzelfde maatschappij beide luchthavens te laten beheren ?

5. Welke bedragen worden uitgetrokken voor de uitvoering van het beheersplan in de volgende vijf jaar ?

Antwoord

1. Studies voor Luchthaven Antwerpen : 8 ; studies voor Luchthaven Oostende : 5

Onderwerpen, kostprijs : zie tabellen. Van enkele recente aan derden toevertrouwde opdrachten kan de exacte kostprijs evenwel nog niet worden bepaald.

Studies voor Luchthaven Antwerpen

Periode	Studie uitgevoerd door	Onderwerp	Kostprijs
1998	Ernst & Young	Bedrijfseconomische audit (opdracht via PMV)	1.800.000
1998	LMS Engineering Services	Studie geluidsimpact (opdracht via PMV)	1.200.000
1998	Spiekermann GMBH	Feasibility study verlenging startbaan	2.422.800
1998	VZW Milieu en Veiligheid	Pre-MER-studie voor verlenging startbaan	1.018.000
1998	KU Leuven	Geluidsaspecten voor pre-MER verlenging startbaan	435.600
1999	Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV)	Vorbereiding lastenboek concessie	1.452.000
1999	PMV	Begeleiding aanbesteding concessie	Nog niet bekend
2000	PMV	Begeleiding aanstelling manager	Nog niet bekend

Studies voor Luchthaven Oostende

Periode	Studie uitgevoerd door	Onderwerp	Kostprijs
1998	Spiekermann GMBH	Masterplan	5.800.000
1998	IATA	Benelux Passenger & Cargo Report	526.350
1999	PMV	Vorbereiding lastenboek concessie	1.452.000
1999	PMV	Begeleiding aanbesteding concessie	Nog niet bekend
2000	PMV	aanstelling manager	Nog niet bekend

N.v.d.r.

MER : milieueffectrapport

KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven

IATA : International Air Transport Association

- kwaliteit van het managementplan (35%), met volgende deelcriteria : commercieelplan (15%), financieel plan (15 %) en personeelsplan (5 %) ;
 - milieuplan : garanties voor beperking geluidshinder, milieuhinder en verkeershinder (30 %).
2. De selectie werd uitgevoerd door PMV, op basis van de criteria die in de oproep tot kandidaten waren opgenomen, met name:
- over de nodige ervaring beschikken inzake management van bedrijven ;
 - inzake luchthavenexploitatie de nodige kennis hebben of kunnen verworven hebben.
3. De kostprijs van deze open tender is nog niet bekend, aangezien de procedure nog niet is afgerond.
- De toewijzingscriteria zijn de volgende :
- gevraagde financiële vergoeding (35 %) ;
4. Om te vermijden dat één maatschappij de concurrentie volledig zou uitschakelen. Dit zou de toegang tot de luchthaven bemoeilijken. Twee totaal verschillende luchthavens die een ander profiel van management vragen, omdat er andere exploitatievoorwaarden worden vastgelegd.
5. Voor de luchthaven van Antwerpen bedraagt de exploitatiedotatie 145 miljoen frank en de investeringsdotatie 442 miljoen frank over een periode van vijf jaar.
- Voor de luchthaven van Oostende bedraagt de exploitatiedotatie 336 miljoen frank en de in-

vesteringsdotatie 884 miljoen frank over een periode van vijf jaar.

Vraag nr. 209
van 17 mei 2001
van de heer LUDWIG CALUWE

Regionale luchthavens – Bevoegdheid management

Na de finale toewijzing van het beheer van de regionale luchthavens van Oostende en Antwerpen zal het huidige management dienen samen te werken met de nieuwe beheerders.

Welke voorzieningen zijn er getroffen met betrekking tot de bevoegdheidsverdelingen ?

Wie draagt de eindverantwoordelijkheid voor de aspecten van veiligheid, die voor een luchthaven van uitermate cruciaal belang zijn ?

Wie zal waken over de toepassing van de ICAO-normen (International Civil Aviation Organization) ?

Antwoord

- 1 Bijzondere en concrete afspraken inzake bevoegdheidsverdeling tussen de toekomstige nieuwe beheerders en het huidige management – de afdeling Personenvervoer en Luchthavens van de administratie Wegen en Verkeer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – werden nog niet getroffen.

Deze zijn aan de orde op het ogenblik dat het dossier in een beslissende fase treedt en de toekomstige beheerders aangesteld zijn. Wel wordt gewezen op de uitdrukkelijke bepalingen hernomen in artikel 9 van de bijzondere voorwaarden van de offerteaanvraag houdende managementovereenkomst voor de luchthaven Oostende en voor de luchthaven Antwerpen-Deurne, waarin wordt gesteld dat de beheerder-dienstverlener bij de uitoefening van zijn opdracht de bestaande en toekomstige regelgeving moet naleven, met inbegrip van de internationale verdragen, de ICAO-normen en aanbevelingen.

Het genoemde artikel 9 bepaalt eveneens dat de beheerder-dienstverlener zich ertoe verbindt met alle bevoegde federale diensten samen te werken en zo nodig nieuwe overeenkomsten voor te bereiden.

2. Gelet op de bepalingen van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 enerzijds, en het statuut van de regionale luchthavens als diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap anderzijds, wordt de eindverantwoordelijkheid en in casu de rechtsaansprakelijkheid met betrekking tot het integrale beheer van de luchthavens, met inbegrip van het aspect veiligheid, onverminderd gedragen door het Vlaams Gewest.

3. De controle op de naleving van de ICAO-normen wordt nationaal gesuperviseerd door het Bestuur van de Luchtvaart.

Lokaal en operationeel zijn het de luchthaveninspectiediensten van het Vlaams Gewest die preventief en eventueel repressief optreden in het kader van het wettelijk toezicht op de luchtvaartreglementering, teneinde de veiligheid van de luchthaven, de luchthavengebruikers en het luchttransport te verzekeren.

In dit kader wordt tevens door de administratie een dossier voorbereid met het oog op het realiseren van een éénduidige juridische basis voor de gewestelijke luchthaveninspectiediensten, alsmede voor het uitwerken van een samenwerkingsakkoord met de betrokken federale autoriteiten.

Vraag nr. 210
van 17 mei 2001
van de heer LUDWIG CALUWE

Regionale luchthavens – Passagiersaantallen – Investeringskredieten

1. Kan de minister vice-president het aantal passagiers meedelen dat tussen 1988, toen de Vlaamse regering volledig bevoegd werd voor de regionale luchthavens, en vandaag vanuit de luchthavens van Antwerpen en Oostende werd verscheept ?
2. Waarom bestaan er verschillen in investeringskredieten tussen de luchthavens van Oostende en Antwerpen ?

Welke basis werd gehanteerd voor de allocatie van deze middelen ?

3. Met betrekking tot de aanwerving van brandweerlieden : welk statuut hebben deze brandweerlieden en bestaat er een planning om op korte termijn verandering te brengen in deze contracten ?

Antwoord

- 1 Het aantal passagiers op de beide luchthavens evolueerde als volgt :

Jaar	Luchthaven Oostende	Luchthaven Antwerpen
1989	101.725	170.082
1990	109.607	163.969
1991	87.302	149.418
1992	85.731	181.419
1993	81.902	212.970
1994	94.368	253.215
1995	80.532	260.966
1996	90.474	272.989
1997	126.196	257.887
1998	124.385	221.523
1999	139.333	231.113
2000	123.984	261.576

2. Tot het jaar 2000 was de verdeling van de investeringskredieten gebaseerd op het investeringsprogramma voorgesteld door de administratie.

Dit hield rekening met de noden inzake buitengewoon onderhoud en vernieuwing van de luchthaveninfrastructuur, de mogelijkheden om via investeringen ook nieuwe opportuniteiten voor de ontwikkeling van de luchthavens te creëren, de noodzaak om te voldoen aan de nieuwe reglementen op het vlak van luchthavenbeveiliging en de noodwendigheid op het vlak van het milieu en de bijzondere voorwaarden opgenomen in de milieuvergunning.

3. De brandweertieners die momenteel voor de regionale luchthavens worden aangeworven, hebben een contractueel statuut.

In 1997 werd een vergelijkend wervingsexamen (ANV97008) voor de functie van luchtvaartbrandweerman-technisch assistenten – rang D1 uitgeschreven. In het Belgisch Staatsblad van 24 juni 1998 werd de samenstelling van de wervingsreserve (37 personen) gepubliceerd.

De Vlaams regering heeft, in afwachting van de aanstelling van de manager op de regionale luchthavens, de statutaire aanwervingen bevroren. In samenspraak met de manager zal worden nagegaan in hoeverre er ruimte is om statutair aan te werven.

**Vraag nr. 211
van 17 mei 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Windenergie – Subsidiëring

Naar verluidt denken sommige gemeentebesturen aan initiatieven die beogen op hun grondgebied het gebruik van windenergie te stimuleren.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van bepaalde concrete voorstellen in dit verband ?
2. Hoever staat de Vlaamse regering met betrekking tot het vastleggen van de criteria voor de vergunning van windparken, in de regeringsverklaring van juli 1999 aangekondigd tegen 2001 ?
3. Kunnen individuele gemeentelijke initiatieven daarbij op begrip rekenen en eventueel worden aangemoedigd ?

Antwoord

1. Een aantal gemeenten in Vlaanderen is actief in de weer om windenergie op hun grondgebied te stimuleren. Gemeenten als Eeklo en Lommel zijn hiervan sprekende voorbeelden.

In het kader van de "interdepartementale windwerkgroep" wordt, op basis van gegevens aangeleverd door de administratie Ruimtelijke Ordening, geregeld een overzicht van lopende of geplande windenergieprojecten opgemaakt.

Mijn administratie beschikt echter niet over de concrete aanvraagdossiers, noch over de meest recente stand van zaken. Voor een gedetailleerd overzicht van de aanvragen van alle bouwvergunningen dien ik dan ook te verwijzen naar mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

2. Met betrekking tot de vergunningscriteria voor windparken verwijs ik naar de omzendbrief EME/2000.01 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines", van 17 juli 2000.

Voor grootschalige windturbineparken (meer dan 10 MW) is momenteel reeds duidelijk dat deze slechts in een beperkt aantal gewestplanbestemmingen (zoals industriegebied) kunnen worden vergund, op voorwaarde dat zij de realisatie van de bestemming niet hypothekeken

(MW : megawatt – red.). Voor windturbineparkinitiatieven in gebieden met een andere bestemming is evenwel een bestemmingswijziging noodzakelijk. Hiervoor zullen, naargelang de schaal van het windmolenpark, gewestelijke dan wel provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen moeten worden opgemaakt.

Logischerwijze dienen deze windturbineparken bij voorkeur te worden aangelegd op plaatsen waar de potenties het grootst zijn. Vooral de gemeenten in de kuststreek en de gemeenten in het noorden van de provincies Oost- en West-Vlaanderen lijken voorbeelden terzake. Daarnaast zijn er gemeenten die op basis van het Windplan Vlaanderen niet als zeer windrijk kunnen worden beschouwd, maar waar er opportuniteiten voorkomen om grootschalige windparken (meer dan 10 MW) te ontwikkelen. Voorbeelden zijn markante reliëfverschillen of open, winderige vlakten.

3. Recentelijk werd het Windplan Vlaanderen in de vorm van twee cd-rom's aan alle Vlaamse gemeenten en provincies bezorgd.

De eerste cd-rom omvat de handleiding en een overzichtskaart bij de ruimtelijke kaarten van het Windplan, evenals de bijbehorende legende en de kaart met luchtverkeersgebieden. Met behulp van deze kaarten kan worden nagegaan of een bepaalde locatie geschikt, onder voorbehoud geschikt, of niet geschikt is voor de bouw van windturbines volgens de huidige bestemmingsgebieden van het gewestplan.

De tweede cd-rom omvat de handleiding bij de technische kaarten, de kaarten met de windsnelheid (op 50 m en 75 m) en de kaarten met de specifieke windenergie (op 50 m en 75 m). Daarnaast wordt per provincie en per (geschiktheids)klasse een overlay gemaakt van de technische en de ruimtelijke kaarten. Deze overlay geeft per provincie een overzicht van de zowel ruimtelijk als windtechnisch meest geschikte locaties.

Tot slot wordt een indicatieve kWh-kostprijs van windenergie gegeven. (kWh : kilowattuur – red.)

Vraag nr. 212
van 17 mei 2001
van de heer JOS DE MEYER

N49 Antwerpen-Knokke – Omvorming tot autosnelweg

De omvorming tot autosnelweg van de expresweg N49 Antwerpen-Knokke, de hoofdas tussen de belangrijke Vlaamse havens en een echte dodenweg, verloopt tergend traag.

1. Welke werken werden in 2000 aanbesteed ?

Graag de omschrijving van de werken, de kostprijs en de timing van de uitvoering.

2. Welke werken werden in 2000 effectief reeds volledig uitgevoerd ?

Graag de omschrijving van de werken en de kostprijs.

3. Welke werken kunnen in 2001 worden aanbesteed (omschrijving, kostprijs, timing) ?

4. Wat is de concrete timing voor de volgende jaren om de volledige omvorming tot autosnelweg te realiseren ?

5. Hoever staat het met de realisatie van de laterale wegen en fietspaden langs de autosnelweg (graaag een juiste beschrijving van de plaatsen, de timing en de kostprijs) ?

Antwoord

1. Aanbesteed in 2000

Bouwen van een brug over de N49 ter hoogte van Ramonshoek in Wachtebeke : bedrag 98,2 miljoen frank. Wegens verkeerstechnische redenen in verband met omleggingen voor de werken vermeld onder punt 2 (bouwen van viaduct), zullen de werken pas na juli 2002 starten.

2. In uitvoering sinds 2000

Aanleg van zuidelijke laterale wegen van "Polderhuis" in Beveren tot "Tromp" in Stekene :

– geplande einddatum : april 2002

– bedrag : 141,31 miljoen frank

Bouwen van een centrale brug en twee fietsers/voetgangerstunnels ter hoogte van Nachtegaalstraat en Heistraat in Stekene :

– geplande einddatum : april 2002

– bedrag : 232,9 miljoen frank

Bouwen van een viaduct in de N49 over de Langelede in Wachtebeke :

- gestart in mei 2001
- geplande einddatum : juli 2002
- bedrag 199,3 miljoen frank

3. Nog aan te besteden in 2001

Bouw van verkeerswisselaar N49 – R4 (west) in Zelzate :

- kostprijs : 888 miljoen frank
- uitvoeringstermijn : 3 jaar

4. Na 2001

Voor de verdere omvorming van de N49 en 2001 verwijs ik naar het indicatief meerjarenprogramma 2001 – 2003 dat ik aan het Vlaams Parlement meegegeed heb. (*Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 16-I – red.*)

5. Laterale wegen

Wat het wegvak tussen Antwerpen en Zelzate betreft, wordt er een dubbelrichtingsfietspad aangelegd langs de laterale weg die in aanleg is (zie punt 2). Op de andere plaatsen is er overal een uitbatingweg, zowel ten noorden als ten zuiden van de N49.

Al de uitbatingswegen werden in goede staat van berijdbaarheid gebracht in de jaren 1999-2000 en 2001, voor een globaal bedrag van circa 105 miljoen frank.

De aanleg van laterale wegen op het vak tussen Zelzate en Maldegem is nog niet in het indicatief meerjarenprogramma opgenomen.

Vraag nr. 213
van 17 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

R8 Kortrijk – Verlichting

Op 16 maart jongstleden om 10 uur – het was klaarlichte dag – bleek de verlichting op de R8 ter hoogte van de splitsing met de Doorniksesteenweg (N50) nog te branden.

Waarom was er verlichting op klaarlichte dag ?

Antwoord

Teneinde een kortsluiting op kring A op te zoeken en te herstellen, werd de verlichting op de R8 ter hoogte van de Doorniksesteenweg aangestoken tussen 10.01 uur en 11.10 uur.

Het aansteken van de verlichting is noodzakelijk om deze werkzaamheden uit te voeren en de goede werking van de installatie te controleren.

Vraag nr. 214
van 17 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

R8 Kortrijk – Wateroverlast

Bij hevige regenval is er telkens grote wateroverlast op de R8 ter hoogte van de brug over het Kanaal Kortrijk-Bossuit. Dit leidt tot gevaarlijke verkeerssituaties. Er is weliswaar geen spoorvorming op het wegdek.

1. Wat is de oorzaak van deze wateroverlast ?
2. Welke acties worden ondernomen om dit probleem te verhelpen ?

Antwoord

De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen deelt mij mee dat zij geen weet heeft van wateroverlast ter hoogte van de R8 en de brug over het Kanaal Kortrijk-Bossuit.

De toestand werd ter plaatse onderzocht. Er zijn voldoende waterslikkers aanwezig om het hemelwater op te vangen en er is geen sprake van rondzwervend vuil dat de waterslikkers eventueel zou kunnen verstoppem.

Indien de wateroverlast opnieuw optreedt, dient dit zo snel mogelijk te worden gemeld aan de afdeling Wegen en Verkeer, zodat de oorzaak kan worden vastgesteld.

Hiervoor kan onder meer een beroep worden gedaan op de Wegentelefoon (tel. 0800/1 22 66).

Vraag nr. 215
van 17 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging (2)

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 88 van 18 januari 2001 bleek dat "eerstdaags" een bijkomend onderzoek zou worden uitgevoerd naar vervuiling door zware metalen op de berm van de E17 in Rekkem-Menen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1270 – red.*).

1. Wanneer werd dit bijkomend onderzoek uitgegeven en wat zijn de resultaten ?
2. Wat is de kostprijs van dit bijkomend onderzoek ?

Antwoord

1. Er werd door de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen) opdracht gegeven onmiddellijk het bijkomend onderzoek op te starten.
2. De kostprijs voor dit bijkomende onderzoek (2e fase) bedraagt ongeveer 473.000 frank. De uiteindelijke kostprijs zal evenwel worden teruggevorderd van de Openbare Afvalmaatschappij frank voor het Vlaams Gewest (OVAM).

Vraag nr. 216 van 17 mei 2001 van de heer CARL DECALUWE

N50-N36 Kuurne – Rotonde

Ter hoogte van de splitsing van de N50 (Brugsesteenweg) met de N36 (Rijksweg) in Kuurne werd een rotonde aangelegd.

Bij de ingebruikname zou gebleken zijn dat vrachtwagens moeilijkheden hebben om te passeren, met beschadiging tot gevolg. Naar verluidt wordt een heraanleg van de rotonde overwogen.

1. Wat is de ware reden voor de heraanleg van de rotonde ter hoogte van de splitsing van de N50 met de N36 ?
2. Wat is de kostprijs van deze heraanleg ?
3. Welke timing wordt vooropgesteld voor de afwerking van deze rotonde ?

Antwoord

1. Er is geen sprake van een heraanleg van de rotonde.

De bestaande rijweg op de rotonde wordt behouden. Enkel de rammelstrook in betonkeien wordt heraangelegd. Deze zijn op sommige plaatsen losgekomen onder invloed van het verkeer. Tevens zullen de niet-verharde verkeersgeleiders worden verhard en zal de vorm van die geleiders wat worden aangepast.

De rotonde werd aangelegd volgens de richtlijnen in het vademecum voor rotondes. Uit observatie ter plaatse is gebleken dat 90 % van de vrachtwagens de rijbaan in asfalt volgt. Sommige vrachtwagens snijden echter met een relatief hoge snelheid de bocht af en rijden over de rammelstrook. Er zullen geen kleinschalige materialen meer worden gebruikt in de rammelstrook, hoewel die op andere plaatsen wel voldoen.

2. Een gedetailleerde kostprijs werd nog niet bepaald. Ruw geschat wordt die tussen 1 en 2 miljoen frank geraamd.
3. De rotonde zal worden hersteld na de voltooiing van het vak Bavikhoofsestraat – N50 (Brugsesteenweg), en dit vermoedelijk tegen eind oktober, begin november van dit jaar.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 167 van 24 april 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Thuiszorg – Jonge gezinnen

Een studie van VZW Ons Zorgnetwerk in Leuven toonde aan dat vooral jonge gezinnen geen beroep kunnen doen op het thuiszorgaanbod. De minister verklaarde dat de thuiszorg hierdoor onvoldoende toegankelijk is voor deze groep.

1. Welke stappen zette de minister om aan deze vaststelling iets te doen ?
2. Kan de zorgverzekering voor deze groep een antwoord bieden ?

Antwoord

1. Momenteel is een grootscheepse evaluatie van het thuiszorgdecreet, in al zijn geledingen, aan de gang. De eerste reacties van het middenveld stellen eveneens dat actieve gezinnen, zeker tweeverdienersgezinnen, nogal eens afhaken wegens de te hoge kostprijs.

Eens de evaluatie is afgerond, zal in september worden overgegaan tot het opmaken van een actieplan. Het wegwerken van de tekortkomingen van het huidige bijdragesysteem zal hierin worden opgenomen.

2. De zorgverzekering verleent een tegemoetkoming in de kosten van niet-medische zorgen van personen die ernstig en langdurig zorgbehoevend zijn.

Iedere inwoner van Vlaanderen en al de inwoners van Brussel die vrijwillig aansluiten, komen hiervoor in aanmerking.

In de eerste fase van de zorgverzekering zullen enkel zwaar zorgbehoevenden recht hebben op een tegemoetkoming in de kosten voor mantelzorg en professionele zorg verstrekt door door de Vlaamse Gemeenschap erkende voorzieningen.

De thuiszorgvoorzieningen die krachtens het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg erkend zijn, behoren hiertoe.

Vraag nr. 168
van 27 april 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Cannabisgebruik – Gezondheidsimplicaties

De federale drugsnota, waarin onder meer wordt gesteld dat het gebruik van cannabis door meerderjarigen niet meer wordt vervolgd behalve indien er maatschappelijke overlast of problematisch gebruik is, heeft al heel wat stof doen opwaaien en tal van vragen doen rijzen.

Wat opvalt, is dat heel wat jongeren zich vragen stellen met betrekking tot de schadelijke neveneffecten van deze drug.

Hoewel cannabis medische toepassingen heeft, is het gebruik ervan volgens resultaten van wetenschappelijk onderzoek helemaal niet gezond. Beweringen als zou cannabis amper schadelijker zijn dan sigaretten, zouden dan ook onjuist zijn. Eén jointje zou immers dezelfde toxiciteit hebben als twintig sigaretten. Met betrekking tot het gebruik van cannabis thee bestaat minder informatie. Naar verluidt hebben de media tijdens het debat rond de bovenvermelde nota verkondigd dat het drinken van cannabis thee onschadelijk is.

1. Zijn er wetenschappelijke studies voorhanden die aantonen wat de gevolgen zijn van het gebruik van cannabis thee ? Zo ja, welke ?
2. Kan op basis van de resultaten van deze studies worden geconcludeerd dat cannabis thee drinken minder schadelijk is dan het roken van cannabis ?
3. Worden maatregelen in het vooruitzicht gesteld om de bevolking te informeren inzake de schadelijke gevolgen van het gebruik van cannabis (roken en/of drinken van thee) ?

Antwoord

1. Er zijn wetenschappelijke studies voorhanden waarin de gevolgen van gebruik van cannabis thee duidelijk wordt uiteengezet.

Uit onderzoek blijkt dat tetrahydrocannabinol (THC), het actieve bestanddeel in cannabis, niet oplosbaar is in water. Cannabis thee is bijgevolg thee waarin cannabis werd verkruid. Deze kruiden worden mee ingeslikt wanneer men de thee opdrinkt. De effecten van cannabis thee drinken zijn gelijk aan die van elke andere orale wijze van inname (bv. cannabis cake).

Volgende verschillen in de effecten van orale inname versus roken van THC komen naar voor in wetenschappelijk onderzoek.

- THC wordt oraal veel minder snel opgenomen. Het duurt een half uur tot een uur eer men de effecten ervan begint gewaar te worden. Vanaf dat moment doet zich nog een toename in de effecten voor. Bij roken is het effect onmiddellijk voelbaar. Hierdoor is het bij oraal gebruik veel moeilijker om het ge-

bruik te doseren en is het risico groter dat men veel (te veel) inneemt, wat het risico op overdosis vergroot.

- Het effect van orale inname duurt vanwege het trage metabolisme ook veel langer dan bij roken. Dit kan vier tot acht uren duren, soms zelfs langer.
 - De opname van THC in de ingewanden is een erg traag proces en erg onvoorspelbaar. Het grootste deel het THC wordt door het metabolisme afgebroken in de lever vooraleer het in de bloedsomloop terechtkomt : orale inname zou slechts 25 à 30 % bereiken van de bloedconcentraties die worden verkregen door de cannabis te roken. De hoeveelheid THC die wordt opgenomen langs deze weg hangt bovendien af van de persoon zelf, hoeveel tijd er verstreek sinds de laatste maaltijd en de hoeveelheid vet in het bloed.
 - Bij afbraak door het metabolisme wordt onder andere de metabooliet 11-hydroxy-THC gevormd. Dit is een psychoactieve metabooliet, die ongeveer dezelfde kracht heeft als THC zelf. Bij roken ligt het niveau van 11-hydroxy-THC veel lager dan bij orale inname. Hierdoor wordt de werking van THC zowat verdubbeld.
 - Om bovenvermelde redenen heeft orale inname van THC vaak meer hallucinogene effecten dan roken. Dit kan een paniekaanval veroorzaken en in extreme gevallen (bij gebruik van zeer grote hoeveelheden) zelfs acute psychotische symptomen.
2. De effecten van het drinken van cannabis thee zijn veel moeilijker te voorspellen en minder te controleren dan wanneer men de cannabis rookt. Het drinken van cannabis thee kan leiden tot heel wat meer ongewenste effecten. Dit geldt voor elke vorm van orale inname. Vandaar dat wetenschappelijke studies die gericht zijn op medische toepassingen van cannabis zich nu toespitsen op andere toedieningswijzen, zoals bijvoorbeeld door gebruik te maken van een inhalator.

Het grootste gezondheidsrisico van het roken van cannabis hangt samen met het inhaleren van de rook zelf. Een cannabisrooker krijgt tot driemaal meer teer in de longen en er is een vijfmaal hogere opname van koolstofmonoxide dan bij de roker van een gewone sigaret. Iemand die drie à vier joints per dag rookt, loopt

een even grote kans op chronische bronchitis als iemand die meer dan twintig sigaretten per dag rookt, maar diezelfde cannabisgebruiker loopt minder risico om astma of longemfyseem te ontwikkelen dan de sigarettenrooker.

De THC-molecule zelf is niet toxisch. De risico's hangen grotendeels af van de wijze van gebruik. Het roken van cannabis is zeker schadelijk voor de longen, terwijl een orale inname meer psychische risico's inhoudt.

3. De Vlaamse VZW Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) overkoepelt als ledenorganisatie vrijwel alle organisaties die in Vlaanderen werkzaam zijn rond de alcohol- en andere drugproblematiek.

VAD beschikt over heel wat informatie aangaande cannabis, gediversifieerd naar verschillende doelgroepen. Via een ruim verspreide bekendmakingsfolder (als **bijlage**) wordt deze beschikbare informatie bekendgemaakt.

Concreet gaat het om de verstrekking van volgend informatiemateriaal.

Drie affiches om mensen (vooral jongeren) over het thema drugs en cannabis te sensibiliseren :

- *Ik voel me bijzonder zonder* : gericht naar de niet-gebruiker ;
- *Wil je blowen ? Of moet je ?* : gericht naar de experimenterende gebruiker ;
- *Dr. T. Haze's wetenschap* : informatieve poster over cannabis voor (beginnende) gebruikers met risico's op korte en lange termijn.

Vier folders met informatie :

- *Marihuana en hasj* : uitgebreide en toegankelijke productinformatie ;
- *Drugs en de wet : de grote vraagtekens* : bundeling van de meest gestelde vragen over wetgeving ;
- *Cannabis : de grote vraagtekens* : de meest gestelde vragen, met antwoorden, aan de Druglijn over cannabis ;
- *Ouders en drugs : de grote vraagtekens* : de meest gestelde vragen, met antwoorden, van de ouders aan de Druglijn.

Vormingsmateriaal :

- *Lindestraat 14* : een vormingsprogramma met video en begeleidingsmap voor ouders van adolescenten.

Daarnaast beschikt VAD over diverse publicaties voor maatschappelijke sectoren (onderwijs, jeugdwerk, bedrijven, ...) m.b.t. de conceptuele en praktische aanpak van de ontwikkeling en implementatie van een drugbeleid, en over achtergrondinformatie voor intermediairen.

VAD bundelde eveneens de wetenschappelijke informatie over cannabis in een publicatie : "Visie op cannabis vanuit de gespecialiseerde drugsector". Deze tekst is samen met andere informatie verkrijgbaar bij VAD en tevens beschikbaar via het cannabisdossier van de VAD-website (www.vad.be).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 172
van 27 april 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Filmkeuringscommissie – Afkeuringsgronden

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 61 met betrekking tot de Filmkeuringscommissie antwoordde de minister dat er, van de zeventien ontspanningsfilms die door de herkeuringsafdeling werden gekeurd, zes uiteindelijk en definitief werden geweigerd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1118 – red.*).

Op welke gronden werden deze films afgekeurd ?
 Geweld, seks of nog andere ?

Antwoord

Volgende motieven lagen aan de basis van de betrokken weigeringen :

- vertonen van ziekelijke seksualiteit, van verwarrende aard voor een te jong publiek (Thomas est amoureux) ;

- verheerlijking van het geweld an sich vanuit de minachting voor de mens, van verwarrende aard voor een te jong publiek (Romeo must die) ;
- bepaalde geweldscènes en seksualiteit met geweld, van kwetsende aard voor toeschouwers (Le petit voleur) ;
- angstwekkende sfeer en scènes, te angstwekkend voor een jong publiek (Stir of echos) ;
- vertonen van pathologische criminaliteit en necrofiele seksualiteit, te angstwekkend voor een jong publiek (Six-pack) ;
- verloochening van legaliteit en moraliteit, met misprijzing voor wet en gerecht en aansluitend verheerlijking van wraakneming door moord, met het mogelijke effect op een jong publiek van ontluistering van waarden geldend in een sociale samenleving en democratie (Shaft).

Samenvattend kan men dus stellen dat vooral de factoren geweld en ziekelijke seksualiteit in combinatie met het ondermijnen van waarden bepalend waren voor het definitief afkeuren van een film.

Vraag nr. 173
van 27 april 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

RVT-erkenningen – West-Vlaanderen

Een aantal West-Vlaamse parlementsleden stelt dat de West-Vlaamse rusthuizen het slachtoffer zijn van een structurele achterstelling inzake RVT-erkenningen (rust- en verzorgingstehuis).

Tijdens de vorige legislatuur werden een aantal ziekenhuisbedden door de vorige minister van Volksgezondheid geconverteerd in RVT-bedden, en vervolgens verdeeld over de verschillende rusthuizen.

1. Hoeveel RVT-bedden werden toegekend aan de verschillende rusthuizen in de verschillende provincies ?
2. Op basis van welke criteria gebeurde deze toekenning ?
3. Onderschrijft de minister de stelling dat West-Vlaanderen het slachtoffer werd van een structurele achterstelling inzake RVT-erkenningen ?

Antwoord

In uitvoering van het protocolakkoord van 9 juni 1997 tussen de federale overheid en de overheden van de gemeenschappen en gewesten over het te voeren ouderenzorgbeleid, werden in Vlaanderen vanaf 1 januari 1998 en gelijkmatig verspreid over vijf jaar in totaal 14.116 nieuwe RVT-bedden toegewezen. Ik neem aan dat de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op deze operatie betrekking heeft.

Onafhankelijk hiervan zijn er ook voorzieningen met het statuut van ziekenhuis-RVT die een reconversie naar RO-RVT doorvoerden (*RO : rustoord – red.*). Gevolg van deze reconversie is dat, voorzover deze reconversie werd aangevraagd voor 31 december 2000, deze RVT-bedden tevens een erkenning als rustoordwoongelegenheden krijgen. Nagenoeg alle ziekenhuis-RVT's vroegen in dit kader een voorafgaande vergunning als rustoord aan.

Door deze operatie stijgt het aantal erkende rustoordwoongelegenheden, maar zowel het globale aantal RVT-bedden als de globale opvangcapaciteit van deze voorzieningen blijven ongewijzigd. Deze reconversie leidt niet tot een herverdeling van bedden, de erkenning wordt toegekend aan de oorspronkelijke initiatiefnemer.

Deze operatie wordt in het antwoord derhalve niet verder behandeld.

1. In totaal werden er in uitvoering van het protocolakkoord van 9 juni 1997 dus 14.116 RVT-erkenningen toegewezen. Hierdoor stijgt het aantal RVT-bedden van 12.447 op 31 december 1997 tot 26.566 bedden op 1 januari 2002. Deze bedden werden verdeeld over bestaande RVT's (met uitsluiting van de ziekenhuis-RVT's), maar vooral over – meer dan vierhonderd – rustoorden die tot dat ogenblik niet over een RVT-erkenning beschikten.
2. De verdeling en toewijzing van deze RVT-bedden over en aan de rustoorden gebeurde volgens objectieve en transparante criteria. De toewijzingscriteria werden aan alle rustoorden individueel uitvoerig toegelicht, met de mogelijkheid hiertegen bezwaar aan te tekenen.

De procedure kan als volgt worden samengevat.

In een eerste fase werden de nieuwe RVT-bedden en het bestaande aanbod erkende RVT-bedden tot één geheel samengevoegd. Via een simulatie werd dit totale pakket herverdeeld

over de verschillende arrondissementen in het Vlaamse gewest. Dit gebeurde op basis van het gewogen aandeel tachtigplussers per arrondissement, gebaseerd op de bevolkingsprognose van 2003 (het jaar dat de verdeling van de extra bedden is voltooid).

Door van dit theoretisch berekend aantal RVT-bedden per arrondissement het bestaande aanbod af te trekken, werd het aantal te verdelen RVT-bedden per arrondissement bepaald.

De volgende stap was de toewijzing van deze nieuwe bedden aan individuele rustoorden. Dit gebeurde op basis van de gemiddelde bezettingscijfers in de Riziv-zorgafhankelijkheidscategorieën B en C (doelpubliek van RVT) (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*). Als referentieperiode werd het tweede en derde kwartaal van de jaren 1995 en 1996 gebruikt. Om een kwalitatieve werking te garanderen, werd in een eerste fase een minimum van 25 RVT-bedden toegekend aan voorzieningen die een bezetting van minstens 25 B- en C-bewoners hadden. Rusthuizen met een gemiddelde bezetting van 20 tot 25 bedden kregen minimum 20 RVT-bedden toegewezen. De resterende RVT-bedden werden verder verhoudingsgewijs verdeeld, om tot een grotere gelijkheid te komen in de verhouding aantal RVT-bedden/aantal B- en C-gerechtigden.

Voor de rusthuizen die gestart zijn of werden uitgebreid na 30 september 1995 werden specifieke modaliteiten bepaald, aangezien de algemeen gehanteerde referentieperiode in deze situaties niet representatief was. Ook hierover werd uitvoerig toelichting gegeven.

3. Uit alle mogelijke cijfermateriaal blijkt dat West-Vlaanderen niet werd achtergesteld, wel integendeel. In 2002, als het hele contingent nieuwe RVT-bedden in gebruik is genomen, zal West-Vlaanderen over 22.00 RVT-bedden per duizend zestigplussers beschikken. Dit is de hoogste concentratie in Vlaanderen. Voor de overige provincies bedraagt deze ratio 21.30 (Antwerpen), 21.13 (Oost-Vlaanderen), 19.91 (Brabant) en 14.77 (Limburg). Deze ratio's groeien wel naar elkaar toe. Op 1 januari 1999 bedroeg de ratio voor West-Vlaanderen bijvoorbeeld 15.51, voor Limburg 10.84.

Het corrigerend effect van de verdeling van de RVT-bedden heeft wel bijgedragen tot een gevoel van structurele achterstelling in deze regio.

In deze context zijn twee fenomenen belangrijk.

Eenzijds hebben de provincies Oost- en West-Vlaanderen een veel groter aanbod aan rustoordwoongelegenheden dan de overige provincies, respectievelijk 69.58 en 64.50 ROB-woongelegenheden per duizend 65-plussers (*ROB : rustoord voor bejaarden – red.*). Voor Limburg bijvoorbeeld, waar thuiszorg veel sterker is uitgebouwd, bedraagt deze ratio slechts 41.76.

Anderzijds blijkt uit demografische studies dat de vergrijzing van de bevolking zich nu en de volgende jaren in Oost- en West-Vlaanderen stabiliseert en zich veel sterker doorzet in de overige provincies, vooral dan in Limburg. Hierdoor werden inderdaad relatief meer RVT-bedden toegekend aan de overige provincies, aangezien de verdeling gebeurde op basis van de bevolkingsprognose voor het jaar 2003, én werden per voorziening in West-Vlaanderen relatief minder RVT-bedden toegekend, omdat het aantal voorzieningen waarvoor deze bedden verdeeld werden groter is.

De gehanteerde toewijzingscriteria, die in eerste instantie werden gebaseerd op de vraag (demografische evolutie) en pas vervolgens op het aanbod (verdeling over individuele voorzieningen), hebben in die zin een corrigerend effect gehad, dat onder meer door een wetenschappelijke studie van Ufsia wordt bevestigd. (*Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen – red.*)

**Vraag nr. 180
van 4 mei 2001
van de heer JOS BEX**

Medisch Centrum Aarschot – Erkenning CT-scanner

Het Medisch Centrum Aarschot (MCA) is juridisch een onderdeel van de VZW AZ Heilig Hart Tienen, en maakt zowel inzake beheer als medische raad en organisatie deel uit van het algemeen Ziekenhuis Tienen (AZ Tienen). Er vinden poliklinische activiteiten plaats, en het centrum was van 1990 tot 1998 betrokken in een proefproject met betrekking tot daghospitalisatie en werd vanaf 1998 erkend voor chirurgische daghospitalisatie.

Volgens de bestaande wetgeving kan er per verzorgingsinstelling maar één erkenningsnummer worden toegekend voor één dienst Medische Beeldvorming.

Bij ministerieel besluit (MB) van 13 januari 2000 werd door de minister een erkenning verleend voor een dienst Medische Beeldvorming, waarvoor een transversale axiale tomograaf staat opgesteld in het fusieziekenhuis AZ Heilig Hart, voor de periode 1 januari 1998 tot en met 30 juni 2002.

In het MB wordt gesteld dat een tomograaf is opgesteld op campus Sint-Jan en op campus Mariëndal. Van campus Sint-Elisabeth in Aarschot kon toen geen sprake zijn, aangezien de officiële erkenning van deze campus als chirurgisch dagziekenhuis pas later inging.

De beperkte kamer van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering heeft een inbreuk op artikel 4 van de nationale overeenkomst niet in aanmerking genomen in een beslissing van 26 september 2000, omdat het MCA juridisch en organisatorisch een onderdeel vormt van de VZW Heilig Hart Tienen. De beroepskamer anderzijds besliste op 15 februari 2001 tot terugvordering van CT-scannerprestaties (computertomografie) door het MCA, omdat het centrum geen identificatienummer heeft.

Vanuit medisch standpunt zijn er voldoende argumenten om de noodzaak van de CT-scanner in het MCA te bevestigen. Vooral de huisartsen van de regio benadrukken dit.

Wordt de erkenning van de dienst Medische Beeldvorming van het AZ Heilig Hart uitgebreid tot het Medisch Centrum Aarschot ? Welke beslissing is er terzake genomen ?

Antwoord

Bij ministerieel besluit van 30 november 1999 werd aan het Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart VZW in Tienen een erkenning verleend voor de functie chirurgische daghospitalisatie in Aarschot, campus Sint-Elisabeth, vanaf 5 oktober 1998 tot en met 30 juni 2002.

Op 13 januari 2000 werd aan de voorziening een erkenning verleend voor de dienst Medische Beeldvorming met CT-scan in het Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart, campus Mariëndal en campus Sint-Jan, beide in Tienen.

Inzake de wetgeving van toepassing op de diensten Medische Beeldvorming met CT-scan werd op 20 november 2000 aan de federale ministers Frank Vandenbroucke en Magda Aelvoet, beiden bevoegd voor Gezondheidszorg, een vraag voorgelegd naar duidelijkheid omtrent de interpretatie,

met name of het al dan niet toegelaten is een CT-scan te installeren in een geïsoleerde functie daghospitaal.

Op 20 april 2001 werd door de federale ministers meegedeeld dat een dienst met CT-scanner mag worden opgericht in een functie chirurgische daghospitaal indien de functie erkend is als ziekenhuisfunctie van een algemeen ziekenhuis onder hetzelfde erkenningsnummer als het ziekenhuis, onder hetzelfde beheer en dezelfde directie functioneert, eenzelfde medische raad heeft, enzovoort, en op voorwaarde dat voldaan is aan alle erkenningsnormen waaraan een dienst Medische Beeldvorming met CT-scanner moet beantwoorden.

Ingevolge de publicatie van het KB van 7 november 2000 tot wijziging van het KB van 31 mei 1989 houdende nadere omschrijving van de fusie van ziekenhuizen en van de bijzondere normen waaraan deze moeten voldoen, rijst nog een juridische vraag. (*KB : koninklijk besluit – red.*)

Overeenkomstig dit KB dienen een aantal functies, zorgprogramma's en medisch-technische diensten zich te bevinden op één vestigingsplaats. Voor deze concentratie beschikken de ziekenhuizen over een overgangperiode van twee jaar, hetzij vanaf datum van de ondertekening van de fusieovereenkomst, hetzij vanaf datum inwerkingtreding van het KB van 7 november 2000, dit wil zeggen vanaf 8 februari 2001. Dit laatste geldt voor de ziekenhuisfusies reeds erkend vóór 8 februari 2001.

Voor een aantal medisch-technische diensten, functies en zorgprogramma's wordt een uitzondering gemaakt op deze bepaling. Zij mogen worden uitgebraat op meerdere vestigingsplaatsen, op voorwaarde dat ze op iedere vestigingsplaats aan alle erkenningsnormen beantwoorden. Dit geldt ook voor de dienst Medische Beeldvorming met CT-scan. Hierbij rijst de vraag of deze voorzieningen ook een overgangperiode van twee jaar krijgen om zich in orde te stellen met de betrokken normen per campus, of met ingang van 8 februari 2001, zijnde inwerkingtreding van het KB van 7 november 2000, aan de normen per campus moeten voldoen.

Deze vraag werd voorgelegd aan minister Frank Vandenbroucke en minister Magda Aelvoet. Het antwoord wordt nog ingewacht.

M.b.t. de eventuele erkenning van de CT-scan in Aarschot zal door de administratie een onderzoek worden uitgevoerd op basis van het antwoord van de federale collega's en op basis van de bevindingen

van het onderzoek zal worden beslist of de erkenning kan worden verleend vanaf datum erkenning functie chirurgische daghospitaal, dus op zijn vroegst vanaf 5 oktober 1998.

**Vraag nr. 189
van 14 mei 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Zorgverzekering – Rusthuiskosten OCMW's (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 154 van 30 maart 2001 met betrekking tot eventuele gevolgen van de zorgverzekering op de OCMW-budgetten en -tegemoetkomingen, blijft de minister onduidelijk. Er zijn, aldus de minister, buiten een onderzoek in 1998 geen gegevens beschikbaar.

In het antwoord op mijn laatste subvraag, namelijk hoe het effect van de zorgverzekering onder meer op de OCMW's wordt gemeten wanneer men nog over onvoldoende gegevens beschikt, wordt weinig diepgaand geantwoord. Er wordt enkel herhaald dat er inderdaad een effect is en dat dit wordt gewild door de decreetgever (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1716 – red.*).

Dit laatste werd en wordt niet betwist, en was ook niet de vraag. De vraag was op welke wijze de minister – bij gebrek aan systematische informatie – dit effect zal meten of opvolgen. Of oordeelt de minister dat het niet opportuun is om over deze gegevens te beschikken ?

Vandaar dat ik mijn vraag hierbij, iets concreter, herhaal.

1. Wenst de minister dit effect te kennen en wenst de minister te weten welke voor de OCMW's de financiële gevolgen zijn ?
2. Op welke wijze zal zij dit dan nagaan en meten ?
3. Kan de minister in voorkomend geval de resultaten van dergelijke meting meedelen ?

Antwoord

De OCMW's zullen op verschillende manieren te maken krijgen met de zorgverzekering.

Zij zullen als agenten van de Vlaamse zorgverzekering worden ingeschakeld om de keuzevrijheid van

cliënten te waarborgen. Het is de bedoeling de OCMW's hiervoor ondersteuning te bieden. Na het eerste jaar moet dit een volwaardige uitbouw van de Vlaamse Zorgkas tot gevolg hebben.

De uitvoeringsbesluiten van de zorgverzekering zullen ook voorschrijven dat de burgers die niet in staat zijn de bijdrage voor de zorgverzekering te betalen, de OCMW's kunnen vragen dit voor hen te doen. Dit is uiteraard een autonome beslissing van de OCMW-raad.

Daarnaast hebben we de residentiële voorzieningen voor ouderen beheerd door het OCMW en de tegemoetkomingen van OCMW's in de kosten voor residentieel verblijf, waarop de zorgverzekering geen invloed zou mogen hebben. Of de zorgverzekering hier een invloed zal hebben, is moeilijk in te schatten, maar het is niet wenselijk, omdat dan de oudere zorgbehoevende geen voordeel heeft bij de zorgverzekering.

De OCMW's worden ook indicatiesteller. Als zijzelf diensten leveren en de indicatiestelling ook reeds vroeger gebeurde, zal dit weinig extra kosten of baten opleveren. Als indicatiestelling zonder dienst gebeurt, dan staat daar een tegemoetkoming van het Vlaams Zorgfonds tegenover.

Besluit : de invloed van de zorgverzekering op de financiën van de OCMW's zal beperkt zijn, en in die gebieden waar er invloed zou kunnen zijn, zal de Vlaamse overheid maatregelen nemen om het werkvolume en de kosten te compenseren.

Niettegenstaande mijn inschatting dat de invloed van de zorgverzekering op de financiën van de OCMW's beperkt zal zijn, wil ik nagaan of die invloed er is. In samenspraak met de VVSG zal ik de gevolgen meten en die aan het Vlaams Parlement medelen. (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*)

Vraag nr. 193
van 17 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

Hefboomprojecten – Ondersteuning door VOI's

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 61
van 17 mei 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1893

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 54
van 24 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taaltoestanden Brusselse urgentiediensten – Dossier

In zijn antwoord op mijn interpellatie van 31 januari jongstleden over de taaltoestanden bij de urgentiediensten in en rond Brussel kondigde de minister aan dat de Vlaamse overheid een gezamenlijk dossier zou indienen met wetenschappelijke studies en rapporten over de problematiek, een overzicht van de klachten die door benadeelde Vlamingen werden ingediend, evenals een nota met de probleemstelling en de standpunten die werden voorgesteld door de Vlaamse overheid (*Handelingen Commissievergadering nr. 77 van 31 januari 2001, blz. 1-5 – red.*).

Hoever is dit werk reeds gevorderd ?

Wanneer wordt het dossier afgerond ?

Antwoord

Het gezamenlijk dossier waarvan sprake in mijn antwoord op de interpellatie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 31 januari 2001, werd opgesteld door de vertegenwoordigers van mijn kabinet en van het kabinet van minister Vogels ter voorbereiding van de interkabinettenvergadering over de taalproblematiek in de Brusselse ziekenhuizen.

Het document bevat een register van de inhoud en de belangrijkste conclusies van de ons bekende onderzoeken die de laatste tien jaar werden gepubliceerd. In de conclusie worden een aantal oplossin-

gen gesuggereerd om tot een beter tweetalig zorgaanbod in Brussel te komen.

De Vlaamse overheid stelde daarbij voor om een zogenaamde task force samen te stellen die op basis van de bevindingen van de studies concrete aanbevelingen moet aanreiken voor de interministeriële conferentie in het najaar.

Deze nota werd besproken op de werkgroepvergadering van 16 februari jongstleden. Het laatste voorstel werd niet in samenwerking genomen, omdat het niet in de bevoegdheid ligt van de werkgroep om een task force op te richten. De werkgroep kwam overeen om gefaseerd rond positieve maatregelen te werken.

De conclusies van de interkabinettenvergaderingen zullen aan de interministeriële conferentie van 30 mei worden voorgelegd.

**Vraag nr. 55
van 27 april 2001
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek – Taalgebruik

Onlangs trof ik in de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek, die zoals de minister weet volledig wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, een folder aan met de titel "Egon Erwin Kisch Fototentoonstelling-Exposition de Photos 19.04.2001 – 31.05.2001". Het gaat hier om een tentoonstelling van de werken van Kisch en om de randprogrammering rond deze tentoonstelling.

Deze tentoonstelling wordt georganiseerd door de Louis Paul Boonkring, het Fonds Pascal Decroos, Het Beschrijf, het Oostenrijks Centrum Antwerpen en Kunst en Democratie / Culture et Démocratie.

Aan de tentoonstelling werken verder mee: het Vlaams Theaterinstituut, de uitgeverijen EPO, Atlas en Veen Uitgeversgroep, de Koninklijke Bibliotheek van België, het Jüdisches Museum Wien, Aufbau Verlag Berlin, Nachrichtenmagazin Stern Hamburg, de Oostenrijkse Ambassade in Brussel, het Tsjechisch Cultureel Centrum in Brussel, BKA – Kunst Wenen, De Standaard, FNAC, de NMBS, de Vlaamse Gemeenschapscommissie én de Vlaamse Gemeenschap.

1. Is het voor de minister, als minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, geoorloofd of zelfs normaal dat de Vlaamse overheid in de Vlaamse hoofdstad tweetalige publiciteit voert,

en dit terwijl de Franstalige overheden van België dit nooit doen of zullen doen ?

2. Is het geoorloofd of zelfs normaal dat de Vlaamse overheid dit dan nog precies doet in de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek, die toch volledig wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid ?
3. Waarom wordt deze tentoonstelling, die tenslotte plaatsvindt in de Koninklijke Bibliotheek, die bij mijn weten een federale instelling is, niet eveneens gefinancierd door de Franse Gemeenschap ?

Antwoord

Over het gebruik van andere talen dan het Nederlands in Brussel verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar antwoorden op diverse gelijkwaardige vragen in het verleden, vraag 44 van 19 mei 1998, vraag 6 van 7 november 2000, of onder meer recentelijk nog vraag 49 van 12 april 2001 (*respektievelijk Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2370 ; BVA nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 909 ; BVA nr.13 van 25 mei 2001, blz. 1731 – red.*).

- In het regeerakkoord stelt de Vlaamse Gemeenschap dat de Vlaamse instellingen en organisaties in het Brusselse hoofdstedelijke gewest zich moeten openstellen naar andere taalgemeenschappen.
- Vlaamse instellingen en organisaties mogen gebruikmaken van andere talen dan het Nederlands. Voorwaarde is wel dat het Nederlands eerste en belangrijkste communicatietaal blijft.
- De Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek, dat heb ik al onderstreept in mijn antwoord op vraag 49 van 12 april 2001, ziet er nauwgezet op toe dat het folderaanbod in de bibliotheek uitsluitend of hoofdzakelijk Nederlandstalig is.
- De tweetaligheid van de folder doet geen afbreuk aan het Nederlandstalig karakter van het initiatief zelf.

De fototentoonstelling is van Weense origine en wordt door een samenwerkingsinitiatief van hoofdzakelijk Vlaamse en Oostenrijkse verenigingen, de Oostenrijkse ambassade en de Vlaamse en Vlaams-Brusselse overheid. Ook de randprogrammering is geënt op een Nederlandstalig netwerk: publicatie van een bekroond essay in De Standaard gebeurt allicht niet in het

Frans, en het debat over de literaire reportage wordt, behalve door een Duitse (Landolf Scherzer), door een Vlaamse (Geert Van Istendael) en een Nederlandse (Jan Brokken) schrijver geanimeerd. Enkel voor het pleidooi voor onderzoeksjournalistiek werd een Franstalige journalist uitgenodigd (Alain Lallemand van Le Soir), naast Walter De Bock en de Amerikaan Charles Lewis.

Waarom ten slotte het project niet wordt gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap, lijkt me een overbodige vraag. Het gaat om een initiatief van Vlaamse partners, dat ook zo herkenbaar is.

**Vraag nr. 56
van 27 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Naleving Septemberdecreet

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag aan minister Landuyt over de naleving van het Septemberdecreet (schriftelijke vraag nr. 43 van 8 maart 2000) blijkt dat er vorig jaar door de Inspectie Werkgelegenheid amper 33 controles werden uitgevoerd over het hele land. Over het aantal controles dat daarvan in het arrondissement Halle-Vilvoorde werd uitgevoerd, heb ik geen gegevens. Bovendien zijn de controles veelomvattend en beperken ze zich niet tot het toezicht op de naleving van het Septemberdecreet (*Bulletin van vragen en Antwoorden nr.12 van 11 mei 2001, blz. 1609 – red.*).

Nochtans gaat het hier om een belangrijk sociaal decreet, met bovendien een onmiskenbaar gevolg op het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel.

Ik neem aan dat de minister voldoende bekend is met de taaltoestanden bij heel wat bedrijven uit die regio, om in te zien dat de huidige gang van zaken inzake de controle op de naleving van het Septemberdecreet onvoldoende is.

1. Hoe denkt hij dat te verhelpen ?
2. Heeft hij terzake reeds overleg gepleegd met zijn collega Landuyt, in het kader van zijn bilaterale gesprekken met collega's met het oog op het opstellen van een nieuw actieplan voor de Vlaamse Rand ?

Antwoord

De controle op de naleving van het Septemberdecreet behoort tot de bevoegdheid van de Inspectie Werkgelegenheid, waarvoor mijn collega Vlaams minister Renaat Landuyt bevoegd is.

Nochtans krijgt ook de administratieve coördinatie Vlaamse Rand af en toe vragen/klachten met betrekking tot het taalgebruik tussen werkgevers en werknemers. In het kader van mijn coördinerende bevoegdheid en met het oog op het opstellen van een nieuw actieplan voor de Vlaamse Rand, zal ik met minister Landuyt overleggen hoe het toezicht daarop op de best mogelijke en meest efficiënte wijze kan worden uitgeoefend.

Vermits vroeger reeds gebleken is dat er bij heel wat bedrijven onwetendheid bestaat over de correcte toepassing van het Septemberdecreet, zal ik indien nodig zelf het initiatief nemen om een doelgerichte informatieverbreiding naar het bedrijfsleven in de Vlaamse Rand op te starten.

**Vraag nr. 58
van 27 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Vernederlandsing straatbeeld

Uit het antwoord dat minister Sauwens verstrekke op mijn interpellatie van 18 april, blijkt dat op 19 april 2001 een overleg gepland was tussen de minister en minister vice-president Stevaert over de vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand en de toepassing van de taalwetgeving (*Handelingen Commissievergadering nr.149 van 18 april 2001 – red.*).

Kan de minister bevestigen dat dit overleg heeft plaatsgevonden ?

Werden er concrete afspraken gemaakt ? Zo ja, waarop hebben ze betrekking ?

Antwoord

Het overleg met mijn collega Vlaams minister Steve Stevaert inzake mogelijke initiatieven met betrekking tot de vernederlandsing van het straatbeeld heeft inderdaad plaatsgehad.

Er werd afgesproken dat voor de vaste constructies het Vlaams Gewest op consequente wijze gebruik zou maken van zijn eigendomsrecht om de ver nederlandse van het straatbeeld in de Vlaamse Rand te bevorderen. Dit betekent concreet dat in elk geval informatie op borden (zoals plaatsnaamborden of wegwijzers) of andere vaste constructies die worden geplaatst op grond die eigendom is van het Vlaams Gewest, enkel in het Nederlands gesteld wordt.

Voor het rollend materiaal, met name de bussen van De Lijn, wordt op lange termijn gedacht aan een systeem van radiogestuurde informatie waarbij het taalgebruik (Nederlands/tweetalig) automatisch verandert bij de overschrijding van de gewestgrenzen, in casu de grenzen tussen het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en het Vlaamse gewest. Deze aanpassingen zullen echter om economische/technische redenen pas gebeuren in het kader van het normale vervangingsplan voor de voertuigen van De Lijn.

Vraag nr. 59
van 4 mei 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Randkrant – Overdracht naar VZW De Rand

De minister kondigt nu reeds geruime tijd aan dat het in zijn bedoeling ligt om de Randkrant ook toe te vertrouwen aan de VZW De Rand.

Tot op heden werd evenwel nog geen formele beslissing terzake getroffen, wat de onzekerheid bij de betrokkenen alleen maar doet toenemen.

1. Kan de minister toelichten waarom hij nog altijd geen beslissing heeft genomen ?
2. Blijft hij bij zijn voornemen om de Randkrant onder de vleugels van de VZW De Rand te brengen ?

Antwoord

De beslissing om de productie en uitgave van de Randkrant te integreren binnen de werking van de VZW De Rand is reeds verleden jaar genomen en staat ook zo uitdrukkelijk vermeld in de beleidsbrief van dit jaar (*Beleidsbrief Vlaamse Rand – Beleidsprioriteiten 2000 – 2001 ; Stuk 448 (2000-2001) – red.*).

Alle partners zijn hiervan op de hoogte gebracht. De gesprekken over de praktische uitvoering van

deze beslissing zullen weldra beginnen. Aangezien men rekening moet houden met de opzegtermijnen van de huidige contracten, zal de volledige overdracht pas in het voorjaar van 2002 zijn afgerond.

Vraag nr. 60
van 4 mei 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

VGC-dotaties – Basisallocaties 45.02 en 65.01

In uitvoering van het decreet van 1 juni 1994 tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), voorziet de begroting van de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks, en zeker tot 2004, in de overdracht van middelen aan de VGC voor de uitrusting van en investeringen in de desbetreffende infrastructuur. Deze middelen zijn ingeschreven op twee basisallocaties van de begroting voor Brusselse Aangelegenheden.

Basisallocatie 45.02 omvat een jaarlijkse dotatie van 5 miljoen voor uitrustingswerken. Het gaat om niet-gesplitste kredieten, wat impliceert dat zij uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het begrotingsjaar moeten worden besteed. Vermits het hier gaat om courante zaken en niet om grote werken, lijkt mij dit ook geen probleem te zijn.

Basisallocatie 65.01 omvat jaarlijks 45 miljoen investeringssubsidies. Oorspronkelijk, tot en met de begroting 1998, ging het ook hier om niet-gesplitste kredieten. Vermits het hier veel omvangrijkere werken betreft en om soms complexe dossiers gaat, rezen er problemen inzake de tijdige besteding der ingeschreven middelen. Hierdoor gingen middelen verloren, wat uiteraard niet de bedoeling was. Daarom werd deze basisallocatie in de begroting 1999 omgevormd tot een nieuwe basisallocatie, met gesplitste kredieten. Als we er de toelichting op nalezen, stellen we vast dat de expliciete bedoeling van deze operatie was te vermijden dat er voor de VGC nog middelen verloren zouden gaan door het aanslepen van investeringsdossiers.

In de toelichting bij de begroting 2001 vinden we trouwens een tabel m.b.t. de uitvoering die aan de twee bovenvermelde basisallocaties werd gegeven in de jaren 1998 en 1999. Daaruit blijkt dat de uitvoering van basisallocatie 65.01 in 1999 (toen het nog ging om niet-gesplitste kredieten) 85,4 % bedroeg, terwijl dit voor 1999 (toen het om gesplitste kredieten ging) steeg tot 100 %. Hieruit leidde ik af dat deze operatie geslaagd was (*Stuk 13 (2000-2001) – Nr. 1-C, blz. 22 – red.*).

Groot was dan ook mijn verbazing toen ik begin april 2000 de eerste begrotingswijziging 2001 van de VGC zag. In de buitengewone begroting (artikel 840/701-5 1) worden daar niet-geïnde inkomsten van 28,6 miljoen ingeschreven. Blijkens de toelichting van het bevoegde collegelid, gaat het om middelen uit de bovenvermelde begrotingsposten van de Vlaamse Gemeenschap die verloren gegaan zijn omdat ze, binnen het systeem van de niet-gesplitste kredieten, niet op tijd konden worden besteed. Het zou concreet gaan om 8,7 miljoen voor het begrotingsjaar 1998 en 19,9 miljoen voor het begrotingsjaar 1999.

Het feit dat er in 1999 bijna 20 miljoen verloren gegaan zou zijn door de toepassing van het systeem van niet-gesplitste kredieten is niet alleen in flagrante tegenspraak met de begroting 1999 van de Vlaamse Gemeenschap, waarin gesplitste kredieten werden ingeschreven, maar ook met de gegevens van de uitvoeringstabel die bij de begroting 2001 was gevoegd. Een rekensommetje leert ook dat het feit dat er in 1998 bijna 9 miljoen verloren gegaan zou zijn, in tegenspraak is met de uitvoeringstabel die bij de begroting 2001 was gevoegd. Volgens de tabel zou er maximaal 6,6 miljoen niet opgenomen zijn.

Ik heb uiteraard het bevoegde collegelid hiermee geconfronteerd bij de bespreking van de VGC-begrotingswijziging in de raad van de VGC. Collegelid Vanhengel gaf zelf toe dat hij niet klaar ziet in deze zaak. Uit zijn uitleg heb ik toch kunnen opmaken dat er een meningsverschil bestaat tussen de VGC-administratie en de administratie van de Vlaamse Gemeenschap over deze middelen.

Vandaar dat ik mij nu wend tot de bevoegde Vlaamse minister om een duidelijker beeld te krijgen.

1. Kan de minister bevestigen dat er vanaf de begroting 1999 van de Vlaamse Gemeenschap op de basisallocatie voorzien werd in gesplitste middelen, en dat er dus geen sprake kan zijn van de toepassing van het systeem van de niet-gesplitste kredieten op de middelen voor 1999 (of daarna) ?
2. Kan de minister een overzicht bieden van de middelen die effectief aan de VGC werden uitgekeerd vanuit respectievelijk de basisallocaties 45.02 en 65.01, en dit voor ieder individueel begrotingsjaar sinds 1995 ?

Kan hij ook een overzicht bieden van de desbetreffende middelen die in de begrotingen 1999,

2000 en 2001 werden vastgelegd en die nog niet effectief werden uitgekeerd, maar die wel beschikbaar blijven ?

3. Zijn er middelen ingeschreven op de basisallocaties 45.02 en 65.01 van de Vlaamse begrotingen 1998 en 1999 die inderdaad niet meer aan de VGC kunnen worden uitgekeerd ?

Zo ja, hoeveel voor elk van de betrokken basisallocaties en begrotingsjaren ?

Bestaat er hieromtrent een controverse tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap ? Zo ja, wat is het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap ?

4. Wordt er overlegd met de VGC, teneinde een duidelijk overzicht te verkrijgen van de nog niet voldane investeringsbehoeften van de infrastructuur die door de Vlaamse Gemeenschap aan de VGC werd overgedragen ?

Wordt er in deze context ook naar langetermijnoplossingen gezocht voor de periode na 2004 ?

Antwoord

In de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap van het jaar 1996 werden voor de eerste maal niet-gesplitste kredieten ingeschreven op basisallocatie 41.02 en 41.03 van programma 11.1 – Brusselse Aangelegenheden.

Artikel 6 van het decreet van 1 juni 1994 tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de VGC, voorziet in een financiële enveloppe van 50 miljoen frank, gespreid over een periode van tien jaar, voor de vervangingsinvesteringen met betrekking tot roerende goederen. Op basisallocatie 41.02, thans 45.02, wordt jaarlijks een bedrag van 5 miljoen ingeschreven.

Artikel 7 van hetzelfde decreet voorziet in een financiële enveloppe van 450 miljoen frank, tevens gespreid over een periode van tien jaar, voor investeringen aan onroerende goederen. Op basisallocatie 41.03 (niet-gesplitst), thans 65.01 (gesplitst), wordt jaarlijks een bedrag van 45 miljoen frank ingeschreven.

Het onderstaand overzicht geeft een antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (bedragen in frank).

	Vastlegging	Geordonnanceerd	Saldo
Dotatie VGC uitrustingsgoederen (art. 6)			
	Programma 11.1	BA 41.02	Niet-gesplitst krediet
1996	5.000.000	3.226.586	1.773.414
1997	5.000.000	4.931.602	68.398
1998	5.000.000	4.669.760	330.240
	Programma 11.1	BA 45.02	Niet-gesplitst krediet
1999	5.000.000	4.703.689	296.311
2000	5.000.000	0	5.000.000
Dotatie VGC onroerende goederen (art. 7)			
	Programma 11.1	BA 41.03	Niet-gesplitst krediet
1996	45.000.000	34.218.718	10.781.282
1997	45.000.000	40.353.359	4.646.641
1998	45.000.000	36.342.348	8.657.652
	Programma 11.1	BA 65.01	Niet-gesplitst krediet
1999	45.000.000	27.752.778	17.247.222
2000	45.000.000	0	45.000.000

Rekening houdende met het principe van de niet-gesplitste kredieten, is voor de uitrustingsgoederen enkel nog het saldo van 2000 beschikbaar. De administratie van de VGC diende hiervoor op 16 mei laatstleden bij de Vlaamse Gemeenschap een uitbetalingsdossier in voor een bedrag van 4.999.220 frank.

Evenwel wens ik op te merken dat het praktisch onmogelijk is om voor exact 5 miljoen frank investeringen te realiseren. Met uitzondering van 1996 zijn de resterende, veeleer te verwaarlozen bedragen dan ook courant bij de uitvoering van dergelijke financieringsmechanismen.

Voor de investeringen aan onroerende goederen zijn de saldo's vanaf het begrotingsjaar 1999 nog beschikbaar. De saldo's van de voorgaande jaren zijn vanwege het niet-gesplitst karakter van de basissallootatie inderdaad vervallen, maar zijn mijns inziens niet verloren.

Het decreet voorziet immers in een algemene enveloppe van 450 miljoen frank, die gespreid over een periode van tien jaren kan worden toegekend.

Gemakshalve opteerde de Vlaamse Gemeenschap voor een gelijktijdige verdeling van de dotatie in

tien gelijke delen. De periode van tien jaar nam een aanvang in het begrotingsjaar 1996 en zal bijgevolg aflopen in 2006. In dit laatste begrotingsjaar kan de dotatie worden verhoogd met de bedragen van de saldo's die voor 1999 niet werden opgenomen, zodat alsnog wordt voldaan aan het door de decreetgever vastgestelde investeringskrediet.

Ten slotte kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nog meedelen dat ik in het verlengde van de goedkeuring van de begroting 2001 van de VGC er alleszins bij het college van de VGC heb op aangedrongen dat in het kader van de investeringspolitiek een vierjarig investeringsplan zou worden opgesteld.

Een afzonderlijke discussie over niet voldane investeringsbehoeften van de infrastructuur die door de Vlaamse Gemeenschap aan de VGC werd overgedragen, lijkt mij niet opportuun. De overheveling van deze infrastructuur naar de VGC gebeurde namelijk om het investeringsbeleid te optimaliseren en de VGC een eigen beleid inzake culturele infrastructuur te laten voeren.

Immers, binnen de perken van mijn toezichhoudende functie en de positie die de VGC inneemt als autonome, politiek gedecentraliseerde instelling,

zal de VGC zelf een langetermijnoplossing moeten zoeken voor de periode na 2006.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 109
van 19 april 2001
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Onderwijsinstellingen – Verborgene camera's

Om een vandaal op heterdaad te betrappen, werd in een school een verborgen camera geplaatst.

Plaatsing van camera's is een nieuw fenomeen, dat zichtbaar ook in scholen is doorgedrongen.

1. Zijn er richtlijnen op dit vlak vanuit het departement, of wordt het plaatsen van camera's aan de scholen zelf overgelaten ?

In het laatste geval : wordt er aan een algemeen kader gewerkt voor dit nieuwe fenomeen ?

2. Ik neem aan dat de plaatsing van camera's, uit het oogpunt van wettelijkheid, ten minste in het schoolreglement moet worden vermeld.

Wordt daarop toegezien ?

Antwoord

Met betrekking tot de plaatsing van verborgen camera's bestaat voor het onderwijs geen afzonderlijke regelgeving. Dit betekent dat de scholen onderworpen zijn aan de regels van het gemeen recht ter inzage.

Uit recente rechtspraak blijkt onder meer dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen een "vooraf aangekondigde verborgen camera" en een "geheime verborgen camera". Aan de installatie van beide soorten camera's moet een omstandig overleg met alle betrokkenen voorafgaan.

Een inrichtende macht of een directie die wil overgaan tot de plaatsing van een verborgen camera moet met andere woorden overleggen met (de vertegenwoordigers van) het personeel en de leden van de participatieraad, de lokale onderwijsraad en

de leerlingenraad. Het volstaat dat de betrokkenen worden geïnformeerd en bevroegd over de aanwezigheid van camera's op school ; de precieze locatie van deze camera's valt niet onder deze "informatieplicht".

Het spreekt voor zich dat het wenselijk is om het eindresultaat van bovenvermeld overleg op te nemen in het schoolreglement. Op die manier wordt de bij rechtspraak opgelegde verplichting tot informatie en overleg, in een document bekrachtigd. Aangezien het echter steeds de bedoeling is geweest om de decretaal opgelegde onderdelen van het schoolreglement tot een minimum te beperken, lijkt het niet aangewezen om deze problematiek decretaal in te schrijven.

Opgemerkt weze nog dat voor een geheime camera, naast het overleg, volgende drie voorwaarden vervuld moeten zijn :

- er bestaan ernstige en gestaafde vermoedens dat er misdrijven worden gepleegd ;
- de instantie die de geheime camera wil plaatsen, heeft de intentie het misdrijf na de vaststelling ervan te melden aan de bevoegde autoriteiten ;
- het gebruik van een geheime camera mag onder geen beding disproportioneel zijn. Dit wil zeggen dat de dader onmogelijk op enige andere wijze kan worden betrapt.

Vraag nr. 110
van 24 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Leerplicht – Alternatieve erkende opleidingen

Bij het nalezen van het antwoord van de minister op verschillende vragen om uitleg inzake de opvang van anderstalige kinderen in het onderwijs (Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 22 maart 2001), merk ik op dat de minister op een gegeven ogenblik stelt dat er een aantal onderwijs- en vormingsmogelijkheden zijn die niet in een schoolse context zijn gesitueerd, maar die erkend zijn als opleidingen waarmee aan de leerplicht kan worden voldaan (*Handelingen Commissievergadering nr. 132 van 22 maart 2001, blz.9-14 red.*).

Kan de minister verduidelijken op welke mogelijkheden zij concreet alludeert ?

Antwoord

De context waarin ik heb verwezen naar onderwijs- en vormingsmogelijkheden buiten een schoolse context waarmee aan de leerplicht kan worden voldaan, betrof een antwoord op een vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck over het praktisch organiseren van een taalbad voor anderstalige nieuwkomers.

De vraag handelde over mijn standpunt inzake het voorstel van de Antwerpse schepen van onderwijs om een voortraject van enkele maanden tot een jaar te organiseren om anderstalige nieuwkomers voor te bereiden op de instroom in het regulier onderwijs.

Ik heb toen gesteld dat dit voortraject problematisch was rekening houdende met de wet op de leerplicht. Er zijn een aantal onderwijs- en vormingsmogelijkheden buiten een schoolse context waarmee leerplichtigen aan de leerplicht kunnen voldoen. Ik bedoelde hier bijvoorbeeld de opleidingen binnen de centra voor middenstandsopleiding.

**Vraag nr. 111
van 27 april 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Boekentassen – Gewicht (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 66 van 30 januari 2001 merkt de minister op dat het tot de bevoegdheid van de Commissie Gezondheidsbevordering binnen de Vlaamse Onderwijsraad behoort om adviezen voor te bereiden over gezondheidsbevordering in het onderwijs. Het goedkeuren, promoten en implementeren van gezondheidsbevorderende projecten, werkingen en materiaal, behoort evenzeer tot haar bevoegdheid (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1428 – red.*).

Het steeds toenemende gewicht van de boekentassen vormt voor een aantal kinderen en jongeren een ernstige bedreiging voor hun gezondheidstoestand (rugklachten, ...).

1. Heeft de Commissie Gezondheidsbevordering reeds adviezen voorbereid betreffende de problematiek van de te zware boekentassen en de nadelige gevolgen hiervan voor de gezondheid ?

Zo ja, welke adviezen werden er geformuleerd ?

2. Heeft deze commissie betreffende deze problematiek reeds projecten goedgekeurd, gepromoot en/of geïmplementeerd ?

Zo ja, over welke projecten gaat het ? Waar werden of worden deze projecten uitgevoerd ?

Wat is de inhoud van deze projecten ?

Zijn er eventueel reeds resultaten bekend ?

Antwoord

1. De Commissie Gezondheidsbevordering heeft tot op heden geen advies voorbereid over zware boekentassen, maar is er zich van bewust dat hieraan voldoende aandacht moet worden besteed. Zoals reeds eerder meegedeeld, besteden eindtermen en ontwikkelingsdoelen van kleuteronderwijs tot en met derde graad SO hier in voldoende mate aandacht aan. (*SO : secundair onderwijs – red.*)

Streven naar rughygiëne bij leerlingen moet een constant aandachtspunt zijn. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid van scholen, leerkrachten en ouders om het gewicht van de boekentassen zoveel mogelijk te beperken.

2. De Commissie ziet er wel op toe dat scholen voldoende toegang krijgen tot informatie en didactisch materiaal in verband met rughygiëne. Daarom heeft ze aan het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) gevraagd een inventaris op te stellen van nuttig materiaal voor gezondheidsbevordering, gerangschikt volgens thema's en doelgroepen. Deze inventaris geeft aan scholen de mogelijkheid aantrekkelijk materiaal te kiezen. Deze inventaris is toegankelijk via de website van het VIG (www.vig.be).

Voor het basisonderwijs vinden we informatie en activiteiten voor rughygiëne in de mappen "Gezondheid, je kunt er zelf iets aan doen". Deze mappen bevatten alle belangrijke thema's in verband met gezondheidseducatie. Naast achtergrondinformatie bevatten ze ook mogelijke activiteiten voor kleuters, 6- tot 8-jarigen, 8- tot 10-jarigen en 10- tot 12-jarigen.

In de map "Hygiëne" is er een hoofdstuk over rughygiëne. Hierin komen, naast houding en tillen, ook de boekentassen aan de beurt.

De mappen werden aan alle basisscholen aangeboden, samen met een diskette waarop alle werkbladen kunnen worden aangepast aan de kinderen van de klas.

Voor het secundair onderwijs is nieuw materiaal in ontwikkeling. De commissie bewaakt de kwaliteit van dit materiaal door toekenning van een kwaliteitslabel.

Naar aanleiding van de boekentassenproblematiek werden reeds in verschillende scholen projecten uitgewerkt om de aandacht op de zware boekentas te vestigen en oplossingen aan te bieden voor het voorkomen daarvan. Dit gebeurde in het kader van het gezondescholennetwerk, via Dynamo 2 en binnen de lerarenopleiding.

Vraag nr. 112
van 27 april 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Boekentassen – Gewicht (3)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 66 van 30 januari 2001 merkt de minister op dat de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) aan gezondheidspromotie kunnen doen en initiatieven kunnen ondersteunen die de gezondheidstoestand van leerlingen bewaken, behouden en bevorderen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1428 – red.*).

Het steeds toenemende gewicht van de boekentassen vormt voor een aantal kinderen en jongeren een ernstige bedreiging voor hun gezondheidstoestand. Het aantal ernstige rugklachten is aanzienlijk gestegen.

Welke initiatieven hebben de CLB's reeds genomen om er bij de scholen op aan te dringen onverwijld maatregelen te nemen teneinde het overgewicht van boekentassen te beperken en ervoor te zorgen dat het gewicht van de boekentassen drastisch daalt ?

Hebben de CLB's terzake algemene richtlijnen en/of suggesties uitgewerkt ? Zo ja, welke ?

Kan de minister hierbij een overzicht geven per provincie van de aandacht die de CLB's aan deze problematiek besteden ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt terecht op dat de centra voor leerlingenbegeleiding aan gezondheidspromotie kunnen doen en initiatieven kunnen ondersteunen die de gezondheidstoestand van leerlingen bewaken, behouden en bevorderen. Dergelijke initiatieven passen immers binnen het domein "preventieve gezondheidszorg" van het decreet CLB.

Het decreet CLB maakt echter ook een onderscheid tussen de verplichte en de vraaggestuurde begeleiding. Een onderscheid dat vanzelfsprekend ook wordt aangehouden in het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 tot bepaling van sommige opdrachten van de centra voor leerlingenbegeleiding. Een thema als het overgewicht van de boekentassen en de eventuele bedreiging van de gezondheidstoestand van de jongeren, behoort in deze context tot de vraaggestuurde werking. Concrete acties hierrond worden opgezet in overleg tussen scholen en CLB's. Gelet op het voorgaande, wil ik erop wijzen dat de CLB's geen globale acties rond het overgewicht van boekentassen hebben ondernomen. Of de individuele CLB's acties in deze zin hebben ondernomen, kan ik, gelet op het feit dat de CLB's pas op 1 september 2000 van start zijn gegaan, uitsluiten noch bevestigen.

Vraag nr. 113
van 4 mei 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Leerkrachten – Woon-werkverkeer

Onderwijspersoneel dat de fiets als vervoermiddel naar en van het werk gebruikt, krijgt een vergoeding voor die verplaatsingen. Dergelijke vergoeding is er niet wanneer deze mensen de bus nemen omdat slecht weer hen verhindert de werkverplaatsing te maken met de fiets. Immers, enkel abonnementen of aaneengesloten periodes van "busgebruik" worden terugbetaald.

Nochtans promoot de Vlaamse regering én het gebruik van de fiets, én het gebruik van het openbaar vervoer.

1. Hoeveel leerkrachten – in absolute en relatieve cijfers ten opzichte van het totale aantal leerkrachten – maken gebruik van de mogelijkheid van een fietsvergoeding of van het (kosteloos)

openbaar vervoer, indien mogelijk uitgesplitst per regio en met onderscheid van basis- en secundair onderwijs ?

Welke budgetten staan hier tegenover ?

2. Is de minister op de hoogte van deze "beperkte" terugbetaling en op grond van welke argumenten steunt zij/hij eventueel deze maatregel ?
3. Op welke wijze wordt tegemoetgekomen aan de vraag naar "gecombineerd" vervoer, waarbij tegen financieel aantrekkelijke voorwaarden gebruik wordt gemaakt van de fiets en van het openbaar vervoer, eventueel van de fiets en van ander eigen vervoer ?

Worden terzake maatregelen genomen en wanneer treden die in werking ?

N.B Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

1. Het aantal leerkrachten dat gebruikmaakt van de mogelijkheid van een fietsvergoeding of van het (kosteloos) openbaar vervoer is op dit ogenblik bij het departement Onderwijs niet bekend.

Zoals blijkt uit de omzendbrief van 22 december 2000 betreffende de uitvoering van punt III.4. "Sociale tegemoetkoming" van de sectorale sociale programmatie voor de jaren 1999 en 2000 van de sector "Onderwijs" van de Vlaamse Gemeenschap, gebeurt – met ingang van 1 januari 2001 – de terugbetaling van de kosten openbaar vervoer en de fietsvergoeding aan de belanghebbenden door de werkgever, met name voor de leerkrachten door de onderwijsinstellingen. Deze instellingen krijgen de door hen gedragen vervoerskosten en fietsvergoeding terugbetaald van het departement Onderwijs.

Voor het jaar 2001 moeten de onderwijsinstellingen, op straffe van verval van het recht op terugbetaling, hun verklaring van schuldvordering voor de terugbetaling van de door hen gedragen vervoerskosten en fietsvergoeding vóór 28 februari 2002 naar het departement Onderwijs sturen. Pas na deze datum zou kunnen worden berekend hoeveel leerkrachten van één of andere mogelijkheid gebruikmaken.

Voormelde omzendbrief kan worden geraadpleegd op het Internet onder <http://www.ond.vlaanderen.be/omzendingbrieven/personeel/pers-13ac-cr-jvm-js-22-12-2000.htm>.

Op de initiële begroting 2001 is voor de fietsvergoeding en de terugbetaling kosten openbaar vervoer 148,7 miljoen ingeschreven.

2 en 3. Als algemeen principe geldt dat elke woonwerkverplaatsing via het openbaar vervoer en/of per fiets in aanmerking komt voor terugbetaling.

Bij voormelde omzendbrief worden dan ook alle vervoerbewijzen voor openbaar vervoer terugbetaald, met andere woorden ook losse biljetten of bijvoorbeeld een tienrittenkaart komen in aanmerking voor de terugbetaling, op voorwaarde dat maandelijks steeds de goedkoopste formule wordt gekozen.

Het personeelslid heeft recht op een fietsvergoeding voor de effectief gewerkte dagen waarop hij/zij zich per fiets verplaatst.

Zoals reeds werd geantwoord op punt 2 van vraag nr. 173 van 14 september 2000 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, Vlaams volksvertegenwoordiger, wordt de uitbetaling van een kilometervergoeding voor de leerkrachten door de Vlaamse regering thans niet overwogen. De volledige terugbetaling van de vervoerskosten voor het openbaar vervoer naar en van het werk en de fietsvergoeding sluiten immers aan bij de algemene doelstellingen van de Vlaamse regering om het openbaar vervoer te stimuleren en het milieu te beschermen. De tekst van voornoemde vraag en antwoord werd gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 625-626.

Vraag nr. 114 van 14 mei 2001 van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE

Visserijonderwijs – Stand van zaken

De visserijsector kampt reeds geruime tijd met een gebrek aan geschoold personeel. Het visserijonderwijs wordt naar verluidt met een sterke daling van het aantal leerlingen geconfronteerd, zodat aan de vraag naar geschoold personeel door de visserijsector niet kan worden beantwoord.

Wellicht ligt de oplossing in de oprichting van een visserijschool aan de Westkust. Thans zijn er alleen in Oostende en in Heist visserijscholen gevestigd.

1. Hoeveel leerlingen waren er het voorbije schooljaar ingeschreven in de visserijscholen van Oostende en Heist ?
2. Kan de minister bevestigen dat er plannen bestaan voor de oprichting van een derde visserijschool in Koksijde ? Zo ja, wanneer wordt de opening van de nieuwe visserijschool verwacht ?

Antwoord

Als **bijlage** gaat een overzicht van de scholen voor voltijds en deeltijds secundair onderwijs gelegen aan de Belgische kust, die het studiegebied maritieme opleidingen organiseren.

Per structuuronderdeel wordt het aantal regelmatige leerlingen per 1 februari 2000 vermeld. Van eventuele plannen om een derde school op te richten, is mij niets bekend.

Naam instelling	hs	ko-studiericht- eht	1e gr.		2e gr.		3e gr.		Eindtotaal
			1lj	2lj	1lj	2lj	1lj	2lj	
Koninklijk Werk IBIS	311	A	10						10
Bredene		Dek		8	6				14
		Maritieme vorming		11					11
	Totaal 311		10	11	8	6			35
Totaal Koninklijk Werk IBIS			10	11	8	6			35
Provinciaal Maritiem Instituut	311	A	12						12
Oostende/Knokke-Heist		Dek			15	11	5	6	37
		Maritieme vorming		17					17
		Matroos			13	4			17
		Motoren			8	6	5	5	24
	Totaal 311		12	17	36	21	10	11	107
	313							9	9
	Totaal 313							9	9
Totaal Provinciaal Maritiem Instituut			12	17	36	21	10	11	116
Eindtotaal			22	28	44	27	10	11	151

311 = gewoon voltijds secundair onderwijs

313 = deeltijds zeevisserijonderwijs

N.v.d.r.

hs : hoofdstructuur

ko : korte omschrijving

eht : eenheidsstructuur

A : algemeen jaar

lj : leerjaar

gr : graad

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 50
van 24 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige werklozen Halle-Vilvoorde – Taalkennis

Het aandeel Franstalige werklozen in het arrondissement Halle-Vilvoorde is vrij groot ten opzichte van het totaal aantal werklozen in die regio.

1. Over welke gegevens beschikt de minister terzake ?
2. In welke mate is gebrekkige kennis van het Nederlands in dit arrondissement oorzaak van werkloosheid ?
3. Wat wordt er gedaan om dit te verhelpen ?

Beschikt de overheid over instrumenten om Nederlandsonkundige werklozen ertoe aan te zetten onze taal te leren ? Kan dit rechtstreeks of onrechtstreeks worden afgedwongen ?

Antwoord

1. Via de databank van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) kan men over alle statistieken m.b.t. de werkzoekende Franstaligen in het arrondissement Halle-Vilvoorde beschikken. Alle indelingen zoals die voorkomen in de maandverslagen van de VDAB, kunnen in principe onmiddellijk worden opgevraagd. Specifieke vragen, afwijkend van de standaardbevragingen, dienen eerst te worden geprogrammeerd.

In **bijlage 1** wordt een overzicht gegeven van de werkzoekenden per gemeente en ingedeeld naar moedertaal. Daaruit blijkt dat het aantal niet-werkende werkzoekenden met moedertaal Frans in het arrondissement Halle-Vilvoorde 40 % bedraagt van het totaal aantal werkzoekenden.

2. In **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de kennis van het Nederlands van de 3.699 niet-werkende werkzoekenden met moedertaal Frans, en dit voor de vier componenten die de kennis van een taal

uitmaken, namelijk noteren, spreken, lezen en verstaan.

Als de resultaten van de belangrijkste component "verstaan" worden genomen, dan valt op dat het slecht gesteld is met de kennis van het Nederlands : 43 % heeft "geen kennis", 36 % "enige kennis" en slechts 21 % een "goede kennis".

Ook voor het "spreken" is de kennis van het Nederlands slecht : 47 % heeft "geen kennis", 37 % "enige kennis" en slechts 16 % heeft een "goede kennis".

Aangezien er bij de VDAB nauwelijks tot geen vacatures worden geplaatst waarvoor alleen de kennis van Frans wordt gevraagd, is het duidelijk dat de onkunde of de gebrekkige kennis van het Nederlands bijdraagt tot een verhoogde kans op werkloosheid. De oorzaak van de werkloosheid kan aan velerlei factoren te wijten zijn, waarvan de kennis van het Nederlands een belangrijke factor kan zijn maar daarom nog niet noodzakelijk de bepalende. 40 % van de werkende bevolking van de regio werkt in het Brusselsse. Ook bij de vele vacatures uit het Brusselsse Hoofdstedelijke gewest die worden geplaatst bij de VDAB-Vilvoorde, wordt minstens de kennis van Frans en Nederlands gevraagd.

3. In het ondernemingsplan van VDAB-Vilvoorde en het beleidsplan van het Subregionaal Tewerkstellingscomité (STC) Halle-Vilvoorde wordt sinds jaren speciale aandacht besteed aan de problematiek van de Franstalige werkzoekenden in de regio.

De VDAB wil, hierin gesteund door het Subregionaal Tewerkstellingscomité Halle-Vilvoorde, alle werkzoekenden uit de regio maximale kansen op tewerkstelling bieden. Met het oog op het maximaliseren van hun mogelijkheden is een goed inzicht in de kennis, de vaardigheden en de behoeften van de werkzoekenden essentieel. Op basis hiervan kan een aangepast traject worden opgesteld.

Kennis van het Nederlands verhoogt de kansen op tewerkstelling in de regio; vandaar dat VDAB-Vilvoorde en het STC Halle-Vilvoorde reeds meerdere jaren een aantal bijkomende initiatieven nemen:

- maximaal gebruik van twee nieuwe testen om het algemeen taalniveau Nederlands (TOBA) te meten, of om na te gaan of de

werkzoekende voldoende Nederlands kent om succesvol een beroepsspecifieke opleiding te volgen (TIBO) ;

- een substantiële uitbreiding van de basisopleidingen Nederlands voor Franstaligen en anderstaligen is doorgevoerd eind 2000, begin 2001, en dit op meerdere plaatsen en via diverse formules (eigen beheer VDAB, uitbesteding naar externe partners) ;
- een uitbreiding van inhoud en methodiek van de opleiding Nederlands voor anderstaligen, zodat deze niet alleen geschikt is voor werkzoekenden met een technische ervaring, maar ook voor werkzoekenden met een bediendenprofiel ;
- de beroepsspecifieke opleidingen werden aangepast, zodat de werkzoekende met een beperkte kennis van het Nederlands toch de opleiding kan aanvatten. Deze opleidingen worden dan verder gecombineerd met een taal cursus Nederlands ;
- initiatieven in samenwerking met bedrijven, waarbij een opleiding op de werkvloer wordt aangeboden aan werkzoekenden met onvoldoende kennis Nederlands. De opleiding wordt gecombineerd met een taal cursus Nederlands ;
- Nederlands op de werkvloer voor anderstalige werknemers in bedrijven zelf. Bedoeling is voor de betrokken werknemers maximale tewerkstellingsmogelijkheden te behouden en voor het bedrijf een goede service te garanderen;
- het STC-initiatief in samenwerking met VDAB en Mikst waarbij een jobcoach anderstalige werkzoekenden (project in hoofdzaak gericht naar allochtonen) individueel ondersteunt in hun contacten met VDAB en andere actoren op de arbeidsmarkt.

Daarnaast werkt de regio uiteraard mee in het kader van Vlaamse beleidslijnen zoals het inburgeringsbeleid en de positieve-actieplannen naar migranten.

Ten slotte deel ik nog mee dat de Vlaamse en Waalse regering op 31 maart 2000 een akkoord hebben gesloten met afspraken omtrent de organisatie van technische en taalstages voor begunstigden van het andere gebied. Een gelijkaardig akkoord kwam op 20 juli 2000 tot stand

met de Franse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 51
van 27 april 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Loopbaanonderbreking – Herintreding

In het verleden werden diverse maatregelen genomen met betrekking tot een betere combinatie gezin – arbeid. De diverse maatregelen aangaande beroepsloopbaanonderbreking springen daarbij het meest in het oog. De Vlaamse overheid koppelde hieraan – onder eigen voorwaarden – specifieke aanvullende premies. Eén van de verdiensten van de diverse stelsels was dat de terugkeer naar de job mogelijk was na een tijdelijke/gedeeltelijke onderbreking.

Vaak werd gevraagd naar de verdeling mannen – vrouwen m.b.t. het gebruik van de diverse stelsels, minder is bekend over het effectieve gebruik en de naleving van de mogelijkheden tot herintreding.

1. In welke mate nemen mannen, respectievelijk vrouwen hun loopbaan opnieuw volledig, dan wel gedeeltelijk op na een (deeltijdse) beroepsloopbaanonderbreking van 1 jaar, van 2 jaar, van 3 jaar, van 4 jaar, van 5 jaar, en dit enerzijds in de privé-sector en anderzijds binnen de (Vlaamse) administratie en diensten ?

Is een vergelijking mogelijk, en een evolutie merkbaar, over de jongste tien jaar ?

Zijn er verschillen vast te stellen tussen de verschillende departementen ?

2. Is er zicht op de "plaats" waarnaar men terugkeert, dat wil zeggen : kan men opnieuw starten in de job die men vóór de beroepsloopbaan opnam, of gaat men naar een andere job ?

Zijn hieromtrent cijfergegevens beschikbaar ? Zo ja, graag deze cijfers enerzijds voor de privé-sector en anderzijds voor de Vlaamse administraties en diensten.

Zijn er verschillen merkbaar tussen de verscheidene departementen ?

Antwoord

De regelgeving over de loopbaanonderbreking heeft haar oorsprong in de federale herstellwet van 22 januari 1985. Hierbij werd voor het eerst in een vergoeding voorzien voor personen die tijdelijk hun loopbaan onderbraken.

Het Vlaamse Gewest heeft in 1995 gemeend deze maatregelen in Vlaanderen aan te moedigen door in een extra premie te voorzien gedurende twee jaar. De benaming van het besluit geeft de essentiële bedoeling weer. Het is een aanmoediging van de wedertewerkstelling van uitkeringsgerechtigde volledig werklozen. Het is een maatregel die past in de bestrijding van de werkloosheid. Werknemers werden aangemoedigd om tijdelijk plaats te maken voor werklozen. De vervangingsplicht is een essentieel element hiervan. In de federale regelgeving is een bescherming van de werknemer opgenomen bij de werkhervatting. Het opnemen van de loopbaanonderbreking mag bij het beëindigen geen reden zijn om de arbeidsovereenkomst te beëindigen. Hiermee werd de evidentie bekrachtigd dat de betrokkenen na het einde van de periode van loopbaanonderbreking in dezelfde functie terugkeren. De werkgever werd beperkt in de mogelijkheid om een vervanger te kiezen boven de werknemer die de loopbaan onderbreekt. De mogelijkheden voor opeenvolging van tijdelijke contracten werden verruimd, om het vertrek van de vervanger niet te bemoeilijken.

Met het uitgangspunt van de regelgeving voor ogen wordt de monitoring van het stelsel opgezet. Het meet het aantal werknemers en de duur dat ze plaatsgemaakt hebben voor de tewerkstelling van een volledige werkloze. Bij de registratie en evaluatie werd geen belang gehecht aan het element van de werkhervatting. Het was immers niet de eerste doelstelling, het was zelfs niet een afgeleide doelstelling. Loopbaanonderbrekers mochten de periode van afwezigheid aanwenden om andere zelfstandige activiteiten op te zetten. Zo werd de maatregel deels aangewend om het uittreden op de reguliere werknemersarbeidsmarkt aan te moedigen.

Ik kan derhalve geen bijkomende cijfergegevens meedelen voor de privé-sector. Voor de openbare sector beschikken de ministers bevoegd voor Ambtenarenzaken op de verschillende niveaus wellicht over meer uitgebreide gegevens.

De evaluatie van de maatregel loopbaanonderbreking en van de flankerende Vlaamse aanmoedigingspremie heeft geleid tot een heroriëntering van de budgetten. De maatregel moet beter aansluiten

bij de beleidsdoelstellingen. De invalshoek is niet meer in de eerste plaats het creëren van tijdelijke banen voor werkzoekenden, maar het stimuleren van de autonomie in de uittekening van de eigen beroepsloopbaan. De federale overheid heeft met de federale sociale partners afspraken gemaakt om het stelsel van de loopbaanonderbreking bij te sturen naar het stelsel van de tijdskredieten. Werknemers bouwen hiermee een krediet aan tijd op die ze in de loop van de beroepsloopbaan kunnen opnemen en gedurende dewelke ze een vergoeding ontvangen.

Met de Vlaamse flankerende maatregelen wensen we de werknemers te stimuleren om effectief van dit recht gebruik te maken. Deze stimulans wordt geconcentreerd op de Vlaamse beleidsprioriteiten. De zelfontplooiing en de versterking van de arbeidsmarktpositie door opleiding wordt aangemoedigd met het opleidingskrediet. Het harmonieus invullen van de eigen behoeften op de arbeidsmarkt en ook de activiteiten inzake het zorgzaam omgaan met de medemens, worden aangemoedigd met het zorgkrediet als het tijdskrediet wordt opgenomen om te zorgen voor de kinderen, voor de eigen ouders als ze zeventig worden, of voor een ziek familielid. De geleidelijke afbouw van de beroepsloopbaan vanaf de leeftijd van 50 jaar wordt ingepast met een bijkomende premie als de loopbaan met een vijfde of halftijds wordt verminderd.

Ik ben genoodzaakt om voor bijkomende concrete informatie over de privé-sector door te verwijzen naar de federale minister van Werkgelegenheid Laurette Onkelinx, en voor de resultaten bij het Vlaams openbaar ambt naar de Vlaamse minister voor Ambtenarenzaken, Paul Van Grembergen.

Vraag nr. 52
van 17 mei 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Gehandicapten – Bijscholing

De Vlaamse regering wil de tewerkstelling van personen met een handicap aanmoedigen. Vanzelfsprekend betekent dit dat alle basisopleidingen toegankelijk zijn voor personen met een handicap. Daarnaast is er uiteraard ook de zorg voor een toegankelijke bijscholing.

1. Op welke wijze worden personen met een handicap aangemoedigd om bijscholing te volgen, ook wanneer zij reeds tewerkgesteld zijn ?

Maakt het daarbij verschil uit of het gaat om een tewerkstelling in een beschutte werkplaats, dan wel in het reguliere circuit ?

- Bestaan er bijzondere tegemoetkomingen wanneer werknemers met een handicap specifieke hulpmiddelen nodig hebben om de reguliere bijscholingen, bijvoorbeeld via onderwijs sociale promotie, te volgen ?

Maakt het een verschil uit of er al of niet gebruik wordt gemaakt van CAO 26 (Collectieve arbeidsovereenkomst) of een andere tegemoetkoming voor de werkgever ?

- Welke tegemoetkoming geniet een persoon met een handicap die voor zijn bijscholing gebruik moet maken van één van de gespecialiseerde centra voor beroepsopleiding of omscholing van personen met een handicap ?

Komen deze centra in aanmerking voor het volgen van een opleiding sociale promotie (met de bijbehorende tegemoetkomingen voor de cursisten) ?

Worden het inschrijvingsgeld en eventuele extra te maken kosten terugbetaald ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 152
van 19 april 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Bosprojecten – Oost-Vlaanderen

Binnen de ruimtebalans, deel van de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, is afgesproken om 10.000 hectare bosuitbreidingsgebied vast te leggen.

Uit de langetermijnplanning bosbouw en de gewenste bosstructuur blijkt er vooral in de provincie Oost-Vlaanderen een groot bostekort te zijn. In het Meetjesland zijn er mogelijkheden voor een regionaal bos. Maar het is daarrond zo stil de laatste tijd.

Een tweede locatie met mogelijkheden voor de aanleg van een regionaal bos is de site rond Oosterzele-Merelbeke. Enkele maanden geleden was men daar met een aankoop bezig.

- Hoever staat het met deze dossiers ?
- Hoeveel hectaren werden reeds bij aangekocht ? Aangelegd ?
- In hoeverre is er samenwerking met / medewerking van de lokale besturen ?
- Wat is de planning ?
- In hoeverre wordt er samengewerkt met het provinciebestuur ?

Antwoord

- De voorbije periode werd in de provincie Oost-Vlaanderen het meest aandacht besteed aan het dossier over het stadsbos Gent en de relatie met de voorgestelde groenpolen. Momenteel loopt een voorstudie voor het opmaken van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) voor wat de Kastelensite wordt genoemd. Deze voorstudie zal in de loop van de maand juni worden afgesloten. De verdere bespreking over de vier groenpolen aan de rand van het stedelijk gebied Gent verloopt binnen het proces tot afbakening van het stedelijk gebied Gent.

In het kader van dit afbakeningsproces heeft ook reeds overleg plaatsgehad over de situering van het regionaal bos in de locatie Makegem. Dit regionaal bos bevindt zich eveneens in het randgebied van het stedelijk gebied Gent. De verdere besprekingen hierover zullen binnenkort worden geïntensiveerd via thematische werkgroepen. Het is de bedoeling in de tweede helft van dit jaar van start te gaan met een voorstudie tot het opmaken van een ruimtelijk uitvoeringsplan voor het regionaal bos.

- Vermits het projectgebied duidelijk is afgebakend, bestaat de aankoopstrategie op dit ogenblik uit het aankopen van terreinen die in het projectgebied gelegen zijn en die spontaan door

eigenaars worden aangeboden. Op termijn zal worden overgeschakeld op een meer actief aankoopbeleid, waarbij zelf aan prospectie voor het aankopen van geschikte gronden zal worden gedaan.

Momenteel loopt de aankoop van het Heilig Geestgoed (18,75 ha), dat eigendom is van het OCMW van Gent, in zijn eindfase. Aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen in Gent werd op 10 januari 2000 opdracht gegeven om tot een akkoord te komen over de aankoop van voormeld boscomplex.

In de loop van vorig jaar werden in de nabijheid van het Heilig Geestgoed gronden bestaande uit bos en te bebossen percelen aangeboden door een private eigenaar. Hierover werden afspraken gemaakt tussen het Vlaams Gewest, het provinciebestuur en de gemeente Merelbeke.

Op dit ogenblik worden de dossiers verder voorbereid. De afdeling Bos en Groen heeft voor het bosgedeelte dat door deze afdeling zou worden gekocht, een schatting van de waarde van het gebied aangevraagd bij het Comité tot Aankoop. Wanneer deze schatting bekend is, kunnen de noodzakelijke kredieten voor de verwerving op de begroting worden ingeschreven.

Midden mei eerstkomende zitten de drie besturen opnieuw samen om verder te overleggen over onder meer dit aankoopdossier en om informatie uit te wisselen over de stand van zaken. Verder zal ik ook een aankoopdossier voor de verwerving van 3,0800 hectare grenzend aan het domeinbos "Bruinbos", opnieuw opstarten.

- Tot op heden werd met de desbetreffende gemeenten vlot samengewerkt. Bij de gemeenten die in het projectgebied van het regionaal bos site Makegem-Aalmoeseneibos gelegen zijn, bestaat ruime interesse voor het project.

Vermits we nog steeds in de voorbereidende fase zitten, hebben deze gemeenten, behoudens de gemeente Merelbeke, nog geen concrete engagementen tot medewerking aangegaan. De gemeente Merelbeke is al verder gevorderd in het lokaliseren van geschikte zones voor bosuitbreiding binnen het projectgebied van het regionaal bos, in het kader van een beperkt plan van aanleg. Deze gemeente is van plan verdere initiatieven te nemen voor de aankoop en inrichting van gronden.

Voormelde afspraken m.b.t. een gezamenlijk engagement over de aankoop van aangeboden percelen moeten in die zin worden bekeken.

- Het is op dit ogenblik moeilijk om reeds een concrete planning mee te delen, aangezien voor de realisatie van het project eerst gronden moeten worden verworven.

Het opmaken van een voorstudie ten behoeve van een RUP (zie punt 1) zal een achttal maanden in beslag nemen. Ondertussen zullen gronden die worden aangeboden in het gebied worden aangekocht.

- De samenwerking met het provinciebestuur verloopt zeer vlot.

Totnogtoe werd in de voorbereidende fase tussen het Vlaams Gewest – afdeling Bos en Groen – en het provinciebestuur samengewerkt volgens de formule van 50 %-verdeling van de kosten, waardoor een duidelijk engagement uitgaat van elk van de besturen.

**Vraag nr. 153
van 19 april 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Heffing afvalwater – Stand van zaken

In een recente brochure uitgegeven door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wordt nadere uitleg verschaft over de wijze waarop de heffing op afvalwater wordt berekend.

Ook gezinnen die niet op de waterleiding zijn aangesloten maar door eigen waterwinning in hun behoeften voorzien, worden belast. Zij worden verondersteld de Vlaamse Milieumaatschappij hiervan in kennis te stellen en worden forfaitair per gezinlid belast.

- Hoeveel gezinnen hebben bij de VMM gemeld dat zij over een eigen waterwinning beschikken ?

Wat is het bedrag van de waterheffing dat zij in 1999 en 2000 hebben betaald ?

- Hoeveel aangiften van landbouwers die grondwater gebruiken voor irrigatie, werden ontvangen door de VMM ?

Wat is het bedrag van de heffing dat hiervoor in 1999 en 2000 werd aangerekend ?

3. Hoeveel bedroeg het globale waterverbruik door particulieren, bedrijven en dergelijke waarvan door de Vlaamse waterdistributiemaatschappijen aangifte werd gedaan bij de Vlaamse Milieumaatschappij ?

Wat was het totaal van de heffingen dat hiervoor werd opgelegd aan de diverse categorieën van verbruikers ?

Welk percentage hiervan werd effectief geïnd ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 35octies, § 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zijn de personen die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar een eigen waterwinning in gebruik nemen, verplicht dit binnen twee maanden te melden aan de VMM. De VMM berekent overeenkomstig artikel 35quater, § 1, 2° en 3° de milieuheffing op de waterverontreiniging.

Heffingsjaar	Ingekohierd (fr.)	Aantal	Onwaarde (fr.)	Betaald (fr.)	Saldo (fr.)
1999	166.071.813	88.678	6.169.889	157.457.797	1.347
2000	160.558.516	84.885	9.831.200	140.794.323	17.703

2. Het gebruik van grondwater door landbouwers voor irrigatie behoort tot de activiteit "land- en tuinbouw : andere dan veehouderijen".

Voor deze activiteit heeft de VMM voor het heffingsjaar 1999 in het totaal 4.605 aangiften ontvangen. Ongeveer 35 % hiervan heeft betrekking op grondwater. Zij vertegenwoordigen een heffingsbedrag van 4 miljoen frank. Let wel, het heffingsbedrag wordt op het totale waterverbruik berekend. Het aandeel van het grondwater in dit totaal waterverbruik bedraagt 70 %.

Voor het heffingsjaar 2000 ontving de VMM in het totaal 6.160 landbouwersaangiften, waarvan 55 % betrekking heeft op grondwater. De heffingsbijdrage werd op 7,7 miljoen frank vastgesteld. Ook hier werd de heffing op het totale waterverbruik berekend. Het aandeel van het grondwater in dit totaal waterverbruik bedraagt 75 %.

3. Het globale drinkwaterverbruik dat door de drinkwatermaatschappijen aan de VMM werd

Slechts enkele honderden heffingsplichtigen voldeden aan hun verplichtingen terzake.

In voorbereiding van de milieuheffing 1997 heeft de VMM op basis van het adressenbestand van het Rijksregister en het adressenbestand van de abonnees van de watermaatschappijen (heffing 1996) de heffingsplichtigen geïdentificeerd waarvan werd vermoed dat zij over een eigen waterwinning beschikten.

Voornoemd onderzoek heeft ertoe geleid dat de VMM sinds 1997 bij ruim 84.000 heffingsplichtigen de heffing op de waterverontreiniging berekend op basis van een eigen waterwinning vestigt.

Onderstaande tabel heeft een overzicht van het ingekohierde en het betaalde bedrag van de kleinverbruikersheffing op de waterverontreiniging.

aangegeven, bedroeg 318.720.856 m³ voor het heffingsjaar 2000 en 325.506.574 m³ voor het heffingsjaar 2001.

Heffingen kleinverbruikers

Het totaal van de heffingen dat werd opgelegd aan de kleinverbruikers varieert van jaar tot jaar. Het laagste bedrag werd opgelegd in '93 (2.483.777.743 frank), het hoogste in '98 (6.726.816.186 frank). Daarvan werd telkens om en bij de 99,5 % effectief geïnd, met uitzondering van de laatste jaren, waarvoor nog achterstallige betalingen worden verwacht. Een overzicht van de ingekohierde en de geïnde bedragen van de heffingsjaren 1991 tot en met 2000, met een toestand op 31 maart 2001, is bijgevoegd (**bijlage 1**).

Heffingen grootverbruikers

Grootverbruikers (dit zijn voornamelijk bedrijven en landbouwers) zijn verplicht om jaarlijks een aangifte in te dienen bij de VMM. Via deze aangifte wordt onder andere het leidingwater-

verbruik opgevraagd. Bij het nazicht van de aangiften op volledigheid en juistheid verifieert de VMM het opgegeven leidingwaterverbruik aan de hand van de door de drinkwatermaatschappijen geleverde gegevens.

Ongeveer 22.500 grootverbruikers beschikken over leidingwater. Zij verbruiken 140 miljoen m³ leidingwater per jaar en leveren een heffingsbijdrage van 3,5 miljoen frank. Let wel, het heffingsbedrag wordt ofwel op het totale waterverbruik, ofwel op basis van meet- en bemonsteringsgegevens van het geloosde afvalwater berekend. Het leidingwaterverbruik vertegenwoordigt ongeveer 35 % van het totale waterverbruik van de betrokken bedrijven, het koelwaterverbruik buiten beschouwing gelaten.

Worden alle bedrijven alsook het koelwater in rekening gebracht, dan maakt het leidingwaterverbruik ongeveer 3 % van het totale waterverbruik uit.

Het totaal van de heffingen die werden opgelegd aan de grootverbruikers varieert tussen 2.033.374.038 frank in '93 en 4.023.817.017 frank in '96. Daarvan werd telkens om en bij de 97 % effectief geïnd, met uitzondering van de laatste jaren, waarvoor nog achterstallige betalingen worden verwacht. Een overzicht van de ingekohierde en de geïnde bedragen van de heffingsjaren 1991 tot en met 2000, met een toestand op 31 maart 2001, is bijgevoegd (**bijlage 2**).

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 154
van 19 april 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Waterbeheer – Gavere

Gavere is van oudsher bekend voor zijn talrijke natuurlijke bronnen. Sommige van deze bronnen werden gecommmercialiseerd, de meeste worden evenwel gebruikt door de omwonenden. Deze natuurlijke bronwaters kunnen nu wegens de vervuiling en omwille van de volksgezondheid niet meer worden gebruikt, noch voor eigen consumptie, noch voor verkoop.

Bedrijven zijn overgeschakeld op hoogwaardig grondwater aangeboord in diepere lagen, of hoe de economie door vervuiling wordt aangetast en daarvoor weer de natuurlijke bronnen uitput.

De Hogeschool Gent (departement Technologie en Industriële Wetenschap) voert sinds 1992 geregeld metingen uit. Uit deze metingen blijkt vooral dat de nitraatwaarden hoog zijn en nog stijgen. In het onderzoek wordt duidelijk een verband gelegd met de bemesting op de hogergelegen zandleem- en leemgronden van Dikkelvenne, Baaigem en het omliggende.

Merkwaardig is ook dat bij de aanleg van rioleringen, bronwater mee wordt afgevoerd (al of niet beoedeld). Dit betekent dat de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) in Gavere en Dikkelvenne ook bronwater te verwerken zullen krijgen.

1. De beekvalleien Boeversbeek en Dikvijversbeek zijn beschermd, maar zoals hierboven geschetst, ontstaat de vervuiling in de hogergelegen gronden.

Staan er projecten op stapel om deze brongebieden beter te beschermen ?

2. Bij mijn weten is dit gebied niet als waterwingebied aangeduid, maar wordt er wel water gewonnen.

Is dat correct ? Indien dit niet als waterwingebied aangeduid is, moet dat dan niet ?

3. Het lijkt mij niet normaal om bronwater in rioleringen te leggen.

Is die informatie correct en op welke manier wordt hiertegen opgetreden of wordt verdere inkapseling voorkomen ?

4. In hoeverre is er samenwerking met of medewerking van de lokale besturen ?

Antwoord

1. Uit de gegevens van de Mestbank blijkt dat er in dit gebied (Gavere en omstreken) geen waterwingebieden zijn afgebakend waar er strengere bemestingsregels zouden moeten gelden.

Om de vermessing voor een gedeelte te kunnen beoordelen, kunnen we kijken naar de gegevens in de **bijlage**. Daaruit blijkt dat zowel de productie als het gebruik van stikstof en fosfaat uit dierlijke mest in Gavere vrij laag is. Rekening houdende met de nettohoeveelheden mest die worden aangevoerd, komen we aan een gebruik van 200 kg stikstof per hectare uit dierlijke mest en een gebruik van 280 kg totale stikstof per

hectare. De bemestingsnormen worden – globaal gezien – dus niet overschreden.

Wanneer we de buurgemeenten bekijken, dan is er enkel een hoge productiedruk in de gemeente Nazareth. Er wordt echter voldoende dierlijke mest afgevoerd om aan de wettelijke bemestingsnormen te voldoen.

Op het MAP-meetpunt (*Mestactieplan – red.*) van de gemeente Gavere is de norm van 50 mg nitraat/liter water sinds maart niet meer overschreden. Het duidelijk verband met de bemesting van de hogergelegen landbouwgronden dat de Hogeschool Gent meent te moeten leggen en dat ze willen doen uitschijnen, moet met de nodige omzichtigheid worden benaderd. De Vlaamse volksvertegenwoordiger meldt dat de nitraatwaarden hoog zijn, zonder een cijfer te noemen. Indien het hoge waarden betreft, dan dient te worden gezocht naar andere vervuilenpunten.

Op de bovenloop van de Boeversbeek en de Dikvijverbeek lozen momenteel nog steeds de huishoudelijke vuilvrachten van de deelgemeente Baaigem (Gavere) en een groot deel van de Hundelgemsesteenweg. Teneinde deze lozingen te saneren, is op het bovengemeentelijk investeringsprogramma het project "collector Baaigem" (20498) gepland voor het investeringsjaar 2005. Om het gewenste resultaat te verkrijgen, zijn er echter ook gemeentelijke rioleringswerken noodzakelijk. Hiertoe werd door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) het gemeentelijk project "riolering Baaigemstraat – Ellevestraat" opgenomen op het ontwerp van gemeentelijk subsidiëringsprogramma 2002-2006 en aan de gemeente voorgesteld. Middels een gemeenteraadsbeslissing van 5 maart 2001 heeft de gemeente zich geëngageerd om dit project uit te voeren.

Voor de sanering van het afwaartse gedeelte van de Boeversbeek en de Dikvijversbeek werden de bovengemeentelijke projecten "collector Dikkelvenne" (20497) en "RWZI Dikkelvenne – 1ste fase" (21220) ondertussen ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin. Ook hier zijn gemeentelijke werken echter noodzakelijk, zodat in totaal zeven projecten werden opgenomen op het ontwerp van gemeentelijk subsidiëringsprogramma 2002-2006. Ook voor deze projecten heeft het gemeentestuur op 5 maart 2001 te kennen gegeven te zullen uitvoeren.

In het kader van het collectorproject "collector Dikkelvenne" en het project "RWZI Dikkelvenne", opgedragen op het investeringsprogramma 2001, bestudeerde de NV Aquafin het rioolstelsel van de deelgemeente Dikkelvenne – Gavere in een hydronautstudie.

De studie van het bestaande afwateringssysteem toont aan dat het huidige systeem van open en ingebuisde grachten en rioleringen momenteel met elkaar verweven is. Tevens is op de steile helling tussen de Scheldevallei en de Kerkstraat/Nijverheidsstraat de aanwezigheid van bronnen vastgesteld aan de hand van de permanente waterstromen over de wegen.

Het collectorproject is gesitueerd op de steile helling tussen de Kerkstraat/Nijverheidsstraat en de Scheldevallei in de Sint-Christianastraat en Beekstraat. De collector saneert de afvalwaterlozingen van Dikkelvenne op de Boeversbeek en zijlopen. Het project voorziet in een regenwaterafvoer en een afvalwaterleiding. De regenwaterafvoer sluit het hemelwater en het bronwater langs het tracé van de collector aan, en voert dit water naar een nabijgelegen waterloop. Gelet op de beperkte ruimte tussen de woningen langs het tracé, wordt de regenwaterafvoer gedeeltelijk ingebuisd. De afvalwaterleiding transporteert het afvalwater van Dikkelvenne naar de RWZI gelegen in de Beekstraat, het effluent van dit zuiveringsstation wordt geloosd in de Boeversbeek.

De geplande collectorwerken "collector Dikkelvenne" zullen de afvalwaterlozingen op de waterlopen saneren. Conform de opdracht van de NV Aquafin wordt met het collectorproject en de RWZI het vervuilde water geproduceerd door de huishoudens en de op riolering aangesloten bedrijven, in dit gebied gezuiverd. Het ligt niet in de opdracht van de NV Aquafin de vervuiling veroorzaakt door de landbouw aan te pakken.

2. De aanwezige limonadefabrikanten winnen water voor hun productieproces.

De aanduiding van waterwingebieden geldt in principe voor waterwinningen door drinkwatermaatschappijen, en niet voor particulieren en bedrijven.

- 3 en 4. Het collectorproject voorziet in de aansluiting van het bronwater langs het tracé op de regenwaterleiding, zodat dit bronwater in het wa-

terlopensysteem terechtkomt, en niet in de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur.

Ook in de nog aan te leggen gemeentelijke rioeringen wordt in een regenwatersysteem en een afvalwaterriool voorzien.

In afwachting van een toekomstige scheiding van afvalwater en regenwater (afkomstig van verharde oppervlakten) van de aan te sluiten straatrioleringen en aansluitingen van individuele woningen, zal de afvalwaterleiding noodgedwongen een hoeveelheid hemelwater transporteren naar de RWZI.

Het moge duidelijk zijn dat de bestaande rioeringsinfrastructuur (van voor 1991) vroeger tot doel had zowel het afvalwater als het regenwater, oppervlaktewater en grondwater, zo snel mogelijk te evacueren (gemengde stelsels) en dat in veel gevallen grachten en beken werden ingebuisd, en als "riool" zijn gaan fungeren, niet-tegenstaande zij nog een heel belangrijke afvoerfunctie voor hemel-, grond- en oppervlaktewater behouden hebben.

Bij de inhaaloperatie gestart in 1991 (oprichting Aquafin) werden de aldus ontstane gecentraliseerde lozingspunten opgenomen door de nieuwe collectoren en naar de (te bouwen) RWZI's getransporteerd.

Wij willen er ook op wijzen dat, gezien de dwingende termijnen in de Europese richtlijn "stedelijk afvalwater", er geen andere mogelijkheid was dan deze lozingspunten in hun bestaande (gemengde) toestand op te nemen. Wachten tot de op te nemen lozingspunten het eindpunt van een volwaardig afvalwaterstelsel zouden geworden zijn, zou een vertraging van nog eens vele jaren met zich meegebracht hebben.

Aangezien de aansluiting van dergelijke continue "properwater" debieten uiteraard heeft geleid tot verdunning en onderbelasting van RWZI's, organiseerde de VMM sinds meerdere jaren (begin 1995) zogenaamde "onderzoeksprocedures naar verdunning en onderbelasting" in samenwerking met de NV Aquafin en de betrokken gemeentebesturen. Het doel van deze procedures is de oorzaken van de vastgestelde verdunning en onderbelasting van de RWZI's te bepalen en een actieprogramma ter remediëring ervan op te stellen.

Hierbij wordt er gespeurd naar de aansluiting van "properwater" debieten (waterlopen, grach-

ten, bronnen, ...) op het rioeringsstelsel en worden er besprekingen met de betrokken instanties gevoerd om dit te verhelpen. Gebreken aan de zuiveringsinfrastructuur worden onder meer via terreinbezoeken en via studies geïnventariseerd. Deze vormen de basis voor overleg met de betrokken actoren en voor de definiëring van nieuwe projecten of acties.

Een dergelijke onderzoeksprocedure wordt door de VMM opgestart indien bij de bemonsteringen van het influent van de RWZI, in het kader van de oplevering van nieuwe of vernieuwde installaties of in het kader van de routinematige bemonsteringen, blijkt dat de BZV-concentratie (biologisch afbreekbare fractie) van het influent lager is dan 100 mg O₂/l. (O₂: zuurstof – red.)

Naast deze gestructureerde onderzoeken (die nog niet worden opgestart voor de nog te bouwen RWZI's Gavere en Dikkelvenne, vermits hiervoor uiteraard nog geen bemonsteringsresultaten ter beschikking zijn), wordt ook bij de advisering van de bovengemeentelijke en gemeentelijke projecten zeer sterk de nadruk gelegd op maximale afkoppeling.

Zo werd in het technisch plan van beide RWZI's reeds melding gemaakt van een aantal bekende grachtinlaten en werden de betrokken gemeenten hierover ingelicht.

In grote lijnen wordt het principe gehuldigd dat de beheerder van de leiding waarop een parasitair debiet is vastgesteld, de kosten voor de aanpassing van de leiding op zich dient te nemen.

In de praktijk betekent dit dat de gemeente, als beheerder van het gemeentelijk rioeringsstelsel, meestal wordt verzocht een aantal aanpassingswerken uit te voeren. De VMM definieert in dit geval, met prioriteit, een optimalisatieproject voor de betrokken gemeente op het subsidiëringsprogramma voor gemeentelijke rioering (subsidie tot 75 % van de rioeringswerken). De gemeente wordt dan verzocht dit project te ondertekenen en uit te voeren. Of het project dan ook nog daadwerkelijk wordt uitgevoerd, blijft echter steeds een gemeentelijke bevoegdheid en dus afhankelijk van de bereidheid tot medewerking.

Anderzijds zijn er in een aantal gevallen ingrepen noodzakelijk aan het bovengemeentelijk stelsel (voornamelijk plaatsen van terugslagkleppen op bovengemeentelijke overstorten).

Deze ingrepen worden door de NV Aquafin uitgevoerd. Grotere ingrepen, waaronder afkoppelen van waterlopen van categorie 2, zijn in een aantal gevallen opgenomen op het investeringsprogramma.

Tot slot worden in enkele gevallen ook acties verwacht van derden. Het kan hier gaan over particulieren (bv. aansluiten overlopen van privé-vijvers) en andere overheden (administratie Wegen en Verkeer, provincie, administratie Waterwegen en Zeewezen, polder, ...)

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 155
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Inning afvalstoffenheffing – Doelmatigheid

In 1999 werd door het Rekenhof een doelmatigheidsonderzoek m.b.t. de invordering en inning van een aantal milieuheffingen uitgevoerd. In februari 2001 werd het rapport terzake neergelegd in het Vlaams Parlement.

In dit rapport werd onder meer de heffingscyclus, die bestaat uit het proces van vestiging, controle, betwisting en invordering, geanalyseerd. De invordering en inning van de heffing vormen de laatste fase van het heffingsproces. In bepaalde gevallen is het mogelijk dat de betaling van het geheven bedrag wordt betwist of dat niet wordt betaald.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) beschikte in het verleden over een eigen heffingsafdeling voor afvalstoffen en bodemsanering. Naar aanleiding van een reorganisatie in 1998 werd de dienst Heffing geschrapt. Binnen de dienst Interne Beheerscontrole wordt nu onder meer de opvolging, registratie, inning en navordering van de heffingen uitgevoerd. Ook OVAM heeft een procedure uitgewerkt bij niet-betaling van de heffing, intresten of administratieve geldboete. Er wordt een dwangbevel opgesteld door de juridische dienst, dat door de administrateur-generaal, volgens het afvalstoffendecreet, uitvoerbaar wordt verklaard. Er wordt een lijst bijgehouden van wanbetalers.

1. In hoeveel gevallen werd deze procedure toegepast in de periode 1998-2000, met een onderscheid per maatregel ?

2. In hoeveel dossiers en voor welk bedrag werd in diezelfde periode de afvalstoffenheffing (na uitputting van de proceduremiddelen) door de heffingsplichtige niet betaald ?

3. Hoeveel procent maken deze wanbetalingen uit van de totale opbrengst inzake afvalstoffenheffing ?

4. Hoeveel personen/bedrijven staan er momenteel op de lijst van wanbetalers ? Is er een evolutie waar te nemen in vergelijking met voorgaande jaren ?

Antwoord

1. Voor de jaren 1998, 1999 en 2000 werd de procedure "dwangbevel" 65 keer toegepast.

De oorzaak was in elk geval dezelfde, namelijk het niet betalen van de heffing en/of boete en/of intrest.

2. Voor de jaren 1998, 1999 en 2000 werd het verschuldigd bedrag, na uitputting van de procedure "dwangbevel", niet betaald in 21 dossiers, en dit voor een totaalbedrag van 1.359.237.833 frank. Het hoofdaandeel in deze som, met name een bedrag van 1.348.220.676 frank, is hoofdzakelijk te wijten aan de niet-betaling van de milieuheffing voor een baggerslibstortplaats van de Gentse zeehavendiensten.

Over dit dossier loopt momenteel nog een gerechtelijke procedure, zodat nog geen definitief uitsluitel kan worden gegeven.

3. In totaal werd voor de jaren 1998, 1999 en 2000 een bedrag van 8.359.175.726 frank geïnd.

Dit betekent dat de wanbetalingen over deze periode 16,26 % uitmaken van de totale opbrengst inzake milieuheffing. Indien het in punt 2 vermelde dossier niet in rekening wordt gebracht, betreft het 0,13 %.

4. Voor de jaren 1998, 1999 en 2000 gaat het in totaal over tien verschillende heffingsplichtigen die als wanbetaler kunnen beschouwd worden.

Rekening houdende met het feit dat de lijst met wanbetalers sedert 1990 slechts 31 verschillende heffingsplichtigen telt, is het moeilijk om een evolutie waar te nemen in het "wanbetalen".

Vraag nr. 156
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE

Inning afvalwaterheffing – Doelmatigheid

In 1999 werd door het Rekenhof een doelmatigheidsonderzoek m.b.t. de invordering en inning van een aantal milieuheffingen uitgevoerd. In februari 2001 werd het rapport terzake neergelegd in het Vlaams Parlement.

In dit rapport werd onder meer de heffingscyclus, die bestaat uit het proces van vestiging, controle, betwisting en invordering, geanalyseerd. De invordering en inning van de heffing vormen de laatste fase van het heffingsproces. In bepaalde gevallen is het mogelijk dat de betaling van het geheven bedrag wordt betwist of dat niet wordt betaald.

Volgens dit rapport beschikt de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) over richtlijnen en instructies inzake gerechtelijke dwanginvordering, ambtshalve ontheffing en vernietiging, navordering, aanvullende aanslag, herinkohiering na vernietiging en faling.

1. Kan de minister enige uitleg geven bij de verschillende richtlijnen die door de VMM worden gebruikt om tot een inning van de afvalwaterheffing te komen ?
2. In hoeveel gevallen werden deze maatregelen toegepast in de periode 1998-2000, met een onderscheid per maatregel ?
3. In hoeveel dossiers en voor welk bedrag werd in diezelfde periode de afvalwaterheffing (na uitputting van de proceduremiddelen) door de heffingsplichtige niet betaald ?
4. Hoeveel procent maken deze wanbetalingen uit van de totale opbrengst inzake afvalwaterheffing ?
5. Hoeveel personen staan er momenteel op de lijst van wanbetalers ? Is er evolutie waar te nemen in vergelijking met voorgaande jaren ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor het proces heffingen **kleinverbruikers** het volgende meedelen :

1. Overeenkomstig artikel 35septies decies, § 1 zijn, in zoverre de bepalingen van hoofdstuk III-bis van de wet van 26 maart 1971 en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken, de regels betreffende de invordering, de verwijl- en moratoriumintresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek, de verjaring alsmede de vestiging inzake rijksinkomstenbelastingen mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen en geldboeten.

Aangezien in voornoemde wet geen afwijkende bepalingen met betrekking tot de vestiging, de invordering en de vervolgingsprocedure voorkomen, zijn enkel de regels geldig die van toepassing zijn voor de vestiging, de invorderingen en de vervolgingen met betrekking tot de inkomstenbelastingen.

Om die redenen heeft de Vlaamse Milieumaatschappij in casu bij het opstellen van haar richtlijnen zich geïnspireerd op de richtlijnen van toepassing bij de diensten van de inkomstenbelastingen.

2. Voor het heffingsjaar **1998** werden 55.333 dossiers ambtshalve oninbaar gesteld, voor een bedrag van 311.741.196 frank, waarvan er 28.254 werden heringekohierd, voor een bedrag van 63.619.369 frank.

Daarvan zijn 2.550 dossiers, voor een bedrag van 178.185.959 frank, dubbele aanslagen. Het waterverbruik waarop de berekening gebeurde overeenkomstig artikel 35quater van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, was ook opgenomen in de aangifte gedaan door de heffingsplichtigen voor ditzelfde heffingsjaar waarvoor de berekening van de heffing op de waterverontreiniging gebeurde overeenkomstig artikel 35quinquies en 35sexies of artikel 35septies van voornoemde wet. Het overgrote deel van de dossiers die niet kunnen worden heringekohierd, zijn van heffingsplichtigen waarvan het adres na alle mogelijke opzoeken onvindbaar is.

Voor het heffingsjaar **1999** werden 39.879 dossier ambtshalve oninbaar gesteld, voor een bedrag van 244.104.323 frank, waarvan er 33.007 werden heringekohierd, voor een bedrag van 71.391.248 frank.

Daarvan zijn 2.426 dossiers, voor een bedrag van 148.936.391 frank, dubbele aanslagen. Het

waterverbruik waarop de berekening gebeurde overeenkomstig artikel 35quater van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, was ook opgenomen in de aangifte gedaan door de heffingplichtigen voor ditzelfde heffingsjaar waarvoor de berekening van de heffing op de waterverontreiniging gebeurde overeenkomstig artikel 35quinquies en 35sexies of artikel 35septies van voornoemde wet. Het overgrote deel van de dossiers die niet kunnen worden gehekohierd, zijn van heffingplichtigen waarvan het adres na alle mogelijke opzoeken onvindbaar is.

Voor het heffingsjaar **2000** werden 24.884 dossiers ambtshalve oninbaar gesteld, voor een bedrag van 104.547.654 frank, waarvan er in 2000 9.022 werden heringekohierd, voor een bedrag van 33.388.306 frank. Een laatste kohier, dat zal worden gevestigd voor 30 juni 2000, is tot op heden nog in onderzoek. Het aantal herinkohieringen is heden nog niet bekend.

Daarvan zijn 1.495 dossiers, voor een bedrag van 36.522.848 frank, dubbele aanslagen. Het waterverbruik waarop de berekening gebeurde overeenkomstig artikel 35quater van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, was ook opgenomen in de aangifte gedaan door de heffingplichtigen voor ditzelfde heffingsjaar waarvoor de berekening van de heffing op de waterverontreiniging gebeurde overeenkomstig artikel 35quinquies en 35sexies of artikel 35septies van voornoemde wet. Het overgrote deel van de dossiers die niet kunnen worden heringekohierd, zijn van heffingplichtigen waarvan het adres na alle mogelijke opzoeken onvindbaar is.

- In diezelfde periode werd de invorderingsprocedure door middel van een dwangbevel voor volgende dossiers ingezet (**tabel 1**).
- **Tabel 2** geeft een overzicht van het aantal falen die per heffingsjaar werden ingediend en de onwaarde die hieruit voortvloeide. Doordat het aantal falen voor een heffingsjaar toeneemt naarmate de tijd vordert, zijn er voor heffingsjaar 1998 meer falen bekend dan voor heffingsjaar 2000.

3. Heffingsjaar **1995**

Na uitputting van de proceduremiddelen zijn er op 31 maart 2001 6.412 dossiers oninbaar gesteld, voor een bedrag van 14.577.326 frank. Er

werd 22.568.297 frank ingevorderd en er zijn nog 947 dossiers lopende, voor een bedrag van 11.816.375 frank.

Dit betekent dat 46 % van het openstaand saldo ingevorderd is, 29,8 % oninbaar gesteld is en voor 24,2 % van het openstaand saldo de procedure nog lopende is.

De invorderingsprocedure werd ingezet op 1 oktober 1998.

Heffingsjaar **1996**

Na uitputting van de proceduremiddelen zijn er op 31 maart 2001 9.681 dossiers oninbaar gesteld, voor een bedrag van 28.777.817 frank. Er werd 46.013.796 frank ingevorderd en er zijn nog 4.757 dossiers lopende voor een bedrag van 22.129.701 frank.

Dit betekent dat 47,5 % van het openstaande saldo ingevorderd is, 29,7 % oninbaar is gesteld, en voor 22,8 % van het openstaande saldo is de procedure nog lopende.

De invorderingsprocedure werd ingezet op 2 januari 1999.

Heffingsjaar **1997**

Na uitputting van de proceduremiddelen zijn er op 31 maart 2001 8.830 dossiers oninbaar gesteld, voor een bedrag van 41.298.024 frank. Er werd 65.967.628 frank ingevorderd en er zijn nog 4.379 dossiers lopende voor een bedrag van 27.541.717 frank.

Dit betekent dat 48,9 % van het openstaande saldo is ingevorderd, 30,6 % oninbaar is gesteld en voor 20,5 % van het openstaande saldo is de procedure nog lopende.

De invorderingsprocedure werd ingezet op 1 oktober 1999.

Heffingsjaar **1998**

Voor het heffingsjaar 1998 werd de invorderingsprocedure ingezet op 1 oktober 2000, zodat er nog geen relevante gegevens ter beschikking zijn.

4. De invorderingsprocedure wordt voorafgegaan door een administratieve aanmaning en een aanmaning gevestigd door een gerechtsdeurwaarder.

Nat het verzenden van de heffingsbiljetten wordt gemiddeld 9,5 % van de heffing niet betaald, na verzending van de administratieve aanmaningen blijft er gemiddeld een saldo van 4,1 %, en na vestiging van de aanmaningen door de gerechtsdeurwaarder is het saldo gemiddeld 2,45 % van het ingekohierde bedrag.

5. Op 31 maart 2001 zijn er 154.373 heffingplichtigen die hun heffing op de waterverontreiniging niet betaalden, ondanks het verstrijken van de betalingstermijn.

Het aantal dossiers waarvoor de heffing op de waterverontreiniging niet betaald is, is bij de aanvang van de invorderingsprocedure voor het heffingsjaar 1998 meer dan verdubbeld in vergelijking met het heffingsjaar 1995 op hetzelfde ogenblik.

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor het proces heffingen **grootverbruikers** het volgende meedelen.

1. De heffing op waterverontreiniging is opgenomen in de wet van 26 maart 1971. Aangezien deze regelgeving geen specifieke bepalingen inzake ambtshalve ontheffingen, navorderingen, gerechtelijke invordering, ... bevat, zijn alle regels die gelden voor de vestiging en de invordering (incl. interesten, vervolgingen, ...) van de rijksinkomstenbelasting, ook van toepassing op de heffing op de waterverontreiniging.

Vermelde richtlijnen betreffen een verduidelijking van de wettelijke bepalingen voor de verschillende dossierbehandelaars en hebben een gelijk(waardige) behandeling van de dossiers als doel.

2. Voor het heffingsjaar 1997 werden in totaal 28.611 dossiers grootverbruikers (dit zijn voornamelijk bedrijven en landbouwers) ingekohierd, voor een totaalbedrag van 4,2 miljoen frank. Dit cijfer omvat voor de periode 1998-2000 zes aanvullende heffingen (918.496 frank), elf navorderingen (2.940.598 frank) en twaalf herinkohieringen na vernietiging (27.757.209 frank).

Voor het heffingsjaar 1998 werden in totaal 29.746 dossiers grootverbruikers ingekohierd, voor een totaalbedrag van 3,9 miljoen frank. Dit cijfer omvat één aanvullende heffing (29.730 frank), zeven navorderingen (3.070.657 frank) en 93 herinkohieringen na vernietiging (5.636.555 frank).

Voor het heffingsjaar 1999 werden in totaal 30.782 dossiers grootverbruikers ingekohierd, voor een totaalbedrag van 4,1 miljoen frank. Dit cijfer omvat vijf aanvullende heffingen (759.587 frank), vijf navorderingen (853.699 frank). Navorderen is nog mogelijk tot 31 december 2001.

Voor het heffingsjaar 2000 werden tot op heden 34.710 dossiers grootverbruikers ingekohierd, voor een totaalbedrag van 3,8 miljoen frank. Dit cijfer omvat veertien herinkohieringen na vernietiging (53.604.363 frank).

Merk op dat de inkohieringsperiode nog tot 30 juni 2001 loopt, de bezwaren tegen de heffing 2000 nog niet volledig afgehandeld zijn en navorderen nog mogelijk is tot 31 december 2002.

In de periode 1998-2000 kende de VMM aan 153 heffingplichtigen een ambtshalve ontheffing toe, voor in het totaal 99,7 miljoen frank.

Een overzicht van het aantal dossiers per heffingsjaar waarvoor een ambtshalve ontheffing in de periode 1998-2000 werd toegeestaan, wordt in **tabel 3** gegeven.

In diezelfde periode stelde de VMM een bedrag van 104,7 miljoen frank oninbaar wegens faling. Het betreft 541 dossiers. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een groot aantal falen nog niet afgesloten zijn. Een belangrijk deel hiervan zal nooit worden ingevorderd, bij gebrek aan activa. Een overzicht van het aantal dossiers per heffingsjaar waarvoor de heffing geheel of gedeeltelijk oninbaar werd gesteld, wordt in **tabel 4** gegeven.

De invordering gebeurt in verschillende fasen, namelijk de verzending van de administratieve maningen door de VMM, de verzending van de gerechtelijke maningen door de gerechtsdeurwaarder en ten slotte het betekenen van een dwangbevel door de gerechtsdeurwaarder. Voor de heffingsjaren 1991-1998 werden alle middelen tot en met het betekenen van een dwangbevel aangewend. De heffingsjaren 1999 en 2000 bevinden zich in het stadium van de gerechtelijke, respectievelijk administratieve fase (administratieve maningen voor heffingsjaar 2000 zijn gepland voor mei 2001). De invorderingsacties ondernomen in de periode 1998-2000 zijn per heffingsjaar opgesomd in **tabel 5**.

- 3 en 5. Uit voorgaande gegevens blijkt dat het aantal dossiers bij aanvang van de invorderingsprocedure afneemt.

Na uitputting van de proceduremiddelen staan nog 2.075 dossiers, voor een totaal heffingsbedrag van 1 miljard frank, open. Het betreft de heffingsjaren 1991-1998. Deze openstaande bedragen kunnen over een aantal categoriën worden uitgesplitst, namelijk :

- openstaande faillissementen (een belangrijk deel hiervan zal vermoedelijk nooit worden ingevorderd bij gebrek aan activa) ;
- militaire dossiers ;
- hangende rechtzaken ;
- andere eisbare bedragen (de gerechtsdeurwaarders kunnen voor deze dossiers verdere uitvoeringsmaatregelen nemen, desnoods tot aan het uitvoerend beslag).

In **tabel 6** worden voor de heffingsjaren die zich reeds in de fase van de dwangbevelen bevinden per categorie en per heffingsjaar telkens de openstaande geldbedragen weergegeven.

In **tabel 7** wordt aangegeven hoeveel dossiers er nog moeten worden ingevorderd, eveneens uitgesplitst in faillissementsdossiers, militaire dossiers, processen en eisbare dossiers.

4. Een analyse van de betalingen toont dat gemiddeld 83 % van het vastgestelde heffingsbedrag wordt betaald binnen twee maanden na de verzending van het heffingsbiljet. Uitgedrukt in aantal betalingen bedraagt de betalingsbereidheid binnen twee maanden na verzending van het heffingsbiljet 88 %.

Het effect van de verzending van de administratieve maningen en de gerechtelijke maningen dooft snel uit en is voornamelijk voelbaar in de maand volgend op de verzending ervan. Uit de algemene analyse van de betalingen is gebleken dat gemiddeld ongeveer 4 % van de vastgestelde heffing wordt betaald in de maanden volgend op de verzending van de administratieve maningen.

Met betrekking tot de gerechtelijke maningen wordt gemiddeld 0,56 % van de vastgestelde heffing betaald in de maand na de verzending ervan. Tijdens de vijf maanden volgend op de verzending van de gerechtelijke maningen wordt gemiddeld 0,754 % betaald.

Het resultaat van de verzending van de dwangbevelen spreidt zich veeleer uit over een aantal

maanden. Tijdens de vier maanden volgend op de verzending van de dwangbevelen wordt gemiddeld 0,395 % van de vastgestelde heffing betaald.

Tabel 1

Heffingsjaar	Openstaand saldo (fr.)	Startdatum procedure	Aantal dossiers
1998	141.699.186	01/10/2000	35.498
1997	134.807.369	01/10/1999	32.336
1996	96.921.320	01/01/1999	28.371
1995	48.961.907	01/10/1998	18.608

Tabel 2

Heffingsjaar	Aantal dossiers	Onwaarde fr.
1998	5.413	12.162.521
1999	2.887	5.579.653
2000	1.468	2.132.577

Tabel 3

Heffingsjaar	Aantal dossiers	Ontheven bedrag fr.
2000	0	0
1999	19	7.608.929
1998	43	4.329.269
1997	45	43.067.621
1996	21	6.634.040
1995	16	33.690.830
1994	5	224.912
1993	3	323.862
1992	1	3.778.752
Totaal	153	99.658.215

Tabel 4

Heffingsjaar	Aantal dossiers	Bedrag oninbaar fr.
2000	5	2.598.419
1999	24	1.647.057
1998	57	8.513.165
1997	114	18.157.969
1996	101	22.805.110
1995	128	13.377.957
1994	63	12.534.663
1993	31	11.195.124
1992	14	12.870.342
1991	4	977.220
Totaal	541	104.677.026

Tabel 5

Invorderingsactie 1998-2000	Heffingsjaar 1997		Heffingsjaar 1998		Heffingsjaar 1999	
	Datum	Aantal	Datum	Aantal	Datum	Aantal
Administratieve maning	mrt/98	2.324	jun/99	1.487	mrt/00	1.096
Administratieve maning	okt/98	1.562	okt/99	1.176	sep/00	828
Gerechtelijke maning	jun/99	?	apr/00	612	jan/01	484
Dwangbevel	nov/99	?	dec/00	463		

Tabel 6

Openstaande geldbedragen Per heffingsjaar	Faillissementen	Militairen	Processen	Eisbare bedragen (fr.)	Totaal per HJ
1991	5.598.418	1.587.558	38.751.033	0	45.937.009
1992	13.635.304	13.635.304	71.112.911	1.167.042	99.550.561
1993	16.654.266	7.972.998	155.745.289	165.396	180.537.949
1994	16.466.422	7.944.985	107.143.686	96.729	131.651.822
1995	24.992.285	10.643.601	62.211.964	874.421	98.722.271
1996	47.404.224	20.134.557	118.158.629	3.161.264	188.858.674
1997	36.226.836	19.334.168	77.130.793	8.274.979	140.966.776
1998	20.309.290	16.804.634	43.717.863	49.797.157	130.628.944
Totaal per type dossier	181.287.045	98.057.805	673.972.168	63.536.988	1.016.854.006

Tabel 7

Aantal open- staande dossiers per heffingsjaar	Faillissementen	Militairen	Processen	Eisbare bedragen (fr.)	Totaal per HJ
1991	19	4	12	0	35
1992	40	12	24	2	78
1993	80	22	26	4	132
1994	111	22	31	6	170
1995	185	26	40	12	263
1996	227	28	40	50	345
1997	218	27	32	97	374
1998	179	23	24	452	678
Totaal per type dossier	1.059	164	229	623	2.075

(HJ : heffingsjaar – red.)

Vraag nr. 157
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE

Inning grondwaterheffing – Doelmatigheid

In 1999 werd door het Rekenhof een doelmatigheidsonderzoek m.b.t. de invordering en inning van een aantal milieuheffingen uitgevoerd. In februari 2001 werd het rapport terzake neergelegd in het Vlaams Parlement.

In dit rapport werd onder meer de heffingscyclus, die bestaat uit het proces van vestiging, controle, betwisting en invordering, geanalyseerd. De invordering en inning van de heffing vormen de laatste fase van het heffingsproces. In bepaalde gevallen is het mogelijk dat de betaling van het geheven bedrag wordt betwist of dat niet wordt betaald.

In het verleden berustte de verantwoordelijkheid voor de grondwaterheffing bij de directeur-generaal van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Echter, bij het programmadecreet van 2000 werd de organisatorische uitbouw overgedragen aan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). De VMM was trouwens in het verleden reeds ingeschakeld bij de inning en procesbehandeling.

Volgens dit rapport beschikt de VMM over richtlijnen en instructies inzake gerechtelijke dwanginvordering, ambtshalve ontheffing en vernietiging, navordering, aanvullende aanslag, herinkohiering na vernietiging en faling.

1. Gelden deze verschillende proceduremiddelen ook ten aanzien van invordering van de grondwaterheffing ?
2. In hoeveel gevallen werden deze maatregelen toegepast in de periode 1998-2000, met een onderscheid per maatregel ?
3. In hoeveel dossiers en voor welk bedrag werd in diezelfde periode de grondwaterheffing (na uitputting van de proceduremiddelen) door de heffingsplichtige niet betaald ?
4. Hoeveel procent maken deze wanbetalingen uit van de totale opbrengst inzake grondwaterheffing ?
5. Hoeveel personen staan er momenteel op de lijst van wanbetalers ? Is er evolutie waar te nemen in vergelijking met voorgaande jaren ?

Antwoord

1. Alle regels die gelden voor de vestiging en de invordering (incl. interesten, vervolgingen, ...) van de rijksinkomstenbelasting zijn ook van toepassing op de heffing op de winning van grondwater.

De richtlijnen en instructies inzake gerechtelijke dwanginvordering, ambtshalve ontheffing en vernietiging, navordering, aanvullende aanslag, herinkohiering na vernietiging en faling die de Vlaamse Milieumaatschappij opstelde voor de heffing op waterverontreiniging, zijn bijgevolg eveneens van toepassing voor de grondwaterheffing.

2. Voor de heffingsjaren 1998 en 1999 werden enkel ambtshalve ontheffingen toegepast voor 166 kohierartikels van 1998, en voor 34 kohierartikels van 1999. Er werden wel een aantal ambtshalve heffingen gevorderd als een soort navordering. Hier gaat het over 1.314 dossiers uit 1998 en 1.535 uit 1999. Hier werd een ambtshalve boete van 10 % of 50 % toegepast.

Vanaf het heffingsjaar 2000 wordt de grondwaterheffing op dezelfde manier behandeld en opgevolgd als de heffing op waterverontreiniging.

Voor het heffingsjaar 2000 werden zeven dossiers ambtshalve vastgesteld. Merk op dat de inkohiering voor het heffingsjaar 2000 nog niet volledig gebeurd is. Tot op vandaag was voor heffingsjaar 2000 nog geen enkel dossier het voorwerp van een ambtshalve ontheffing, een navordering of een aanvullende aanslag, een herinkohiering na vernietiging of faling.

Wat betreft de gerechtelijke invordering van de heffing is het momenteel te vroeg om cijfers te geven.

De dossiers van het heffingsjaar 2000 bevinden namelijk zich nog steeds in de administratieve fase. Alvorens wordt overgegaan tot de gerechtelijke invordering, dit wil zeggen de inschakeling van de gerechtsdeurwaarder, verstuurt de Vlaamse Milieumaatschappij eerst een administratieve maning.

Deze administratieve maningsbrieven zullen worden verzonden in de maand mei 2001. Er is gepland om uiterlijk in december van dit jaar de dossiers aan de gerechtsdeurwaarder te bezorgen. Het aantal navorderingen sinds het werkjaar 2000 bedraagt per heffingsjaar :

heffingsjaar 1998 : 3.114 dossiers

heffingsjaar 1999 : 5.804 dossiers

3 en 4. Voor de heffingsjaren 1998 en 1999 zijn de proceduremiddelen nog niet uitgeput en toch blijft er slechts een zeer klein gedeelte van het totale bedrag te betalen. In 1998 respectievelijk 1999 waren er 12.637 respectievelijk 12.432 heffingen te innen, voor 568.803.698 frank, respectievelijk 553.645.060 frank. Voor beide jaren samen is er een openstaand saldo van 577 heffingen, voor een bedrag van 4.929.890 frank.

Het betreft dus 2,3 % van het aantal heffingen en 0,4 % van het bedrag.

Voor het heffingsjaar 2000 werd in totaal voor 561.265.047 frank aan grondwaterheffing ingekohierd, voor 11.691 heffingplichtigen. Op 7 mei 2001 bleek dat 886 heffingplichtigen (7,5 % van het totaal) hun heffing niet/niet volledig betaalden. Het nog verschuldigde saldo bedraagt 40.346.776 frank (7,1 % van het totaal te betalen bedrag).

5. Alle rechtsmiddelen werden nog niet ingezet. Door boekhoudkundige problemen met de rekeningoverdracht van Aminoal naar de VMM kunnen nog geen lijsten van wanbetalers worden opgesteld.

Aangezien de heffing nog maar drie heffingsjaren bestaat, is een evolutie nog niet waar te nemen. In het algemeen wordt erg vlot betaald.

**Vraag nr. 158
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Inning mestheffing – Doelmatigheid

In 1999 werd door het Rekenhof een doelmatigheidsonderzoek m.b.t. de invordering en inning van een aantal milieuheffingen uitgevoerd. In februari 2001 werd het rapport terzake neergelegd in het Vlaams Parlement.

In dit rapport werd onder meer de heffingscyclus, die bestaat uit het proces van vestiging, controle, betwisting en invordering, geanalyseerd. De invordering en inning van de heffing vormen de laatste fase van het heffingsproces. In bepaalde gevallen is het mogelijk dat de betaling van het geheven bedrag wordt betwist of dat niet wordt betaald.

De ambtenaren van de Mestbank, als onderdeel van de Vlaamse Landmaatschappij, zijn verantwoordelijk voor de inning en invorderingen van de mestheffingen. In sommige gevallen blijkt het moeilijk om de mestheffing in te vorderen. Deze leidende ambtenaren beschikken daartoe over verschillende proceduremiddelen, zoals administratieve geldboetes, kwijtscheldingen, uitstel van betaling, dwangbevel, ...

1. In hoeveel gevallen werden deze proceduremiddelen toegepast in de periode 1998-2000, met een onderscheid per maatregel ?
2. In hoeveel dossiers en voor welk bedrag werd in diezelfde periode de mestheffing (na uitputting van de proceduremiddelen) door de heffingplichtige niet betaald ?
3. Hoeveel procent maken deze wanbetalingen uit van de totale opbrengst inzake mestheffing ?
4. Hoeveel personen/bedrijven staan er momenteel op de lijst van wanbetalers ? Is er in het licht van de recente moeilijkheden in de landbouwsector een evolutie waar te nemen in vergelijking met voorgaande jaren ?

Antwoord

1. Voor de betaling van de heffing kan de heffingplichtige een verzoek tot uitstel of spreiding van betaling indienen. Voor aanslagjaar 1998 werd dit toegestaan aan twaalf bedrijven, voor aanslagjaar 1999 aan 24 bedrijven en voor 2000 aan veertien bedrijven (zie **bijlage**).

Bij niet-betaling van de heffing binnen de vastgestelde termijn wordt een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de niet-betaalde heffing, met dien verstande dat de geldboete minstens 20.000 frank bedraagt. Voor aanslagjaar 1998 werd aan 141 heffingplichtigen dergelijke boete opgelegd, voor aanslagjaar 1999 werd aan 132 heffingplichtigen een boete opgelegd, voor aanslagjaar 2000 kregen 65 bedrijven deze geldboete. Bij het opleggen van de boetes wordt rekening gehouden met de financiële toestand van de heffingplichtigen, voorzover die bekend is. Zo worden voor bedrijven in faling, bedrijven waarvoor een collectieve schuldenregeling is getroffen, gerechtelijke verkopen en dergelijke, geen boetes opgelegd.

In een poging om het aantal boetes te verminderen, werd in 2000 een tweede aanmaning tot

voldoen van de heffingen verstuurd naar de heffingsplichtigen. Deze werkwijze leidde tot een halvering van het aantal opgelegde boetes ten opzichte van de vorige jaren.

De heffingsplichtige heeft de mogelijkheid om een gemotiveerd verzoek tot kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboete in te dienen. Hij kan echter geen vrijstelling of vermindering van de heffing zelf verkrijgen. Voor aanslagjaar 1998 kregen 25 landbouwers vermindering van de geldboete en 28 landbouwers kwijtschelding van de boete. Voor aanslagjaar 1999 werd de boete verminderd voor 37 bedrijven en kwijtgescholden voor 24 bedrijven. De termijn voor het behandelen van de aanvragen tot kwijtschelding of vermindering van de geldboete voor aanslagjaar 2000 is nog niet verstreken. Er werden acht aanvragen ontvangen.

Heffingsplichtigen kunnen nadat de boete werd opgelegd ook een aanvraag tot uitstel of spreiding van betaling indienen. Voor aanslagjaar 1998 werd dit toegestaan aan zes heffingsplichtigen en voor aanslagjaar 1999 werd dit verleend aan twee heffingsplichtigen.

Bij niet-betaling van de heffing, intrest en administratieve geldboete wordt een dwangbevel uitgevaardigd. Voor aanslagjaar 1998 werden 76 dwangbevelen uitgevaardigd, voor aanslagjaar 1999 werden 56 dwangbevelen opgesteld.

2. Door 57 bedrijven werd de heffing voor aanslagjaar 1998 nog niet betaald (toestand op 31 maart 2001). Er staat nog een bedrag open van 3.604.086 frank, waarvan 1.231.338 frank heffingen, 123.986 frank intresten en 2.248.762 boetes. Voor het aanslagjaar 1999 hebben 62 bedrijven de heffing nog niet betaald. Het openstaande bedrag is 3.649.902 frank. Dit bedrag bestaat uit 1.495.498 frank heffingen, 92.040 frank intresten en 2.062.364 frank boetes. Voor aanslagjaar 2000 is het openstaand bedrag vrij hoog in vergelijking met 1998 en 1999. Dit is echter een voorlopig cijfer. De herberekening van de heffingen naar aanleiding van de bezwaren heeft nog niet plaatsgehad. Naar aanleiding van de herberekeningen zal het te vorderen bedrag aanzienlijk dalen.
3. Deze wanbetalingen maken voor aanslagjaar 1998 0,57 % en voor aanslagjaar 1999 0,65 % van de totale heffing uit.
4. Op het totaal van de bedrijven die de heffing nog niet hebben betaald, is ongeveer een derde

in falings. Het aantal meldingen van falingen schommelt de laatste jaren rond twintig. Ten opzichte van de jaren voordien, vóór 1998, is dit een verdubbeling. In de andere gegevens, zoals aantal boetes, aantal dwangbevelen, openstaande bedragen, is geen duidelijke weerspiegeling te vinden van de moeilijkheden in de landbouwsector.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 159
van 19 april 2001
van de heer JAN LOONES

Vlaamse Toontuinen (Hoegaarden) – Steun

De VZW Vlaamse Toontuinen verstuurt alarmerende berichten over het voortbestaan van het Thematuinenpark in Hoegaarden. Dit park, met zijn 24 modeltuinen, is nochtans één van de toeristische trekpleisters in Vlaanderen.

Het ontbreekt de VZW nochtans niet aan het nodige enthousiasme. De kosten voor de instandhouding en verdere uitbouw van het Thematuinenpark schijnen echter zo hoog te zijn, dat de financiële druk niet langer houdbaar blijkt.

Het gewijzigde Bosdecreet (15-5.99), dat voorziet in een financiële structurele inbreng, kan echter nog niet in werking treden, aangezien de uitvoeringsbesluiten nog niet werden goedgekeurd.

De sector is vragende partij om, in afwachting van de uitvoering van de besluiten, te voorzien in een nooddotatie, op basis van zijn reële financiële behoeften.

1. Is de minister op de hoogte van de preciaire toestand waarin de VZW Vlaamse Toontuinen verkeert ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de sector ?

Werd daarbij een nooddotatie overwogen als overbrugging van de termijn tot de uitvoering van het gewijzigde Bosdecreet ?

N.B. Een vraag over de situatie van de Vlaamse Toontuinen werd ook gesteld aan de heer

Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

- Ik ben op de hoogte van de vraag van de VZW Vlaamse Toontuinen naar een financiële structurele inbreng die moet toelaten om het domein verder te beheren.

De organisatie heeft contact opgenomen met mij en er zijn een aantal vergaderingen geweest met mijn medewerkers en met de administratie om deze problematiek te bespreken.

- Aan de verzuchtingen van de sector wordt tegemoetgekomen via de VLAM, die een onafhankelijk initiatief heeft ontwikkeld dat evenwel aansluit bij de Vlaamse Toontuinen, zodat beide projecten elkaar onderling kunnen versterken (*VLAM : Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing – red.*). Het bestaat uit een promotieproject voor de tuinaanlegsector.

Er kan vanuit mijn bevoegdheidsd geen nooddotatie worden uitgetrokken in de vorm van overbruggingskredieten.

Een besluit om uitvoering te geven aan artikel 4 van het Bosdecreet zal geen oplossing bieden aan de specifieke moeilijkheden van de VZW, aangezien hierbij enkel ondersteuning van de lokale overheden in aanmerking kan komen. In mijn brief van 10 februari 2000 maakte ik dit reeds kenbaar aan de VZW.

De Vlaamse Toontuinen zijn een zinvol initiatief, waarvan de meerwaarde vooral in toeristische hoek is te vinden.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1824 – red.)

Vraag nr. 160 van 24 april 2001 van de heer JOS DE MEYER

Mestverwerking – Stand van zaken

De mond- en klauwzeerepidemie in Europa zorgt ervoor dat er even minder aandacht is voor een aantal eigen Vlaamse landbouwproblemen. Zo zal de toekomst van de Vlaamse intensieve veeteelt in

grote mate mede worden bepaald door het al of niet slagen van de mestverwerking. De "task force" die de minister oprichtte, creëerde een hoog verwachtingspatroon. De boeren verwachten trouwens van de Mestbank in het algemeen een meer actieve rol op dit vlak. In de basisopdracht die in 1991 werd geformuleerd, staat uitdrukkelijk dat de Mestbank dient te participeren en initiatieven moet nemen inzake mestverwerking.

Het lijkt mij nuttig dat we een aantal gegevens even op een rij plaatsen, de toestand evalueren en kijken naar de perspectieven voor morgen. Vandaar volgende vragen aan de minister.

- Hoeveel miljoen kg stikstof en fosfor moet er in 2002 en 2003 worden verwerkt en buiten Vlaanderen afgezet ?

Wat betekent dit voor de verschillende sectoren ?

- Wat is vandaag de vergunde capaciteit, de operationele capaciteit en de afzet in het buitenland voor respectievelijk varkensmest, pluimveemest en kalvergier ?

- Kan de minister ook een overzicht geven van de vergunde bedrijven in Vlaanderen, met hun vergunde capaciteit, hun huidige operationele capaciteit en hun reële afzet buiten Vlaanderen (waar ?) ?

- Kan de minister informatie verstrekken over de in behandeling zijnde vergunningsaanvragen voor mestverwerking ? Over welke bijkomende capaciteit binnen welke periode gaat het hier ?

- Welke specifieke opdracht ziet de minister voor de Mestbank in het algemeen en de "task force" in het bijzonder om de mestverwerking te stimuleren en vooralsnog te laten slagen ?

- Wat is de stand van zaken in verband met de aangekondigde milieubeleidsovereenkomst (MBO) inzake mestverwerking met de veevoerdernijverheid ? Wat mag de sector hiervan verwachten ? Binnen welke termijn ?

- Voor mobiele scheidingsinstallaties is het voor sommigen nog niet duidelijk of de loonwerker, eigenaar van de machine, een vergunning moet hebben, dan wel alle boeren op wier erf de machine zal werken.

Kan de minister hier eens en voorgoed een helder en definitief antwoord op geven ?

8. Wat verwacht het kabinet van de vrijwillige afbouw, voorlopig alleen van de varkenshouderij, in 2001, 2002 en 2003 ? Over hoeveel miljoen kg spreken we hier ?
9. In het buitenland (o.m. in Engeland) zijn er elektriciteitscentrales op basis van pluimveemest. Ook in Genk lanceerde een bedrijf (de firma Limcoal/Exterbel) dit idee. Is er op dit vlak ondertussen enige vordering gemaakt, of blijft het hier bij vrome wensen ?
10. Is er de voorbije twee jaar belangrijk en relevant wetenschappelijk onderzoek geweest in opdracht van de Vlaamse minister van Landbouw ? Zo ja, graag de vermelding van deze studies en de belangrijkste conclusies.
11. Welke bijkomende en noodzakelijke inspanningen heeft de minister van Landbouw en Leefmilieu nog gepland om de mestverwerking op korte termijn verder operationeel te maken ? Deze meer actieve houding van de Vlaamse overheid terzake is noodzakelijk om een inkrimping van de veestapel te voorkomen. Welke beleidsplannen heeft de minister op dit vlak ?

Antwoord

1. Verwerking en export in 2002 en 2003

Op basis van de bepalingen opgenomen in het mestdecreet moeten de overschotbedrijven in 2002 ongeveer 7 miljoen kg P_2O_5 verwerken of afzetten buiten Vlaanderen en in 2003 ongeveer 19 miljoen kg P_2O_5 (tabel 1). (P_2O_5 : difosforpentoxide – red.)

De verwerkingsplicht is voornamelijk gesitueerd bij de varkenssector en de pluimveesector, omdat we hier de grote bedrijven hebben met de grootste mestoverschotten. Dit betekent

voor het jaar 2003 ongeveer 2,4 miljoen ton varkensmest en 0,4 miljoen ton pluimveemest.

Wanneer we de situatie op Vlaams niveau bekijken en wanneer we rekening houden met de "niet-optimale" verhouding P_2O_5/N van de dierlijke mest, dan bedraagt het overschot uit dierlijke mest in 2003 ongeveer 25,5 miljoen kg P_2O_5 en 65,5 miljoen kg N (stikstof) (tabel 2). Deze overschotten uit dierlijke mest kunnen dalen doordat landbouwbedrijven :

- gebruik kunnen maken van uitscheidingsbalansen om de productie van P_2O_5 en stikstof te verminderen ;
- gebruik kunnen maken van bodembalansen om de afzet van dierlijke mest op percelen te verhogen ;
- mest gaan behandelen of transformeren, zodat deze een betere P_2O_5/N -verhouding krijgt.

Met deze maatregelen kan het overschot op Vlaams niveau dalen tot 19 miljoen kg P_2O_5 .

Afzet in het buitenland in 2000

In 2000 werd er in totaal 3,9 miljoen kg P_2O_5 en 4,7 miljoen kg N afgezet buiten Vlaanderen (zie tabel 3). Het betreft hierbij zowel dierlijke mest, behandelde dierlijke mest als mengsels van dierlijke mest met andere meststoffen. Wanneer we de P_2O_5 bekijken, dan is meer dan 70 % afkomstig van kippenmest en 26 % afkomstig van mengsels die voor het grootste deel uit kippenmest bestaan.

Tabel 1 : de geschatte verwerkings- en exportplicht van dierlijke mest in kg P_2O_5 per jaar en per provincie volgens de verplichtingen in het mestdecreet opgelegd aan overschotbedrijven

Provincie	Per jaar in kg P ₂ O ₅				Geschatte tonnages voor 2003	
	2000	2001	2002	2003	Varkens	Pluimvee
West-Vlaanderen	974.519	1.437.239	3.545.953	8.401.543	1.300.000	140.000
Oost-Vlaanderen	234.532	326.982	1.115.081	3.167.764	400.000	50.000
Antwerpen	502.438	723.996	1.913.478	4.823.337	500.000	120.000
Limburg	75.987	112.752	446.614	2.519.914	120.000	45.000
Vlaams-Brabant	0	0	0	495.216	70.000	10.000
Totaal	1.787.476	2.600.969	7.021.126	19.407.774	2.390.000	365.000

Tabel 2 : Vlaams overschot dat ontstaat volgens twee verschillende scenario's

	Bemestingsnormen voor dierlijke mest volledig opgevuld met dierlijke mest (zowel N als P ₂ O ₅)		Bemestingsnormen opgevuld rekening houdende met de niet-optimale N/P ₂ O ₅ -verhouding in dierlijke mest	
Productie van dierlijke mest				
aantal koepels = bedrijven		28.900		28.900
P ₂ O ₅ (in miljoen kg)		80,5		80,5
N (in miljoen kg)		197,5		197,5
Plaatsingsruimte voor dierlijke mest				
P ₂ O ₅ (in miljoen kg)		72		55
N (in miljoen kg)		147		132
Vlaams overschot dierlijke mest				
P ₂ O ₅ (in miljoen kg)		8,5		25,5
N (in miljoen kg)		50,5		65,5

Tabel 3 : Export in 2000 van dierlijke mest per mestsoort (of producten op basis van deze mestsoort)

Mestsoort	Ton mest	Kg P ₂ O ₅	Kg N
Rundvee	1.000	4.000	7.000
Mestkalveren	500	600	1.500
Varkens	15.000	60.000	100.000
Pluimvee	125.000	2.800.000	3.060.000
Mengsels	8.000	1.030.000	1.520.000
Overige	67.000	40.000	50.000
Totaal (afgerond)	217.000	3.900.000	4.700.000

2. Onderstaande cijfermatige gegevens zijn gebaseerd op de gegevens van de administraties (afdeling Milieuvergunningen en Mestbank) die de evolutie in de mestverwerkingssector op de voet volgen.

Deze gegevens werden getoetst aan die van verschillende buitendiensten van de betrokken ad-

ministraties en het VCM (*Vlaams Coördinatiecentrum Mestverwerking – red.*). Hierdoor ontstaat een betrouwbaar beeld met betrekking tot de vergunde capaciteiten, opgesplitst volgens soort mest, en de initiatieven die in aanvraag zijn.

Provincie	Vergunde mestverwerkingscapaciteiten per mestsoort		
	Varkens (ton)	Pluimvee (ton)	Kalveren (ton)
Antwerpen	0	0	40.150
Vlaams-Brabant	11.000	0	0
West-Vlaanderen	769.660	245.650	0
Oost-Vlaanderen	55.800	282.110	0
Limburg	0	500	0
Vlaanderen	836.460	528.260	40.150
Totaal Vlaanderen : 1.424.870 ton (varkens + pluimvee + kalveren)			

3. Hierna gaat de nominatieve lijst van vergunde mestverwerkingsinstallaties :

Locatie (gemeente)	Provincie	Verwerkingscapaciteit (ton)		
		Varkens	Pluimvee	Kalveren
Kinrooi	LIM	0	500	0
Budingen	VBR	11.000	0	0
Veurne	WV	0	1.00	0
Izegem*	WV	203.000	7.000	0
Wingene**	WV	500.000	0	0
Veurne	WV	0	2.500	0
Lovendegem	OV	1.000	0	0
Pittem	WV	12.000	0	0
Beveren***	OV	0	180.000	0
Sint-Kruis	WV	0	<1.000	0
Roeselare	WV	0	1.900	0
Ieper	WV	0	172.800	0
Lendeledede	WV	2.000	2.500	0
Gent**	OV	50.000	0	0
Beveren	OV	0	100.000	0
Tielt	WV	0	<100	0
Kaprijke	OV	4.800	0	0
Leisele	WV	0	50.000	0
Wingene	WV	0	1.000	0
Eernegem	WV	9.900	0	0
Ettelgem	WV	2.760	0	0
Wingene	WV		1850	
Sint-Niklaas	OV	0	1.110	0
Alveringem	WV	0	2.000	0
Gavere	OV	0	1.000	0
Kasterlee	ANT	0	0	40.150
Staden****	WV		10.000	0

* schatting van aandeel pluimveemest bij Danis en rekening houdende met de realisatie van de drie modules

** capaciteit kan voor een deel worden ingedeeld door afvalstoffen

*** capaciteit kan tot maximaal 100.000 ton worden ingevuld door afvalstoffen

**** schatting van 2.000 ton stapelbare pluimveemest en 8.000 ton dikke fractie van varkensmest

N.v.d.r.

LIM : Limburg

VBR : Vlaams-Brabant

WV : West-Vlaanderen

OV : Oost-Vlaanderen

ANT : Antwerpen

Twee verwerkingsinstallaties voor varkensmest, met name in Gent in in Izegem, kampen echter met technische problemen en vullen dus niet de volledige vergunde capaciteit in. Een aantal installaties hebben recentelijk een milieuvergunning gekregen en wensen zo snel mogelijk te starten met de opbouw.

4. Hierna gaat een overzicht van de in behandeling zijnde milieuvergunningsaanvragen voor mestverwerkingsinstallaties :

Locatie (gemeente)	Provincie		Verwerkingscapaciteit (ton)		
			Varkens	Pluimvee	Kalveren
Brecht	ANT	A	50.000	0	0
Hoogstraten	ANT	A	50.000	0	0
Provincie Limburg	LIM	NV	0	200.000	0
Hoogstraten/ Rijkevorsel	ANT	A	130.000	35.000	25.000
Bree	LIM	A	190.000	60000	
Sint-Laureins	OV	NV	45.000	0	0
Jabbeke	WV	A	3.050	0	0
Peer	LIM	A	14.900		
Deinze	OV	A	2.520	0	0
Retie	ANT	A	0	0	40.150
Dentergem	WV	A	0	8.000	0

NV= niet vergund

A= in aanvraag

Overzicht Vlaanderen

Provincie	In aanvraag doch (nog) niet vergund		
	Varkens (ton.)	Pluimvee (ton)	Kalveren (ton)
Antwerpen	230.000	35.000	66.150
Vlaams-Brabant	0	0	0
West-Vlaanderen	8.050	8.000	0
Oost-Vlaanderen	47.520	0	0
Limburg	204.900	260.000	0
Vlaanderen	490.470	303.000	66.150

Totaal Vlaanderen 859 620 ton (varkens + pluimvee + kalveren)

In voorbereiding

Naast de bovenstaande initiatieven zijn er nog een aantal in voorbereiding, doch waarvoor op dit ogenblik nog geen milieuvergunningsaanvraag werd ingediend.

5. Op 18 januari 2001 werd in de Commissie voor Leefmilieu van het Vlaams Parlement uitge-

breid toelichting gegeven over de werking van de task force en de verschillende administraties. De ingediende stukken en het verslag van de vergadering zijn ter beschikking (*Stuk 567 (2000-201) – Nr. 1 – red.*). Uiteraard is de Mestbank in het bijzonder nauw betrokken bij alle initiatieven die op stapel staan. Uit de vorige tabellen kan zeker worden afgeleid dat de mestverwerking op de goede weg is.

6. De veevoedernijverheid (Bemefa) heeft wel een voorstel van MBO omtrent de gehalten aan P en eiwit in het diervoeder op mijn kabinet neergelegd, doch ik mocht nog geen voorstel van MBO rond mestverwerking ontvangen. Op 31 mei 2001 zal evenwel een voorstel rond mestverwerking worden besproken. Bemefa heeft hiertoe deze vergadering gevraagd. (*Bemefa : Beroepsvereniging van de Mengvoederfabrikanten ; P : fosfor – red.*)
7. Volgens de huidige reglementering vallen alle technieken die de samenstelling van de dierlijke mest wijzigen (waaronder scheiden) onder mestbe/verwerking en zijn ze als dusdanig ingedeeld in rubriek 28.3 (Vlarem 1, bijlage 1). Dit geldt zowel voor de mobiele als de vaste installaties. In Vlarem I zijn immers geen specifieke regels opgenomen voor mobiele installaties. Artikel 15bis van het milieuvergunningendecreet biedt de Vlaamse regering mogelijkheden om specifieke regels voor verplaatsbare installaties uit te vaardigen. Dit is tot op heden nog niet gebeurd.

Dit houdt dus in dat elke exploitant van een inrichting waar een mobiele scheider wordt ingezet (en die meer dan 2 ton mest be/verwerkt op jaarbasis) een milieuvergunning voor mestbe/verwerking dient aan te vragen. De milieuvergunning is steeds plaats- en perceelsgebonden. Het is de exploitant van de inrichting waar de mobiele scheider wordt ingezet, die over een milieuvergunning dient te beschikken.

Voor kleinschalige initiatieven verbonden aan het individuele landbouwbedrijf wordt momenteel binnen de Task Force Mestverwerking en het Technisch Overleg Milieuregelgeving (TOM) een vereenvoudiging van de procedure uitgewerkt.

Aangezien mobiele scheidingsmiddelen steeds worden ingezet op een reeds vergunde veeteeltinrichting, ligt er een voorstel ter bespreking om dit te beschouwen als een activiteit die deel uitmaakt van het houden van dieren. Bijgevolg zouden dergelijke bedrijfsgebonden mestverwerkingsactiviteiten onder bepaalde voorwaarden via de eenvoudige procedure van mededeling van verandering van de reeds vergunde veeteeltinrichting kunnen worden vergund. Echter wanneer er wordt geloosd, is steeds een lozingsvergunning nodig (rubriek 3 dient te worden aangevraagd).

Ik heb mij voorgenomen om zo spoedig mogelijk een afsprakennota op te maken waarin dit wordt verduidelijkt, zodat de te volgen procedure voor alle betrokken overheidsdiensten en de ondernemers éénduidig bepaald is. Een aanpassing van Vlarem I en II zal noodzakelijk zijn om dit te realiseren.

8. In het kader van het besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest afkomstig van varkens, werden bij de administratie Land- en Tuinbouw op 18 mei 2001 vooralsnog 560 aanvragen ingediend.

Deze aanvragen vertegenwoordigen volgende aantallen varkens (cijfers vermeld op de aanvraag) :

mestvarkens : 203.420 (93,5%)
zeugen : 14.115 (6,5 %)
totaal varkens : 217.535

Binnen het beschikbaar krediet van 1 miljard zou dit volgende theoretische zeugen/mestvarkensplaatsenverdeling kunnen betekenen :

aantal zeugen : x
aantal mestvarkens : y

$$x \cdot 15.720 \text{ fr.} + y \cdot 4.740 \text{ fr.} = 1 \text{ miljard}$$

$$\frac{x}{y} = \frac{6,5}{93,5}$$

aantal zeugen = 11.919
aantal mestvarkens = 171.442

Berekening van de overeenkomende jaarlijks uit productie genomen nutriënten door het stopzettingsdecreet (bij een verhouding 6,5 % zeugen en 93,5 % mestvarkens) :

	P ₂ O ₅	N
Zeugen	11.919 x 14,5 kg 172.825 kg	11.919 x 24 kg 286.056 kg
Mestvarkens	171.442 x 6,5 kg 1.114.373 kg	171.442 x 13 kg 2.228.746 kg
Totaal	1.287.198 kg	2.514.802 kg

Opmerking

Het betreft voorlopige cijfers van nog niet gecontroleerde en besliste dossiers.

Voorzover de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement daarmee hun instemming blijven betuigen, voorzie ik voor 2002 en 2003 in een gelijkaardig bedrag. Het lijkt me logisch de respons en effectcijfers voor 2001 dan naar die jaren te extrapoleren.

9. Ik heb de indruk dat de initiatiefnemers voor het bouwen van een elektriciteitscentrale op basis van pluimveemest in Genk een afwachtende houding aannemen.

Zij merken dat voor de verwerking van pluimveemest in Vlaanderen andere oplossingen worden gevonden (zie reeds vergund).

10. In verband met mestverwerking als dusdanig is geen fundamenteel wetenschappelijk onderzoek in mijn opdracht verricht. Ik acht dit ook niet noodzakelijk, omdat ik vaststel dat alle technieken die worden aangewend eigenlijk bestaande technieken zijn die moeten worden getest op hun deugdelijkheid m.b.t. het halen van de vooropgestelde Vlaamse-normen. Bij elke milieuvergunningaanvraag verrichten erkende labo's de nodige metingen onder begeleiding van de vergunningsadviserende administraties;

Er werd wel een onderzoek uitgeschreven om de afzetmogelijkheden te onderzoeken (prof. Tollens en prof. Matthijs).

11. Het is de taak van de Vlaamse overheid om ervoor te zorgen dat de wetgeving terzake is bijgewerkt. Zoals ik eerder reeds heb aangehaald, wordt hieraan door elke bevoegde minister zo snel mogelijk voldaan (Ruimtelijke Ordening, Vlaamse Milieumaatschappij, Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, ...).

Momenteel wordt nagegaan welke technieken in aanmerking zouden kunnen komen voor VLIF-steun wanneer zij een effectieve milieubijdrage leveren, zoals reductie ammoniakemissie. (*VLIF: Vlaams Landbouwinvesteringsfonds – red.*)

**Vraag nr. 161
van 4 mei 2001
van de heer ANDRE MOREAU**

Aansluiting gemeentelijke rioleringen – Stand van zaken

De aansluiting van het gemeentelijk rioolstelsel op de bovengemeentelijke infrastructuur verloopt te traag.

Een gezamenlijke aanpak vanwege de Vlaamse Milieumaatschappij en Aquafin lijkt noodzakelijk.

1. Hoever staat het op dit ogenblik (mei 2001) met deze gezamenlijke aanpak?
2. Werd er tijdens de voorbije twaalf maanden (de periode mei 2000-mei 2001) al dan niet een significante vooruitgang geboekt?

Kan er een positief concreet resultaat worden voorgelegd?

Antwoord

Bij de opmaak van de rollende investeringsprogramma's voor de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur, is de aansluiting van het bestaande gemeentelijke rioleringsstelsel en de afstemming op de nog uit te voeren gemeentelijke rioleringswerken steeds van prioritair belang geweest. In de loop der jaren werden steeds meer instrumenten ontwikkeld om beide beter op elkaar af te stemmen.

Een eerste vertrekpunt vormen de gemeentelijke totaalrioleringsplannen (TRP's) waarin eind jaren zeventig, begin jaren tachtig de geplande uitbouw van de gemeentelijke rioleringsstelsels werd vastgelegd. Elk jaar opnieuw wordt de afvalwatercentralisatievisie van deze TRP's, in nauw overleg tussen de diverse betrokken actoren waaronder de Vlaamse Milieumaatschappij en de NV Aquafin, kritisch geëvalueerd en getoetst aan de intenties van de gemeentebesturen, zoals deze blijken uit hun voorstellen voor de programma's voor gemeentelijke of niet-prioritaire rioleringen.

Steeds werd en wordt er immers van uitgegaan dat het tot de gemeentelijke autonomie behoort om te bepalen waar al dan niet riolering wordt aangelegd en welke saneringsaanpak de voorkeur geniet voor de resterende afgelegen woonkernen en woningen.

Maar juist hier knelt vaak het schoentje. De gemeentelijke prioriteiten liggen niet steeds gelijk met deze van het Vlaams Gewest. Ook de budgettaire beperkingen van vele gemeenten steken vaak stokken in de wielen en vertragen de uitbouw van het gemeentelijk rioleringsstelsel. Ook de verhoogde subsidie in het kader van het subsidiëringsbesluit van 30 maart 1996 (gewijzigd bij besluit van 23

maart 1999) heeft deze beperkingen niet uit de wereld kunnen helpen. Ik heb daarom een voorontwerp van decreet klaar waarin de subsidie voor volledig gescheiden rioolstelsels wordt opgetrokken tot 90 %.

Het Vlaams Gewest probeert, via het onder voorbehoud plaatsen van bovengemeentelijke projecten, de gemeentelijke rioleringswerken in de mate van het mogelijke te sturen. Bovendien tracht het hiermee de prioriteit van deze bovengemeentelijke investeringsprojecten beter in te schatten en een nauwere afstemming tussen beide investeringsprogramma's te bewerkstelligen. Voor ieder bovengemeentelijk investeringsproject "onder voorbehoud" wordt nagegaan welke acties door de gemeenten werden ondernomen inzake de hierop aansluitende aan te leggen of aan te passen gemeentelijke rioleringen. Niet-uitvoering van deze rioleringen door de gemeente leidt tot de tijdelijke of definitieve stopzetting van het hiermee gekoppelde bovengemeentelijke investeringsproject. Op basis hiervan kunnen bovengemeentelijke projecten tevens vervroegd of verlaat worden uitgevoerd. Op deze manier tracht het Vlaams Gewest het rendement van zijn investeringen steeds weer te optimaliseren.

In de praktijk blijkt het niet altijd eenvoudig om de scheidingslijn tussen de gewestelijke en de gemeentelijke opdracht exact vast te leggen. Vast staat dat het inzamelen van (diffuse) lozingen van individuele woningen niet tot de opdracht van het Vlaams Gewest behoort. In een poging om deze scheidingslijn concreter te omschrijven, werden diverse criteria gedefinieerd, waarvan de belangrijkste zijn :

- het aansluiten van een relevant lozingspunt via het aanleggen van een (bovengemeentelijke) prioritaire riolering veronderstelt dat door de bestaande (gemeentelijke) riolering zelf reeds een vuilvracht van minstens meer dan 100 IE werd verzameld, bij voorkeur geconcentreerd naar één lozingspunt (*IE : inwonersequivalent – red.*) ;
- de inzamelingskosten per IE zijn op basis van de ramingsprijzen in het stadium van het opmaken van het investeringsprogramma en binnen het project zelf, lager dan 50.000 frank ;
- de aard van het project (gravitaire leiding, aansluiting via pomp en persleiding, aansluiting via onderdoorpersing onder waterwegen, spoorwegen, autosnelwegen, ...) ;

- het ecologisch belang van het project (sanering waardevolle waterlopen en vrijwaring bovenlopen) is eveneens medebepalend en kan zelfs leiden tot het afwijken van één of meerdere van de bovenvermelde criteria.

Voorzover van toepassing, wordt tevens rekening gehouden met de gemeente-, gewest- of landgrensoverschrijdende karakter van het project.

Op basis van het geheel van deze criteria, en niet op basis van één criterium op zich, wordt geoordeeld of de projecten als prioritaire riolen kunnen worden beschouwd, dan wel of zij tot de gemeentelijke opdracht behoren.

In het kader van de opmaak van het ontwerp van bovengemeentelijk investeringsprogramma 2003-2007 heeft de Vlaamse Milieumaatschappij, in overleg met de NV Aquafin, de jongste weken en maanden de intenties van de nieuw verkozen lokale besturen getoest aan de afvalwatercentralisatievisie van de TRP's en aan de noden op het terrein. Het ontwerp investeringsprogramma 2003-2007 zal hierop zo maximaal mogelijk worden afgestemd.

Zowel het bovengemeentelijk ontwerp investeringsprogramma 2003-2007, als het definitief ontwerp subsidiëringsprogramma 2002-2006 voor de gemeentelijke rioleringsprojecten, zullen nog voor het zomerreces aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Beide programma's zijn gericht op het optrekken van de huidige rioleringsgraad van circa 85 % en de huidige zuiveringsgraad van circa 51 % (stand van zaken mei 2001), teneinde de ecologische doelstellingen voor onze oppervlaktewateren zo vlug mogelijk te behalen.

Naar de toekomst is het alvast de intentie van de Vlaamse regering om de huidige verantwoordelijkheden van de NV Aquafin kritisch te evalueren. Om meer resultaatgericht te kunnen werken, is de overeenkomst Vlaams Gewest – NV Aquafin dan ook niet stilzwijgend verlengd en is de hernegotiatie van de huidige overeenkomst in het vooruitzicht gesteld.

De Vlaamse Milieumaatschappij zal in dit wijzigende kader steeds meer als ecologische regulator moeten optreden.

Vraag nr. 162
van 4 mei 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Landelijke waterlopen – Beheer

Reeds jaren trachten de natuurverenigingen een degelijk beheer van landelijke waterlopen te verkrijgen. In Zuid-Limburg is de belangrijkste natuur trouwens in de beekvalleien gesitueerd, zodat wij er alles aan moeten doen om deze te beschermen.

De Watering De Herk is echter verantwoordelijk voor de gemeentelijke waterlopen en heeft reeds meerdere malen, volgens de natuurverenigingen, vernielingen aangericht. Grote stukken vegetatie werden vernield, alhoewel het decreet op het natuurbehoud van toepassing was. Volgens de plaatselijke natuurverenigingen wordt zowel bij het ruimen als bij het maaien van waterloopbermen de bestaande wetgeving niet gerespecteerd, zodat waardevolle vegetaties verloren gaan. De Watering De Herk heeft reeds meerdere malen meegedeeld dat ook zij het beheer van de waterlopen financieel niet meer aankan als zij het decreet moet toepassen.

Een mogelijk oplossing is een degelijk waterbeheersplan. Anderzijds is het wel de taak van de Vlaamse overheid om toe te zien op naleving van de wetgevingen terzake.

1. In hoeverre is deze problematiek de minister bekend ?
2. Zijn er reeds stappen ondernomen om tot een globale aanpak te komen en eventuele taakverdelingen tussen de watering, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en de terreinbeherende organisaties ?
3. Wordt er werk gemaakt van een waterbeheersplan ?
4. In hoeverre is er samenwerking met of medewerking van de lokale besturen ?
5. Wordt eraan gedacht om het beheer van waterlopen op te nemen in het milieuconvenant ?

Antwoord

1 en 2. Het is mijn voornemen aan wateringen en aan polders concreet een stimulans te geven tot een planmatige aanpak van hun opdrachten en tot een ecologische oriëntering van hun activiteiten.

Zo heeft de Vlaamse regering op 11 mei laatstleden het ontwerpbesluit principieel goedgekeurd houdende het toekennen van een gewestbijdrage aan polders, wateringen, verenigingen

van polders of verenigingen van wateringen, voor het uitvoeren van bepaalde waterhuishoudkundige werken en tot vastlegging van de procedure inzake subsidiëring van deze werken. Dit ontwerp van subsidiebesluit zet de polders en wateringen aan tot het leveren van inspanningen inzake het toepassen van de principes voor integraal waterbeleid, en tot het ondersteunen van het multifunctionele aspect van de watersystemen.

3. Een van de nieuwigheden in dat ontwerpbesluit vormt precies de invoering van een planmatige aanpak in de vorm van een waterhuishoudingsplan, waarvan de de opmaak prioritair voor subsidiëring in aanmerking komt.

Dat waterhuishoudingsplan betekent voor polders en wateringen het uitwerken van een lokale visie, weergegeven in een gebiedsgericht plan (op te maken voor een deelstroomgebied, bekend onder een VHA-zone) voor integraal lokaal waterbeheer (*VHA : Vlaamse Hydrografische Atlas – red.*). Dat plan beoogt een duurzaam en brongericht waterbeheer en geeft oplossingen aan voor problemen op het vlak van het hemelwater, de afvoer van het bodemwater met in het bijzonder het drainagewater, de waterlopen van de tweede en de derde categorie, het grachtenstelsel en het irrigatiebeheer.

Het waterhuishoudingsplan moet afgestemd zijn op andere specifieke beheersplannen die binnen het gebied van kracht zijn.

4. Wat het maatschappelijk draagvlak van dit lokaal waterhuishoudingsplan betreft, is bepaald dat de betrokken gemeenten en het bekkencomité over dit plan advies gaan uitbrengen.

Het waterhuishoudingsplan zal in de toekomst overigens de basis vormen voor de projectmatige opdrachten die polders en wateringen met subsidie van het Vlaams Gewest kunnen uitvoeren. Aan de bestaande regelgevingen inzake vergunningen, machtigingen, MER-plicht, natuurbehoud en natuurlijk milieu, analyse slib en bestemming slib, wordt door het nieuwe ontwerpbesluit natuurlijk niets gewijzigd. (*MER : milieueffectrapport – red*)

Als lokaal openbaar bestuur is de Watering De Herk bij het uitvoeren van werken aan de onbevaarbare waterlopen uiteraard onderworpen aan de vigerende regels, in het bijzonder m.b.t. het respecteren van de bepalingen die opgenomen zijn in het decreet van 21 oktober 1997 be-

treffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten.

Wat het onderhoud aan onbevaarbare waterlopen aangaat, dient een watering zich bovendien te houden aan de bepalingen vervat in de code voor goede natuurpraktijk uit het oogpunt van de vegetatie en van kleine landschapselementen.

Het gebeurt nog dat men mij signaleert, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger over de Watering De Herk, dat lokale besturen het niet al te nauw nemen met de zorgplicht die hun nochtans uitdrukkelijk is opgedragen krachtens het decreet natuurbehoud en natuurlijk milieu.

Mijn administratie gaat thans na of die zorgplicht kan verankerd worden in de huishoudelijke reglementen van polders en wateringen, waarbij polders en wateringen concreet zullen moeten voorzien in het behoud van de natuurwaarden bij de planning en de uitvoering van ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken aan waterlopen.

5. Bij de uitwerking van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de gemeenten en provincies, als opvolger van het huidige milieuconvenant, wordt er inderdaad aan gedacht om het beheer van waterlopen op te nemen.

Op dezelfde manier als de boven geschetste regeling voor polders en wateringen zal aan gemeenten en samenwerkingsverbanden van gemeenten de mogelijkheid worden geboden om bij bepaalde infrastructuur- en onderhoudswerken een bijkomende subsidie te genieten, eveneens op voorwaarde dat er een visie is met betrekking tot het waterbeheer op deelbekkenniveau.

Vraag nr. 163
van 4 mei 2001
van de heer JOS DE MEYER

VLIF - subsidies – Land- en tuinbouwscholen

Via de nieuwe VLIF-regeling (Vlaams Landbouw-investeringsfonds) is er een investeringstegemoetkoming mogelijk van 40 % voor landbouw met verbrede doelstelling. Investerings- en mechanische onkruidbestrijding vallen onder deze doelstelling.

Een land- en tuinbouwschool heeft een voorbeeldfunctie te vervullen in het kader van duurzame land- en tuinbouw. In het kader van de proefveldwerking, de praktijkvakken en de naschoolse vorming is dit perfect mogelijk.

De huidige werkmiddelen, via het departement Onderwijs, zijn totaal onvoldoende om het machinepark actueel te houden. Reeds zes jaar is er geen subsidiëring van zware didactische apparatuur via de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) mogelijk.

Daarom deze vragen aan de minister van Leefmilieu en Landbouw.

1. Een land- en tuinbouwschool heeft onmiskenbaar een voorbeeldfunctie en vervult een voortrekkersrol in het kader van duurzame land- en tuinbouw.

Is het dan niet vanzelfsprekend dat opleidingscentra ook over de middelen en instrumenten beschikken om deze voorbeeldfunctie en voortrekkersrol te kunnen vervullen ?

2. Komt een land- en tuinbouwschool bijgevolg in aanmerking voor een investeringstegemoetkoming van het VLIF voor investeringen voor landbouw met verbrede doelstellingen ?

Zo ja, onder welke voorwaarden ?

Zo neen, bestaan er plannen in die zin ? Welke wijzigingen aan de VLIF-reglementering zijn daarvoor nodig ?

3. Komen VZW's (bv. voor proefveldwerking, voor naschoolse vorming, voor andere) in aanmerking voor VLIF-tegemoetkoming ?

Antwoord

1. Land- en tuinbouwscholen zouden inderdaad over de middelen en instrumenten moeten kunnen beschikken om hun voorbeeldfunctie en voortrekkersrol te vervullen.

In verband hiermee worden door mijn administratie Land- en Tuinbouw (ALT) gesprekken gevoerd voor het aanpassen van de leerstof in de richting van duurzame land- en tuinbouw en werd er reeds een opleiding "biolandbouw" gestart voor opleiding van leraars in dit domein.

2. Het VLIF kan geen steun verlenen aan land- en tuinbouwscholen.

Het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, inzonderheid artikel 12 waarbij het VLIF werd opgericht, bepaalt dat alleen steun kan worden gegeven aan de land- en tuinbouwers en hun verenigingen. Land- en tuinbouwscholen hebben niet de hoedanigheid van land- of tuinbouwer.

De VLIF-regelgeving die vervat zit in het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw, en in een gelijknamig ministerieel besluit van dezelfde datum, is opgebouwd vanuit de overweging dat bij het uitoefenen van een land- en tuinbouwactiviteit economische motieven een hoofdrol spelen. Er kan maar steun zijn indien de bedrijven economisch levensvatbaar zijn en de exploitanten beroepsbekwaam zijn. Deze voorwaarden worden opgelegd door de Europese Unie (EU), die het investeringsbeleid mee financiert. De voorwaarden kunnen niet worden getoetst wanneer een school een landbouwactiviteit uitoefent, tenzij aan de school een proefbedrijf zou gekoppeld zijn dat een economische activiteit heeft.

Of de EU zou instemmen met eventuele decreetale wijzigingen is zeer de vraag, vermits ze ingaan tegen de voorwaarden voor investeringssteun opgelegd door de EU.

3. VZW's komen niet in aanmerking voor VLIF-steun.

VZW's zijn niet opgenomen in de lijst van rechtspersonen die principieel in aanmerking kunnen komen voor steun, dit wil zeggen die welke zijn bedoeld in artikel 2 van titel IX van Boek I van het Wetboek van Koophandel.

Momenteel is wel een offerte uitgeschreven om te onderzoeken of VZW's met activiteiten in de sociale sector en met landbouwbedrijvigheid in aanmerking zouden kunnen komen.

VZW's verbonden met de landbouwscholen zouden in geval van positief resultaat en indien zij een economische activiteit vervullen, kunnen worden gesubsidieerd.

Ik wil echter niet vooruitlopen op de resultaten van dit nog uit te voeren onderzoek.

**Vraag nr. 164
van 4 mei 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Kesseldal Kessel-Lo – Bodemvervuiling

In een vraag om uitleg van 24 februari 2000 werd de problematiek van de bodemvervuiling in de wijk Kesseldal in Kessel-Lo aan de minister voorgelegd (*Handelingen Commissievergadering nr. 99 van 24 februari 2000, blz. 1-2 – red.*).

Om de ongerustheid bij de bewoners van de wijk weg te nemen, overweegt de minister enkele bijkomende steekproeven uit te voeren om absolute zekerheid te verkrijgen over de situatie. Dit zou gebeuren in overleg tussen de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en de stad Leuven.

Ondertussen werd deze studie door OVAM uitgevoerd. Via een vijftigtal handboringen zou een correcte afbakening van het stort opgemaakt zijn. Hieruit blijkt dat het stort groter is dan oorspronkelijk ingekleurd, waardoor meer inwoners een oriënterend bodemonderzoek zullen moeten laten uitvoeren indien zij hun woning wensen te verkopen.

1. Heeft OVAM naast handboringen ook labo-onderzoeken laten uitvoeren naar de inhoud van het stort ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ?

Zo neen, waarom werden deze onderzoeken niet gepland ?

2. Werd door OVAM naar aanleiding van dit onderzoek aan de minister een advies geformuleerd ?

3. Worden initiatieven in het vooruitzicht gesteld in het kader van de wijziging van het bodemsaneringsdecreet (25.04.2001), waardoor een globale aanpak van een hele site mogelijk werd ?

Antwoord

1. De OVAM heeft inderdaad enkel handboringen laten uitvoeren ter afperking van het voormalige huishoudelijk afvalstort Kesseldal. Aan de bodemsaneringsdeskundige werd tevens de opdracht gegeven om het aangeboorde materiaal zo zorgvuldig mogelijk te beschrijven. De erkende bodemsaneringsdeskundige diende het materiaal op organoleptische wijze te controleren op eventuele aanwijzingen van verontreiniging.

ging zodanig dat, indien noodzakelijk, op aanvraag bijkomende chemische analyseresultaten konden worden verkregen.

De resultaten van het onderzoek toonden aan dat de stortzone beduidend groter was dan eerst door het stadsbestuur van Leuven werd aangenomen. Volgens de bodemsaneringsdeskundige werden enkel normale huishoudelijke afvalstoffen aangetroffen, namelijk glas, plastic, metaal, borstel, textiel, baksteen, rubber, stenen, kroonkurk, keramiek en dergelijke. Tevens stelt de deskundige uitdrukkelijk dat er geen organoleptische aanwijzingen zijn voor het voorkomen van een ernstige bodemverontreiniging.

Deze bevindingen komen overeen met de resultaten die al bij de OVAM bekend waren.

Recentelijk werden de resultaten van verschillende bijkomende oriënterende bodemonderzoeken, verspreid over die gehele zone, door de OVAM ontvangen en al deze onderzoeken bevestigen de eerdere bevindingen, namelijk dat de verontreinigingssituatie aangeeft dat een opname in het register van verontreinigde gronden noodzakelijk is, maar dat er geen ernstige aanwijzingen zijn dat de aangetroffen verontreiniging een ernstige bedreiging zou vormen.

2. De OVAM heeft betreffende het uitgevoerde onderzoek aan mij geen bijkomend advies geformuleerd, aangezien er in de huidige stand van zaken geen aanleiding is tot dringende actie. Wel heeft de OVAM onmiddellijk het stadsbestuur van Leuven op de hoogte gesteld van de grotere verspreiding van het afvalstort en in samenwerking met het stadsbestuur werd een inventaris opgemaakt van alle kadastrale percelen die volgens de nieuwe gegevens op de stortplaats gesitueerd zijn.
3. De OVAM zal bij de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de wijzigingen van het bodemsaneringsdecreet betreffende de sanering van sites, de situatie opnieuw evalueren en nagaan of de Kesseldalsite in aanmerking komt voor een aanpak als "site".

Daarmee kunnen we ervoor zorgen dat de administratieve formaliteiten die de inwoners van de wijk moeten doorlopen, tot een absoluut minimum worden beperkt.

Vraag nr. 165
van 14 mei 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Helihaven Puurs – Stand van zaken

In de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening van 29 maart 2001 stelde een collega een vraag om uitleg over de mogelijke verhuis van de helihaven van Walem bij Mechelen naar Ruisbroek-Puurs (*Handelingen Commissievergadering nr. 136 van 29 maart 2001, blz. 12-13 – red.*).

Ondertussen ben ik in het bezit van documenten van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen (GOM Antwerpen) waarin duidelijk vermeld staat dat er wordt overgegaan tot het oprichten van een studiesyndicaat voor helihaven in Puurs. Op de terreinen waar men de helihaven plant, is er een ernstige bodemverontreiniging met gips.

De regeringscommissaris die op het GOM-bestuur aanwezig was, deed een voorstel om de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) te betrekken bij dit dossier. Alvoorens een helihaven te bouwen, zou men moeten overgaan tot bodemsanering.

1. Werd de minister inmiddels op de hoogte gebracht van de plannen omtrent de uitbouw van een helihaven in Ruisbroek-Puurs ?
2. Welke terreinen worden door de GOM in aanmerking genomen ?
3. Liggen de terreinen in de onmiddellijke nabijheid van een woongebied of zelfs in een natuurgebied, zoals ook op de voormelde commissievergadering werd geopperd ?
4. Is de angst van de omwonenden in dit opzicht gegrond en hoe erg is de bodemverontreiniging ?
5. Wie is de eigenaar van deze gronden en moet hij instaan voor de sanering ?
6. Wie gaat deze nieuwe helihaven exploiteren ?

Antwoord

1. Bij de bevoegde afdeling Milieuvergunningen is geen milieuvergunningaanvraag bekend voor een helihaven op het grondgebied van de gemeente Puurs. Bij de OVAM zijn in het kader van het bodemsaneringsbeleid momenteel evenmin gegevens bekend met betrekking tot de plannen voor de uitbouw van een helihaven in Ruisbroek-Puurs.

2 en 3. Na contactname met GOM Antwerpen werd vernomen dat GOM Antwerpen de terrei-

nen van Prayon Rupel als mogelijke locatie ziet voor de uitbouw van een helihaven.

De terreinen van Prayon Rupel zijn in de nabijheid van een natuurgebied gelegen.

4. In het oriënterend bodemonderzoek (uitvoering in 2000) op de bedrijfsterreinen van Prayon Rupel werden meerdere verontreinigingen vastgesteld.

Zo zijn zowel de bodem als het grondwater verontreinigd met minerale olie en meerdere zware metalen. Daarnaast werden in de bodem en het grondwater ook sterk verhoogde gehalten aan fosfaten, sulfaten en fluoriden aangetroffen. De pH van het grondwater is laag en de geleidbaarheid is sterk verhoogd (*pH : pondus Hydrogenium = zuurtegraad – red.*).

Het beschrijvend bodemonderzoek, waarin de omvang en het risico van de verontreiniging worden bepaald, is momenteel lopende.

5. De bedrijfsterreinen van Prayon Rupel zijn eigendom van Prayon Rupel Chemische Bedrijven NV. Volgens de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet is de exploitant in eerste instantie saneringsplichtig.

De exploitant op de bedrijfsterreinen is Prayon Rupel Technologies NV.

6. Aangezien nog geen milieuvergunningaanvraag is ingediend, is ook de exploitant nog niet bekend. Aldus is dit dossier momenteel niet bij mij als minister van Leefmilieu aanhangig gemaakt.

**Vraag nr. 168
van 14 mei 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vogelrichtlijngebieden – Zuidelijk Eiland Bornem

Naar aanleiding van de recente afbakening van habitatgebieden heeft de minister gesteld dat ze in een volgende fase een nieuwe afbakening aan de Vlaamse regering zou voorleggen van vogelrichtlijngebieden. Die zijn immers ook aan een evaluatie toe, aldus de minister.

Voor wanneer plant de minister die evaluatie ?

Behoort het Zuidelijk Eiland in Bornem tot de gebieden die hiervoor in aanmerking komen ?

Antwoord

Ik plan de evaluatie van de vogelrichtlijngebieden voor het najaar 2001.

Op basis van wetenschappelijke gegevens uit de monitoringsactiviteiten, de publicaties over de Important Bird Areas in Europe en fotografisch en kaartenmateriaal, wordt de afbakening van 1988 geëvalueerd. Voorstellen voor wijzigingen van perimeters en voor afbakening van nieuwe gebieden indien die aan de gestelde criteria beantwoorden, worden eveneens vooraf getoetst aan de visie van de Europese Commissie inzake wijzigingen van bestaande vogelrichtlijngebieden.

Wat het Zuidelijk Eiland treft : momenteel loopt een studie over de ecologie en de natuurwaarden van het Zuidelijk Eiland. De resultaten worden verwacht tegen juli 2001 en zullen aangeven of dit gebied eveneens in aanmerking kan worden genomen als vogelrichtlijngebied.

**Vraag nr. 173
van 17 mei 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Camping Polderpark Nieuwpoort – Regularisatie

In het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 werden door de provincie West-Vlaanderen een aantal voorstellen gedaan rond het regulariseren van verkeerd gezoneerde kampeertreinen en bedrijven. Hierbij ging het onder meer om het omvormen van een aantal terreinen die onder andere in natuurgebied gelegen zijn, tot recreatiegebied.

Een aantal van deze terreinen bevindt zich echter op locaties waarop het duinendecreet van toepassing is, waardoor een regularisatie niet mogelijk is. Een voorbeeld hiervan is het kampeertrein Polderpark in Nieuwpoort, waar een noodzakelijke uitbreiding onmogelijk is omdat een deel van het betrokken gebied in het duinendecreet wordt beschreven als "voor het duingebied belangrijke landbouwgrond". Een ander voorbeeld betreft de onmogelijkheid van het verlenen van een bouwvergunning voor de vervanging van de hoogspanningspost in Koksijde om dezelfde reden.

1. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om in het kader van het duinendecreet, net zoals voor de rest van Vlaanderen, regularisatie mogelijk te maken ? Zo neen, waarom niet ?

2. Hoe worden de eigenaars waarop het duinendecreet van toepassing is anders vergoed ?
3. Wordt er gedacht aan een andere oplossing om dergelijke specifieke problemen te verhelpen ?

Antwoord

1. Vooreerst wil ik opmerken dat het feit dat "in de rest van Vlaanderen" de mogelijkheid tot een eventuele "oranje" bestemmingswijziging en vergunning van sommige oorspronkelijk zonevreemde kampeertreinen wordt onderzocht, niet betekent dat alle zonevreemde kampeertreinen die niet in "beschermd duingebied" of "voor het duingebied belangrijk landbouwgebied" zijn gelegen sowieso zullen worden geregulariseerd.

De kampeertreinen die gedeeltelijk of geheel in "beschermd duingebied" of "voor het duingebied belangrijk landbouwgebied" gelegen zijn, werden bij artikel 2, § 4, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatievoorwaarden van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven moeten voldoen, bewust van "oranje" bestemmingswijzigingen en vergunning uitgesloten.

Het bij de decreten van 14 juli 1993, 21 december 1994 en 29 november 1995 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen ingevoegd artikel 52, § 2 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, bepaalt immers dat :

"bij de aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied de Vlaamse regering rekening houdt met :

- de mogelijke dreiging die op het gebied rust, in het bijzonder in het woongebied en in het gebied voor recreatie en die het behoud ervan als duingebied onmogelijk zou maken of sterk verminderen ;
- het belang van het gebied voor het natuurbehoud in het algemeen en voor het behoud van het globaal duinareaal in het bijzonder;

- de reeds op het gebied rustende bescherming".

De beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden werden dus bij besluit van de Vlaamse regering aangeduid op basis van de actuele toestand van die gebieden in 1993, 1994 en 1995, en rekening houdende met de mogelijke dreiging, het belang voor het natuurbehoud en de reeds aanwezige bescherming. Dit betekent dat duinterreinen (al dan niet bezet door zonevreemde kampeertreinen) die reeds een afdoende juridische bescherming genoten krachtens de gewestplannen, niet meer hoefden te worden beschermd in uitvoering van de duinendecreten, maar dat in uitvoering van de duinendecreten juist die gebieden werden beschermd waarvoor de gewestplanbestemming een ontoereikende bescherming bood op het vlak van de handhaving of het herstel van de actuele en/of potentiële natuurwaarden die zij herbergden.

Het uit de bescherming van de duinendecreten lichten van bepaalde kampeertreinen zou dan ook een volstrekte aberratie zijn geweest ten opzichte van de doelstellingen en de ratio legis van die duinendecreten. Bovendien werd de aanduiding van de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden na openbare onderzoeksprocedures, decretaal bekrachtigd door het Vlaams Parlement.

2. De schaderegeling van de duinendecreten is vastgesteld door het bij de duinendecreten van 21 december 1994 en 29 november 1995 ingevoegd artikel 54 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van respectievelijk 30 december 1994 en 30 november 1995, en door het besluit van de Vlaamse regering van 8 oktober 1996 betreffende de uitvoering van artikel 54 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 november 1996.
3. Wat het kampeertrein Polderpark in Nieuwpoort betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het wederrechtelijk werd uitgebreid in agrarisch gebied.

De aanduiding ervan als "voor het duingebied belangrijk landbouwgebied" beoogde net het behoud en/of herstel van de door de gewestplanbescherming "agrarisch gebied" niet afdoende beschermde open ruimte van de fossiele strandvlakte van Groenendijk, en de bescher-

ming van de eraan verbonden mogelijkheden voor natuurontwikkeling tegen de dreiging die onder andere door de campinguitbreiding werd gevormd. Dit is dus volkomen conform de bepalingen van artikel 52, § 2 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud en de doelstellingen van de duinendecreten.

Het gunnen van een "oranje" bestemmingswijziging en vergunning aan het kampeerterein Polderpark zou neerkomen op het belonen van een bouwvoertreding ten koste van open ruimte en natuur.

Wat de vervanging van de hoogspanningspost in Koksijde betreft, verwijs ik in eerste instantie naar het antwoord op de vraag van 20 juni 2000 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*vraag nr. 256 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 345 – red.*). Indien de bouwvergunning niet kan worden verleend, zal moeten worden gezocht naar een alternatieve locatie buiten "beschermd duingebied" of "voor het duingebied belangrijk landbouwgebied".

Vraag nr. 174
van 17 mei 2001
van de heer JOZEF BROWAEYS

Vervroegde bejaging – Regeling

Artikel 15 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003, regelt de vervroegde bejaging van houtduif, eend en canadagans.

Blijkbaar maakt dit besluit, door een ingewikkelde en tijdrovende procedure, het niet mogelijk accuraat en doeltreffend op te treden wanneer zich schade aan gewassen voordoet. De betrokken wildbeheerseenheden krijgen dan ook klachten van landbouwers wegens het niet tijdig nemen van maatregelen.

Gezien de toenemende populatie en het nakende jachtseizoen zijn aanpassingen dringend nodig.

1. Is de minister zich bewust van het probleem en welke maatregelen worden terzake genomen en wanneer ?
2. Wordt daarbij het opnieuw invoeren van het afgeschaft besluit van 16 juni 1993 overwogen

dat, mits aanpassingen, meer garanties zou kunnen bieden om wildschade te voorkomen ?

Antwoord

1. Ik ben mij bewust van het feit dat een aantal vogelsoorten ernstige schade aan gewassen kunnen veroorzaken in de periode dat zij normaal niet mogen worden bejaagd. De Vlaamse jachtreglementering heeft nochtans met dit gegeven maximaal rekening gehouden door een vervroegde bejaging van bepaalde wildsoorten mogelijk te maken. Deze afwijkingen moeten evenwel passen binnen het kader van de richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979, de zogenaamde vogelrichtlijn.

Artikel 7 van deze richtlijn bepaalt dat soorten waarop de jachtwetgeving van toepassing is, niet mogen worden bejaagd zolang de jonge vogels het nest nog niet hebben verlaten, noch gedurende de verschillende fasen van de broedperiode, noch tijdens de trek naar de nestplaatsen. Hierdoor kan de gewone jacht op jaagbare wildsoorten maar in het najaar worden geopend.

Op grond van artikel 9 van dezelfde richtlijn kunnen lidstaten onder bepaalde voorwaarden, onder meer op het vlak van toezicht door de bevoegde autoriteit, afwijken van voormelde verbodsbepalingen, onder meer ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen.

Artikel 15 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003 geeft hieraan uitvoering door de vervroegde bejaging van houtduif, wilde eend en canadagans onder bepaalde voorwaarden toe te staan: de jager moet *vooraf* de bevoegde woudmeester met een voorgeschreven formulier verwittigen, zodat die laatste in de mogelijkheid wordt gesteld om het nodige toezicht uit te oefenen. Daarom mag de bejaging maar worden gestart vanaf de derde dag na verzending van het meldingsformulier; dit gebeurt via telefax of aangezekende brief.

In vroegere besluiten was geen wachtperiode opgenomen; de Raad van State heeft een analoge tekst in het jachtopeningsbesluit van het jachtseizoen 1991-1992 vernietigd precies omdat de regeling, ten gevolge van het ontbreken van een effectieve controlemogelijkheid door de woudmeester, in strijd met de vogelrichtlijn werd bevonden.

Wegens deze juridische bezwaren wordt dan ook niet overwogen om de vroegere regels inzake vervroegde bejaging opnieuw in te voeren. Ik ben bereid om mogelijke alternatieven voor de huidige regels te onderzoeken, voorzover zij passen binnen de bepalingen van de Vogelrichtlijn.

Vraag nr. 179
van 23 mei 2001
van de heer JOS BEX

OVAM-campagne – Evaluatie

1. Wat is het totale kostenplaatje van de OVAM-campagne "Gooi de toekomst niet weg" (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest), vanaf de creatie tot en met de evaluatie ?
2. Hoe gebeurt de evaluatie ?
3. Is er permanente opvolging van de resultaten ingebouwd ?
4. Werden lessen getrokken uit vorige campagnes en zijn deze conclusies zichtbaar in de nieuwe campagne verwerkt ?

Antwoord

1. Zie gedetailleerd schema als **bijlage**.

In de Milieubeleidsovereenkomst Papier (MBO Papier) die op 17 april 1998 werd afgesloten tussen het Vlaams Gewest enerzijds en de Nationale Federatie der Informatieweekbladen, de Belgische Vereniging van de Dagbladuitgevers, de Unie van de Uitgevers van de Periodieke Pers en de Verenigde Uitgevers van de Katholieke Pers anderzijds werd overeengekomen dat voornoemde pers gratis advertentieruimte ter beschikking stelt van het Vlaams Gewest.

Deze advertentieruimte wordt in 2001 benut voor de afvalpreventiecampagne, met de nodige aandacht voor het thema papierpreventie, conform de richtlijnen in de afgesloten MBO.

2. Dimarso

De evaluatie van de campagne werd na een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking toegewezen aan het bureau Dimarso. De doelstelling van de evaluatie door Dimarso is na te

gaan of de doelstellingen gerealiseerd zijn. "Stellen we over de tijd en aantoonbaar dankzij de sensibiliseringscampagne vast dat het gedrag inzake afvalpreventie onder de Vlaamse bevolking erop verbeterd is ?"

Door de evolutie over de tijd in de gemeten variabelen te onderzoeken, kan de impact van de campagne worden gemeten. Voor de start van de campagne op 2 april 2001 werd er een nulmeting gerealiseerd. De 1-meting gebeurde na de algemene campagne en na de deelthema's "Robinsonlijst" en "herbruikbare fles". De 2-meting is gepland voor na de herinneringsgolf van de algemene campagne en na de deelcampagne "kringloopwinkels".

We wensen te meten of er een wijziging in het gedrag van de Vlaamse bevolking optreedt. Deze gedragswijziging is slechts een finaal resultaat van een veranderingsproces in meerdere fasen, dat loop over :

- acceptatie en openstaan voor het probleem,
- onderkenning van de noodzaak van actie,
- bereidheid tot het zelf ondernemen van actie,
- daadwerkelijke actie.

Er wordt dus zowel de attitude als het gedrag van de respondenten gemeten. De te meten variabelen werden uitgesplitst als proceseffecten en impacteffecten die voor elke campagne apart dienen te worden onderzocht.

Proceseffecten : (efficiëntie van de campagne)

- bereik van de campagne
- boodschappenherinnering van overdracht
- evaluatie/attitude ten opzichte van de campagne

Impact (effectiviteit van de campagne)

- kennis
- milieu-opinies en -overtuiging
- milieubewustzijn
- houding ten opzichte van het milieuprobleem

- bereidheid tot actie
- mogelijkheid tot actie
- gedrag

Actie 145 MINA-plan

In het kader van actie 145 van het MINA-plan hebben de milieu-VOI's, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en mijn kabinet besloten om gezamenlijk een meetinstrumentarium voor milieucommunicatie te ontwikkelen (*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur ; VOI : Vlaamse openbare instellingen – red.*). De opvolging ligt bij de werkgroep "informeel communicatie-overleg", die bestaat uit de communicatieverantwoordelijken van de betrokken instellingen en sinds medio 2000 maandelijks overleg pleegt.

De afronding van het project inclusief een studiedag met voorstelling van de definitieve onderzoeksmethodiek is gepland voor najaar 2001. Voor de campagnes van 2001 werd dus nog geen gebruikgemaakt van deze meetmethodiek. De deelcampagne "composteren" wordt wel opgenomen in een vragenbatterij als testcase.

3. Aan de hand van volgende meetindicatoren is een permanente opvolging van de resultaten mogelijk.

Thema "algemeen afvalpreventie"

- Aantal bestellingen boekjes : "Wie afval vermijdt, moet het niet kwijt".

Thema "Robinsonlijst"

- De toename van de aanvragen tot opname in de Robinsonlijst via de Vlaamse Infolijn.
- De toename van de aanvragen tot opname in de Robinsonlijst rechtstreeks bij het BDMV (Belgisch Direct Marketingverbond).

Thema "herbruikbare fles"

- Aantal malen eerstelijnsinformatie via de Vlaamse Infolijn.

Thema "composteren"

- Een kwalitatieve bevraging van de compostmeesters/milieuambtenaren na het weekend (via Vlaco, medeorganiserende partner).

(*Vlaco : Vlaamse Organisatie ter Bevordering van de Afzet van GFT- en Groencompost ; GFT : groente-, fruit- en tuinafval – red.*)

- Aantal aanvragen programma Weekend van de Compostmeester, aantal malen eerstelijnsinformatie, bestellingen aantal infobrochures over composteren via de Vlaamse Infolijn.

Thema "kringloopwinkels"

- De toename in de gebrachte goederen naar de winkelpunten via KVK (Koepel van Vlaamse Kringloopcentra).
- De toename in verkoopsomzet (KVK).
- Aantal aanvragen programma van Dag van de Kringloopwinkel, aantal aanvragen provinciale adresboekjes en aantal malen eerstelijnsinformatie over kringloopwinkels via de Vlaamse Infolijn.

Thema "eindejaarsfeesten"

- Geen indicatoren bepaald.

4. Een horizontale in plaats van een verticale benadering van de sensibiliseringscampagne

De aanpak van de sensibiliseringscampagnes in het verleden was gebaseerd op een verticale benadering. Er werden een aantal thema's vooropgesteld, bijvoorbeeld preventie, zwerfvuil of kringloopwinkels, en rond elk thema werd een volledig sensibiliseringspakket inclusief folders, advertenties, brochures, enzovoort, uitgewerkt. Telkens werd er zorgvuldig gewaakt over de herkenbaarheid van de ingezette middelen binnen één campagne.

Dit had uiteraard als voordeel dat de verschillende ingezette instrumenten versterkend tegenover mekaar werkten en als een samenhangend geheel werden beschouwd.

Deze manier van werken had echter ook heel wat belangrijke nadelen, die op termijn zwaarder doorwegen dan de voordelen.

- De algemene herkenbaarheid als "een campagne van het Vlaams Gewest" ging verloren.

- Het Vlaams Gewest werd niet of nauwelijks (h)erkend als afzender van de boodschappen.
- Er was geen enkele visuele of grafische samenhang tussen de verschillende campagnes. Ze stonden allemaal volledig op zichzelf. Er was bijgevolg geen enkel campagneoverschrijdend of opbouwend effect op het vlak van milieusensibilisering.
- De levensduur van de meeste brochures was langer dan één campagneperiode. De beoogde synergie met het campagnebeeld was dan ook van korte duur.
- Brochures van voorgaande jaren werden gebruikt voor nieuwe campagnes. In deze gevallen was er geen enkele visuele overeenkomst.

Gezien deze nadelen werd ervoor gekozen om de campagnes in 2001 horizontaal in plaats van verticaal aan te pakken. Dit gebeurt door één boodschap voorop te stellen: "afvalpreventie", met verschillende thematische invullingen. Deze verschillende deelcampagnes krijgen telkens eenzelfde visuele stijl. Een "vuilnisbak" vormt de rode draad door de hele afvalpreventiecampagne.

Betere samenwerking met het gemeentelijk niveau op het vlak van sensibiliseringsinitiatieven

Uit de bevraging in mei 2000 van de gemeentelijke milieuambtenaren naar aanleiding van de zwerfvuilcampagne 2000, trokken we twee belangrijke conclusies:

- de vroegere manier van samenwerking was niet bevredigend voor de milieuambtenaar. Hij voelde zich niet gewaardeerd en niet geraadpleegd door de OVAM;
- er is nochtans een grote bereidheid tot samenwerking met de OVAM om sensibiliseringsprojecten gezamenlijk aan te pakken.

De grote verzuchtingen vanwege de milieuambtenaren naar de dienst Communicatie waren:

- de communicatie naar de milieuambtenaar werd veelal te laat opgestart, wat hem niet toeliet om adequaat te reageren en vlot lokale initiatieven te ontwikkelen;
- de communicatie naar de milieuambtenaar bleef soms helemaal achterwege;
- de OVAM was niet geïnteresseerd in wat er in de gemeente zelf gebeurde en wordt gerealiseerd;
- de OVAM gedroeg zich veeleer als een dirigent dan als een echte partner voor de lokale milieuambtenaar.

Om aan deze verzuchtingen te voldoen, namen we verschillende initiatieven.

- Oprichten van "Heen en Weer".

In deze katern bij het OVAM-blad "Opgeruimd" wordt tijdig informatie aangeleverd over aankomende OVAM-campagnes. Artikels bezorgen de doelgroep "milieuambtenaren" de nodige achtergrond- en verwijsinformatie, zodat hij of zij zelf ideeën kan sprokelen om lokale initiatieven te ontwikkelen. Informatie over lokale acties die gemeenten toesturen, wordt als voorbeeld opgenomen voor andere gemeenten.

- Aankondiging van de campagnethema's via advertenties in "De Gemeente" van VVSG. (*Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*)
- De overige kanalen van VVSG worden eveneens ingezet om gemeenten tijdig te informeren over aankomende campagnes.
- De campagnebeelden werden telkens op affiches aangemaakt voor de gemeenten.
 - Beelden en teksten over de verschillende thema's kunnen digitaal worden opgevraagd.

Budgetoverzicht afvalpreventiecampagne 2001 – 12/6/2001

	Bedrag (fr. – excl. BTW)	
1. Aanmaak campagne		
Creatie campagne afvalpreventie – 6 thema's	5.117.501	LG&F
VHS-tape persconferentie (loop 30')	8.300	LG&F
Broadcastcopies, extra Betacams, VHS	108.300	LG&F
Opmaak cd-rom en transport Ecotips	4.500	LG&F
Opmaak cd-rom en transport Modulo	4.000	LG&F
2. Media		
<i>Mediaruimte april 2001 – algemene thema – lancering</i>		
VT4	1.634.976	VT4
TV1 en Canvas	2.621.456	VAR
TMF	517.863	TMF
VTM en Ka2	4.763.809	VTM
Regionale tv-zenders	2.783.237	RTVM
BBL Milieurama	75.650	BBL
BBL Dag van de Aarde	75.000	BBL
Ecotips	143.775	Ecotips
Stadsgids Mechelen	32.727	Mechelen
<i>Mediaruimte juni – composteren</i>		
2 minuten Tendensreportage op Vlaamse regionale zenders	344.390	RTVM
<i>Mediaruimte september 2001 – algemeen thema – herinneringsgolf</i>		
Budget voor zenders : VT4, TV1 en Canvas, TMF, VTM en Ka2, regionale tv-zenders	6.370.475	Alle zenders
Mediaruimte advertenties in magazines en kranten via MBO papier		
3. Impactmetingen		
Impactmeting Dimarso – 0-meting, 1-meting, 2-meting	1.245.000	Dimarso
4. Drukwerken		
Algemeen afvalpreventie "wieg",	23.014	Ecoprint
"Robinsonlijst", "herbruikbare fles",	43.035	Tuerlinckx
"Composteren	46.666	Ecoprint
Totaal	25.963.404	
Totaal incl. BTW	31.415.719	

Vraag nr. 188
van 1 juni 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

OVAM-studiedag – Slottoespraak

Op een studienamiddag van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest met als thema "Waarheen met ons restafval?" was het laatste woord aan een vertegenwoordiger van de minister. Hij stelde in zijn toespraak dat er in het

verleden vaak onterechte kritiek werd geuit vanwege buurtcomités over de werking van de afvalverbrandingsovens.

1. Kan de minister verduidelijken naar welke afvalverbrandingsovens de spreker hier verwees?
2. Kan de minister meedelen welke onterechte kritiek geuit zou zijn?

Antwoord

Mijn vertegenwoordiger heeft gezegd dat in het verleden door mensen die in de buurt van afvalverbrandingsinstallaties woonden, terecht vragen werden gesteld over de werking ervan. Verschillende installaties hebben toen gefaald in een goede communicatie en werkten inderdaad ook niet zoals ze dit vandaag doen.

Mijn medewerker heeft daarbij aansluitend een oproep gelanceerd om met kennis van zaken over de problematiek te spreken en vastgesteld dat deze kennis van zaken in een aantal dossiers onvoldoende aanwezig was, zowel bij de omwonenden als bij de beheerders van de installaties.

Dat was uiteraard vooral een kritiek naar de professionelen, namelijk de beheerders.

Dit stelde hij om het nut te verduidelijken van de BBT-studie die op die studiedag werd voorgesteld (*BBT : beste beschikbare techniek – red.*).

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

(De antwoorden op de hiernavolgende vragen gericht aan de heer Johan Sauwens, werden verstrekt door zijn opvolger terzake, de heer Paul Van Grembergen – red.)

Vraag nr. 134
van 19 april 2001
van mevrouw VEERLE HEEREN

Heffing leegstand – Evaluatie

De heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen bestaat nu vijf jaar. De uitvoering ervan is slechts moeizaam uit de startblokken gekomen.

Op dit ogenblik mag redelijkerwijze worden verwacht dat men inmiddels op kruissnelheid gekomen is. Bijgevolg zou men mogen vermoeden dat de eerste effecten ervan waarneembaar worden en dat het bestand van 300.000 slechte en/of leegstaande panden in Vlaanderen waarvan de studies sedert medio de jaren tachtig gewag maken, langzaam begint af te nemen.

Daarom kreeg ik van de minister graag een uitgebreid antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel panden werden er jaarlijks per provincie sinds de inwerkingtreding van de betrokken reglementering tot op heden opgenomen op de lijsten van respectievelijk leegstaande gebouwen en/of woningen, ongeschikte en/of onbewoonbare woningen en verwaarloosde gebouwen en/of woningen ? Hoe evalueert hij de evoluties in de cijfers ?
2. Voor hoeveel van de onder 1 vermelde panden werd er jaarlijks per provincie een beroepschrift tegen de aanslag ingediend ? Hoeveel hiervan werden ingewilligd ? Welke zijn de voornaamste inwilligingsgronden ? Hoe evalueert hij de evoluties in deze cijfers, zowel als het systeem van beroepsmogelijkheden ?
3. Voor hoeveel van de onder 1 vermelde panden werd een schorsing dan wel een vrijstelling van de heffing toegestaan ? Hoe evalueert hij dit schorsings- en vrijstellingssysteem ?
4. Hoeveel en welke gemeenten beheren zelf de inventaris ? Hoeveel en welke gemeenten passen opcentiemen toe op de gewestelijke heffing en wat is de omvang van deze opcentiemen ? Hoe evalueert hij het onderscheid tussen gemeentelijke en gewestelijke heffingen ?
5. Welke heffingsbedragen werden er jaarlijks per provincie sinds de inwerkingtreding van de betrokken reglementering tot op heden geïnd ? Hoe evalueert hij de omvang en de evolutie van deze bedragen ?
6. Heeft de minister op basis van deze gegevens reeds een wijziging van de betrokken reglementering overwogen ? Zo neen, om welke redenen ? Zo ja, op welke termijn en in welke zin ?

Antwoord

In de beleidsnota is aangekondigd dat de strijd tegen de leegstand onverminderd wordt voortgezet en zelfs wordt opgevoerd. Een evaluatie en eventueel een bijsturing van het decreet zijn daartoe noodzakelijk (*Beleidsnota Vlaams Woonbeleid 1999-2004 ; Stuk 143 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*). Aan de administratie werd gevraagd een eerste evaluatie op te maken en eerstdaags wordt het evaluatierapport afgerond.

Het rapport benadert de heffing als een huisvestingsinstrument en geeft een globaal overzicht en een stand van zaken weer. Het rapport bevat dan ook heel wat cijfers omtrent de leegstaande, verwaarloosde en ongeschikt of onbewoonbaar verklaarde woningen. Ook evoluties worden weergegeven. Eveneens wordt nagegaan in hoeverre de gewestelijke heffing doelmatig werkt en efficiënt georganiseerd is. Het rapport wordt afgerond met een aantal voorstellen ter verbetering van de heffing. Voor de concrete antwoorden op de diverse vragen verwijs ik dan ook graag naar dit rapport.

Het rapport zal begin juni worden voorgelegd aan de leden van de Vlaamse regering en vervolgens aan de leden van de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid van het Vlaams Parlement.

**Vraag nr. 135
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Sociale woningen – Onderhoudstoestand

Enige jaren geleden werd een inventaris opge maakt van de toestand van het patrimonium van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM). De kostprijs om het patrimonium opnieuw in orde te brengen, liep toen in de tientallen miljarden.

Ondertussen is er de nieuwe Wooncode en werden reeds miljarden geïnvesteerd in het kader van het kernenbeleid.

1. In welke mate beschikt men over accurate cijfers omtrent de toestand van het patrimonium van de SHM's, ook getoetst aan de nieuwe Wooncode ? Wat zijn de resultaten, opgesplitst per provincie ?
2. Wat zijn de noodzakelijke middelen om het patrimonium in orde te brengen ?
3. In welke mate is de informatieondersteuning reeds operationeel ? Wat zijn de eerste resultaten ?

Antwoord

In navolging van de enquête zoals uitgevoerd door de toenmalige Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in 1988, werd door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) begin 2000 opnieuw

een veldenquête opgestart naar de kenmerken en de onderhoudstoestand van het sociale huurpatrimonium. Deze veldenquête werd gekoppeld aan de uitbouw van een accurate inventaris en een digitale fototheek van het sociaal huurwoningenbestand. Tot op heden beschikte de VHM immers enkel over de woninggegevens per woninggroep of op oorspronkelijk werfniveau.

De individuele woningadresgegevens in de nieuwe databank worden bovendien eenduidig geogerefe-reerd, met het oog op een vlotte gegevensverwerking in het GIS ; een GIS-kern VHM is nu reeds operationeel (*GIS : Geografisch Informatiesysteem – red.*). De aldus verzamelde kennis en informatie moeten een betere ondersteuning van het beleid garanderen. Voor meer informatie hieromtrent verwijs ik naar het artikel verschenen in het VHM-in-foblad van april 2001 (zie **bijlage**).

Het conformiteitsattest zoals opgenomen in de Vlaamse Wooncode betreft een checklist van woninggebreken met bijbehorend puntensysteem ; als dusdanig vormt het een handige leidraad voor (gemeentelijke) ambtenaren bij de occasionele conformiteitscontrole van individuele woningen.

De omvang van deze veldenquête vereiste echter een meer systematische aanpak, waarbij wordt gewerkt met "enquêtegroepen" waarin gelijksoortige woningen binnen een wijk worden opgenomen. Omdat het conformiteitsattest zich informatica-technisch moeilijk liet vertalen in een eenduidig gestructureerde en polyvalent bruikbare databank, werd bij de softwareontwikkeling uitgegaan van een logische structuur van bouwtechnische rubrieken en hun specificaties waaraan binnen de enquête-applicatie de vastgestelde gebreken en vereiste ingrepen kunnen worden gehangen. Doordat deze applicatie een geïntegreerd geheel vormt met het inmiddels ontwikkelde werfopvolgingssysteem en de genormaliseerde bouwposten van het nieuwe typebestek B 2001 Sociale Woningbouw, zullen voor alle toekomstige nieuwbouwprojecten een aantal technische kenmerken (type verwarming, buitenschrijnwerk, dakbedekking, ...) meer systematisch worden geïnventariseerd.

"Verdachte woningen" binnen het bestaande huurpatrimonium, waarvan kan worden vermoed dat ze niet voldoen aan de prioritaire criteria van het conformiteitsattest, kunnen na enquêtering worden uitgefilterd, op basis waarvan een diepgaander onderzoek met puntenquotering noodzakelijk kan zijn.

Momenteel zijn circa 50.000 woningen ingeladen in het nieuwe inventarisbestand, waarvan circa 46.000 woningen ook "extern" werden geënuquêteerd op het terrein (verdeeld over circa 2.050 enquêtegroepen). De (steekproefsgewijze) "interne" staatopname vergt de bijkomende organisatie van huisbezoeken. Gezien de nu reeds opgelopen achterstand en personeelsbezetting (momenteel 3 enquêteurs), zal worden gewerkt met een eenvormige en vereenvoudigde checklist van comfort- en veiligheidsrubrieken, waarvoor noodgedwongen een beroep zal worden gedaan op de medewerking van de socialehuisvestingsmaatschappijen.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger bij wijze van voorbeeld enkele voorlopige statistieken voor een beperkte gegevensselectie.

Hieruit kan men opmaken dat 52 % van de eengezinshuizen nog niet voorzien is van isolerende beglazing (59 % voor gelijkvloerse bejaardenwoningen) ; de appartementen scoren op dit punt iets beter, met 44 %. Van de huizen blijkt 40 % voorzien van PVC-schrijnwerk, 49 % van houten ramen. Bij de appartementen is een aanzienlijk aandeel van het buitenschrijnwerk uitgevoerd in aluminium (31 %) ; het betreft hier overwegend niet-thermisch onderbroken geanodiseerde profielen voorzien van enkele beglazing, zoals vaak geplaatst in de jaren '60 en '70. M.b.t. de houten ramen wordt een onderscheid gemaakt tussen geschilderde en gebeitste ramen (type meranti en van recentere datum). De gebeitste ramen bevinden zich grotendeels in goede staat van onderhoud en zijn voorzien van dubbele beglazing. Bij de geverfde ramen is 11 % van de enquêtegroepen dringend aan onderhoud toe, bij 13 % werd geoordeeld dat de ramen beter meteen kunnen worden vervangen. Zo de aanwezigheid van isolerende beglazing als noodzakelijk wordt beschouwd, dient ruim 50 % van alle schrijnwerk (ook dat in goede staat) op middellange termijn te worden vervangen.

Dit eenvoudige voorbeeld toont aan dat de inschatting van de vereiste middelen om het patrimonium "in orde" te brengen steeds afhankelijk zal zijn van de gestelde prioriteiten. De geplande staatopname van de binnenzijde van de woningen (comfort, elektrische veiligheid, verwarmingssysteem, risico's op CO-vergiftiging, ...) zal toelaten prognoses voor meer dringende ingrepen op te maken. (*CO : koolstofmonoxide – red.*)

Momenteel ontvangen de reeds geënuquêteerde socialehuisvestingsmaatschappijen een rapport betreffende de externe enquêteresultaten en fotobestanden met de gedane vaststellingen op cd-rom.

Deze veldenenquête wil de socialehuisvestingsmaatschappijen aldus ook stimuleren tot een meer systematische opvolging en prognoses inzake noodzakelijke renovatie- en onderhoudswerkzaamheden. Met het oog op een meer eenvormige aanpak van deze problematiek en de wenselijke uitwisseling van gegevens tussen SHM en VHM, werd een werkgroep "patrimoniumbeheer" samengesteld, waarbij ook de softwareleveranciers van de socialehuisvestingsmaatschappijen betrokken zijn.

Het project "inventaris patrimonium" is dus nog volop in uitvoering, zodat enkel voorlopige resultaten kunnen worden gegeven ; een uitsplitsing per provincie is daarbij weinig relevant, gezien het nog beperkte gegevensaandeel voor de provincie Limburg. Aan het schrijven van de vereiste query's en de analyse van statistische rapporten werd pas begonnen. Op aanvraag kunnen eventueel meer gedetailleerde (maar onvolledige) gegevens worden verschaft betreffende de buitenschil van de geënuquêteerde woningen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 136
van 19 april 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Toezegging huisvestingspremies – Kritiek Vlaamse Ombudsdienst

Bij de Vlaamse Ombudsdienst werden in 2000 twee klachten ingediend die betrekking hadden op het betalingsvisum van het Rekenhof inzake huisvestingspremies (Jaarverslag 2000, blz. 137).

Vóór de uitbetaling van een premie gaat het Rekenhof na of de premieaanvrager wel degelijk aan alle voorwaarden voldoet. Als dit niet het geval is, dan belet het Rekenhof dat de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid de premie uitbetaalt.

In sommige gevallen blijkt dat de huisvestingsafdelingen de aanvrager eerst verwittigen dat hij een premie zal krijgen en dat, na behandeling van de aanvraag door het Rekenhof, de aanvrager de melding krijgt dat de premie wordt ingetrokken. In sommige gevallen kan dit leiden tot financiële problemen, aangezien de aanvrager op basis van de toezegging reeds overeenkomsten kan gesloten hebben met leveranciers, die hij dan achteraf niet kan nakomen.

1. Bestaat er voor de aanvrager die met dergelijke situatie wordt geconfronteerd, een vorm van bezwaar of vergoeding? Zo ja, hoe ziet die regeling eruit? Zo nee, wordt dergelijke regeling ingesteld?
2. Hoeveel dergelijke situaties (een weigering van betalingsvisum ondanks positieve evaluatie voor premie) hebben zich voorgedaan in de periode 1998-2000?

2. Voor de periode 1998 – 2000 heeft de administratie de bedoelde voorvallen niet systematisch geregistreerd.

Hun aantal is hoe dan ook vrij beperkt.

Antwoord

1. Het staat elke premieaanvrager vrij om te reageren op een beslissing van de administratie. De administratie zal steeds de argumentatie van de premieaanvrager onderzoeken en zal op haar beurt het eigen standpunt kenbaar maken.

In een aantal meer recente reglementeringen is in een formele beroepsprocedure voorzien. In het kader hiervan kan de premieaanvrager binnen de maand, te rekenen vanaf de beslissing van de administratie, aangetekend beroep aantekenen.

De administratie zal vervolgens binnen de daaropvolgende twee maanden haar eerdere beslissing bevestigen of herzien.

Ook in de toekomstige particuliere subsidiëeringsreglementeringen is een opname van een dergelijke beroepsprocedure gepland.

De premieaanvrager die van oordeel is dat hij schade geleden heeft, kan in het kader van de vermelde procedure geen aanspraak maken op een vergoeding.

Hiervoor moet hij zich tot de burgerlijke rechtbank wenden.

Duidelijkheidshalve dient te worden gesteld dat elke verzending van een definitieve berekening van een subsidie altijd gekoppeld is aan een begeleidend standaard schrijven, waarin expliciet vermeld staat dat de goedkeuring van de betaling van de berekende subsidie afhankelijk is van het verlenen van het Rekenhofvisum.

Op die wijze is elke premieaanvrager bij voorbaat en onmiskenbaar op de hoogte van deze nog te vervullen voorwaarde, hetgeen hem moet aanzetten vooralsnog het nodige voorbehoud in acht te nemen omtrent het verkrijgen van het in het vooruitzicht gestelde voordeel.

Vraag nr. 137 van 19 april 2001 van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Overheidscontracten en mensenrechten – Totalfina Elf

Totalfina Elf is een oliemaatschappij die zwaar blijft investeren in Birma, waar een militaire dictatuur heerst die systematisch mensenrechten schendt.

Reeds jarenlang is de problematiek van dit land bekend. Oppositieleidster (van de Nationale Liga voor de Democratie) en Nobelprijswinnaar Daw Aung Suu Kyi wijst er al jaren op dat veroordelingen nodig zijn, maar dat ze niet volstaan. Alleen het land economisch isoleren, kan een einde maken aan de vele vormen van onderdrukking.

Op vraag van minister Michel hebben de vijftien Europese ministers van Buitenlandse Zaken zich op de Raad voor Algemene zaken van 10 en 11 april 2000 akkoord verklaard om de sancties tegenover Myanmar te verstrengen.

Voor het eerst in haar 81-jarige geschiedenis pakt nu ook de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) van de Verenigde Naties uit met zware sancties, en wel tegen het dictatoriale regime van Birma. Al meer dan dertig jaar dringt de IAO er bij de Birmese regering op aan het systematisch gebruik van dwangarbeid te stoppen. Alle IAO-leden (349 in totaal) moeten nu hun banden met Birma herzien.

De Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers keurde op 27 april 2000 een resolutie goed in verband met Birma. (*Kamer van Volksvertegenwoordigers – Doc 50 0514/005 – red.*)

Onlangs verscheen er een persbericht waaruit bleek dat de Belgische regering heeft besloten om niet langer brandstof te kopen bij Totalfina Elf. Minister Van den Bossche wil voortaan een ethische dimensie geven aan de selectiecriteria voor alle overheidsopdrachten.

1. Wat is bij de Vlaamse overheid de situatie m.b.t. eventuele contracten met of tanken bij Totalfina Elf ?
2. Heeft de minister al besloten om in de toekomst geen enkel contract meer te sluiten met Totalfina Elf ?

Antwoord

1. De gegevens zijn opgevraagd en zullen worden meegedeeld in een aanvullend antwoord zodra ze beschikbaar zijn.
2. Daarover is nog geen beslissing genomen. ik laat deze zaak verder onderzoeken.

Vraag nr. 138
van 24 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Exportsubsidiëring – Eenmanszaken

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 61 van 14 december 2000 van collega Julien Librecht deelt de minister zijn voornemen mee om het subsidiereglement voor exportbevorderende bedrijven zodanig aan te passen dat voortaan ook eenmansbedrijven aanvragen kunnen indienen, echter niet voor de Europese Commissie zijn fiat daaraan geeft en de Raad van State een advies heeft gegeven (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1173 – red.*).

Naar verluidt wordt het reglement terzake tegen juli van dit jaar aangepast.

1. Kan de minister dat bevestigen ?
2. Kunnen eenmansbedrijven die in de loop van dit jaar al dossiers indienen, subsidies ontvangen met terugwerkende kracht ?

Antwoord

Op 20 april 2001 heeft de Vlaamse regering het subsidiereglement voor exportbevorderende activiteiten definitief goedgekeurd.

Het nieuwe besluit treedt in werking de eerste dag van de maand na publicatie; vermoedelijk is dat 1 juli 2001. Er is geen terugwerkende kracht.

Vraag nr. 139
van 24 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsdiensten – Vestiging in Brussel

1. Kan de minister een overzicht verstrekken van de departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen en andere Vlaamse overheidsdiensten die gevestigd zijn in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest of er kantoren hebben ?
2. Welke gebouwen heeft de Vlaamse overheid in eigendom in het Brusselse gewest ?
3. Welke huurt ze en hoeveel bedraagt de jaarlijkse huur ?
4. Betaalt de Vlaamse overheid belastingen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en/of de Brusselse gemeenten ? Om welke bedragen gaat het dan jaarlijks ?
5. Wat zijn de beleidsuitgangspunten inzake vestigingsplaats van ministeries, departementen of overheidsdiensten, meer bepaald m.b.t. vestiging in Brussel, dan wel decentralisatie of overbrenging naar elders in Vlaanderen ?
6. Zijn er op dit ogenblik reeds administraties gehuisvest op het grondgebied van het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

Antwoord

1. Departementen, Vlaamse openbare instellingen en andere Vlaamse overheidsdiensten die in Brussel gevestigd zijn

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Departement Coördinatie – Boudewijngebouw, Boudewijnlaan 30 – 1000 Brussel

Departement Algemene Zaken en Financiën – Boudewijngebouw, Boudewijnlaan 30 – 1000 Brussel

Departement Wetenschap, Innovatie en Media – North Plazagebouw, Koning Albert II-laan 7 – 1210 Brussel

Departement Onderwijs – Hendrik Consciencegebouw, Koning Albert II-laan 15 – 1210 Brussel

Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Departement Leefmilieu en Infrastructuur – Graaf de Ferrarisgebouw, Koning Albert II-laan 20 – 1000 Brussel

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen (VOI)

Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS) – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie (Blosa) – Zandstraat 3 – 1000 Brussel

Investeringsfonds – Parochiaanstraat 15 – 1000 Brussel

Dienst Investeren in Vlaanderen (DIV) – Leuvenseplein 4 – 1000 Brussel

Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) – Koningsstraat 94 – 1000 Brussel

Export Vlaanderen – Regentlaan 40 – 1000 Brussel

Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector (FIVA) – Leuvenseplein 4 – 1000 Brussel

Fonds Bijzondere Jeugdbijstand – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Fonds Film in Vlaanderen – North Plazagebouw, Koning Albert II-laan 7 – 1210 Brussel

Fonds Vlaanderen - Azië – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Fonds ter Bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen (FIOV) – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie, Kleine Ondernemingen – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie, Middelgrote en Grote Ondernemingen – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Grindfonds – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Het Gemeenschapsonderwijs – Alhambra, Emile Jacqmainlaan 20 – 1000 Brussel

Instituut voor Natuurbehoud – Kliniekstraat 25 – 1070 Brussel

Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest) – Koloniënstraat 40 – 1000 Brussel

Kind en Gezin – Hallepoortlaan 27 – 1060 Brussel

Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België (KAGB) – Paleis der Academiën, Hertogstraat 1 – 1000 Brussel

Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten – Paleis der Academiën, Hertogstraat 1 – 1000 Brussel

Limburgfonds – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) – Jozef II-straat 12-16 – 1000 Brussel

Stichting Technologie Vlaanderen (STV Innovatie & Arbeid) – Jozef II-straat 12-16 – 1000 Brussel

Toerisme Vlaanderen – Grasmarkt 61 – 1000 Brussel

Vlaams Commissariaat voor de Media – North Plazagebouw, Koning Albert II-laan 7 – 1210 Brussel

Vlaams Egalisatierentefonds – Boudewijngebouw, Boudewijnlaan 30 – 1000 Brussel

Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD) – Boudewijngebouw, Boudewijnlaan 30 – 1000 Brussel

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) – Sterrekundelaan 30 – 1210 Brussel

Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) – Markiesgebouw, Markiesstraat 1 – 1000 Brussel

Vlaams Instituut voor Gezondheidsinspectie VZW (VIGO) – G. Schildknechtstraat 9 – 1020 Brussel

Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie – Bischoffenheimlaan 25– 1000 Brussel

Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) – Kanselarijstraat 19 – 1000 Brussel

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) – Leuvenseplein 4 – 1000 Brussel

Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing VZW (VLAM) – Leuvenseplein 4 – 1000 Brussel

Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) – Keizerslaan 11 – 1000 Brussel

Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora) – Wolvengracht 38 – 1000 Brussel

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) – Koloniënstraat 40 – 1000 Brussel

Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) – Egmontstraat 5 – 1000 Brussel

Vlaamse Landmaatschappij (VLM) – Gulden-vlieslaan 72 – 1060 Brussel

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) – Belliardstraat 73 – 1040 Brussel

Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) – Leuvenseplein 4 – 1000 Brussel

Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT) – August Reyerslaan 52 – 1043 Brussel

Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) – Saintelettesquare 17 – 1000 Brussel

Deze gegevens zijn ter beschikking in "Gids van de Vlaamse Overheid".

2. Gebouwen in eigendom

Zie **bijlage I**

3. Huur en huurprijs

Zie **bijlage II**

4. Belastingen

Zie weergaven op listing – **bijlage II**

a) +/- 64 mln. fr. onroerende voorheffing

b) 2,5 mln. fr. kantoortaksen

c) 86.320 fr. milieutaksen

5. Beleidsuitgangspunten

Zie **bijlage III en IV**

Men dient een onderscheid te maken tussen administratieve en specifieke gebouwen.

De "specifieke of activiteitsgebonden" gebouwen hebben als hoofdbestemming het bijdragen tot de uitvoering van een activiteitenprogramma (culturele centra, bos- en sluiswachterswoningen, musea, ...). De specifieke gebouwen vallen onder de bevoegdheid van de respectieve functioneel bevoegde ministers die ook verantwoordelijk zijn voor het beleid m.b.t. die gebouwen. De administratieve gebouwen hebben als hoofdbestemming het huisvesten van ambtenaren en vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken.

Vele gebouwen hebben een gemengde functie : zij huisvesten ambtenaren en dragen bij tot de uitvoering van het activiteitenprogramma van de beherende ministers.

Op 16 juni 1982 opteerde de toenmalige Vlaamse Executieve, in het kader van de huisvesting van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap, onder meer voor volgende beleidsprincipes :

- de vestiging van de centrale diensten in Brussel, teneinde hierdoor de Vlaamse aanwezigheid in de hoofdstad te beklemtonen ;

- de groepering van de buitendiensten, per provincie, in "huizen van de Vlaamse Gemeenschap", waarvan de vestigingsplaatsen dienden te worden vastgesteld aan de hand van een wetenschappelijk gefundeerde studie.

M.b.t. voormelde beleidsprincipes kan men vandaag vaststellen dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de kabinetten in Brussel vrij goed zijn gehuisvest en min of meer gecentraliseerd. De vier grote gebouwen (Boudewijn- en Markiesgebouw in langlopende huur en het Graaf de Ferraris- en Hendrik Consciencegebouw in eigendom) vormen de ruggengraat van het ministerie in de hoofdstad.

In de provincies is de toestand minder ; niet alle gebouwen voldoen aan de hedendaagse comforteisen. Vandaar dat in de provinciehoofdsteden Vlaamse administratieve centra (VAC) worden opgericht.

- Antwerpen heeft reeds een eigen VAC, het Copernicusgebouw (eigendom sedert november 2000).
- In Limburg zijn de werken aangevat aan het VAC in Hasselt. De werken zullen vermoedelijk voltooid zijn in juli 2003.
- Voor Vlaams-Brabant zijn in Leuven terreinen verworven en is een architectuurwedstrijd gestart.
- Voor Oost- en West-Vlaanderen wordt uitgekoken naar geschikte locaties in respectievelijk Gent en Brugge.

Het is de betrachting om de twee à drie jaar een nieuw VAC aan te vatten.

Het is evident dat ambtenaren een geschikte werkplek moeten hebben. Daarom bestaat de doelstelling erin om te zorgen voor precies voldoende, aan de functies van een moderne administratie aangepaste administratieve gebouwen. Daarbij wordt rekening gehouden met de wens tot eigendomsverwerving, bereikbaarheid, herkenbaarheid en optimale prijs-kwaliteitsverhouding.

6. Administraties op het grondgebied van het arrondissement Halle – Vilvoorde

Op het grondgebied van het arrondissement Halle – Vilvoorde zijn de hierna vermelde administraties gevestigd:

- Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP)

Doornveld Industrie Asse 3, 11 – bus 30 – 1731 Zellik

- afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant

VIA-VITA-gebouw, Luchthavenlaan 4 – 1800 Vilvoorde

Specifieke gebouwen zijn niet opgenomen in de voormelde lijst.

(Bovenvermelde bijlagen III en IV liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Bijlage I – Gebouwen in Brussel, in eigendom

Gemeente	Adres – Naam
Brussel	Akenkaai 2 Lunatheater
Brussel	Anspachlaan 110 "Ancienne Belgique"
Brussel	Auguste Ortsstraat 20/28 Theater
Brussel	Kanselarijstraat 17
Brussel	Karperbrug 9/11
Brussel	Koning Albert II-laan 20 Administratief gebouw "Graaf de Ferraris"
Brussel	Koning Albert II-laan 15 Administratief gebouw "Hendrik Conscience"
Brussel	Koningsstraat 136 Gelijkekansenhuis
Brussel	Koningsstraat 14 Ambtsgebouw Vlaamse regering Herenhuis
Brussel	Koolstraat 35*
Brussel	Kreupelenstraat 2 *
Brussel	Martelaarsplein 19 *
Brussel	Martelaarsplein 7 *

Gemeente	Adres – Naam
Brussel	Martelaarsplein Blok II*
Brussel	Onze-Lieve-Vrouwe Van Vaakstraat 81 Kaattheater – Studio's
Brussel	Onze-Lieve-Vrouwe Van Vaakstraat 83 Huis
Brussel	Saintelettesquare 18/20
Brussel (Anderlecht)	Rauterstraat 139/141
Brussel (Anderlecht)	Rauterstraat 143
Brussel (Anderlecht)	Veeweydestraat 24/26 Vlaams Centrum voor Amateurkunsten
Brussel (Evere)	Olympiadenlaan 10

* Kunnen eigendom worden volgens huurkoop ook opgenomen in bijlage II.

Bijlage II – Gebouwen in Brussel, in huur (bedragen in fr.)

Adres huur- gebouw	Huur	Onroerende voorheffing	Kantoor- taksen	Milieu- taksen
Brussel	Antwerpselaan 20	2.787.416	178.891	45.282
Brussel	Boudewijnlaan 30	258.148.542	29.358.413	0
Brussel	Broekstraat/Zandstraat	11.055.417	2.300.000	322.000
Brussel	E. Jacqmainlaan 14-20	18.206.399	1.736.812	250.000
Brussel	Hertogstraat 1-3	12.281.033	0	0
				Koninklijke Vlaamse Academiën
Brussel	Koning Albert II-laan 7	50.082.750	5.400.000	560.000
Brussel	Koningsstraat 215	947.418	0	0
Brussel	Leuvenseplein 4	13.164.546	969.187	233.161
Brussel	Markiesstraat 1	236.102.215	17.946.418	0
Brussel	Parochiaanstraat 15	22.672.148	2.016.162	283.000
Brussel	Waterloolaan 34	1.204.797	0	0
Anderlecht	Kliniekstraat	15.127.126	1.630.880	421.927
				VOI
		641.779.807	61.536.763	2.115.370
				8.020
Brussel	Martelaarsplein - algemeen		10.191.738	
Brussel	Koolstraat 35 (blok 12)*	110.384.756		801.066
Brussel	Kreupelenstraat 2 (blok 5)*	46.834.866		602.941
Brussel	Martelaarsplein (blok 11)*	21.910.120		0
Brussel	Martelaarsplein 19 (blok 1)	55.320.304		517.958
Brussel	Marterlaarsplein 7 (blok 6/10)*	85.461.672		602.941
		319.911.718		2.524.906
				86.320

* volgens formule huurkoop, ook opgenomen in bijlage I.

Vraag nr. 140
van 24 april 2001
van de heer JAN LOONES

Scheepswrakken – Maritiem erfgoed

Scheepswrakken hebben altijd tot de verbeelding van de mens gesproken. Ze zijn mysterieus en boeiend. Ze vormen een bron van avontuur voor de amateurduiker en bieden uitermate boeiend studiemateriaal voor de biologen en archeologen.

Daarover verscheen onlangs een interessante bijdrage in de nieuwsbrief van het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ), nr. 2 – maart 2001.

Voor onze Vlaamse kust liggen heel wat wrakken, uit moderne en vervlogen tijden. Zo zouden er destijds een negental schepen van de VOC (Verenigde Oost-Indische Compagnie) vóór onze kust vergaan zijn en zouden er nog een drietal wrakken van de Spaanse Armada onder het zand verborgen zitten.

Alhoewel de meeste wrakken na honderd jaar op de zeebodem nagenoeg volledig vergaan zijn, mag dit geen reden zijn om wrakkensites aan hun lot over te laten. Een wrakkensite biedt een unieke historische momentopname.

Eind 1999 werd het project "maritiem erfgoed" (een Europees 5b-project) opgestart om tot eind 2001 op zoek te gaan naar nog onbekende wrakken binnen de twaalfmijlzone. De Rederscentrale is trekker van dit project en wordt bijgestaan door allerlei deskundige personen en instanties, onder meer het Vlaams Visserij-informatiecentrum en de dienst Hydrologisch Onderzoek. Het project wordt gesubsidieerd door het Vlaams Gewest (administratie Land- en Tuinbouw).

In tegenstelling tot Nederland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk bestaat bij ons echter geen sluitende wetgeving ter bescherming van wrakken en ter vrijwaring van het maritiem cultureel erfgoed.

Alhoewel de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu voorziet in de mogelijkheid om habitats rond scheepswrakken te beschermen, waardoor meteen ook de wrakken indirect kunnen worden beschermd, blijven de uitvoeringsbesluiten uit, met voortdurende plundering van wrakken als gevolg.

Daarnaast stellen douanereglementen dat op zee ontvreemde goederen niet zomaar aan land kunnen worden gebracht.

Daardoor kan het decreet ter bescherming van het archeologisch patrimonium (1993), en dus niet van toepassing op zee, de bescherming van het maritiem erfgoed niet voldoende garanderen.

Een betere wetgeving ter bescherming van het maritiem erfgoed van wrakkensites is dan ook nodig.

1. Zijn de diensten van de minister op enigerlei wijze betrokken bij bovenvermeld project "maritiem erfgoed" ?

Hoever reiken de mogelijkheden om, via aanpassing van het decreet van 1993, het maritiem erfgoed van de wrakkensites in de Noordzee alsnog voor teloorgang te vrijwaren ?

2. Is er overleg met de federale overheid over de lacunes in de bestaande reglementering, teneinde verdere degradatie van het maritiem erfgoed te voorkomen ?

Antwoord

Scheepswrakken spreken niet alleen tot de verbeelding van de mens, zij vormen tevens een belangrijk bestanddeel van het cultureel erfgoed van deze mens en als dusdanig dienen zij ook op gepaste wijze te worden beschermd uit het oogpunt van hun bewaring en van het wetenschappelijk onderzoek.

Met recht onderstreept de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat ons land, in tegenstelling tot Nederland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, over geen passende wetgeving ter bescherming van scheepswrakken in zijn maritieme wateren beschikt. Vermits het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium ook betrekking heeft op archeologische monumenten "onder water", biedt het wel mogelijkheden tot bescherming van wrakken en tot vrijwaring van het maritiem erfgoed, maar dan voorzover gelegen in binnenwateren en te land (cf. het wrak van de Doelse kogge ontdekt bij de graafwerken voor het Deurganckdok). Dit decreet geldt immers enkel voor het Vlaamse gewest en hetzelfde geldt voor de bevoegdheid van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP), onze wetenschappelijke instelling die met de zorg om en het onderzoek van het archeologisch erfgoed in Vlaanderen belast is. Dit instrument beschikt overigens niet over de nodige knowhow, de bevoegde menskracht en de aangepaste middelen om ook onderwaterarcheologisch onderzoek te kunnen verrichten.

Het IAP is derhalve niet betrokken bij het project "maritiem erfgoed", dat wordt getrokken door de Rederscentrale, met medewerking van een archeoloog van het Brugse Gruuthusemuseum en een historicus van de Universiteit Gent, noch bij het internationaal project voor het archeologisch onderzoek aan de Oost-Indiëvaarder "Het Vliegend Hert", die na een recente grenscorrectie deels op Belgisch grondgebied ligt. Voor dit laatste onderzoek werd een bergingscontract afgesloten met de Staat der Nederlanden, die nog steeds eigenaar is van de gezonken schepen van de Verenigde Oost-Indische Compagnie, waar ook ter wereld.

Het is echter zeker noodzakelijk om de lacunes in de bestaande wet- en regelgeving te verhelpen, teneinde verdere degradatie van het maritiem erfgoed te voorkomen. Ik heb mijn diensten de opdracht gegeven de mogelijkheden daartoe te onderzoeken.

Een aanpassing van het decreet van 1993 lijkt niet direct de gepaste mogelijkheden tot een oplossing te bieden. Deze moet worden gezocht in overleg met de federale overheid. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat het IAP reeds werd betrokken bij overleg op het Ministerie van Buitenlandse Zaken, teneinde een gemeenschappelijk standpunt te bepalen voor de positie van de Belgische delegatie tijdens de vierde onderhandelingsessie voor het Unesco-verdrag over het maritiem cultureel patrimonium, een sessie die in maart laatstleden in Parijs plaatsvond. (*Unesco : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization – red.*)

Dat ook bij deze vierde sessie geen akkoord kon worden bereikt, onderstreept voldoende hoe moeilijk deze problematiek ook op het internationale forum ligt: onder meer vormen interferenties met het internationaal zeerecht moeilijk te overwinnen struikelblokken.

In het kader van dit voorbereidend overleg werd het probleem van het ontbreken van enige gepaste wetgeving in ons land en van een gewenste afbakening van federale en gewestelijke bevoegdheden in deze materie reeds aangekaart.

Vraag nr. 141
van 27 april 2001
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huursector – Huurachterstallen (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 31 van 10 november 2000 stelt de minister dat de gegevens voor 2000 inzake huurachterstallen door de socialehuisvestingsmaatschappijen worden verstrekt aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) begin 2001 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 948 -red.*).

1. Kan de minister in opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 31 een overzicht geven van de huurachterstallen voor het jaar 2000, met een opsplitsing naar provincie ?
2. Wat is het aandeel huurachterstallen ten opzichte van de totale "te innen huur" ?
3. Wat is de evolutie in huurachterstallen ?

Volgen de socialehuisvestingsmaatschappijen de praktische raadgevingen die worden vermeld in de omzendbrieven goed op ?

4. Als blijkt uit een sociaal inspectiebezoek dat de huurachterstallen in het betrokken jaar fel gestegen zijn, dan worden de socialehuisvestingsmaatschappijen ook individueel aangemaand om de nodige stappen te ondernemen om deze achterstallen te beheersen.

Hoeveel van dergelijke sociale inspectiebezoeken werden in 2000 afgelegd ?

Hoeveel huisvestingsmaatschappijen kregen als gevolg hiervan een aanmaning ?

Is er na deze aanmaning bij de betrokken maatschappijen beterschap vastgesteld ?

Antwoord

1. De statistische gegevens met betrekking tot de huurachterstallen van de diverse sociale huisvestingsmaatschappijen voor het jaar 2000 worden momenteel door de VHM verwerkt.

Zodra de gevraagde gegevens beschikbaar zijn, zullen ze worden meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

2. Het aandeel huurachterstand ten opzichte van de totale "te innen huur" voor het jaar 2000 kan slechts in het laatste kwartaal van dit jaar worden gegeven.
3. Uit de eerste cijfers met betrekking tot 2000 blijkt er ten opzichte van 1999 een lichte toena-

me te zijn van de totale huurachterstand, met ongeveer 10 %. Door de VHM wordt dit momenteel nader onderzocht.

De VHM verzekert dat de socialehuisvestingsmaatschappijen voortdurend de nodige inspanningen leveren om de huurachterstand terug te dringen.

4. Door de sociale inspectiedienst van de VHM werd in 2000 bij zeven socialehuisvestingsmaatschappijen het item 'huurachterstand' (naast andere punten) gecontroleerd. Vier socialehuisvestingsmaatschappijen werd gevraagd de inspanningen voor het terugdringen van de huurachterstand op te drijven. Bij de drie andere maatschappijen werd vastgesteld dat zij door hun inspanningen de huurachterstand kunnen beheersen.

Of de huurachterstand verder kan worden verminderd, zal blijken uit opvolgingsinspecties. Deze kwestie staat natuurlijk niet los van de mogelijke oorzaken van huurachterstand.

**Vraag nr. 142
van 27 april 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Heffing leegstand – Halle-Vilvoorde

1. Zijn er cijfers beschikbaar van de gewestelijk en gemeentelijk geïnventariseerde leegstaande/verkrotte woningen in het arrondissement Halle-Vilvoorde? Graag een overzicht per gemeente.
2. Hoe ziet de evolutie van de jongste jaren eruit? Met andere woorden, is er een stijging dan wel een daling van de leegstand/verkrotting? Wat is de reden van de stijging/daling? Is er een kwaliteitsverbetering van woningen vast te stellen?
3. Is er een onderscheid vast te stellen naargelang de gemeente dan wel het gewest zorgt voor de inventarisatie? Graag een overzicht per gemeente, met vermelding of het om een gemeentelijke dan wel een gewestelijke inventaris gaat.
4. Hoeveel gebouwen/woningen vallen onder a) leegstand, b) onbewoonbaar en c) ongeschikt/verwaarloosd?
5. Werden in het arrondissement Halle-Vilvoorde vrijstellingen/schorsingen genoteerd? Wat was

de reden? Liggen deze aantallen verhoudingsgewijze hoger of lager dan in andere arrondissementen?

6. Hoeveel bezwaarschriften tegen de heffing zijn nog lopende voor het arrondissement in kwestie? Wat is het percentage van de bezwaarschriften die door de administratie werden aanvaard? Is er een verschil naargelang het om een gemeentelijke dan wel een gewestelijke inventaris gaat? Liggen deze aantallen hoger of lager dan in andere arrondissementen?

Antwoord

In de beleidsnota is aangekondigd dat de strijd tegen de leegstand en verkrotting onverminderd dient te worden voortgezet (*Beleidsnota Vlaams Woonbeleid 1999-2000; Stuk 143 (1999-2000) – nr. 1, blz. 7 – red.*). Aan de administratie werd de opdracht gegeven een algemene evaluatie van de gewestelijke heffing op te maken. Het rapport is momenteel afgerond en zal eerstdaags worden voorgelegd aan de leden van de Vlaamse regering.

In het rapport worden zowel algemene cijfers voor het volledige Vlaamse gewest, als detailmatige cijfers per gemeente weergegeven. Deze detailmatige cijfers zijn uitgesplitst naar de soort van vaststelling en geven een overzicht van de activiteiten tijdens de jaren 1997 tot en met 2000. Als **bijlage** wordt het overzicht van het arrondissement Halle-Vilvoorde gevoegd.

In de bijlage worden tevens de gemeentelijke inventarisbeheerders opgegeven. Normaliter zijn er geen noemenswaardige verschillen tussen de gemeentelijke en de gewestelijke inventarisbeheerders, zeker niet wanneer een grotere stad als inventarisbeheerder optreedt. Wel kan voor het betrokken arrondissement worden vastgesteld dat in individuele cases een aantal gemeentelijke inventarisbeheerders veeleer een minimalistische invulling geven aan het beheer.

M.b.t. de vrijstellingen/schorsingen en het aantal administratieve bezwaren zijn geen detailmatige cijfers beschikbaar. Voor het volledige Vlaamse gewest werden, ten opzichte van de totaliteit aan geïnventariseerde panden, 40 % vrijstellingen en schorsingen verleend. Naar de aard van de vrijstelling en schorsing wegen voornamelijk de renovatie en de verkoop van het goed door. Het stelsel van de vrijstellingen en schorsingen strekt ertoe de sanctionering niet op een absolute wijze te moeten

voeren. Op deze manier wordt een beleidsrelevante nuancering aangebracht.

Het instrumentarium heeft ongetwijfeld zijn maatschappelijk nut. In het vermelde rapport wordt aangetoond dat de heffing een preventieve en curatieve werking heeft. Naarmate de heffing bij de actoren meer doorwerkt en de particulieren de heffing als beleidsinstrument ruimer kennen, zal tevens de effectiviteit van het instrument toenemen.

Ook in het evaluatierapport van de Vlaamse regering inzake de Vlaamse fiscaliteit wordt tot deze conclusie gekomen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 144
van 4 mei 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Toewijzing sociale woning – Controle buitenlands eigendom

In Nederland is er nogal wat te doen rond het feit dat de Marokkaanse overheid niet langer medewerking verleent aan de Nederlandse ambtenaren die in Marokko nagaan of Marokkaanse ingezetenen die in Nederland wonen, in hun land van herkomst onroerende goederen bezitten. Dit onderzoek dient om te vermijden dat er fraude wordt gepleegd door bijstandstrekkingen. In Nederland kan daarop pas een beroep worden gedaan indien de betrokkenen geen huizen of gronden bezitten.

In Vlaanderen bestaat die voorwaarde voor wie een sociale woning wil betrekken.

1. Kan de minister mededelen hoe in het algemeen wordt nagegaan of aan die voorwaarde wordt voldaan ?
2. Gebeurt er een specifiek onderzoek naar eventuele bezittingen in het buitenland ?

Zo ja, ervaart men dan dezelfde moeilijkheden als de Nederlandse overheid ?

Antwoord

1. Bij de toewijzing van een sociale woning gaat een socialehuisvestingsmaatschappij na of de kandidaat geen woning in volle eigendom of in

volledig vruchtgebruik bezit in binnen- of buitenland. Wat het onroerend bezit in het binnenland betreft, moet de kandidaat aan de maatschappij een attest bezorgen dat wordt afgeleverd door de Administratie van de Registratie.

Voor de eventuele controle van onroerend bezit in het buitenland zijn de maatschappijen in de praktijk vaak aangewezen op verklaringen van de ambassade of het consulaat van het betrokken land (bv. het land van herkomst van buitenlanders); in sommige landen kunnen er evenwel ook inlichtingen worden verkregen bij de plaatselijke equivalenten van de Belgische diensten van het Kadaster of van de Registratie.

Indien de betrokken kandidaat echter een politiek vluchteling is, geniet hij volgens het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen een bescherming die belet dat contact wordt opgenomen met zijn ambassade en/of een dienst in zijn land van herkomst. In deze gevallen wordt aan de kandidaat een verklaring op eer gevraagd. Overigens kan geredelijk worden aangenomen dat, indien betrokkene toch nog onroerende goederen zou bezitten in zijn land van herkomst, hij hierop geen rechten meer kan laten gelden en er geen inkomsten kan van genieten.

2. De praktijk wijst uit dat het niet zo evident is om een officieel stuk (zoals de attesten die in België worden afgeleverd door de diensten van het Kadaster of de Registratie) waaruit moet blijken dat de kandidaat geen eigendom in zijn land van herkomst heeft, te bemachtigen. In de gevallen waarin geen officieel stavingsstuk kan worden voorgelegd, moeten de socialehuisvestingsmaatschappijen een verklaring van ambassade of consulaat aanvaarden, of een verklaring op eer van de kandidaat.

Er werden recentelijk geen signalen uit de sector ontvangen als zou het verkrijgen van een officieel attest nog moeilijker zijn geworden. De socialehuisvestingsmaatschappijen ondervinden eveneens problemen met Belgen die een eigendom in het buitenland bezitten en die nalaten terzake de nodige verklaring te geven.

**Vraag nr. 145
van 4 mei 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

OCMW-voorzitters randgemeenten – Taalkennis

Sinds 1 januari 1998 is de beslissingsbevoegdheid inzake het administratief toezicht op de OCMW's overgedragen van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn naar de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

Er zijn echter geen bijkomende voorwaarden opgelegd wat de uitoefening van dit toezicht betreft, zoals bijvoorbeeld taalvoorwaarden.

Wat is de reële motivering van de brief gericht aan de provinciegouverneur op 5 maart 2001 die aan alle besturen werd overgezonden en die door de minister en zijn collega van Welzijn werd ondertekend ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 25bis van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 worden de OCMW-voorzitters in de randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken en in de gemeenten Voeren en Komen-Waasten, op voorstel van de raad voor maatschappelijk welzijn, benoemd door de bevoegde gemeenschapsoverheid.

De benoeming van de OCMW-voorzitters in de vermelde gemeenten gebeurt door de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Bij de benoeming van de burgemeesters belast de Koning de provinciegouverneurs met het samenstellen van de benoemingsdossiers, om na te gaan of de kandidaat-burgemeesters voldoen aan alle wettelijke benoemingsvoorwaarden.

Met de brief van 5 maart 2001 werden de provinciegouverneurs van de provincies Limburg en Vlaams-Brabant door de Vlaamse ministers bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden en Welzijn belast met de samenstelling van de benoemingsdossiers van de kandidaat-voorzitters van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in de randgemeenten en de gemeente Voeren.

Het onderzoek moet mij toelaten na te gaan of de kandidaat-voorzitter van het OCMW voldoet aan alle benoemingsvoorwaarden.

Het advies van de procureur-generaal over de voorgedragen kandidaat maakt een essentieel onderdeel uit van het onderzoek (moraliteitsonderzoek).

Bovendien legt de wet van 8 juli 1976, zoals gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1988, een bijkomende voorwaarde op waaraan de voorzitter – en iedereen die het ambt van voorzitter waarneemt – in de "randgemeenten" en de gemeenten Voeren en Komen-Waasten moet voldoen. Betrokkenen moeten namelijk de kennis hebben van de taal van het taalgebied waarin de gemeente gelegen is. De procedure tot vaststelling van de taalkennis of het vermoeden van taalkennis is vastgelegd in artikel 25ter van de organieke wet van 8 juli 1976. Overeenkomstig § 2 van artikel 25ter bestaat, door het feit van zijn of haar benoeming, het vermoeden van taalkennis ten aanzien van de voorzitter. Dat vermoeden kan door de Raad van State worden weerlegd op verzoek van een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn.

In een brief ter aanvulling van de brief van 5 maart 2001 werd de provinciegouverneurs daarom verzocht heel summier de taalkennis van de kandidaat-voorzitter te toetsen, bijvoorbeeld aan de hand van een kort (telefonisch) gesprek. Daarmee wordt geenszins een taalvoorwaarde toegevoegd aan de benoeming, maar wordt vermeden dat een raadslid eventueel de ganse procedure, zoals omschreven in artikel 25ter van de organieke wet van 8 juli 1976, dient te doorlopen om de vernietiging van de benoeming van de voorzitter wegens een gebrek aan taalkennis te verkrijgen.

Het beginsel van de zorgvuldigheidsplicht bij het nemen van administratieve rechtshandelingen wordt daarmee nageleefd. Dat geeft alleen maar blijk van goed bestuur.

Vraag nr. 143 van 27 april 2001 van de heer CARL DECALUWE

Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders

"Als u een sociale woning huurt, krijgt u uw vermindering automatisch via de maatschappij die de sociale huurwoning aan u verhuurt. U hoeft de vermindering niet zelf aan te vragen". Zo staat het in de folder die de Belastingdienst voor Vlaanderen medio 1999 op ruime schaal verspreidde.

Uit verschillende vragen bij bouwmaatschappijen blijkt dat de vermindering op de opgestuurde aanslagbiljetten werd toegepast, maar dat het onduidelijk was voor wie. Huurders van particuliere woningen krijgen van de Belastingdienst voor Vlaande-

ren een bericht waarin staat welke vermindering de eigenaar zal krijgen.

1. Zijn er duidelijke instructies over de handelwijze die de sociale bouwmaatschappijen dienen te volgen en welke termijn is van toepassing om het bedrag effectief in mindering te brengen voor de huurder ?
2. Welke vermindering krijgen de sociale huurders, en dit opgesplitst per provincie ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Antwoord

1. Bij de ontvangst van het aanslagbiljet van de onroerende voorheffing (OV) voor het aanslagjaar 1999 werden door talrijke SHM's diverse vragen gesteld aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) (*SHM : socialehuisvestingsmaatschappij – red.*). Er waren veel onduidelijkheden en problemen in de aanslagbiljetten en dat leidde tot een stortvloed van vragen en bezwaarschriften.

De opvraging van de gegevens bij de SHM's voor het aanslagjaar 1999 was semi-automatisch gebeurd, maar zonder gedetailleerde afspraken met de SHM's en de VHM. Bovendien was het bij appartementsgebouwen niet mogelijk om de toegekende verminderingen toe te wijzen aan individuele sociale huurders, omdat de gegevens bij de betrokken bedragen te weinig details bevatten. De gegevens waren niet geïndividualiseerd op de aanslagbiljetten.

De oorzaak van die problematiek ligt in het feit dat er in België tot voor kort geen verband kon worden gelegd op een geautomatiseerde manier tussen twee basisbestanden voor de berekening van de OV, met name het Kadaster (dat de gegevens van de eigendommen bevat) en het Rijksregister (dat de persoonsgegevens bevat). Concreet is het erg moeilijk om na te gaan wie huurder is op een bepaald adres, in casu sociale woning, via bovenvermelde bestanden. Het Kadaster houdt enkel de gegevens bij van de eigenaar.

De huurdergegevens zijn nochtans erg belangrijk, omdat de vermindering van de OV onder andere wordt berekend op basis van de gezinstoestand van de huurder. Waarom kan geen geautomatiseerd verband worden gelegd tussen Kadaster en Rijksregister ? Tussen beide bestanden is er geen gemeenschappelijke "sleutel", er is geen gegeven waardoor op een eenvoudige wijze kan worden nagegaan wie huurt op pand X. "Straatnaam" is spijtig genoeg geen dergelijke "sleutel", omdat er geen standaarden bestaan m.b.t. schrijfwijze : "St.-Jansstraat" in gemeente X kan op diverse manieren worden geschreven, bijvoorbeeld "Sint-Jansstraat", "St.-Jansstr.". Het is erg moeilijk op een geautomatiseerde manier deze straatnamen te vergelijken, temeer daar het mogelijk is dat in eenzelfde gemeente nog altijd straten voorkomen met dezelfde straatnaam of een licht afwijkende straatnaam. Zo zijn "Kapel Ter Bede" en "Kapel Ter Bedestraat" in gemeente K blijkbaar twee verschillende straten. In de praktijk blijkt dus ook effectief dat dezelfde straten in beide databanken op een verschillende manier zijn geschreven.

Naar aanleiding van de hierboven geschetste problematiek heeft de VHM het initiatief genomen om enerzijds de vragen die gerezen zijn te beantwoorden en anderzijds in samenwerking met de administratie Accounting, Budgettering en Financieel Management (Abafim), meer bepaald de Belastingdienst voor Vlaanderen, een procedure op te zetten die dergelijke problemen in de toekomst zou vermijden. Het aantal bezwaarschriften werd immers te omvangrijk.

Deze problematiek is een eerste maal in vergadering behandeld op 8 september 2000 waarbij, naast de vertegenwoordigers van de SHM's, ook vertegenwoordigers van Cival aanwezig waren. (*Cival : Centrum voor Informatie Provincies Antwerpen en Limburg – red.*). Op dat ogenblik waren er reeds talrijke telefonische contacten geweest met Abafim. Na deze eerste vergadering zijn er nog drie vergaderingen geweest met vertegenwoordigers van Abafim, SHM's, softwareleveranciers van de SHM's en de VHM. Hierbij werden telkens zowel praktische en juridische elementen besproken, als het informatieaspect. Dat laatste is ook de reden waarom de softwareleveranciers bij de besprekingen werden betrokken.

Dit overleg mondde uit in een studiedag die op 1 maart 2001 werd georganiseerd door de VHM en Abafim in het Boudewijngebouw in Brussel,

waarop een procedure werd voorgesteld die de problemen die gerezen waren, zou moeten kunnen opvangen. Tijdens die studiedag werd ook een overzicht meegegeven van alle tot dan toe gestelde vragen. Deze reeks vragen werd aangevuld met de op de studiedag gestelde vragen en leidde tot een lijvige telex naar de SHM's einde maart (als **bijlage**).

Bij het opstellen van de procedure werd gestreefd naar een maximale integratie van de nieuwe functionaliteit binnen de bestaande software van de SHM's, zodat de werklust voor de SHM's niet te hoog oploopt. Eigendommen en personen, de twee belangrijkste elementen voor de berekening van de OV, zijn basiselementen die de SHM's al lange tijd beheerden via hun software. Hergebruik was hier dus mogelijk.

Kort samengevat bestaat de overeengekomen procedure voor het aanslagjaar 2000 en volgende erin dat Abafim/Cipal twee bestanden aan iedere SHM bezorgen, waarin enerzijds alle eigendommen van deze SHM staan en anderzijds alle bij het Rijksregister bekende huurders van deze woningen. De betrokken SHM controleert de gegevens op een geautomatiseerde wijze (verschillijst) en verbetert eventuele fouten. Het gecorrigeerde bestand gaat naar Cipal dat, na controle, die gegevens gebruikt voor de berekening van de vermindering van de OV. Hierbij levert de SHM dus hulp om de fouten vroegtijdig te ontdekken. Zich baserend op deze informatie verstuurt Cipal de aanslagbiljetten en past het de databank aan. De SHM's krijgen van Cipal ook een aantal "sleutel" gegevens (zoals kadasterperceelnummer) die moeten toelaten de gegevensuitwisseling voor de volgende aanslagjaren nog vlotter te laten verlopen. Van Cipal krijgen de SHM's een bestand dat per huurder de berekende vermindering van de OV bevat. Dat kan opnieuw automatisch worden ingelezen door de software van de SHM's, zodat de uitbetaling aan de sociale huurder of de verrekening vlot zou moeten kunnen verlopen. In ondergeschikte orde werd in samenspraak met de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) de procedure uitgetekend en geautomatiseerd voor het aanvragen van de huurvermindering kroostrijke gezinnen. Voor de berekening van die laatste tegemoetkoming moet men eveneens beschikken over het bedrag van de vermindering OV.

Er dient wel te worden opgemerkt dat de praktische implementatie en dus ook de werkhoeveelheid voor de SHM's kan verschillen van softwareleverancier tot softwareleverancier.

Deze procedure moet het aantal bezwaarschriften sterk verminderen en dus ook toelaten de vermindering OV sneller te storten aan de sociale huurder of te verrekenen. De correctheid van de gegevens doorgestuurd door de SHM's wordt natuurlijk ook gecontroleerd door de Belastingdienst voor Vlaanderen.

De huidige planning voorziet voor het aanslagjaar 2000 in een definitieve verzending van de aanslagbiljetten door Abafim in de loop van de maanden juni en juli. De bovenvermelde bestanden "personen" en "eigendommen" werden half april naar de SHM's gestuurd. De aangepaste software voor de SHM's was in de meeste gevallen beschikbaar rond eind april. Voor het aanslagjaar 2001 voorziet de planning in de verzending van de aanslagbiljetten eind oktober 2001. Dit is eveneens de regeling voor de volgende aanslagjaren. Op die manier kan ook de vermindering voor kroostrijke gezinnen, die gebaseerd is op de vermindering onroerende voorheffing, op tijd worden uitgekeerd door Arohm.

Het spreekt voor zich dat de SHM de vermindering OV moet storten aan de huurder of verrekenen vanaf het moment dat het bedrag van de vermindering met voldoende zekerheid bekend is. De verrekening gebeurt dus in principe eenmaal per jaar (zie ook artikel 259 WIB 1992) (*WIB : Wetboek van de Inkomstenbelasting – red.*). Tegen talrijke aanslagbiljetten voor het aanslagjaar 1999 zijn bezwaarschriften ingediend. Vanaf het moment dat deze bezwaarschriften verwerkt zijn door de Belastingdienst voor Vlaanderen en de antwoorden ontvangen zijn door de SHM's, kunnen de SHM's de vermindering verrekenen of uitbetalen.

2. Om deze vraag te beantwoorden, beschikt de VHM niet over de benodigde gegevens. De bestanden en aanslagbiljetten worden verstuurd tussen de SHM's en Abafim en komen op geen enkele manier bij de VHM terecht. Deze vraag kan enkel worden beantwoord door de Belastingdienst voor Vlaanderen. Bovendien huren niet alle sociale huurders bij een SHM, zodat de VHM in ieder geval maar over partiële gegevens zou beschikken. Ten slotte zijn nog talrijke bezwaarschriften voor het aanslagjaar 1999 in behandeling.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Antwoord Patrick Dewael : blz. 1878 – red.)

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 104
van 24 april 2001
van de heer CARL DECALUWE

VRT – Uitzendrechten voor sportevenementen

Dat de prijzen die moeten worden betaald voor de uitzendrechten van sportevenementen almaar stijgen, is een oud zeer.

De openbare omroep heeft voor heel wat sportgebeurtenissen de uitzendrechten verworven, wat op zich een goede zaak is. De vraag rijst echter naar de impact op de middelen waarover de VRT beschikt.

Naast de sportevenementen waarvoor de VRT moet betalen, zijn er blijkbaar ook waarvoor de VRT wordt betaald, of waarbij de organisatoren zelf het beeldmateriaal moeten leveren.

1. Welke sportrechten zitten momenteel in portefeuille bij de VRT en voor welke termijn ?
2. Welke bedragen zijn hiermee gemoeid ?
3. Welke verhouding wordt daarbij in acht genomen voor verdeling tussen de populaire sporten zoals voetbal, volley, basket, tennis, atletiek en wielrennen en op basis van welke criteria ?
4. Voor welke sportevenementen dienen de organisatoren aan de VRT te betalen ?
5. Welke criteria worden gehanteerd om te bepalen of de VRT voor de uitzending moet betalen, dan wel wordt betaald ?
6. Hoe worden de stijgende prijzen voor uitzendrechten beleidsmatig opgevangen ?

Antwoord

- 1 en 2. Welke sportrechten de VRT in portefeuille heeft en welke bedragen ermee gemoeid zijn, zijn vertrouwelijke commerciële gegevens, niet alleen voor de VRT, maar ook voor de organisator of rechtenhouder van die evenementen.

De VRT, kan die gegevens niet prijsgeven zonder beider posities ook ten aanzien van hun respectieve concurrenten in het gedrang te brengen.

Tot nu was het bedrag aan publieke financiering voor de verwerving van rechten steeds beperkt. De VRT heeft een aantal van zijn zelf gegeneerde inkomsten als een goed huisvader besteed aan het verwerven van interessante sportrechten (prijs/kwaliteit).

3. De meest populaire sporten in Vlaanderen zijn voetbal en wielrennen. De VRT besteedt dan ook de meeste aandacht aan die sporten, zonder evenwel andere sporttakken zoals basket, tennis, atletiek, en ook judo waarin de Vlamingen traditioneel goed presteren, te verwaarlozen.
- 4 en 5. Sinds een tweetal jaren heeft de VRT de praktijk stopgezet waarbij organisatoren van bepaalde sportevenementen een vergoeding betaalden voor de captatie van het evenement.
6. De VRT maakt hierin keuzes en bepaalt prioriteiten. In sommige gevallen voorzien de organisatoren de VRT van een tape op tafel of van het signaal. Indien redactioneel aanvaard, komen die evenementen ook in de sportuitzendingen.

Vraag nr. 106
van 27 april 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Bestemming

Eind maart jongstleden keurde de Vlaamse regering definitief het nieuwe gewestplan goed voor de regio Mechelen. Daarop wordt het Noordelijk Eiland op het grondgebied van de gemeente Bornem definitief natuurgebied.

Betekent dit dat de inkleuring van het Zuidelijk Eiland als industriegebied onherroepelijk is ?

Antwoord

De wijziging van het gewestplan Mechelen, die bij besluit van 30 maart 2001 definitief werd vastgesteld voor het Noordelijk Eiland in Bornem, is een afstemming van het gewestplan op een bestemmingswijziging die reeds eerder voor het gebied werd doorgevoerd via het BPA "Landelijk gebied

kanaalzone, noordelijk deel" van 22 december 1999 van de gemeente Bornem. (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). De vermelde wijziging van het gewestplan Mechelen heeft geen betrekking op de gronden van het Zuidelijk Eiland. Noch de beslissing van de Vlaamse regering, noch de toelichting bij het plan refereren aan de huidige bestemmingsvoorschriften van industriegebied voor het Zuidelijk Eiland.

Vraag nr. 107
van 4 mei 2001
van de heer ELOI GLORIEUX

Windturbineprojecten – Vergunningen

Het Vlaams elektriciteitsdecreet legt de energieproducenten de verplichting op om tegen 1 januari 2002 één procent en tegen 2004 minstens drie procent van hun elektriciteitsproductie te verwezenlijken op basis van hernieuwbare energiebronnen.

De hoofdmoot hiervan dient via windenergieprojecten te worden gerealiseerd. Sedert de rondzendbrief en de totstandkoming van het Windplan Vlaanderen bestaat er een globaal kader voor de oprichting van windturbines op land.

Recentelijk erkende minister vice-president Steve Stevaert dat de invoering van hernieuwbare energieprojecten achterstand opliep en dat de doelstelling van één procent tegen 1 januari 2002 niet haalbaar was.

1. Hoeveel vergunningsaanvragen voor de bouw van windturbines werden er het afgelopen jaar ingediend (opgedeeld per provincie en gemeente en met vermelding van het aantal turbines en kilowatt en de aanvrager/eigenaar van het project) ?
2. Wat is de huidige status van die vergunningsaanvragen : welke projecten werden vergund, welke zijn nog in behandeling en welke werden afgewezen (reden van afwijzing) ?

Antwoord

Het is correct dat de verwezenlijking van windturbineprojecten niet verloopt zoals menigeen bij de totstandkoming van de omzendbrief had verhoopt. Het is even correct dat in veel gevallen projecten stuiten op bezwaren uit het oogpunt van ruimtelijke ordening. Windturbines hebben inderdaad op de ruimte een dermate grote impact, dat geschikte locaties ervoor niet evident zijn. Vandaar ook dat de

omzendbrief als uitgangspunt stelt dat mogelijke locaties voor grootschalige projecten zoveel mogelijk planmatig moeten worden onderzocht, terwijl locaties voor één of enkele turbines vooral binnen industriegebieden of gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen dienen te worden gezocht.

Liever dan her en der verspreide installaties zonder structuur toe te staan, wordt uit het oogpunt van ruimtelijke ordening vooral gepleit voor geconcentreerde, planmatig onderzochte installaties op locaties die ook vanuit het Windplan Vlaanderen gunstig worden bestempeld.

Uiteraard vergt de vermelde aanpak de nodige tijd. Nochtans is nu al duidelijk dat binnen afzienbare tijd grotere parken of lijnopstellingen van windturbines kunnen worden verwacht. Zo kan worden verwezen naar de plannen voor de opstelling van een vijftigtal turbines in de Gentse Kanaalzone, waar de locaties projectmatig zijn bestudeerd vanuit verschillende disciplines, invalshoeken en betrokken actoren of besturen. Anderzijds is een studie lopende om voor de gehele provincie West-Vlaanderen, op basis van verschillende uitgangspunten zoals het Windplan Vlaanderen, de bestemmingsvoorschriften, ruimtelijke overwegingen, enzovoort, planmatig aan te geven waar zich potentiële, aanvaardbare locaties kunnen situeren. Het is de bedoeling die locaties dan vast te leggen in een specifiek ordeningsdocument (bijvoorbeeld een ruimtelijk uitvoeringsplan).

Wat zijn concrete vragen betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger vijf overzichten, één per Vlaamse provincie.

Die overzichten worden frequent geactualiseerd, in samenwerking tussen de administraties Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie. Het overzicht dateert van eind maart 2001. Een aantal van de gevraagde gegevens, zoals vermogen van de turbine en reden van eventuele weigering van de vergunning, worden niet systematisch bijgehouden. De reden van weigering betreft meestal, zoals hierboven aangegeven, de ruimtelijke onaanvaardbaarheid van (vooral solitaire) turbines binnen hun specifieke omgeving of in het open landschap.

Uit de overzichten blijkt dat in de provincie West-Vlaanderen het grootste aantal turbines gepland en reeds vergund is. Dit is logisch vanuit windtechnisch oogpunt, daar locaties aan de kust en in, of aansluitend bij de polders de grootste elektriciteitsopbrengst leveren. Hoe verder in het binnenland, hoe minder interessant de bouw van windturbines is.

N.v.d.r.

BPA : bijzonder plan van aanleg

IWWG : Interdepartementale Windwerkgroep

kW : kilowatt

WVEM : West-Vlaamse Elektriciteitsmaatschappij

SPE : Samenwerkende Vennootschap voor Produktie van Elektriciteit

VUB : Vrije Universiteit Brussel

PBE : Provinciale Brabantse Energiemaatschappij

**Vraag nr. 108
van 4 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen – Pioniergemeenten

De eerste gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen in Vlaanderen zijn goedgekeurd. In deze gemeenten is men volop bezig met de uitwerking van gemeentelijke uitvoeringsplannen. Izegem was de eerste gemeente in Vlaanderen om een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan voor te leggen.

Het gemeentelijk uitvoeringsplan reikt het beoordelingskader voor de vergunningsaanvragen aan. De beleidsopties die werden vastgelegd in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan vinden hierin hun uitwerking. Een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) moet voor een geheel gebied bestemmingszones afbakenen en terzelfdertijd afspraken vastleggen om specifieke delen van het gebied in te richten en te beheren.

Het decreet op de ruimtelijke ordening (DRO) bepaalt welke bestanddelen een ruimtelijk uitvoeringsplan moeten bevatten (artikel 38) en welke procedure moet worden gevolgd.

Aan welke criteria een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan moet voldoen, werd nog niet wettelijk vastgelegd. Conform artikel 39, § 3 van het decreet op de ruimtelijke ordening kan de Vlaamse regering via een uitvoeringsbesluit nadere regels vaststellen met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Op het terrein wordt vermoed dat de Vlaamse regering de resultaten en ervaringen van de eerste gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zal afwachten. Na deze evaluatie zou de Vlaamse regering de minimale kwaliteitseisen waaraan een GRUP moet voldoen, vastleggen via dit uitvoeringsbesluit. De pionierende ontwerpers zullen hierdoor voldoende beweegruimte krijgen om het instrument van de GRUP te verkennen.

Ten aanzien van de pioniergemeenten rijst in de toekomst uit hoofde van hun voortrekkersrol misschien wel een probleem. Als de criteria waaraan de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen moeten voldoen ex post zullen worden vastgelegd, op basis van de ervaringen van de pioniergemeenten inzake GRUP's, dan is het toch niet denkbeeldig dat die criteria strenger kunnen zijn dan de eerste gemeentelijke uitvoeringsplannen. Artikel 38, § 2 DRO bepaalt weliswaar dat de ruimtelijke uitvoeringsplannen blijven bestaan tot ze worden vervangen en dat ze bovendien te allen tijde geheel of gedeeltelijk kunnen worden vervangen.

1. Wordt inderdaad de evaluatie van de eerste gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen afgewacht vooraleer een uitvoeringsbesluit uit te werken inzake de minimale kwaliteitseisen waaraan GRUP's moeten voldoen ?

Wanneer mag dit uitvoeringsbesluit worden verwacht ?

2. Wat gebeurt er in dit geval met gemeenten die een pioniersrol vervuld hebben en een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan kunnen voorleggen dat echter niet meer voldoet aan de minimale kwaliteitseisen die ex post worden opgelegd via een uitvoeringsbesluit ?

Antwoord

Vooraf wens ik summier inzicht te geven in de stand van zaken van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die reeds formeel voor advies werden voorgelegd.

Gemeente	Gemeentelijk uitvoeringsplan	Datum advies (MB)
Ieper	Ieperboog	23 februari 2001
Zemst	Solarium	16 maart 2001
Izegem	Rhodesgoed	10 mei 2001

Verscheidende andere gemeenten zijn gestart met de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan.

(MB : ministerieel besluit – red.)

1. De gemeenten die vandaag beschikken over een goedgekeurd ruimtelijk structuurplan – dat zijn er elf – kunnen vandaag reeds op basis van het decreet RO uitvoeringsplannen opmaken. Uit het overzicht dat ik heb gegeven blijkt dat ze daarmee ook gestart zijn. Ik ben ervan overtuigd dat het decretale kader een (algeme-

ne) houvast geeft voor het voeren van een ruimtelijk beleid, en met name voor het opmaken van ruimtelijke uitvoeringsplannen.

- De gemeenten krijgen (net zoals gewest en provincies) een volwaardig instrument met dezelfde mogelijkheden en juridische reikwijdte om uitvoering te kunnen geven aan hun eigen ruimtelijk beleid (het eigen structuurplan).
- Met de ruimtelijke uitvoeringsplannen kan uitvoering worden gegeven aan de opties die reeds werden vastgelegd in de ruimtelijke structuurplannen. Ze moeten dus resultaatgericht zijn en rechtszekerheid bieden. Daarvoor is een gebiedsgerichte aanpak nodig.
- Ruimtelijke uitvoeringsplannen hebben, net als de bijzondere plannen, bindende en verordenende kracht.

De gemeente kan RUP's opmaken voor de eigen beleidsmateries, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel.

Tot op vandaag werd geen prioriteit gegeven aan het uitwerken van een uitvoeringsbesluit inzake gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Het staat immers inmiddels vast dat de inzet van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen weinig zal verschillen van de bijzondere plannen van aanleg die de laatste jaren reeds aan een zekere evolutie onderhevig waren.

2. In de toekomst kan de noodzaak zich voordoen om verdere richtlijnen uit te werken voor ruimtelijke uitvoeringsplannen in het algemeen en voor gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen in het bijzonder. Uiteraard zal de ervaring die nu wordt opgedaan daarbij in rekening worden gebracht. Ook op het gewestelijk niveau zijn ruimtelijke uitvoeringsplannen in voorbereiding.

In het licht van mijn antwoord op het eerste deel van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger lijkt het mij van belang te benadrukken dat het niet de bedoeling kan zijn om gemeenten die overeenkomstig de decretale bepalingen werken aan een eigen ruimtelijk beleid, bijkomende eisen op te leggen. Indien het op termijn toch nodig is een uitvoeringsbesluit

uit te werken, zal dit niet gelden voor de lopende procedures. Indien nodig zal dit in de regelgeving expliciet worden vermeld.

Mocht derhalve de vrees zijn ontstaan dat de gemeenten die thans koploper zijn in deze materie daarvan later de dupe kunnen worden, dan lijkt mij dit ten onrechte.

**Vraag nr. 109
van 4 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Vernielde zonevreemde constructies – Aanvullende schadevergoeding

Artikel 145 van het decreet op de ruimtelijke ordening bepaalt dat de Vlaamse regering een schadevergoeding die worden uitbetaald door de verzekeraar, kan aanvullen met een maximum van 20 % van de verzekerde waarde als aan een aantal voorwaarden wordt voldaan.

1. In hoeveel dossiers, en dit opgesplitst per provincie, heeft de Vlaamse regering reeds een schadevergoeding betaald ?
2. Over welke bedragen gaat het daarbij ?
3. Hoeveel aanvragen werden reeds ingediend en op basis van welke criteria werden ze al dan niet goedgekeurd ?

Antwoord

Artikel 145, §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening wat dit artikel betreft gewijzigd bij decreet van 26 april 2000, bepaalt dat onder een aantal voorwaarden de in het artikel bedoelde schadevergoeding kan worden aangevuld met maximum 20 % van de verzekerde waarde.

Die alinea bepaalt ook dat de Vlaamse regering nadere regelen kan bepalen m.b.t. de voorwaarden voor de vergoeding. Bedoeld besluit is echter nog niet opgesteld en goedgekeurd, omdat het niet behoort tot de prioritairere uitvoeringsbesluiten. Nochtans is het besluit niet echt nodig opdat aanvragen tot schadevergoeding zouden kunnen worden ingediend. Er zijn nog geen aanvragen tot schadevergoeding ingediend.

Vraag nr. 110
van 14 mei 2001
van de heer CARL DECALUWE

Zonevreemde woningen – Regularisaties

Naar aanleiding van de artikels 165 en 166 van het decreet op de ruimtelijke ordening van mei 1999 werd meermaals gesteld dat eigenaars van zonevreemde woningen waarvan de bouwwerken werden stilgelegd vanwege een overtreding, met een regularisatieaanvraag deze werkzaamheden zouden kunnen voltooien conform de richtlijnen van het nieuwe decreet.

Uit een steekproef blijkt dat weinig of geen zonevreemde woningen waarop een proces-verbaal rust en waarvoor een regularisatieaanvraag werd ingediend, hiervoor een goedkeuring kregen.

1. Kan de minister een overzicht geven per provincie van het aantal zonevreemde woningen dat na de inwerkingtreding van de artikels 165 en 166 werd geregulariseerd en waarbij de werkzaamheden kunnen worden voortgezet ?
2. Hoeveel processen-verbaal van zonevreemde woningen werden opgemaakt en op basis van welke criteria werd een rangorde gemaakt voor de afhandeling van deze dossiers ?
3. Wat is de gemiddelde duurtijd vooraleer er een beslissing valt over een regularisatiedossier, en dit opgesplitst per provincie ? Als er daarbij verschillen zijn, wat zijn dan de oorzaken daarvan ?

Antwoord

1. Er worden geen statistische gegevens bijgehouden over vergunningen die worden afgegeven voor zonevreemde woningen.
2. Er worden geen processen-verbaal van zonevreemde woningen opgemaakt, want zonevreemde woningen zijn geen illegale woningen.

Er zijn geen gegevens beschikbaar over gevestigde bouwovertradingen aan zonevreemde woningen.

Het is niet duidelijk wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt met "de afhandeling van deze dossiers". De afhandeling van de processen-verbaal behoort toe aan het parket en de gerechtelijke macht.

3. Er zijn geen statistische gegevens beschikbaar met betrekking tot de behandelingstijd voor regularisatiedossiers.

In het geval van regularisatiedossiers bepaalt de aanvrager in hoge mate zelf de duurtijd, aangezien hij zes maanden krijgt om de vereiste transactiesom te betalen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
 BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
 EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 35
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Goedgekeurde resoluties en moties zijn aanbevelingen van het Vlaams Parlement aan de regering. Zoals het Reglement van het parlement bepaalt, wordt verwacht dat elke minister de opvolging van haar/zijn resoluties en moties vermeldt naar aanleiding van de beleidsbrief. Dit is voor het beleid 2001 niet altijd gebeurd.

Uit de lectuur van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000)) blijkt dat het Rekenhof heeft nagegaan welk gevolg de Vlaamse regering heeft gegeven aan twaalf resoluties die door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd in de periode van 1996 tot het einde van de vorige legislatuur, in 1999. Het gaat hierbij uitsluitend om die resoluties welke rechtstreeks voortvloeien uit de contacten met het Rekenhof.

De opvolging van de andere resoluties/moties wordt nergens systematisch bijeengebracht. In de beleidsbrieven van sommige ministers wordt wel verwezen naar resoluties/moties van deze legislatuur, soms zelfs van vorige legislatuur, en wordt de stand van zaken gegeven.

Het is dus ondoorzichtig door welke resoluties/moties de regering zich gebonden voelt. Strikt juridisch gesproken zijn de moties/resoluties van vori-

ge legislatuur gericht tot de vorige ministers. Of ze verder al dan niet als beleidsuitgangspunt worden gebruikt, is nu niet duidelijk.

1. Welke resoluties/moties betreffende de bevoegdheden van de minister, goedgekeurd door het Vlaams Parlement vóór juli 1999, blijven van kracht in zijn/haar huidig beleid ?
2. Geldt dit voor de volledige tekst van de resolutie/motie of alleen voor bepaalde onderdelen ?
3. Heeft de minister reeds een overzicht gegeven van de stand van zaken van alle resoluties/moties goedgekeurd tijdens deze Iegislatuur naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Minister-president Patrick Dewael

Resoluties en moties zijn twee van de instrumenten die het Vlaams Parlement heeft om zijn controlefunctie ten aanzien van de Vlaamse regering uit te oefenen. Afgezien van de moties waarin het parlement zich uitspreekt over het vertrouwen of wantrouwen in de regering, hebben ze op zich geen politieke gevolgen en zijn ze ook juridisch niet bindend.

Moties en resoluties hebben tot doel een bepaalde bezorgdheid binnen het parlement te uiten of een voorstel te formuleren, zonder de verantwoordelijkheid van de regering in het gedrang te brengen. Uiteraard kan het parlement verwachten dat de regering de nodige inspanningen levert om uitvoering te geven aan de aanbevelingen. Moties en resoluties die aangenomen zijn tijdens de vorige legislatuur, hebben ten aanzien van de huidige regering evenwel een vrijblijvend karakter. Met andere woorden : het staat de regering vrij de moties en resoluties van het vorig parlement, die immers de politieke krijtlijnen en beleidsoogmerken van de vorige meerderheid weergeven, in haar beleid op te nemen.

Overzicht van de resoluties/moties betreffende de bevoegdheden van het departement Coördinatie die van kracht blijven (vragen 1 en 2)

- Resolutie van 10 juli 1996 betreffende het hanteren van een correct taalgebruik zonder overlast aan vertaalwoorden (1995-1996, Stuk 149, Nrs. 1 tot 3)

Alle Vlaamse regelgeving en alle teksten die voor een groot publiek bestemd zijn, worden door de cel Taaladvies van de afdeling Kanselarij gereviseerd met het oog op een correct taalgebruik.

- Resolutie van 10 juli 1996 betreffende de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap als betaalde feestdag (1995-1996, Stuk 246, Nrs. 1 en 2)

Zoals ik in antwoord op de parlementaire vraag nr. 59 van 18 februari 2000 gesteld heb, ga ik ervan uit dat het de werkgevers zijn die uiteindelijk de beslissing moet nemen om per sector door het afsluiten van CAO's op 11 juli aan de werknemers in Vlaanderen een vrije dag toe te staan met behoud van loon (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 900 – red.*). Ik zal dit op het Vesoc ter sprake brengen. (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst ; Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*)

- Resolutie van 3 maart 1999 betreffende algemene uitgangspunten en doelstellingen inzake de volgende staatshervorming (1998-1999, Stuk 1339, Nrs. 1 en 2)
- Resolutie van 3 maart 1999 betreffende de uitbouw van de financiële en fiscale autonomie in de volgende staatshervorming (1998-1999, Stuk 1340, Nrs. 1 en 2)
- Resolutie van 3 maart 1999 betreffende Brussel en de volgende staatshervorming (1998-1999, Stuk 1341, Nr. 1)
- Resolutie van 3 maart 1999 betreffende het tot stand brengen van meer coherente bevoegdheidspakketten in de volgende staatshervorming (1998-1999, Stuk 1342, Nrs. 1 tot 3)
- Resolutie van 3 maart 1999 betreffende een aantal specifieke aandachtspunten voor de volgende staatshervorming (1998-1999, Stuk 1343, Nr. 1)

De huidige Vlaamse regering bouwt haar beleid inzake institutionele vernieuwing uitdrukkelijk voort op de dynamiek die het vorige Vlaams Parlement ontwikkeld heeft (cf. regeerakkoord, hoofdstuk 2), inzonderheid wat de algemene uitgangspunten betreft (o.m. kwaliteitsvol en efficiënt bestuur, coherente bevoegdheidspakketten, subsidiariteitsbeginsel, solidariteit tussen de deelgebieden, enz.).

- Resolutie van 5 mei 1999 betreffende aanbevelingen tot een effectief en transparant subsidiebeleid en -beheer in de Vlaamse Gemeenschap (1998-1999, Stuk 1355, Nrs. 1 en 2)

Het Rekenhof stelt in zijn verslag van 12 april 2000 (1999-2000, Stuk 39, Nr. 1) dat :

de aanbevelingen in deze resolutie van 5 mei 1999 veelal een grondige herziening van procedures of organisatiestructuren vergen ;

initiatieven dienen te worden genomen door de Vlaamse regering zelf en de departementen (opzetten van netwerken, monitoring van prestaties, coherentie verhogen van veranderinitiatieven door ontwikkelen van een globaal verandermodel, ...);

de meeste aanbevelingen slechts op middellange termijn kunnen worden geïmplementeerd.

Toekenning van subsidies heeft binnen de administratie Buitenlands Beleid thans hoofdzakelijk betrekking op de volgende beleidsdomeinen: ontwikkelingssamenwerking ; Oost-Europa en Centraal-Europa.

Voor Ontwikkelingssamenwerking (begrotingsprogramma 12.2) bestaat een leidraad aan de hand waarvan aanvragen tot financiële ondersteuning van indirecte samenwerking worden beoordeeld en beslist; deze leidraad is totstandgekomen in nauwe samenwerking met onder meer de Inspectie van Financiën, na een voorafgaandelijk doelmatigheidsonderzoek.

Voor de financiële ondersteuning van projecten tot ontwikkeling en samenwerking in Oost- en Centraal Europa (begrotingsprogramma 12.1, basisallocatie 30.01) is de bestaande reglemen-

tering zeer recentelijk aangepast na grondige evaluatie en in overleg met de Inspectie van Financiën.

De overige subsidie-basisallocaties van begrotingsprogramma 12.1 zijn met ingang van de begroting 2000 zowel in aantal als in kredieten dermate beperkt geworden dat het aantal projecten dat nog financieel wordt ondersteund, marginaal is en bovendien zeer verschillend naar inhoud. Het uitwerken van een afzonderlijke regelgeving voor inhoudelijk zeer verscheiden aanvragen tot subsidies, zal worden overwogen vanaf het ogenblik dat het aantal projecten een bepaalde kritische drempel overschrijdt.

Stand van zaken van de resoluties/moties aangenomen tijdens deze legislatuur wat de bevoegdheden van het departement Coördinatie betreft

Er is geen globaal overzicht gegeven van de stand van zaken naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen.

Financiën en Begroting

In bijgaande tabellen wordt een overzicht gegeven van de resoluties en moties die het Vlaams Parlement vanaf 1995 tot heden heeft aangenomen met betrekking tot het beleidsdomein Financiën en Begroting, waarbij een asterisk in de laatste kolom de bijkomende betrokkenheid van één of meerdere andere beleidsdomeinen aangeeft.

Per resolutie en motie wordt vermeld welk gevolg eraan werd gegeven of wat de relevantie ervan is met betrekking tot het huidige beleid.

Met dit overzicht worden dan ook de drie elementen uit de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger beantwoord.

Resoluties Vlaams Parlement m.b.t. beleidsdomeinen Financiën en Begroting

Omschrijving	Stuk Nr.	Indieners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Resolutie betreffende de fiscale autonomie van Vlaanderen	394 (1995-1996) – Nr. 1	Johan De Roo Gilbert Bossuyt Paul Van Grembergen	10/07/1996	10/07/1996	De overwegingen van de resolutie zijn nog steeds zeer actueel en worden gesteund door de huidige Vlaamse regering. Ze zijn terug te vinden in het regeerakkoord van deze regering en in de Beleidsnota 1999 2004 en de Beleidsbrief 2001 inzake Financiën en Begroting. Ze maken momenteel het voorwerp uit van de initiatieven ter uitvoering van de Lamberakkoorden.
Resolutie betreffende de bespreking van het Boek van het Rekenhof 1995 – 7 ^e boek met opmerkingen en informatie voorgelegd aan het Vlaams Parlement	376 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2	Stefaan Platteau John Taylor Carlos Lisabeth Herman De Reuse Jean-Marie Bogaert Jos Geysels	26/06/1996	09/10/1997 10/10/1997	De opvolging van deze resolutie maakt deel uit van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000) – Nr. 1). Aanvullend hierop kan worden verwezen naar de beslissingen van de Vlaamse regering van 16 juni en 15 september 2000 inzake de implementatie van publiek-private samenwerking en de besluiten van de Vlaamse regering van 8 september 2000 inzake de oprichting van een entiteit Interne Audit.
Resolutie betreffende de functie van een decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting	491 (1996-1997) – Nr. 1	John Taylor Carlos Lisabeth	27/11/1996	27/11/1996	De Vlaamse regering heeft de aanbeveling van de resolutie opgevolgd door onderscheid te maken tussen bepalingen die strikt met de begroting verbonden zijn en die worden opgenomen in een decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting, en andere bepalingen, die worden opgenomen in een afzonderlijk verzameldecreet (zoals het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen), of in een specifiek decreet voor de beoogde materie.

Omschrijving	Stuk Nr.	Indieners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Resolutie betreffende de overheveling van bepaalde financiële middelen van de Nationale Loterij naar de Vlaamse Gemeenschap	77 (BZ1995) – Nrs. 1 tot 3	Jos Geysels	13/07/1995	31/01/1997	Aan de in de resolutie opgenomen beklommenis wordt tegemoetgekomen door de herziening van de financieringswet in het kader van het Lambertmontakkoord, waarbij een bepaling wordt opgenomen tot overdracht van een gedeelte van de winst van de Nationale Loterij naar de gemeenschappen.
Resolutie betreffende het fiscaal aanmoedigen van het ethisch beleggen	614 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3	Carl Decaluwe Carlos Lisabeth John Taylor Peter Vanvelthoven Leo Cannaearts	27/03/1997	24/06/1997 25/06/1997	Aangezien het een vrijwel volledige federale bevoegdheid betreft, zijn de interventiemogelijkheden van het Vlaams Gewest zeer beperkt. Binnen haar mogelijkheden heeft de Vlaamse overheid de verenigingen met sociaal oogmerk vrijgesteld van successierechten.
Resolutie betreffende het juridisch kader, het financieel belang en de audit van het controlestelsel van de Vlaamse openbare instellingen	644 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2	John Taylor Stefaan Platteau Carlos Lisabeth Herman De Reuse Jean-Marie Bogaert Jos Geysels	23/04/1997	24/06/1997 25/06/1997	De opvolging van deze resolutie maakt deel uit van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000) – Nr. 1). Aanvullend kan worden verwezen naar de besluiten van de Vlaamse regering van 8 september 2000 inzake de oprichting van een entiteit Interne Audit, en naar de initiatieven die de Vlaamse regering momenteel neemt inzake de hervorming van het bestuurlijk beleid, waartoe de aanzet werd gegeven in de zogenaamde Leuven-verklaring van 19 februari 2000.
Resolutie betreffende het thesauriebeheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	655 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2	John Taylor Stefaan Platteau Carlos Lisabeth Herman De Reuse Jean-Marie Bogaert Jos Geysels	06/05/1997	24/06/1997 25/06/1997	De opvolging van deze resolutie maakt deel uit van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000) – Nr. 1). Er is een door de minister van Financiën goedgekeurd kader dat regelmatig wordt

Omschrijving	Stuk Nr.	Indieners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
					aangepast en waarbinnen de VHM financiële transacties kan doen. De schuldpositie ten opzichte van het Vlaams Gewest is nog niet volledig uitgeklaard.
Resolutie betreffende de inning en de doorstorting van de gemeentebelastingen door de federale overheid	1167 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	Georges Cardoen Herman De Loor Etienne Van Vaerenbergh John Taylor Mark Van der Poorten	14/10/1998	14/10/1998	De in de resolutie aangehaalde kwestie is grotendeels opgelost door een door de federale overheid uitgewerkte nieuwe voorschotregeling.
Resolutie betreffende de vergoeding van het Vlaams Gewest aan de NV Aquafin voor het rendement op het eigen vermogen	1098 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	John Taylor Stefaan Platteau Carlos Lisabeth Herman De Reuse Jean-Marie Bogaert Jos Geysels	25/06/1998	28/10/1998	De opvolging van deze resolutie maakt deel uit van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000) – Nr. 1). De uitvoering vergt overleg met de private aandeelhouders, dat nog niet is afgerond. De problematiek valt verder in eerste instantie onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw.
Resolutie betreffende de procedures met betrekking tot de oprichting van serviceflats voor bejaarden via de Bevak NV Serviceflats Invest	1170 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	John Taylor Stefaan Platteau Carlos Lisabeth Herman De Reuse Jean-Marie Bogaert Cecile Verwimp-Sillis	14/10/1998	10/02/1999	De opvolging van deze resolutie maakt deel uit van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000) – Nr. 1). De problematiek valt in eerste instantie onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen. De kwestie valt wellicht ook te herbekijken in het licht van de door de Vlaamse regering goedgekeurde principes inzake public-private samenwerking.

Omschrijving	Stuk Nr.	Indieners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Resolutie betreffende de uitbouw van de financiële en fiscale autonomie in de volgende staatsvorming	1340 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	Johan Sauwens John Taylor André Denys	03/03/1999	03/03/1999	Het beginsel van fiscale autonomie stond voorop in de Beleidsnota 1999-2004 inzake Financiën en Begroting. Inmiddels is aan deze beginselen uitvoering gegeven in het kader van de laatste staatsvorming en zullen ze verder concreet worden uitgewerkt in een herziening van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten.
Resolutie betreffende de geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering aan de Vlaamse openbare instellingen	1336 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	John Taylor Stefaan Platteau Carlos Lisabeth Herman De Reuse Jean-Marie Bogaert Cecile Verwimp-Sillis	02/03/1999	05/05/1999	De opvolging van deze resolutie maakt deel uit van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000) – Nr. 1). Met de aanbevelingen van de resolutie wordt rekening gehouden in het kader van de hervorming van het bestuurlijk beleid, waartoe de aanzet werd gegeven in de Leuven-verklaring van 19 februari 2000 en waarin de positie van de Vlaamse openbare instellingen en de controlevormen en -instrumenten worden herzien. Intussen heeft het Rekenhof ook een nieuwe audit uitgevoerd, waarvan het verslag binnenkort zal worden besproken.
Resolutie tot besluit van het op 13 december 1999 in plenaire vergadering gehouden debat over de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (onderwijsakkoord)	121 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	Francis Vermeiren Gilbert Bossuyt Ludo Sannen Paul Van Grembergen	16/12/1999	16/12/1999	Aan de resolutie is inmiddels tegemoetgekomen in het kader van de laatste staatsvorming. De concrete uitwerking zal gebeuren via de aan gang zijnde herziening van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten.

Omschrijving	Stuk Nr.	Indiëners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Resolutie betreffende de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst	371 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	André Denys Leo Peeters Sven Gatz Dirk Holemans Mieke Van Hecke	27/06/2000	04/07/2000 05/07/2000	Met de resolutie wordt terdege rekening gehouden. Reeds geboekte resultaten of nog in de toekomst uit te voeren acties werden verwerkt in de Beleidsbrief 2001 inzake Financiën en Begroting.
Resolutie betreffende de algemene aanbevelingen inzake fiscaliteit uit het Jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst	374 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	Steffaan Platteau Gilbert Bossuyt Frans Ramon Frans De Cock	29/06/2000	04/07/2000 05/07/2000	Met de aanbevelingen van de resolutie werd reeds rekening gehouden bij de opmaak van de Beleidsbrief 2001. Sommige elementen kunnen evenwel worden achterhaald door initiatieven die na herziening van de financieringswet kunnen worden genomen in het kader van de uitbouw van een eigen fiscaliteit.
Resolutie betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling Financieringsbehoeften van de Overheid van de Hoge Raad van Financiën	502 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	André Denys Gilbert Bossuyt Ludo Sannen Chris Vandenbroeke	13/12/2000	13/12/2000	Aan de resolutie werd inmiddels tegemoetgekomen met het decreet van 22 december 2000 houdende oprichting van een Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven, en het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 2000 tot regeling van de werking van dit fonds.
Resolutie betreffende een definitie voor beleids- en betalingskredieten	501 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	André Denys Lucien Suykens Ludo Sannen Chris Vandenbroeke	06/12/2000	19/12/2000 20/12/2000	De Vlaamse regering heeft op 19 januari 2001 akte genomen van de resolutie.

Moties Vlaams Parlement m.b.t. beleidsdomeinen Financiën en Begroting

Omschrijving	Stuk Nr.	Indieners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Met redenen omklede motie houdende overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 28 juli 1995 tot herverdeling van basiallocaties met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995	29 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 3	John Taylor Carlos Lisabeth	20/09/1995	20/09/1995	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie houdende overeenstemming van de ingediende aangepaste administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995	... (1995-1996) – ...			07/11/1995	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie houdende overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1995 tot herverdeling van basiallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995	29 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3	Johan De Roo Gilbert Bossuyt	01/12/1995	05/12/1995	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie houdende overeenstemming van de ingediende administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996.	15 (BZ 1995) – nrs. 1 tot 17		09/10/1995	21/12/1995	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.

Omschrijving	Stuk Nr.	Indieners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Motie houdende overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 1996 tot herverdeling van de basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstellingen van het decreet van 22 december 1995 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996	29-A (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3	Johan De Roo Carlos Lisabeth	09/05/1996	22/05/1996	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie houdende overeenstemming van de ingediende aangepaste administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996	19 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 9		26/04/1996	19/06/1996	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie van aanbeveling tot besluit van het op 6 juni 1996 gehouden debat over de Beleidsbrief Vlaanderen : naar een begroting in evenwicht. Beleidsprioriteiten 1995-1999	192 (1995-1996) – Nrs.1	Gilbert Bossuyt Carlos Lisabeth John Taylor Mia De Schamphelaere	09/01/1996	19/06/1996	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie houdende voorlopige regeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994	22 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 4	John Taylor Carlos Lisabeth	13/06/1996	10/07/1996	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie houdende overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 8 oktober 1996 tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstellingen van het decreet van 22 december 1995 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996	29 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3	Mia De Schamphelaere Carlos Lisabeth	08/11/1996	13/11/1996	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.

Omschrijving	Stuk Nr.	Indieners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Met redenen omklede motie tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997	424 (1996-1997) – Nr. 1	John Taylor Gracienne Van Nieuwenborgh Mia De Schamphelaere Jacques Timmermans Leo Cannaearts Herman De Loor	09/10/1996	13/11/1996	De motie is niet meer actueel aangezien reeds door de vorige Vlaamse regering een Belastingdienst voor Vlaanderen werd opgericht en de effectieve inning van het kijk- en luistergeld werd uitbesteed aan de CV CIPAL.
Motie houdende overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 26 november 1996 tot hervreiding van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstellingen van het decreet van 22 december 1995 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996	29-A (1996-1997) – Nrs. 1 tot 4	Carlos Lisabeth Mia De Schamphelaere	10/12/1996	19/12/1996	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Motie houdende voorlopige regeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996	22 (1996-1997) – Nr. 2	Gilbert Bossuyt Mia De Schamphelaere	03/10/1997	21/10/1997 22/10/1997	Gezien het thema is de motie niet meer relevant voor het huidige beleid.
Met redenen omklede motie tot besluit van de op 18 maart 1999 door de heren Johan Sauwens en Hugo Marsoul in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de verwaarlozing van het beschermde kasteel van Beaulieu in Machelen	1363 (1998-1999) – Nr. 1	Hugo Marsoul André Denys Gracienne Van Nieuwenborgh Johan Sauwens Cecille Verwimp-Sillis	18/03/1999	30/03/1999 31/03/1999	Aan deze resolutie werd deels tegemoetgekomen : – de erfpachtovereenkomst met de NV Beaulieu is nog niet verbroken ; een rechtsgeding dienaangaande is hangende ; – het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse werd inmiddels wel gewijzigd ; – de nodige bewarende maatregelen werden genomen voor de instandhouding van het gebouw ; – met de gemeente Machelen werden contacten gelegd om aan het kasteel een nieuwe bestemming te geven, maar de afronding van deze besprekingen is afhankelijk van de verbreking van de erfpacht.

Omschrijving	Stuk Nr.	Indiëners	Indiening	Bespreking aanneming	Relevantie voor het huidige beleid
Met redenen omklede motie tot besluit van de op 9 februari 2000 in plenaire vergadering besproken Beleidsnota Financiën en Begroting 1999-2004	166 (1999-2000) – Nr. 1	Marc Van den Abeelen Lucien Suykens Ludo Sannen Chris Vandenbroeke	13/01/2000	23/02/2000	De beleidsnota blijft uiteraard actueel en zal verder worden uitgevoerd.
Met redenen omklede motie tot besluit van de op 16 maart 2000 door de heer Gilbert Bossuyt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de organisatie van de inning van de eigen belastingen	243 (1999-2000) – Nr. 1	Gilbert Bossuyt Johan De Roo Stefaan Platteau Jos Geysels Chris Vandenbroeke	17/03/2000	28/03/2000 29/03/2000	De vooropgestelde evaluatie heeft plaatsgehad. Het rapport werd door de administratie overgezonden aan de minister en wordt vanaf 15 februari 2001 in commissie besproken.
Motie van aanbeveling tot besluit van het op 10 oktober 2000 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de fiscale bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten	421 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	André Denys Gilbert Bossuyt Ludo Sannen Paul Van Grembergen	11/10/2000	11/10/2000	Gelet op de motie opgenomen in Stuk Nr. 427 kan deze motie als afgehandeld worden beschouwd.
Met redenen omklede motie tot besluit van de op 17 oktober 2000 in plenaire vergadering gedane mededeling van de Vlaamse regering betreffende het akkoord tussen de federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen over bepaalde aspecten van de staatshervorming	427 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	Francis Vermeiren Gilbert Bossuyt Ludo Sannen Paul Van Grembergen	19/10/2000	25/10/2000	De aanbevelingen van de motie worden door de Vlaamse regering verder in uitvoering gebracht.

N.v.d.r.

Beleidsnota Financiën en Begroting : Stuk 166 (1999-2000) – Nr. 1

Beleidsbrief Financiën en Begroting – Beleidsprioriteiten 2000-2001 : Stuk 436 (2000-2001) – Nr. 1

Cipal : Centrum voor Informatica Provincie Antwerpen en Limburg

Minister vice-president Steve Stevaert

1. Geen.
2. Niet van toepassing.
3. Een overzicht van resoluties en moties die door het parlement zijn aangenomen, werd opgenomen in de Beleidsbrief Mobiliteit en Openbare Werken, Beleidsprioriteiten 2000-2001.

Minister Mieke Vogels

(Inleidende beschouwing : zie minister president – red.)

Overzicht van de resoluties/moties aangenomen tijdens de vorige legislatuur wat de bevoegdheden van het departement Coördinatie betreft

- Resolutie van 20 april 1998 betreffende de opmaak van een voortgangsnota overeenkomstig het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad (1997-1998, Stuk 975 – Nrs. 1 tot 5)

Deze resolutie werd niet hernieuwd voor de nieuwe legislatuur. Dit neemt niet weg dat verschillende onderdelen van deze resolutie inzake de opmaak van het "Pekingrapport" zijn gevolgd en nu in praktijk worden uitgevoerd. Andere elementen ervan zijn dan weer impliciet terug te vinden in de beleidsnota aangaande het gelijkekansenbeleid, zoals de uitbouw van een afdeling Gelijke Kansen, het opstellen van gelijkekansendoelstellingen voor vrouwen in de diverse Vlaamse overheidsdomeinen, ... (*Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1999-2004 : Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Ter informatie kan ook melding worden gemaakt van een resolutie van 5 mei 1999 die verwijst naar het gelijkekansenbeleid van de vorige regering : "Resolutie betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap". De opvolging van deze resolutie behoort evenwel tot de opdracht van een werkgroep die in de schoot van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd opgericht (*Resolutie van 5 mei 1999 betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap : Stuk 1280 (1998-1999) – red.*).

Stand van zaken van de resoluties/moties aangenomen tijdens deze legislatuur wat de bevoegdheden van het departement Coördinatie betreft

In de huidige legislatuur werden nog geen resoluties uitgevaardigd in verband met het specifiek gelijkekansenbeleid.

Wel was er de met redenen omklede motie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 17 maart 2000 tot besluit van de op 16 maart 2000 in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de wettelijkheid van de samenstelling van de Vlaamse adviesraden (*Stuk 246 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Deze motie vroeg de Vlaamse regering om de samenstelling van de bestaande adviesraden vooralsnog conform te maken aan de decretale quotaverplichting en om onverwijld een einde te maken aan het juridisch vacuüm dat sedert 1 januari 2000 ontstaan is.

Aan deze motie werd uitvoering gegeven in : Hoofdstuk X. – Evenwichtige vertegenwoordiging (artikelen 21 en 22) en artikel 62 van het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen (Belgisch Staatsblad 13.01.01).

Daarnaast is en blijft het een belangrijk aandachtspunt van het gelijkekansenbeleid om de uitvoering van de quotadecreten inzake de meer evenwichtige samenstelling van de Vlaamse advies- en bestuursorganen te realiseren.

Minister Bert Anciaux**Cultuur**

- *Zitting 1995-1996, resolutie betreffende de concrete invulling van het Cultureel Verdrag tussen Vlaanderen en Nederland*

1. Ja.
2. De tekst behoudt zijn waarde en wordt in hoge mate omgezet in beleidsopties en -realisaties.

Tussen de Commissie van het Cultureel Verdrag en de algemeen secretaris van de Nederlandse Taalunie is er regelmatig overleg. In de voorbereiding van het nieuwe meerjarenplan van de Nederlandse Taalunie zal de specifieke aanpak voor de culturele aspecten van het taaluniebeleid (letteren, leesbevor-

dering, gezamenlijke aanwezigheid in het buitenland) worden uitgeklaard, zodat de verhouding tot de Commissie van het Cultureel Verdrag nog duidelijkere trekken aanneemt. De relatie van het Cultureel Verdrag met andere Vlaams-Nederlandse initiatieven is voorwerp van communicatief overleg.

De herkenbare bundeling van de middelen die in het kader van het internationaal cultuurbeleid naar Nederlands-Vlaamse initiatieven gaan, maakt een betere inschatting van deze relaties mogelijk. Het overzicht voor 2001 werd in januari aan het Vlaams Parlement bezorgd.

Bij de prioriteiten in de inhoudelijk invulling van het Cultureel Verdrag behoren de versterking van de positie van het Nederlands in Europa, de (in 1999) gehouden Algemene Conferentie voor de Samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland en de oprichting van het Nederlands-Vlaams Huis in Brussel tot mijn beleidsopties.

– *Zitting 1997-1998, resolutie betreffende een rock- en popbeleid in Vlaanderen (Stuk 865 – Nr. 3)*

1. Ja.
2. Tekst is grotendeels van kracht.
3. Het muziekdecreet van 31 maart 1998 regelt de erkenning en subsidiëring van professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten, en het verlenen van werkbeurzen.

Onder muziek verstaat men alle gangbare muziekvormen, met uitzondering van het muziektheater. Dit decreet is van kracht sinds 1 januari 1999 en biedt dus een beleidskader voor alle muziekvormen, ook voor pop en rock dus.

Met dit decreet werd dus een belangrijke stap gezet tot een gelijkwaardige behandeling van klassieke en niet-klassieke muziek. In mijn Beleidsnota Cultuur heb ik me geëngageerd om populaire muziek als een volwaardige cultuurvorm te behandelen en een evenwichtige verdeling van de middelen voor de verschillende muziekgenres te bewerkstelligen. Op korte termijn heb ik 1)

reeds een verhoging toegekend voor de muziekclubs en de alternatieve muzikeducatieve organisaties, 2) een evenwichtige verdeling van de projectmiddelen doorgevoerd tussen klassieke en niet-klassieke muziekprojecten en 3) de Beoordelingscommissie Muziek uitgebreid met twee experts op vlak van de populaire muziek.

Het nieuwe decreet amateurkunsten erkent "lichte muziek" als deeldiscipline (waaronder pop, rock, jazz, elektronische muziek, folk, blues, chanson en kleinkunst). Binnen dit kader voorzie ik in de erkenning van het samenwerkingsverband Poppunt Vlaanderen en Popadvies (gegroeid uit Zamu). In nauwe samenwerking met het Muziekcentrum (zie verder) en VCA (Vlaams Centrum voor Amateurkunsten) zal Poppunt Vlaanderen verder kunnen doorgroeien als aanspreekpunt voor de populaire muziek. Ook in het kader van mijn Beleidsnota Jeugd heb ik een aantal maatregelen getroffen om de muziekbeleving bij jongeren te stimuleren.

Momenteel leg ik de laatste hand aan een beleidsnota inzake populaire muziek, die uitvoerig ingaat op de meeste vragen zoals geformuleerd in deze resolutie. Ik zal deze nota zeer binnenkort voorleggen aan het parlement. (*Beleidsnota Cultuur 1999-2004 : Stuk 149 (1999-2000) – Nr. 1 ; Beleidsnota Jeugd 1999-2004 : Stuk 144 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*)

– *Zitting 1997-1998, resolutie betreffende de programmatie van het werk van Vlaamse toondichters (Stuk 946 – Nr. 3)*

1. Nee.
2. Tekst is niet van kracht.
3. De geest van de resolutie wordt voldoende gereflecteerd in het muziekdecreet. De kwalitatieve erkenningsvoorwaarden vermelden expliciet "een repertoire uitvoeren of laten uitvoeren waarin de Vlaamse en/of hedendaagse muziek van diverse genres geregeld aan bod komt". Bovendien voorziet het muziekdecreet tevens in de ondersteuning van compositieopdrachten, waarbij de opdrachtgever verplicht is de compositie uit te voeren of te laten uitvoeren binnen een termijn van twee jaar. De componist moet minstens sinds vijf jaar betrokken zijn bij het muziekleven van de Vlaamse Gemeenschap.

Tot slot voorziet het muziekdecreet tevens in de subsidiëring van de realisatie van cd-opnamen. Ook hier geldt als één van de criteria het opnemen van Vlaamse en/of hedendaagse muziek.

Er is mijns inziens dus geen nood aan een bijkomende verplichting om werk van Vlaamse toondichters te programmeren, en het is evenmin nodig er bij de Vlaamse provincie- en gemeentebesturen en bij de Vlaamse openbare instellingen op aan te dringen zulks te doen.

- *Zitting 1998-1999, resolutie betreffende de evaluatie van het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 en betreffende de krachtlijnen van een herziening van de regelgeving van het openbaar bibliotheekwezen (Stuk 1227)*

1. Ja.
2. Er komt een nieuw decreet voor het bibliotheekwerk in Vlaanderen. Dit ontwerp van decreet wordt eerstdaags voorgelegd aan de Vlaamse regering. Er wordt in het voorontwerp van decreet voor het bibliotheekwerk ingegaan op alle aspecten van de resolutie.

In het kort wordt op volgende punten in de resolutie als volgt ingegaan.

1° In het nieuwe decreet krijgen de bibliotheken naast een cultuurspreidende opdracht (uitlenen van cultuurdragers) ook een informatieve opdracht. Deze laatste taak wordt voornamelijk vertaald in het aanbieden van Internetterminals en uiteraard ook opzoekwerk. Een goede omkadering/dienstverlening is hierbij onontbeerlijk en krijgt dan ook de nodige aandacht.

2° In het voorontwerp van decreet wordt gewerkt met enveloppefinanciering die voornamelijk berust op goede afspraken en minder op kwantitatieve normen. Bovendien wordt een belangrijk deel van de subsidie gekoppeld aan een kwalitatief oordeel over de werking van de bibliotheek.

3° De samenwerking wordt financieel gehonoreerd en mogelijk gemaakt. Op heel wat terreinen wordt de samenwerking zelfs verplicht.

4° In het kader van het gemeentelijk cultuurbeleid krijgt het gemeentebestuur een zeer

expliciete verantwoordelijkheid voor het lokale cultuurbeleid. Ook voor het bibliotheekbeleid wordt deze lijn doorgetrokken.

5° Het Vlaams steunpunt voor de bibliotheken is erkend en wordt ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap.

6° De uitbouw van Bibnet gaat onverminderd verder, al is het op dit moment onmogelijk om vanuit de Vlaamse Gemeenschap grote investeringen te doen in de hardware van de bibliotheken. De gemeentebesturen worden hiertoe wel aangemoedigd. Bovendien zullen er ook gesprekken komen met de federale minister van Telecommunicatie Rik Daems.

7° Ook het kosteloosheidsprincipe staat ingeschreven in het voorontwerp van decreet. Als algemeen principe geldt dat de bibliotheek een lidmaatschapsbijdrage kan vragen, maar dat het normale gebruik van de bibliotheek (ook Internet en ontlending van AVM) gratis moet zijn.

8° Er is overleg over het leenrecht, ook met de federale regering, want het gaat ten slotte om een federale materie.

(*VCOB : Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken ; AVM : audiovisuele middelen – red.*)

- *Zitting 1997-1998, resolutie betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen (Stuk 925 – nr. 3)*

1. Resolutie deels van kracht/deels achterhaald.
2. Resolutie : 1° blijft van kracht, 2° achterhaald (uitgevoerd), 3° deels van kracht en wordt actief opgevolgd, 4° achterhaald (uitgevoerd), 5° blijft van kracht en wordt actief uitgevoerd.

- *Zitting 1999-2000, resolutie betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen (Stuk 328)*

Momenteel wordt in het kader van het cultureel erfgoedbeleid gewerkt rond de uitbouw van een structuur en beleidsinstrumenten op het vlak van roerend en immaterieel erfgoed.

Naast musea, volkscultuur en verspreid cultuur erfgoed, vormen de culturele archieven, documentatiecentra en bewaarbibliotheken een van de clusters waarrond dit beleid wordt ontwikkeld. Gezien de grote achterstand wordt eerst – zoals aangekondigd in de beleidsnota – het archiefveld bespreekbaar gemaakt. Dit gebeurt op twee grote assen, enerzijds experimentele beleidsaanpakken, anderzijds publiekswerking.

Dit jaar zullen verschillende nieuwe initiatieven worden genomen om een beleid voor te bereiden. Zo zullen de archieven in de experimentele erfgoedconvenants met de kunststeden een afzonderlijk hoofdstuk worden en zal een experimenteel reglement voor cultureel archiefwerk worden opgestart. Met de privaatrechtelijke archieven worden nieuwe vormen van samenwerking besproken. Andere beleidsinstrumenten, onder meer een steunpunt als deel van de confederatie van erfgoedsteunpunten, zullen volgen.

In mei van dit jaar wordt in Vlaanderen een erfgoedweekend georganiseerd. Aan de bij het publiek reeds bekende museumdag wordt voor het eerst een archiefdag gekoppeld. Dit erfgoedweekend is een van de initiatieven die worden genomen om het maatschappelijk draagvlak te realiseren dat broodnodig is als onderbouw voor een beleidskader.

Voor de publiekrechtelijke archieven geldt de archiefwet van 24 juni 1955.

Rond de archiefwetgeving werd in Lambermont 1 en 2 niet onderhandeld. De overdracht van het archiefwezen naar de gemeenschappen blijft voor ons in de Costa een op te volgen aandachtspunt. Ons erfgoedbeleid vormt een aanzet en tevens een goede basis om een nieuwe Vlaamse archiefwetgeving beter te onderbouwen. (*Costa : Conferentie voor de Staatshervorming – red.*)

Jeugd

- *Zitting 1997-1998, resolutie betreffende een vernieuwd beleid inzake maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren in het kader van het decreet van 9 juni 1993, houdende de subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid (Stuk 871)*

Deze resolutie blijft van kracht in het huidige beleid. De conclusies die het Vlaams Parlement

in deze resolutie nam, blijven gelden. De aanbevelingen die in de resolutie werden opgenomen, resulteerden uiteindelijk ook in gewijzigde decreet- en besluitteksten. Zo werd met de aanbevelingen rekening gehouden bij de wijziging van 12 mei 1998 van het decreet houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid. Ook in het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, werd met de resolutie rekening gehouden.

De aanbevelingen die werden gekoppeld aan de conclusies worden, in het kader van de herwerking van het decreet houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, niet helemaal gevolgd. We wijken van de aanbevelingen af, omdat we ervan overtuigd zijn dat de wijzigingen die we nu in voornoemd decreet aanbrenge, bijkomende verbeteringen zijn op de aanbevelingen uit de resolutie : de wijzigingen zijn vooral ook het gevolg van nieuwe inzichten die rezen tijdens zowel de werkzaamheden omtrent het Vlaamse jeugdwerkbeleidsplan, als de werkzaamheden binnen de stuurgroep, met een ruime vertegenwoordiging van de jeugdwerksector, ter herwerking van voornoemd decreet.

Zo werden de indicatoren voor het meten van de maatschappelijke achterstelling nog verbeterd. Bovendien werd de aandacht voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren uit de prioriteit gehaald en structureel ondervangen binnen het ontwerpdecreet. In deze structurele ondervanging vallen evenwel de garanties voor voornoemde jeugdwerkinitiatieven weg. Aan de andere kant moet dan weer worden gezegd dat het budget voor de toegankelijkheid van het jeugdwerk (dus voor de aandacht voor maatschappelijk kwetsbare jongeren) met bijna 20 miljoen stijgt. Bovendien is er een regeling opdat de gemeenten met werkingen naar kansarme jongeren en die met verlopende garanties worden geconfronteerd er, wat de lokale subsidiëring betreft, niet op achteruitgaan.

In tegenstelling tot de derde aanbeveling zullen de geselecteerde gemeentebesturen, binnen de structurele ondervanging van de werkingen voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren, nu worden gesubsidieerd a rato van de verhouding van hun jeugdspecifieke

kansarmoede-indicator ten opzichte van de som van alle jeugdspecifieke kansarmoede-indicatoren van de geselecteerde gemeenten. Het zogenaamde onderscheid tussen garantiegemeente en projectgemeente vervalt dus.

Aanbevelingen 4 en 5 blijven volledig geldig : er blijft een voorafname van 6 % voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Initiatieven voor gehandicapte kinderen en jongeren zijn overwegend regionale initiatieven en vinden dus inderdaad een belangrijke plaats binnen het te herwerken decreet houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

- *Zitting 1998-1999, resolutie betreffende de ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige fuifinfrastructuur in Vlaanderen (Stuk 1247)*

Deze resolutie is nog steeds actueel en blijft een aandachtspunt in het huidige beleid.

Drie zaken werden gevraagd aan de Vlaamse regering.

1. De technische vragen betreffende de Vlaamse wetgeving in relatie tot de fuifinfrastructuur behoren tot de bevoegdheid van Leefmilieu.

Wat de twee andere vragen betreft, wordt op verschillende manieren aan fuif- en jeugdinfrastructuur gewerkt.

2. Via het nieuwe uitvoeringsbesluit op het lokale jeugdwerk wordt een nieuwe prioriteit ingesteld : jeugdruimte. De steden en gemeenten worden gestimuleerd om een jeugdruimteplan te maken en aandacht te hebben voor de afstemming tussen het jeugdwerkbeleidsplan en het gemeentelijk ruimtelijk plan. Op die manier voeden we de discussie omtrent fuifinfrastructuur op lokaal vlak.
3. Daar vele jeugd- en socio-culturele verenigingen problemen ervaren bij de organisatie van activiteiten in eigen of gehuurde infrastructuur, vind ik het belangrijk ook hiervoor in infrastructuursubsidies te voorzien. Voor het eerst wordt jeugdinfrastructuur specifiek vermeld in het Cultuurinvesteringsfonds (CINF), waarvoor momenteel een reglement wordt uitgewerkt. Infrastructuren met een regionale uitstraling komen in aanmerking voor een ondersteuning.

- *Zitting 2000-2001, resolutie betreffende de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren (Stuk 506)*

Algemeen wordt op deze resolutie reeds geanticipeerd :

in het ontwerp van decreet op het lokale jeugdwerk is er de nieuwe prioriteit "jeugdruimte". De gemeenten worden gestimuleerd om een jeugdruimteplan te maken en aandacht te hebben voor de afstemming tussen het jeugdwerkbeleidsplan en het gemeentelijk ruimtelijk plan ;

in datzelfde ontwerp wordt ook meer aandacht gevraagd voor de inspraak van en communicatie met kinderen en jongeren ;

momenteel is het eerste Vlaams jeugdbeleidsplan in opmaak. Bedoeling is om een categoriaal jeugdbeleid binnen de Vlaamse Gemeenschap op te stellen. Het is evident dat er ook afstemming zal gebeuren tussen het jeugdbeleid en het beleid betreffende ruimtelijke ordening.

Aan de Vlaamse regering werden twee zaken gevraagd.

a) Om bij de evaluatie van de ruimtelijke plannen deze te toetsen aan het Verdrag inzake de Rechten van het Kind : dit is de bevoegdheid van minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, maar als minister bevoegd voor Jeugd kom ik alvast met de bovenvermelde punten hieraan gedeeltelijk tegemoet.

Ook de minister bevoegd voor de schriftelijke verslaggeving van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind kunnen een belangrijke bijdrage leveren.

b) Om diverse mogelijkheden rond informatie- en inspraakmethodes te ontwikkelen : op de begroting 2001 werden specifiek middelen ingeschreven voor de ontwikkeling van spraakmethodieken. In 2000 werden reeds inspraakprojecten ondersteund via het experimenteel jeugdwerk (cfr. hierboven : decreet lokaal jeugdwerkbeleid).

- *Zitting 1999-2000, met redenen omklede motie Beleidsnota Jeugd 1999-2004 (Stuk 144)*

De elementen uit de motie werden op volgende wijze opgenomen in het huidige beleid :

a) Integratie van het jeugdwerkbeleid : de werkzaamheden voor de opmaak van het eerste Vlaams jeugdbeleidsplan zijn opgestart.

b) Ontwikkeling van een instrumentarium : op de begroting van 2001 zijn middelen ingeschreven voor inspraak en participatie. In 2000 werden reeds middelen toegekend binnen het reglement experimenteel jeugdwerk.

c) Mogelijkheden intercultureel contact : momenteel is een werkgroep actief die hiervoor een regeling dient uit te werken. Op de begroting zijn reeds middelen ingeschreven.

d) Win-winsituaties nieuwe initiatieven – bestaand jeugdwerk : via onder andere het reglement experimenteel jeugdwerk wordt vernieuwing mogelijk gemaakt, terwijl de herwerking van een aantal decreten de garantie moet bieden aan het bestaande jeugdwerk zich verder te ontplooiën.

Brusselse Aangelegenheden

Het huidige beleid voor Brussel is een continuering van het beleid dat door de vorige regering en het vorige parlement werd ontwikkeld. Hierbij verwijs ik naar de passages van het regeerakkoord over de institutionele vernieuwing en het deel over de krachtlijnen van het Brusselbeleid, gestoeld op een duidelijke bevoegdheidsafbakening met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, gebaseerd op het beginsel van de subsidiariteit. De VGC heeft hierbij een belangrijke rol als terreindeskundige en vervult als gedecentraliseerd bestuur een eerstelijnsfunctie voor de Vlaamse Brusselaars.

Verder ben ik er, zoals mijn voorgangers, van overtuigd dat de uitvoering van de Vlaamse regelgeving een specifieke, als dan niet modulaire uitvoering in Brussel moet krijgen.

Bovendien vertaalt de Vlaamse regering haar relatie met de Vlaamse gemeenschapsinstellingen in Brussel (onderwijs, cultuur, welzijn, gezondheid, jeugd, enz.) in een norm die bepalend is voor haar politiek handelen en haar financieel engagement. Die norm houdt rekening met het hoofdstedelijk karakter en met het feit dat de Vlaamse instellingen gericht zijn op de Vlaamse Brusselaars, maar tegelijk openstaan voor iedereen. Daarom beschouwt de Vlaamse regering eenderde van de Brusselse bevolking, of 300.000 Brusselaars, als haar doelpubliek. De sectoren waarin Vlaanderen via de Vlaamse Gemeenschap of via de Vlaamse Gemeenschapscommissie bevoegdheden uitoefent in Brussel, worden aan deze norm getoetst.

Concreet betekent deze "300.000-norm" een uitbreiding met zowat eenderde ten opzichte van het doelpubliek waarop praktijk en regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap tot op heden waren gericht.

– *Zitting 1995-1996, motie van aanbeveling betreffende de Beleidsbrief Vlaanderen en zijn Hoofdstad Brussel (Stuk 145 – Nr. 4 en 5)*

1. Nee. Achterhaald.

– *Zitting 1995-1996, met redenen omklede motie over de toepassing van de taalwetgeving (Stuk 197 – Nr. 1 en 2)*

1. Ja.

De Vlaamse regering heeft op mijn voorstel op vrijdag 22 september 2000 een actieplan rond de niet-naleving van de taalwetgeving in Brussel goedgekeurd met onder meer de volgende voorstellen :

oprichting van een nieuwe interministeriële conferentie rond de toepassing van de taalwetgeving ;

het opnemen van taalproblematieken binnen de werking van de reeds bestaande ministeriële conferenties ;

specifieke pijnpunten rond de niet-naleving van de taalwetgeving moeten op de Costa worden geagendeerd ;

opstarten van het wettelijk voorgeschreven overlegorgaan voor het gezondheidsbeleid in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;

het aantrekken van Nederlandstalige dokters en verzorgend personeel ;

een colloquium rond de ethische, economische, sociale en politieke problemen in Brussel en de Vlaamse Rand.

Daarnaast wens ik ook melding te maken van mijn initiatief tot oprichting van een taalklachtendienst in de schoot van de cel Coördinatie Brussel, met de volgende opdrachten :

informatie en communicatie, onder meer productie van een informatiebrochure, oprichting van een groene taalklachtentelefoon waarvan de ambtenaar de ombudsfunctie waarneemt, coördinatie van een bekendma-

kingscampagne en up-to-date houden van deze communicatie-instrumenten ;

jurisprudentie opvolgen en mogelijke begeleiding van taalklachten, onder meer de opmaak van een jaarverslag met evoluties in de taalwetgeving zelf en uitspraken hieromtrent van bevoegde overheden, met een inventaris van de behandelde taalklachten ;

beleidsondersteuning, onder meer bij de uitwerking van het vermelde taalactieplan.

- *Zitting 1995-1996, met redenen omklede motie inzake de aanwezigheid van Nederlandstaligen in Brussel (Stuk 212)*

1. Ja.

Wat de toepassing van de taalwetgeving betreft, verwijs ik naar hierboven.

Wat de gelijke machtsuitoefening op gemeentelijk vlak betreft, verwijs ik naar de Brusselse Costa.

- *Zitting 1996-1997, met redenen omklede motie over het taalgebruik bij reclame in Brussel (Stuk 547 – Nr. 1 en 2)*

Is niet opgevolgd.

- *Zitting 1997-1998, voorstel van resolutie betreffende de situatie van de Vlamingen in het algemeen (Stuk 910)*

Voor de herhaaldelijke vraagstelling omtrent de gegarandeerde vertegenwoordiging van de Vlamingen op alle beleidsniveaus verwijs ik naar het onderhandelingsniveau van de Brusselse Costa.

Wat de uitvoering van het taalhoffelijkheidsakkoord betreft, wens ik op te merken dat de bevoegdheid en voogdijregeling omtrent de Brusselse gemeenten en OCMW's inzake taalwetgeving een federale materie is, waarbij het administratief toezicht terzake naar de Brusselse beleidsinstanties werd overgeheveld. Het taalhoffelijkheidsakkoord is bijgevolg een interne gelegenheid van de Brusselse Hoofdstedelijke regering, waarbij de Vlaamse Gemeenschap geen betrokken partij is. De Vlaamse Gemeenschap kan weliswaar een wijziging van dit politiek akkoord wensen/nastreven, maar de voorstellen van de resolutie daarover zijn weinig concreet.

- *Zitting 1998-1999, voorstel van resolutie betreffende Brussel in de volgende staatshervorming (Stuk 1341)*

Ik verwijs hiervoor naar het regeerakkoord.

- *Zitting 1999-2000, met redenen omklede motie over de Beleidsnota Brusselse Aangelegenheden 1999-2004 (Stuk 145)*

Ik verwijs hiervoor naar het regeerakkoord, mijn Beleidsnota 1999-2004 en mijn Beleidsbrief van 2001.

Vlaamse Rand

- *Zitting 1997-1998, resolutie betreffende het taalgebruik in het Nederlands taalgebied (Stuk 824)*

1. Ja.

2. Volledige tekst.

- *Zitting 1995-1996, met redenen omklede motie over de oprichting en invulling van een Adviesraad van de Franstaligen in de Vlaamse rand rond Brussel (Stuk 222)*

1. Ja. Deze motie werd uitgevoerd. Er werd klacht ingediend bij de Raad van State tegen de oprichting van deze adviesraad. De Raad van State doet hierover normalerwijze uitspraak op 22 februari 2001.

- *Zitting 1999-2000, met redenen omklede motie over de Beleidsnota De Vlaamse Rand (Stuk 147)*

1. Aan deze motie zal tijdens deze legislatuur maximaal invulling worden gegeven, rekening houdende met wat zowel juridisch als politiek mogelijk is. In elk geval zet deze regering de inspanning voort om in de Vlaamse Rand een gecoördineerd beleid te voeren dat erop gericht is het Vlaams karakter van deze regio verder te versterken.

- *Zitting 2000-2001, met redenen omklede motie over de uitslagen van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen in de Vlaamse Rand en de gevolgen voor het regeeringsbeleid (Stuk 480)*

1. Ook wat deze resolutie betreft, zal de Vlaamse regering het actieplan voor de Vlaamse Rand verder gestalte geven en bijkomende stappen ondernemen die het Vlaams karakter van de regio onderstrepen.

Ontwikkelingssamenwerking

- *Zitting 1995-1996, resolutie betreffende een Vlaamse bijdrage aan de ontwikkelingssamenwerking (Stuk 233 – Nr. 1)*

1. Ja.
2. De punten 1, 2 en 5 zijn achterhaald.

Voor de punten 3 (criteria voor de concentratie van het buitenlandse beleid en de doelgroepen) en 4 (sensibilisering) kan worden verwezen naar de recente beleidsbrieven en beleidsnota's, waarin de visie op deze punten meer in detail wordt uiteengezet.

- *Zitting 1997-1998, resolutie betreffende de solidariteit tussen Noord en Zuid (Stuk 756 – Nr. 1)*

1. Ja.
2. Volledige tekst.

3. In de recente beleidsnota's en beleidsbrieven over de ontwikkelingssamenwerking werd zeer duidelijk bevestigd dat het Vlaamse beleid uitgaat van een dialoog met een partner in het Zuiden en dat het Vlaamse beleid zal worden afgestemd op de noden en vragen van deze partner. Elke gebonden hulp wordt uitdrukkelijk afgewezen en bij de screening van de voorgelegde programma's en projecten wordt dit criterium steeds afgewogen.

Daarnaast is in een afzonderlijk programma voor sensibiliteit en educatie voorzien, met een afgescheiden budgetlijn. Hierop wordt elk jaar het VLIO-project gesubsidieerd: de Vlaamse Dienst Verspreiding Leermiddelen Internationale Opvoeding verzamelt educatieve materialen rond de Noord-Zuidthematiek en duurzame ontwikkeling, en stelt ze gratis ter beschikking in zes documentatiecentra. In een databank worden alle leermiddelen ontsloten.

- *Zitting 1998-1999, resolutie over de hervorming van de federale ontwikkelingssamenwerking en de eventuele gevolgen hiervan voor de Vlaamse internationale samenwerking (Stuk 1393 – Nr. 1)*

1. Nee, achterhaald.

Minister Marleen Vanderpoorten

Hierna, per onderwijsniveau, toelichting bij vóór juli 1999 door het Vlaams Parlement goedgekeurde resoluties/moties.

Basisonderwijs

- *Motie Stuk Nr. 219 (1995-1996) betreffende het aanleren van een tweede taal aan kleuters*

Momenteel is er in de ontwikkelingsdoelen voor het kleuteronderwijs niets opgenomen m.b.t. het aanleren van een tweede taal aan kleuters.

- *Motie Stuk Nr. 231 (1999-2000) over het onderwijsvoorrangsbeleid in Brussel*

Deze motie werd ondertussen reeds ingewilligd. Vanaf het schooljaar 2001-2002 wordt het voorrangbeleid Brussel uitgebreid tot alle Nederlandstalige basisscholen in Brussel. In de begroting werd een extra budget ingeschreven voor dit project.

- *Motie Stuk Nr. 708 (1996-1997) betreffende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel*

De Brusselse basisscholen genieten meer voordelige rationalisatienormen (nl. deze van de geïsoleerde scholen en vestigingsplaatsen in gemeenten met minder dan 75 inwoners per km²). Ook de normen voor het berekenen van het les-tijdenpakket zijn gunstiger voor de Brusselse scholen.

In navolging van het onderwijsvoorrangsbeleid in Limburg is er een voorrangbeleid Brussel opgestart.

Door middel van een extra begeleidingskader worden Nederlandstalige basisscholen van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest ondersteund. Daarbij worden de speciale noden van de scholen intensief aangepakt en wordt er samen met het hele schoolteam naar oplossingen gewerkt. De begeleiding gebeurt op schoolniveau en op klasniveau.

- *Resolutie Stuk Nr. 761 (1997-1998) betreffende de integratie van verkeersopvoeding en -opleiding in het onderwijs*

Bij het invoeren van de eindtermen "wereldoriëntatie" in het basisonderwijs is er in ruime mate aandacht besteed aan verkeer en mobiliteit (zie ook secundair onderwijs).

- *Resolutie Stuk Nr. 1280 (1998-1999) betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap*

Een werkgroep werd belast met een onderzoek naar de mogelijkheden tot bijsturing van de actuele reglementering op het geïntegreerd onderwijs.

In sommige scholen voor buitengewoon onderwijs type 7 wordt gebarentaal gebruikt in de les-situatie. Binnen de speciale onderwijsleermid-delen loopt er een experiment met doventolken die dove jongeren in het gewoon onderwijs ondersteunen.

Secundair onderwijs

- *Motie Stuk Nr. 1048 (1997-1998) betreffende dringende maatregelen voor het schooljaar 1998-1999 in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs*

Deze motie is thans niet meer relevant. Het be-trof een aantal maatregelen inzake onderwijs-vernieuwing voor het schooljaar 1998-1999 die hoe dan ook (per omzendbrief) aan de onder-wijsverstrekkers dienden meegedeeld te worden om de start van het schooljaar optimaal te kun-nen voorbereiden, tegen de normale legistische gang van zaken in.

- *Motie Stuk Nr. 203 (1999-2000) over het invoeren van een flexibele opdracht voor de leerkrach-ten Lichamelijke Opvoeding*

Gedurende het schooljaar 2001-2002 zal een proefproject lopen waarin een aantal leraars Li-chamelijke Opvoeding (LO), op vrijwillige basis, verlof geniet wegens opdracht in het be-lang van het onderwijs (detachering), zodat een deeltijdse opdracht in het onderwijs wordt ge-combineerd met een deeltijdse opdracht in het naschoolse lokale sportgebeuren.

Strategische doelstelling is zoveel mogelijk jon-geren op een verantwoorde en betere manier laten bewegen via het inschakelen van de leraar LO in de naschoolse sportbeoefening in school, gemeente en club, en finaal de jongeren stimule-ren om lid te worden van een sportclub.

Er wordt initieel voor een proefproject gekozen om de haalbaarheid, de zinvolheid en de prak-tisch-juridische problemen na te gaan. De kan-didaatstelling, de selectie en het sluiten van con-

venants met de respectieve partners is gepland voor het komende voorjaar.

- *Motie Stuk Nr. 315 (1999-2000) over de weerslag van het federale en Vlaamse akkoord in de social-profitsector op de onderwijssector*

Deze motie heeft raakvlakken met het secun-dair en het hoger onderwijs. Het is niet direct duidelijk wat onder "specifieke omstandighe-den" wordt verstaan en er komt enige termino-logische verwarring voor.

Inderdaad, onder "verpleegassistenten" worden de afgestudeerden verstaan die binnen het toen-malig aanvullend secundair beroepsonderwijs in een tweejarige cyclus een brevet konden beha-len (later werd de benaming gewijzigd in "zie-kenhuisassistenten"), thans omvat de secundai-re verpleegopleiding steeds drie studieja-ren. De toekenning van een brevet van verpleegkundige vindt niet meer plaats, thans wordt een diploma uitgereikt. Het diploma in de ziekenhuisver-pleegkunde of de psychiatrische verpleegkunde wordt ten slotte niet door de hogescholen, maar wel door de beroepssecundaire scholen met vierde graad uitgereikt.

Zowel het secundair als het hoger onderwijs in Vlaanderen hebben zich onvoorwaardelijk opengesteld voor opvang van die werknemers uit de zorgsector die, met behoud van wedde en dienstvrijstelling en in uitvoering van het be-trokken federaal akkoord, een verpleegoplei-ding aanvatten.

Aan de scholen werden faciliteiten verleend met betrekking tot de openingsuren, zodanig dat een soepele combinatie opleiding-gezinsle-ven mogelijk is. De toelatingsvoorwaarden en het met de Europese regelgeving corresponde-rend leerprogramma blijven echter onverkort voor "alle" leerlingen van kracht.

- *Resolutie Stuk Nr. 708 (1996-1997) betreffende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel*

De Brusselse secundaire scholen genieten meer voordelige rationalisatienormen. Op het vlak van de vaststelling van de lerarenomkadering gelden enerzijds verhoogde leerlingencoëffi-ciënten voorzover het scholen betreft die tot een scholengemeenschap zijn toegetreden, en anderzijds ruimere forfaitaire mininumpakket-ten. Ook voor het deeltijds beroepssecundair onderwijs en voor het buitengewoon secundair

onderwijs vigeren meer gunstige schoolbevolkingsnormen.

- *Resolutie Stuk Nr. 761 (1997-1998) betreffende de integratie van verkeersopvoeding en -opleiding in het onderwijs*

Het huidige regeerakkoord en de Onderwijsbeleidsnota besteden aandacht aan mobiliteit en verkeersveiligheid, met inbegrip van de integratie van de theoretische rijbewijsopleiding. De progressieve (leerjaar na leerjaar) invoering van de eindtermen voor de vakken van de basisvorming tweede en derde graad, evenals de vakoverschrijdende eindtermen, is gepland voor 1 september 2002.

Het mobiliteitsvraagstuk maakt onderdeel uit van de vakoverschrijdende eindterm milieueducatie. Het eindtermendossier (bekrachtigingsdecreet) werd intussen voor behandeling en eventuele amendering ingediend bij het Vlaams Parlement.

Vermits de precieze modaliteiten inzake rijbewijsopleiding nog niet bekend zijn en de lancering binnen de derde graad pas voor over enkele jaren is gepland, kunnen er vooralsnog geen begrotingseffecten worden vooropgesteld.

- *Resolutie Stuk Nr. 850 (1997-1998) betreffende de wisselwerking tussen onderwijs en werkgelegenheid*

De elementen die in deze resolutie zijn opgenomen, vormen voor een groot stuk de essentie van het onderwijsbeleid tijdens de lopende legislatuur. Tal van vrij ambitieuze maatregelen zijn in uitvoering of bevinden zich hetzij in de fase van finalisering, hetzij in de fase van voorbereiding; soms is een decretale aanpak noodzakelijk.

Zonder limitatief te zijn, kan worden verwezen naar het eindtermendossier (waarin de vakoverschrijdende eindterm "leren leren"), het modulariseringsproject in het beroepsonderwijs, de investeringen in ICT (waaronder de regionale expertisenetwerken), de lerarenopleiding en de nascholing, de herwaardering van het technisch en beroepssecundair onderwijs (waaronder de versterking van de technologische opvoeding, de regionale technologische centra, de veralgemening van leerlingenstages), de certificering van elders verworven competenties, de "post-to-post", uitwisselingen (leraars in bedrij-

ven en bedrijfslui in scholen), ... (*ICT : informatie- en communicatietechnologie - red.*)

- *Resolutie Stuk Nr. 1241 (1998-1999) betreffende de erkenning, de integratie en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen*

Ofschoon detectie en remediëring van leerstoornissen hoofdzakelijk in het basisonderwijs dient te gebeuren, kan verdere remediëring ook in het secundair onderwijs soms aangewezen zijn. Vanwege de verschillende vakleerkrachten is dit echter moeilijk te realiseren.

Met ingang van het schooljaar 2000-2001 werd 120 miljoen uitgetrokken voor ondersteunende maatregelen voor scholen met een groot aantal probleemleerlingen.

De nota gelijkerekenbeleid wordt in de onderwijscommissie besproken. Op basis hiervan zal de regering met het parlement een debat voeren over de voortzetting, de bijsturing en de verbreding van liet doelgroepenbeleid. In dat debat zal de aandacht ook gaan naar de implicaties van de resolutie van het Vlaams Parlement rond leerstoornissen.

De opvang en begeleiding van jongeren met leerstoornissen krijgt ook meer en meer aandacht in de initiële lerarenopleiding. Daarenboven is het een prioritair thema binnen de nascholing op initiatief van de Vlaamse regering voor het schooljaar 2001-2002.

Tot slot buigt een werkgroep zich momenteel over de reglementeringen "geïntegreerd onderwijs", met het oog op een actualisering.

- *Resolutie Stuk Nr. 1280 (1998-1999) betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap*

Wat het onderwijsluik uit deze resolutie aangaat, werd een werkgroep belast met een onderzoek naar de mogelijkheden tot bijsturing van de actuele reglementering op het geïntegreerd onderwijs. Een eventuele actualisering zou naar de diverse onderwijsniveaus worden doorgetrokken.

Hoger onderwijs

- *De met redenen omklede motie Stuk Nr. 484 (1996-1997) van mevrouw Nelly Maes over de uitstapregeling voor 55-plussers in het hogescho- lenonderwijs werd in de plenaire vergadering*

van het Vlaams Parlement op 19 december 1996 bij unanimitieit goedgekeurd.

De inhoud van deze goedgekeurde motie blijft van kracht. De benoemde personeelsleden van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap kunnen een voltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen genieten (TBS 55+) als zij de leeftijd van 55 jaar hebben bereikt en minstens twintig dienstjaren tellen die in aanmerking komen voor de opening van het recht op een rustpensioen.

Door het stimuleren van de uitstapregeling wordt ruimte gecreëerd om tijdelijke personeelsleden in dienst te houden of nieuwe personeelsleden aan te werven. Indien een personeelslid in een hogeschool gebruikmaakt van deze uitstapregeling, kan een "immuun tijdelijke" worden benoemd voor het volume van de opdracht van het personeelslid dat uitstap.

In de CAO V zijn maatregelen genomen om de kosten die voortvloeien uit de diverse TBS 55+ stelsels en die historisch niet in de enveloppe van de hogescholen zitten, in de toekomst bijkomend in te schrijven. Deze middelen worden jaarlijks aangepast aan het indexmechanisme voor lonen. Deze geldmiddelen zullen worden verdeeld per hogeschool afhankelijk van de uitgaven die door elke hogeschool, moeten worden gedaan ingevolge de diverse TBS 55+-stelsels, en zullen prioritair worden aangewend voor personeelskosten.

De volledige tekst van de op 19 december 1996 goedgekeurde resolutie wordt uitgevoerd.

- *De motie Stuk Nr. 1072 (1997-1998)* is volledig uitgevoerd.

Het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de Transnationale Universiteit Limburg is een feit. De ministers van Onderwijs, Loek Hermans en ikzelf, hebben het verdrag op 18 januari 2001 in Maastricht ondertekend. De procedure voor de goedkeuring van het verdrag door het Vlaams Parlement loopt. Na de goedkeuring heeft het Verdrag volkomen uitwerking.

De Vlaamse regering heeft de motie Stuk Nr. 1147 (1998-1999) ter harte genomen. Beleidsuitgangspunt van de Vlaamse regering is de gelijke en vrije toegang van alle studenten die het diploma van secundair onderwijs behaald hebben

tot het hoger onderwijs, behoudens de bestaande toelatingsexamens voor de opleidingen van burgerlijke ingenieur en arts en tandarts. De Vlaamse regering heeft geen veralgemeende toelatingsproef ingevoerd en is ook niet voornemens dat te doen.

De organisatie van het huidige toelatingsexamen werd aangepast. Het examen duurt nog slechts één dag en de slaagvoorwaarden werden aangepast : op elk gedeelte van het examen moet men ten minste 10 op 20 behalen en ten minste 24 op 40 op het totaal. Er is een grondige evaluatie gemaakt van het toelatingsexamen door twee buitenlandse experts en door de Examencommissie. Een uitvoerig evaluatierapport is in oktober 1999 aan het parlement bezorgd.

- *Resolutie Stuk Nr. 1086 (1997-1998)*

Er is een ontwerp van decreet houdende aanpassing van de regelgeving betreffende het tertiair onderwijs bij het Vlaams Parlement ingediend, waarin betwiste decretale voorschriften worden verduidelijkt of aangepast. Voorts zal door vereenvoudiging en verdere deregularisering het aantal betwistingen afnemen.

Er komt nog een grondige aanpassing van de universitaire regelgeving, en dat op basis van een evaluatie van de bestaande regelgeving.

Permanente vorming

Voor het volwassenenonderwijs en het deeltijds kunstonderwijs zijn er geen resoluties/moties meer van kracht in het huidige beleid.

- *De resolutie van de heren R. Swinnen en F. Sarens (28 februari 1996) m.b.t. de toekenning van extra financiële middelen voor Nederlandse taallessen voor migranten en vluchtelingen in het kader van de basiseducatie* leidde bij de budgetcontrole 1996 tot de verhoging van het budget met 35 miljoen frank.

Algemeen

- Resultaten betreffende het *optimaal inschakelen van MST/PMS-centra bij de drugspreventie*

De PMS- en MST-centra zijn sedert 1 september 2000 omgevormd tot centra voor leerlingenbegeleiding (CLB). In het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding vindt men onder andere de volgende strategische doelstellingen :

het CLB neemt initiatieven om de gezondheid, groei en ontwikkeling van de leerlingen te bevorderen, te bewaken en te behouden (artikel 18) ;

met het oog op het verhogen van slaagkansen en het beperken en het voorkomen van risicogedrag van leerlingen organiseert het centrum een adequaat begeleidingsaanbod voor leerlingen, ouders en schoolpersoneel. Het CLB verwerft hiervoor voldoende deskundigheid om minstens signalen bij leerlingen, ouders en hun omgeving te herkennen en te duiden, de eerste opvang te verzorgen van leerlingen en ouders, hen preventief of remediërend te begeleiden en zo nodig adequaat door te verwijzen (artikel 17).

Op basis van deze bepalingen kunnen de centra, samen met de school, werken aan drugspreventie. Om de centra te ondersteunen bij het uitbouwen van een registratiesysteem, keurde de Vlaamse regering onlangs twee uitvoeringsbesluiten goed. De centra ontvangen voor de periode 2001-2003 een bijkomende subsidie van 100 miljoen frank.

Ten slotte verwijs ik voor deze resolutie ook naar mijn collega minister Vogels, die bevoegd is voor het algemene beleid inzake preventieve jeugdgezondheidszorg.

(PMS : psycho-medisch-sociaal centrum ; MST : medisch schooltoezicht – red.)

- *Motie van aanbeveling tot besluit van het op 20 oktober 1998 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over gratis openbaar vervoer voor kinderen tot 12 jaar (Stuk 1192 (1998-1999) – red.)*

Mijn collega Steve Stevaert is algemeen bevoegd voor Mobiliteit. De Vlaamse regering heeft wel beslist om het door het departement Onderwijs georganiseerde leerlingenvervoer over te hevelen naar De Lijn. Hoofdzakelijk leerlingen van het buitengewoon onderwijs maken meestal gratis gebruik van dit vervoer.

De overheveling naar De Lijn moet op termijn leiden tot een verbetering van de kwaliteit van het vervoer, vooral door het beter combineren van de vervoersmogelijkheden (o.m. openbaar vervoer).

- *Met redenen omklede motie van 14 mei 1998 over de overeenkomsten afgesloten door de zes*

Vlaams-Brabantse faciliteitengemeenten met Franstalige initiatieven inzake PMS en medisch schooltoezicht (Stuk 1044 (1997-1998) – red.)

De gesprekken met de Franse Gemeenschap over dit onderwerp zijn nog niet afgesloten.

- *Resolutie van 18 december 1997 van de heer Jos De Meyer, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heren René Swinnen, Pieter Huybrechts, Chris Vandenbroeke en Ludo Sannen betreffende de studietoelagen (Stuk 843 (1997-1998) – red.)*

Ingevolge deze resolutie werden volgende maatregelen genomen :

de automatische indexering van de studietoelagen hoger onderwijs (BVR 14 juli 1998) ;

het optrekken van de minimumgrenzen hoger onderwijs met 10 % (BVR 14 juli 1998) ;

uitbreiding van de mogelijkheden om met het vermoedelijk inkomen rekening te houden (BVR 22 september 1998).

- *Resolutie van 28 januari 1998 van de heer Chris Vandenbroeke betreffende de meldingsplicht van de fiscale overheidsdiensten bij de procedure studietoelage voor leerlingen secundair onderwijs (Stuk 858 (1997-1998) – red.)*

Naar aanleiding hiervan werd op 2 juni 1998 vergaderd met het kabinet van de minister van Onderwijs en met vertegenwoordigers van Financiën en van de afdeling Studietoelagen. Het Ministerie van Financiën acht het voorstel organisatorisch en financieel niet haalbaar.

Bovenstaande resoluties vloeien voort uit de aanbevelingen van het Rekenhof in brief N10J971.441 van 26 juni 1995.

Een overzicht van de stand van zaken van alle resoluties/moties goedgekeurd tijdens deze legislatuur naar aanleiding van begrotingsbesprekingen werd nog niet gegeven.

Minister Renaat Landuyt

1. Geen.
2. Niet van toepassing.
3. Geen.

Minister Vera Dua

1 en 2. Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de resoluties, moties van aanbevelingen en met redenen omklede moties op het vlak van leefmilieu en natuur die voor juli 1999 werden aangenomen door het Vlaams Parlement in plenaire zitting.

Dit overzicht toont duidelijk aan dat deze resoluties en moties betrekking hebben op zowat alle aspecten van het beleidsdomein waarvoor ik bevoegd ben. Een bespreking per motie en per resolutie van de doorwerking van de aanbevelingen in het huidige beleid, is een opdracht die binnen het beschikbare tijdsbestek voor beantwoording van deze parlementaire vraag onmogelijk uitvoerbaar is.

Bovendien is het toch van belang op te merken dat deze moties en resoluties gericht waren op het beleid van de vorige Vlaamse regering(en), en niet op dat van de huidige regering. Zo is het bijvoorbeeld compleet achterhaald in te gaan op een motie van aanbeveling op de Beleidsbrief Leefmilieu – Beleidsprioriteiten 1998-1999.

De huidige Vlaamse regering heeft een aantal andere en/of nieuwe prioriteiten in haar beleid (regeerakkoord) ingebouwd, en als minister van Leefmilieu en Landbouw heb ik ook bepaalde accenten gelegd in mijn beleidsnota en beleidsbrief. Sommige van deze beleidsaccenten bouwen wel voort op de aanbevelingen uit de resoluties en moties gericht tot de vorige regering. Zo bouw ik mijn Beleidsnota 1999-2004 uitdrukkelijk verder op de resolutie inzake het instellen van een certificeringssysteem voor duurzaam beheerde bossen (*Stuk 913 (1997-1998) – red.*) (punt 5.5.9 van de beleidsnota) en op de resolutie van mei/juni 1997 betreffende de finan-

ciering van het milieubeleid (*Stuk 667 (1996-1997) – red.*) (punt 5.9.1 van de beleidsnota).

De administratie Land- en Tuinbouw is nooit systematisch betrokken geweest bij de bewaking van de uitvoering van resoluties en moties van het Vlaams Parlement.

3. Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de resoluties, moties van aanbeveling en met redenen omklede moties op het vlak van leefmilieu en natuur die na juli 1999 werden aangenomen door het Vlaams Parlement in plenaire zitting.

In mijn beleidsbrief met beleidsprioriteiten 2000-2001 wordt expliciet verwezen naar en rekening gehouden met volgende resoluties en moties:

resolutie van 25 juni 1997 betreffende de financiering van het milieubeleid (zie punt 1 van de beleidsbrief) (zie boven – red.)

resolutie van 5 juli 2000 betreffende de aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening uit het Jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst (zie punt 7) (Stuk 373 (1999-2000) – Nr. 2 – red.)

motie van 9 februari 2000 met betrekking tot de overstromingsproblematiek en waterbeheersing (zie punt 7 van de beleidsbrief) (Stuk 179 (1999-2000) – red.)

Ook tijdens de begrotingsbesprekingen voor het begrotingsjaar 2001 zijn de moties met betrekking tot de overstromingsproblematiek en waterbeheersing en de resolutie betreffende de financiering van het milieubeleid aan bod gekomen.

Bijlage 1**Voorstellen van resolutie tot juli 1999**

Zittingsjaar	Datum	Onderwerp
1995-1996	19 oktober 1995	Maatregelen om de lichtvervuiling te beperken (<i>Stuk 126 (1995-1996) – Nr. 1 – red.</i>)
1996-1997	18 februari 1997	De verzoening van de behoeften aan energie en aan zuivere lucht in onze maatschappij (<i>Stuk 543 (1996-1997) – Nr. 1 – red.</i>)
1996-1997	20 februari 1997	De dringende behoefte aan een Vlaams urgentieprogramma ter bestrijding van de overmaat aan ozon in de troposfeer (<i>Stuk 549 (1996-1997) – Nr. 1 – red.</i>)
1996-1997	21 februari 1997	De band tussen milieuvervuiling en hormonale stoornissen inzonderheid vruchtbaarheidsstoornissen bij de mens (<i>Stuk 551 (1996-1997) – nr. 1 – red.</i>)
1996-1997	21 mei 1997	De financiering van het milieubeleid (<i>Stuk 667 (1996-1997) – Nr. 1 – red.</i>)
1997-1998	7 januari 1998	De nood aan de ontwikkeling van alternatieve technologieën inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval (<i>Stuk 882 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)
1997-1998	4 februari 1998	De instelling van een certificaat voor duurzaam bosbeheer in het kader van het invoeren van een ecolabel voor hout (<i>Stuk 913 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)
1997-1998	15 april 1998	De ontwerp milieubeleidsvereenkomst papier voor de reclamector (<i>Stuk 1013 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)
1997-1998	4 mei 1998	Het beperken van de dioxine-uitstoot (<i>Stuk 1031 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)
1997-1998	25 juni 1998	De vergoeding van het Vlaams Gewest aan de NV Aquafin voor het rendement op eigen vermogen (<i>Stuk 1098 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)
1998-1999	21 oktober 1998	De noodzakelijke maatregelen inzake kwantitatief waterbeheer naar aanleiding van de recente overstromingen (<i>Stuk 1184 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)
1998-1999	30 november 1998	De ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige fuifnrastructuur in Vlaanderen (<i>Stuk 1247 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)
1998-1999	11 februari 1999	De milieubeleidsvereenkomst afgedankte voertuigen (<i>Stuk 1307 (1997-1998) – Nr. 1 – red.</i>)

Met redenen omklede moties tot juli 1999

Zittingsjaar	Stuk Nr.	Onderwerp
1995-1996	314	De maatregelen om het gebruik van schadelijke bestrijdingsmiddelen te beperken
1996-1997	522	Het milieuboxencontract
1997-1998	787	De registratie van gezondheidsklachten en de nood aan epidemiologisch onderzoek, onder meer in de omgeving van verbrandingsinstallaties

Zittingsjaar	Stuk Nr.	Onderwerp
1997-1998	790	Het SERV-rapport betreffende de sociale gevolgen van de nieuwe maatregelen inzake waterheffing en waterprijs
1997-1998	864	Het weren van schadelijke stoffen uit de type-bestekken voor overheidsopdrachten
1997-1998	906	De (recente) cijfers van de VMM inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen
1997-1998	926	De behandeling van afvalsolventen als secundaire grondstoffen
1997-1998	970	Het beleid inzake bodemsanering
1997-1998	1028	De plannen om de luchthaven van Zaventem op te nemen in de Vlarem-lijst van hinderlijke inrichtingen, de gevolgen hiervan voor de ontwikkeling van de luchthaven en de reactie terzake van het VEV
1998-1999	1153	De geplande gewestwijziging voor het duinengebied

N.v.d.r.

SERV : Sociaal Economische Raad van Vlaanderen

VEV : Vlaams Economisch Verbond

VMM : Vlaamse Milieumaatschappij

Moties van aanbeveling tot juli 1999

Zittingsjaar	Datum	Onderwerp
1998-1999	24 november 1998	Beleidsbrief Leefmilieu, Natuur, ... – Beleidsprioriteiten 1998-1999 (<i>Stuk 1217 (1998-1999) – Nr. 1 – red.</i>)

Bijlage 2

Voorstellen van resolutie na juli 1999

Zittingsjaar	Datum	Stuk Nr.	Onderwerp
1999-2000	3 juli 2000	381	Sluiten van een protocol over de bevoorrading van vinkeniers
1999-2000	29 juni 2000	373	De aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening uit het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst

Met redenen omklede moties na juli 1999

Zittingsjaar	Datum	Stuk Nr.	Onderwerp
2000-2001	10 november 2000	478	Maatregelen om wateroverlast te helpen voorkomen
1999-2000	23 maart 2000	141	Beleidsnota Leefmilieu 1999-2004
1999-2000	26 januari 2000	178	Overstromingsproblematiek en waterbeheersing
1999-2000	26 januari 2000	179	Overstromingsproblematiek en waterbeheersing

Moties van aanbeveling na juli 1999

Geen.

Minister Johan Sauwens

Geen elementen van antwoord ontvangen m.b.t. zijn bevoegdheden.

Minister Dirk Van Mechelen**Economie**

1. Voorstel van resolutie van 7 juli 1998 van de heren André Denys, Jacques Laverge, Jean-Marie Bogaert, Robert Voorhamme, Carlos Lisabeth en Jos Geysels betreffende het optimaliseren en efficiënter aanwenden van de expansiesteun. Voor al wat nuttig is wordt de tekst van de parlementaire handelingen als **bijlage** gevoegd (*Stuk 1114 (1997-1998) – Nr. 1 – red.*).
2. De richtlijnen ter uitvoering van de economische expansiewet van 30 december 1970, de wet van 4 augustus 1978 en het decreet van 15 december 1993 werden bij beslissing van de Vlaamse regering van 27 oktober 1998 aangepast aan deze resolutie.

Het Rekenhof heeft vastgesteld dat deze nieuwe richtlijnen (richtlijnen MGB3 en VL7 genoemd) gedeeltelijk beantwoorden aan de resolutie. De toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid, de heer Eric Van Rompuy, zegde toe om bij de opmaak van een nieuw kaderdecreet betreffende de expansiesteun rekening te houden met de opmerkingen van het Rekenhof. Intussen heeft zich een regeringswissel voorgedaan.

Media

1. Geen enkele motie of resolutie goedgekeurd door het Vlaams Parlement voor juli 1999 is nog van kracht in het huidige mediabeleid.
2. Zie sub 1.
3. De volgende moties/resoluties werden tijdens deze legislatuur goedgekeurd :

met redenen omklede motie naar aanleiding van de Beleidsnota 1999-2004 (29/03/2000) ;

resolutie betreffende een Europese regelgeving in verband met reclame rond kinderprogramma's (7/06/2000) ;

motie betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het recht op antwoord op radio en televisie (23/03/2001).

(*resp. Stuk 153 (1999-2000) – Nr. 3, Stuk 254 (1999-2000) – Nr. 4 en Stuk 642 (2000-2001) – Nr. 1 – red.*)

- 3.1 Met betrekking tot de motie naar aanleiding van de Beleidsnota 1999-2004 kan ik de volgende concrete punten aanstippen :

1° er wordt met volle energie gewerkt om zo vlug mogelijk particuliere landelijke radio's in Vlaanderen mogelijk te maken. Het regelgevend kader nadert zijn voltooiing. De coördinatieprocedure voor het nieuwe frequentieplan kan binnen afzienbare tijd worden afgerond ;

2° de opstelling van een evenementenlijst wordt momenteel voorbereid. Overleg met de Franse Gemeenschap en de Europese Commissie is hier evenwel nog noodzakelijk ;

3° ik heb aan de Vlaamse Mediaraad een advies gevraagd met betrekking tot concentraties in de mediasector. Zodra ik dit advies heb ontvangen, zal ik een initiatief nemen ;

4° het Vlaams Commissariaat voor de Media zal verder worden verzelfstandigd. Ik wens deze operatie door te voeren in het kader van de reorganisatie van de Vlaamse overheidsdiensten ;

5° ik heb een studie laten uitvoeren naar de economische leefbaarheid van de regionale omroepen. Zodra de conclusies van dit onderzoek bekend zijn, kom ik hier verder op terug ;

6° met de VRT wordt over een nieuwe beheersovereenkomst onderhandeld ;

7° met de filmsector werd de afgelopen maanden uitgebreid gediscussieerd. Ik neem de nodige maatregelen om de VZW Vlaams Audiovisueel Fonds te operationaliseren. Omtrent de invoering van een taxshelter overleg ik verder met de federale overheid.

- 3.2 Op 7 juni 2000 werd een resolutie door het Vlaams Parlement goedgekeurd betreffende een Europese regelgeving in verband met reclame rond kinderprogramma's.

De Vlaamse Mediaraad heeft zich in een advies van 27 april 2001 uitgesproken voor het behoud van de huidige regeling (de vijf-minutenregel).

Tot op heden heb ik nog geen concrete voorstellen van het Zweeds voorzitterschap ontvangen. Tijdens het seminarie "Children and young people in the new media landscape", dat op 12 en 13 februari in Stockholm wordt gehouden, zal de Vlaamse Gemeenschap de uitbreiding van de vijf-minutenregel op Europees vlak bepleiten.

3.3 Op 23 januari 2001 werd in het Vlaams Parlement een motie ingediend m.b.t. een belangenconflict ontstaan naar aanleiding van een wetsontwerp van de federale regering betreffende het recht van antwoord en het recht van informatie, met inbegrip van de radio en de televisie. In het Vlaams Parlement werd op 14 juli 1999 een voorstel van decreet ingediend houdende het recht op informatie via radio en televisie.

In mijn Beleidsbrief Media 2000 verwijs ik uitdrukkelijk naar een eerder advies van de Raad van State, waarin duidelijk wordt gesteld dat het recht van antwoord en repliek op radio en televisie een aangelegenheid van de gemeenschappen is. Ik heb ondertussen de federale minister van Justitie verzocht om in deze zaak te overleggen met de gemeenschappen, en de radio en de televisie uit het toepassingsveld van het wetsontwerp te schrappen.

Ten slotte kan ik nog melden dat op 30 november 1999 een voorstel van resolutie betreffende maatregelen ter bevordering van kwaliteit in de media in het Vlaams Parlement werd ingediend. Tot op heden is deze resolutie nog niet goedgekeurd. (*Stuk 110 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*)

Departement LIN

1 en 2. Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet onbekend zijn dat, gelet op de zowel maatschappelijke, sociale, economische als ecologische impact van het met betrekking tot de ruimtelijke ordening gevoerde beleid, er ook tijdens de voorgaande legislatuur een belangrijk aantal resoluties en moties door het Vlaams Parlement aan mijn achtbare voorganger werden gericht.

Het door de Vlaamse regering gevoerde beleid inzake ruimtelijke ordening is grotendeels geconditioneerd door de principes vervat in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, die nog tijdens de vorige legislatuur totstandkwamen.

Het is dan ook evident dat tal van resoluties en moties ook doorwerken in het thans gevoerde beleid. In het korte tijdsbestek waarbinnen dient te worden geantwoord is het evenwel niet mogelijk om voor elke resolutie en motie het verband te bespreken met de verschillende acties en initiatieven die respectievelijk in mijn beleidsnota en beleidsbrief worden toegelicht.

Gelet op mijn antwoord op vraag 3, lijkt mij deze omvangrijke opdracht ook niet zinvol.

3. Naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting heb ik in mijn Beleidsbrief (Stuk 456 (2000-2001) – Nr. 1, 6 november 2000) de wijze uiteengezet waarop de Vlaamse regering en ikzelf vooralsnog gevolg hebben gegeven aan het regeerakkoord, de beleidsnota en de resoluties en moties die door het parlement zijn aangenomen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 55 van 19 april 2001 van de heer CARL DECALUWE

Belastingdienst – Kritiek Vlaamse Ombudsdienst

De Vlaamse Ombudsdienst kreeg in 2000 een groot aantal klachten in verband met de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1999. Voor het heffingsjaar 1999 zijn veel meer fouten vastgesteld dan voor het heffingsjaar 2000. Dit blijkt trouwens uit cijfers van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) : 76.000 bezwaarschriften voor het heffingsjaar 1999 en 24.000 bezwaarschriften voor het heffingsjaar 2000 (Jaarverslag 2000, blz. 89).

Uit het klachtenbeeld van de Ombudsdienst in verband met deze problematiek blijkt dat de onbereikbaarheid van de belastingdienst een storend probleem is, wat werd toegegeven door de betrokken dienst. De overbelasting van de dienst zou voornamelijk het geval geweest zijn in piekperiodes.

Een structurele oplossing werd gezocht. De Vlaamse Infolijn neemt nu de eerstelijnsinformatievoorziening op zich. Toch blijven zowel de rechtstreekse telefonische bereikbaarheid van, als de doorverbindingen van de Infolijn naar de belastingdienst pro-

blematisch. De Vlaamse Infolijn heeft dit gecontroleerd in de periode september tot november 2000 : 41 % van de doorverbindingen leidden niet tot een rechtstreeks contact tussen burger en de belastingdienst : ofwel werd niet opgenomen (26 %), ofwel was de lijn bezet (11 %), ofwel werd zomaar ingehaakt (4 %).

1. Is er reeds een doorlichting uitgevoerd of gepland van de betrokken belastingdienst ? Zo ja, wanneer wordt/werd die uitgevoerd en door wie ? Welke middelen werden hiervoor uitgetrokken ?
2. Kan het dat zomaar wordt ingehaakt of dat er niet wordt opgenomen, piekperiode of niet ? Welke conclusies knoopt de minister hieraan vast ?
3. Zijn maatregelen gepland om bijkomend personeel aan te werven, al dan niet tijdelijk, om de piekperiodes te ondervangen ?

Antwoord

1. De opvolging van het outsourcingcontract tussen de Vlaamse Gemeenschap en Cival is toevertrouwd aan de DAB Autonome Vlaamse Fiscale Inning (DAB A VFI) (*Cival : Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg ; DAB : dienst met afzonderlijk beheer – red.*)

In de loop van januari 2000 werd door deze dienst een beperkt onderzoek gevoerd naar de bereikbaarheid van de Belastingdienst voor Vlaanderen in Aalst. Hieruit is gebleken dat de slechte bereikbaarheid te wijten was aan het ontbreken van een echt callcenter.

2. De overbelasting van de telefooncentrale van de Belastingdienst voor Vlaanderen heeft zich vooral voorgedaan naar aanleiding van de verzending van grote aantallen aanslagbiljetten. Gedurende de periode september-oktober-november werden er ongeveer 600.000 aanslagbiljetten verstuurd.

De testen van de Vlaamse Ombudsdienst hadden enkel tot doel na te gaan of de dienst Onroerende Voorheffing rechtstreeks telefonisch

bereikbaar was in de bovenvermelde periode. De procentuele gegevens van de Vlaamse Infolijn over de doorverbindingen voor deze periode zijn niet gebaseerd op eigen waarneming maar enkel op klachtformuleringen van burgers, die in aantal een zeer beperkte steekproef uitmaken.

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of het kan dat zomaar wordt ingehaakt of dat niet wordt opgenomen, zoals geformuleerd in deze enkele klachten, kan uiteraard enkel negatief worden beantwoord. Ik maak hierbij wel alle voorbehoud m.b.t. de vraag of dergelijke feiten zich werkelijk hebben voorgedaan, in acht genomen het beperkt aantal klachten over feiten die geenszins zijn bewezen.

3. In acht genomen de beperkte telefonische bereikbaarheid, werd er dan ook voor gekozen zelf een structurele oplossing te realiseren. De dienstverlening op het vlak van informatieverstrekking is overgenomen door een volwaardig callcenter, de Vlaamse Belastinglijn, die opereert vanuit de Vlaamse Infolijn.

Vanaf 2 mei 2001 wordt het nummer 078/15.30.15 vermeld op alle documenten en brieven naar de burger, zodat alle calls worden ontvangen door de Vlaamse Belastinglijn.

De Vlaamse Belastinglijn is van maandag tot en met vrijdag bereikbaar van 9 uur tot 19 uur voor algemene informatie, zelfs voor algemene dossiergebonden informatie zoals statusinformatie over een ingediend bezwaar. Burgers die gedetailleerde dossiergebonden informatie vragen, zullen worden doorverbonden met de Belastingdienst voor Vlaanderen.

De Vlaamse Belastinglijn is structureel in de mogelijkheid piekmomenten op te vangen vermits zij een beroep kan doen op bijkomende krachten om pieken op te vangen.

De kritische dagen voor verzending werden tijdig besproken in onderling overleg tussen de Belastingdienst voor Vlaanderen en de Vlaamse Belastinglijn, teneinde de meest optimale opvang te verwezenlijken.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 143
van 22 maart 2001
van mevrouw SONJA BECQ

*Welzijnssector – Forfaitaire financiering en wedde-
drift*

Diverse sectoren en diensten in de welzijnssector hebben te maken met een globale budgetfinanciering of met een forfaitaire financiering van het personeel.

Om te kunnen voldoen aan de wettelijke CAO-verplichtingen (collectieve arbeidsovereenkomst) én om tegemoet te kunnen komen aan de (terechte) eisen van het personeel inzake anciënniteit, baremieke verhogingen en kwalificatieverhogingen (vaak aangeduid met de term "wedde-drift"), moeten zij voorzien in de nodige middelen.

1. Welke sectoren/voorzieningen werken met enveloppefinanciering/forfaitaire subsidiëring van personeel ?
2. In hoeverre wordt in die diverse sectoren/voorzieningen rekening gehouden met anciënniteit, baremieke verhogingen, kwalificatieverhogingen voor het vastleggen van hun enveloppe/forfaitaire personeelsfinanciering ?
3. Op welke wijze worden deze elementen berekend in de diverse sectoren ?

Gebeurt dit op dezelfde wijze in de diverse sectoren, of zijn er verschillen naargelang de sector ?

Wie wordt bij het vastleggen van de parameters betrokken ?

4. Wordt deze berekeningswijze in de diverse sectoren gehanteerd voor één jaar of voor verschillende jaren ?

Antwoord**1. Administratie Welzijn**

Volgende welzijnssectoren werken met enveloppefinanciering/forfaitaire subsidies van de per-

soneelskosten : algemeen welzijnswerk, integratiediensten, centra voor integrale gezinszorg, diensten voor gezinszorg.

Kind en Gezin

Kind en Gezin past in verschillende sectoren een globale budgetfinanciering of een forfaitaire personeelssubsidie toe.

- De *vertrouwenscentra kindermishandeling, centra voor kindzorg en gezinsondersteuning* en het *Home Koningin Fabiola* in Maasmechelen worden gesubsidieerd met een globale enveloppesubsidiëring, waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen personeelssubsidie en werkingsubsidie.
- In de *kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen* wordt de enveloppefinanciering vanaf 2001 definitief ingevoerd.
- Wat de sector van de *buitenschoolse opvang* betreft, kunnen kinderdagverblijven voor het organiseren van buitenschoolse opvang een forfaitaire vergoeding ontvangen.
- In de hiernavolgende sectoren van preventieve zorg bestaat een forfaitaire subsidiëring van personeel : *consultbureaus voor het jonge kind, de prenatale consultatiebureaus, de inloopteams* (voorheen preventieve zorgcentra geheten).

Vlaams Fonds

De *centra voor gespecialiseerde voorlichting voor beroepskeuze (CGBV), de centra voor beroepsopleiding (CBO), de arbeidstrajectbegeleidingsdiensten (ATB) en Ad Ergo* worden met een enveloppe gesubsidieerd voor personeelskosten en werking.

In de *beschutte werkplaatsen (BW)* worden de doelgroepwerknemers gesubsidieerd op basis van een forfait per uur en het omkaderingspersoneel op basis van een forfait op jaarbasis. Voor de BW's is er dus wel een forfait per uur/jaar, maar is het aantal te subsidiëren uren /kaderpersoneelsleden niet vooraf bekend. Er is natuurlijk wel een capaciteit voor elke BW en een programmatie voor de sector, maar de marge is in de BW-sector nog zeer groot.

De voorzieningen in de *residentiële en ambulante sector* worden niet via een systeem van enveloppefinanciering of forfait gesubsidieerd.

2. Administratie Welzijn

In de eerste drie sectoren wordt rekening gehouden met anciënniteits- en baremieke verhogingen.

De *diensten voor gezinszorg* worden m.b.t. hun personeelskosten gesubsidieerd volgens een forfait dat gebaseerd is op :

- voor het verzorgend personeel : 625,04 frank per gepresteerd uur ;
- voor het begeleidend personeel 1.147.197 frank per jaar en per 130 geholpen gebruikers ;
- voor het leidinggevend personeel 642.113 frank per jaar en per 75 VTE aan verzorgend personeel (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

De vastgestelde forfaits worden enkel geïndexeerd (100 % spilindex van toepassing op 1 oktober 2000).

Volgens de berekeningen van de administratie zijn deze forfaits voldoende hoog om een gemiddelde anciënniteit voor tien jaar te betalen. Ook uit de praktijk blijkt dat deze forfaits voldoende hoog zijn om de werkelijke loonkosten te betalen. Er wordt geen stijging van de anciënniteit boven de reeds vooropgestelde tien jaar verwacht.

Kind en Gezin

In de sectoren *vertrouwenscentra kindermishandeling* en *centra voor kindzorg en gezinsondersteuning* en het *Home Koningin Fabiola* in Maasmechelen wordt in de subsidiereglementering geen rekening gehouden met wijzigingen in de anciënniteit, baremieke verhogingen of kwalificatieverhogingen.

In de *kinderdagverblijven* en *diensten voor opvanggezinnen* wordt jaarlijks rekening gehouden met de gemiddelde leeftijd als parameter voor de anciënniteit. Specifieke gevolgen van baremieke verhogingen en kwaliteitsverhogingen worden gesubsidieerd indien daartoe geld wordt uitgetrokken door de Vlaamse Gemeenschap.

Wat de sector van de *buitenschoolse opvang* betreft, hiervoor is de subsidie enkel gekoppeld aan het aantal erkende plaatsen.

In de sector van de *consultatiebureaus voor het jonge kind* wordt via de organiserende besturen die de consultatiebureaus beheren, aan de artsen-zelfstandigen een forfaitaire subsidie verleent per uur, om te zetten in een honorarium. Voor de artsen-bedienden wordt per consultatie-uur een welbepaalde fractie van een vastgesteld jaarbedrag uitgekeerd.

In de *prenatale consultatiebureaus* wordt aan de arts een bedrag per prestatie uitgekeerd, dat evolueert met de indexaanpassingen.

In de *inloopteams* ten slotte wordt voor de drie functies die erin opgenomen zijn een enveloppe samengesteld waarbij voor de functie van coördinator rekening wordt gehouden met de effectief opgebouwde anciënniteit en voor de andere twee functies in de samenstelling wordt uitgegaan van een anciënniteit van vijf jaar.

Vlaams Fonds

Alleen in de regelgeving voor de *ATB-diensten* is ingeschreven (BVR 18 december 1998 onder artikel 6, § 5) :

"de subsidiebedragen worden telkens verhoogd met 3 % wanneer de gemiddelde anciënniteit van de ATB-coördinator, het bijkomend begeleidend personeel en de jobfinder, samen 5 tot 10 jaar, 10 tot 15 jaar, 15 tot 20 jaar en 20 tot 25 jaar is. Bij deze berekening wordt enkel rekening gehouden met het aantal jaren effectieve anciënniteit van de bedoelde personeelsleden bij een door het Fonds erkende ATB-dienst. De stijging van die gemiddelde anciënniteit kan niet meer dan 12 maanden per jaar bedragen. De verhoging wordt toegepast vanaf het jaar dat volgt op het jaar waarin de gemiddelde anciënniteit bereikt wordt, die recht geeft op de verhoging;". (*BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.*)

Voor de berekening van de forfaitaire subsidieplafonds voor de subsidiëring van het kaderpersoneel van de *beschutte werkplaatsen* is uitgegaan van een gemiddelde anciënniteit van tien jaar.

Uiteraard is er de reglementaire indexering van de subsidies voor CGVB's, CBO's, ATB-diensten en de uurlonen voor de doelgroepwerknemers in de BW's.

3. Administratie Welzijn

Algemeen Welzijnswerk

Om de gemiddelde anciënniteitsstijging te kunnen bepalen, werden de centra bevraagd over hun personeelssituatie op 1 januari 1999 en 1 januari 2000. Op 1 januari 1999 bedroeg de gemiddelde anciënniteit 13,51 jaar. Op 1 januari 2000 bedroeg de gemiddelde anciënniteit 14,10

jaar. de gemiddelde stijging bedraagt 0,59 jaar of zes maanden.

Bij de telling werd eveneens gevraagd een onderscheid te maken tussen de drie belangrijkste categorieën van loonschalen, namelijk universitair gediplomeerden, HOBU-gediplomeerden en humaniora-gediplomeerden (administratieve krachten). (*HOBU : hoger onderwijs buiten de universiteit – red.*)

Uit de telling kwam volgende verhouding :

	Personeel a.c.			Personeel percentage		
	Aut	Mut	Tot	Aut	Mut	Tot
Univ	142,61	6,5	149,11	18,8	1,5	12,6
Hobu	561,77	411,58	973,35	73,9	96,4	82,0
Adm	56,13	8,75	64,85	7,4	2,0	5,5
Tot	760,51	426,8	1.187,31	100,0	100,0	100,0

(*a.c. absoluut cijfer ; Aut : autonome centra ; Mut : centra in het kader van "mutualiteiten" – red.*)

Rekening houdende met de minimum- en maximumlonen van de kwalificaties en de procentuele verhouding van de kwalificaties resulteert een gemiddelde stijging van zes maanden anciënniteit in een stijging van de loonuitgaven met 1,09 %.

Berekening van 1,09 %

Kwalificatie	Loon 0 jaar anciënniteit	Loon 27 jaar anciënniteit
Universitair (barema L1)	1.491.733	2.549.031
Hulpverlener HOBU (barema B1c)	1.193.509	2.014.647
Administratieve kracht (barema A2)	1.027.279	1.755.035

De verhouding personeel in de centra voor algemeen welzijnswerk is :

Universitair	12,6 %
Hulpverlener HOBU	82,0 %
Administratieve kracht	5,5 %

Rekening houdende met deze verhouding is :

Minimumloon (a)	1.209.049 ¹
Maximumloon (b)	2.045.646 ²
Stijging laagste naar hoogste loon (c)	159,1 ³
Stijgingspercentage over 1 jaar (loopbaan 27 jaar) (d)	2,19 ⁴
Stijging over 6 maanden per jaar (e)	1,09 (is d x 6/12)
Resultaat :	afgerond 1,09 %

- 1 Minimumlonen (0 jaar anciënniteit) van de barema's L1, B1c en A2 rekening houdende met de verhouding 12,6 %, 82 % en 5,5 %
- 2 Maximumloon (27 jaar dienst) rekening houdende met de verhouding zie 1
- 3 59,1 % stijging over 27 jaar
- 4 $59,1/27 = 2,9$ %

Integratiediensten

Voor het jaar 2000 was het forfaitair bedrag samengesteld uit een bedrag van 1.863.000 frank per voltijds personeelslid voor de eerste twee personeelsleden en een bedrag van 1.701.500 frank voor de volgende personeelsleden (werkingskosten inbegrepen).

Het bedrag voor de eerste twee personeelsleden kan worden beschouwd als een subsidie voor het gemiddelde van de loonkosten voor een personeelslid van niveau A en een personeelslid van niveau B, vermeerderd met ongeveer 200.000 frank werkingskosten. Voor de volgende personeelsleden werd rekening gehouden met de gemiddelde loonkosten voor personeelsleden van niveau A, B en C (in verhouding van 40-30-10) en met ongeveer 88.000 frank werkingskosten :

- voor medewerkers A : loonschaal A (barema 10/1)
- voor medewerkers B : loonschaal B (barema 22/6-23/6-24/6)
- voor medewerkers C : loonschaal C (barema 20/1).

Een aanpassing van de gestegen anciënniteit betekent een verhoging met afgerond 22.000 frank tot 1.885.000 frank voor de eerste twee personeelsleden, en tot 1.723.500 frank voor de volgende personeelsleden. De 22.000 frank is berekend op basis van de gemiddelde anciënniteit op 1 januari 2000 (8,38 jaar), verhoogd met tien maanden. Dit geeft een verhoging van ongeveer 1,3 % (1,013).

Centra voor integrale gezinszorg

In samenwerking met de centra worden volgende berekeningen gemaakt :

- de gemiddelde stijging van de barema's per jaar anciënniteit wordt berekend ;

- de gemiddelde anciënniteit voor de sector wordt berekend door de anciënniteitsjaren van elk personeelslid te vermenigvuldigen met de tewerkstellingsbreuk en de som van deze producten te delen door het totaal aantal VTE ;
- de aldus berekende gemiddelde anciënniteit wordt vergeleken met de gemiddelde anciënniteit van drie jaar voordien.

Het verschil wordt gedeeld door 3, zodat men zicht krijgt op de gemiddelde anciënniteitstoename.

De gemiddelde anciënniteitstoename wordt vermenigvuldigd met de gemiddelde stijging van de barema's per jaar anciënniteit. Aldus verkrijgt men de groeiparameters voor de enveloppe voor een welbepaald jaar. In 2000 bedroeg deze groeiparameter 1,42 %, met andere woorden de subsidiebedragen werden vermenigvuldigd met 1,0142. Voor 2001 werd de groeiparameter berekend op 0,8 % (1,008).

Kind en Gezin

De concrete berekening is, afhankelijk van de voornoemde sectoren, zeer verschillend.

Aangezien in de sector van de *vertrouwenscentra kindermishandeling*, de *centra voor kinderverzorg en gezinsondersteuning* en het *Home Koningin Fabiola* in Maasmechelen, zoals reeds hierboven gesteld, geen rekening wordt gehouden met elementen als anciënniteit, baremieke verhogingen, enzovoort, kan er uiteraard geen sprake zijn van een concrete berekening.

Voor de *kinderdagverblijven*, de *diensten voor opvanggezinnen* en de *buitenschoolse opvang* ligt het antwoord op de derde vraag reeds vervat in wat voorafgaat.

Voor de *consultatiebureaus voor het jonge kind* ligt de berekeningswijze vast in de bepalingen van het besluit van 18 december 1998 ((Belgisch Staatsblad 19 maart 1999) van de Vlaamse regering tot bepaling van de voorwaarden en de procedureregels inzake erkenning en subsidiëring van de consultatiebureaus voor het jonge kind.

Voor de *prenatale consultatiebureaus* is de vraag zonder voorwerp, aangezien louter een vastgelegd bedrag per prestatie wordt uitgekeerd, aangepast aan de index.

Voor de *inloopteams*, nog in experimenteel stadium, werd een en ander vastgelegd krachtens een beslissing van de raad van bestuur van Kind en Gezin en wordt gewerkt met barema's die eveneens van toepassing zijn op het personeel van Kind en Gezin.

Naargelang van de sector zijn er dus duidelijk verschillen.

Voor het opstellen van parameters is in de verschillende voornoemde sectoren een representatieve vertegenwoordiging van de sector betrokken partij.

Voor de *vertrouwenscentra kindermishandeling, centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning* en het *Home Koningin Fabiola* in Maasmechelen is de vraag zonder voorwerp, gezien wat voorafgaat.

Vlaams Fonds

Zie punt 2: voor de ATB-diensten is reglementair voorzien in de aanpassing; dit is de enige sector waarvoor de parameters vastliggen.

4. Administratie Welzijn

De vermelde berekeningswijze wordt in deze sectoren gedurende meerdere jaren behouden. Jaarlijks wordt ze uitgevoerd mede naar aanleiding van de begrotingsopmaak.

Kind en Gezin

Voor de *vertrouwenscentra kindermishandeling, centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning* en het *Home Koningin Fabiola* in Maasmechelen is de vraag zonder voorwerp.

Voor de *kinderdagverblijven, de diensten voor opvanggezinnen* en de *buitenschoolse opvang* is een en ander afhankelijk van een herziening van de respectieve besluiten die gelden voor de verschillende sectoren.

Voor de *consultatiebureaus voor het jonge kind, de prenatale consultatiebureaus* en de *inloopteams* geldt wat volgt: afhankelijk van de bepalingen van het besluit of van de concrete beslissing, wordt de berekeningswijze voor een kortere of langere periode gehanteerd. Voor de consultatiebureaus voor het jonge kind is de termijn geldig tot herroeping van het besluit, voor de prenatale consultatiebureaus en de inloopteams tot wijziging van de beslissing van de raad van bestuur van Kind en Gezin.

teams tot wijziging van de beslissing van de raad van bestuur van Kind en Gezin.

Vlaams Fonds

Zie eveneens punt 2 : het concept geldt voor onbepaalde tijd, het vervalt pas wanneer er een nieuw of wijzigend besluit wordt genomen.

Vraag nr. 147 van 29 maart 2001 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Thuiszorg – Pluralisme

Uit het antwoord op een vraag om uitleg van collega André Denys over de uitvoering van het social-profitakkoord blijkt dat een erkende dienst voor thuiszorg voortaan recht heeft op x aantal poetshelpers per x aantal cliënten die hij bedient.

En verder : ... van het aantal uren thuiszorg dat een bepaalde dienst krijgt, zullen bijvoorbeeld 80 uren aan gezinszorg en 20 uren aan poetshulp worden besteed.

En ten slotte ... de voorzieningen die overtollige poetshelpers hebben, krijgen vijf jaar de tijd om deze te laten afvloeien (*Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 22 februari 2001, blz. 9-12 – red.*).

De minister weet dat van een decennialang gevoerd verzuimd beleid vooral de kleinere, onafhankelijke diensten het slachtoffer zijn geweest. Zij hebben immers, in tegenstelling tot de zuilgebonden diensten, nooit de middelen en de mogelijkheden van de Vlaamse overheid gekregen voor een voldoende groei en ontwikkeling. Dat heeft onder meer ertoe geleid dat de onafhankelijke diensten, inzonderheid op het vlak van de gezins- en bejaardenhulp, sterk zijn benadeeld, in zoverre dat het personeel voor 55 % bestaat uit poetsdienstmedewerkers (DAC en gesco) en slechts voor 45 % uit gezins- en bejaardenhelpsters. (*DAC : Derde Arbeidscircuit ; gesco : gesubsidieerde contractuelen – red.*)

Het door de minister aangehaalde voorbeeld van een mogelijke 80/20-verhouding voor de diensten laat vermoeden dat er wordt gestreefd naar een zekere verhouding per dienst tussen aantal gezins- en bejaardenhelpsters en aantal poetshelpsters. De onafhankelijke diensten kunnen enkel akkoord gaan met een verhoging van het contingent gezins-

en bejaardenhulpuren, en zeker niet met welke vorm van afbouw van de poetsdienst dan ook.

Het regeerakkoord zegt dat het thuiszorgbeleid verder zal worden uitgebouwd met waarborgen voor het pluralistisch karakter.

Hoe brengt de minister dit in praktijk ?

Antwoord

Met betrekking tot de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger in verband met de verhouding tussen de capaciteiten gezinszorg en de capaciteiten logistieke hulp, kan ik hem melden dat ik wel degelijk overtuigd ben van het feit dat we op zoek moeten naar de optimale omgeving van, en de ideale verhouding tussen de beide hulpverleningssoorten om overal in Vlaanderen thuiszorg op maat te kunnen aanbieden en tegelijkertijd de subsidiariteit ten volle te laten spelen.

Met andere woorden, een programmatie gezinszorg kan niet meer los van een programmatie logistieke hulp worden gezien. De ene zal de andere steeds beïnvloeden. Beide programmaties samen moeten een gepast antwoord kunnen bieden op de huidige en toekomstige nood aan thuiszorg in Vlaanderen. Voor de herbepaling van de programmatie gezinszorg en de ontwikkeling van een hierop afgestemde programmatie voor logistieke hulp is wetenschappelijk onderzoek aangewezen.

Het doortrekken van deze wetenschappelijk onderbouwde verhouding tot op het voorzieningenniveau is één mogelijkheid om dit tot uitvoering te brengen. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht aanhaalt, zal dit heel wat problemen met zich meebrengen, niet alleen bij de kleine onafhankelijke private diensten, maar ook en vooral bij de openbare diensten voor gezinszorg en de openbare logistieke diensten. Een andere mogelijkheid is dat we ons concentreren op een regionale invulling van wat zal worden geprogrammeerd, met respect voor de eigenheid van de dienstverleners.

Op dit vlak zijn zeker nog geen beslissingen genomen. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld al zal vernomen hebben, zijn we onlangs gestart met een evaluatie van het thuiszorgdecreet. In deze evaluatie zullen bovenvermelde problematieken zeker ter sprake komen. In de hertekening van het thuiszorglandschap zullen dan ook waarborgen voor het pluralistisch karakter worden ingebouwd.

In het kader van het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de socialprofitsector van 29 maart 2000 wordt binnen het budget "jobcreatie" 150 miljoen frank uitgetrokken om diensten voor gezinszorg die momenteel op basis van uitgewerkte programmatienormen te weinig poetshulp aanbieden, de mogelijkheid te geven bijkomende poetsers aan te werven.

Vraag nr. 149 van 29 maart 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Geweld tegen vrouwen – Initiatieven

Tijdens de follow-up-conferentie van de UNO over de situatie van de vrouwen in juni 2000, georganiseerd in het kader van het "proces van Peking", werd opnieuw het geweld tegen vrouwen aangestipt als één van de belangrijkste problemen.

Tot de actielijnen die binnen hetzelfde kader in aanmerking werden genomen, behoort de goedkeuring door de lidstaten van de nationale actieplannen voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen.

1. Welke middelen heeft de Vlaamse overheid ter beschikking om geweld tegen vrouwen te bestrijden ?
2. Welke subsidiëring is er voor elk van deze middelen ?

Antwoord

Opvang slachtoffers geweld op vrouwen

De Vlaamse inbreng op het vlak van geweld tegen vrouwen bestaat voornamelijk in de uitbouw van een structureel aanbod van voorzieningen die deels of geheel op deze problematiek inspelen.

Tot dit aanbod behoren de centra voor algemeen welzijnswerk met hun diversiteit aan opdrachten, de centra voor integrale gezinszorg en de vertrouwenscentra kindermishandeling.

Binnen het algemeen welzijnswerk

Aanbod

We belichten eerst de opvang door de autonome centra voor algemeen welzijnswerk, geven dan

enige cijfers betreffende teleonthaal en belichten vervolgens een specifiek experimenteel project.

Autonome centra algemeen welzijnswerk

De meeste vormen van opvang van slachtoffers van geweld tegen vrouwen zijn geïntegreerd in deze centra voor algemeen welzijnswerk. We kunnen deze verschillende vormen van opvang aangeven.

- Onder de centra voor algemeen welzijnswerk in Vlaanderen ressorteren ongeveer 27 opvangcentra voor vrouwen en kinderen, waarvan negen zich specifiek richten naar mishandelde vrouwen (9 vluchthuizen, met ongeveer 130 opvangplaatsen).

De subsidiëring voor de vluchthuizen bedraagt ongeveer 55 miljoen.

- Er zijn in Vlaanderen dertien centra voor algemeen welzijnswerk met de opdracht "hulp aan slachtoffers van misdrijven" (1 per gerechtelijk arrondissement). In een samenwerkingsakkoord terzake met de federale overheid (Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ministerie van Justitie) is bepaald dat slachtoffers van misdrijven, mits zij hiermee akkoord gaan, via een doorverwijsformulier worden doorverwezen naar deze centra voor slachtofferhulp, die dan zelf – met professionelen of vrijwilligers – contact opnemen met de slachtoffers. Mishandelde vrouwen kunnen door politie of rijkswacht rechtstreeks naar de vluchthuizen worden doorverwezen.

De totale subsidiëring voor de opdracht "slachtofferhulp" bedraagt ongeveer 75 miljoen.

- Alle autonome centra voor algemeen welzijnswerk bieden informatie, advies en begeleiding bij relatieproblemen. De subsidiëring voor deze opdracht kan worden geschat op 100 miljoen.
- Deze centra voor algemeen welzijnswerk hebben ook een belangrijke preventieve en beleids-signalerende functie.

Centra voor teleonthaal

Op het nummer 106 van teleonthaal kan iedereen 24 uur op 24 uur terecht met om het even welke vraag of om het even welk probleem. In 2000 kregen alle teleonthaaldiensten samen 100.941 oproepen.

6.070 oproepen ressorteren onder het thema "slachtofferbeleving". Hiervan waren 4.527 oproepen van vrouwen, dit is 74,6 %. Voor de verdere onderverdeling zijn de cijfers niet meer opgesplitst naar geslacht.

We geven enkele cijfers, mannen en vrouwen samen :

– ongewenste intimiteiten	300
– seksueel geweld	577
– incest	957
– kindermishandeling	565
– oudermishandeling	165
– partnermishandeling	928
– pesterij, stalking	998
– andere	1.289

De totale subsidiëring voor teleonthaal bedraagt ongeveer 55 miljoen.

Allochtone info- en hulptelefoon

In het kader van de experimentele projectsubsidie is er een lopend project. Dit is een initiatief van het Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen, in samenwerking met CAW Markant. Hiervoor ontvangen zij een subsidie van 1.800.000 frank, voor een periode van 1 november 2000 tot 31 oktober 2001. Titel van het project luidt : "allochtone info- en hulptelefoon".

Korte inhoud

Medet-foon : een info- en hulptelefoon voor en door allochtonen. Een laagdrempelige telefonische hulpverlening in de Marokkaanse en Turkse taal, die de toegankelijkheid van de reguliere hulpverleningsinstanties wil verbeteren.

Een allochtone gratis telefoonlijn voor toeleiding naar reguliere diensten en informering/hulpverlening in de eigen taal van de allochtonen, kan allochtonen die moeilijk de weg vinden naar reguliere diensten de weg tonen en hen uit hun isolement halen. De vragen en problemen van de allochtonen worden geregistreerd en doorgespeeld aan de welzijnscentra.

Er wordt gewerkt met vrijwilligers, die binnen het project een opleiding krijgen.

Regelgeving en evaluatie-instrumentarium

De erkenning en subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk worden geregeld door het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk en het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 1998 tot uitvoering van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk. Daarnaast is er het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen.

In deze regelgeving worden de voorzieningen sterk geresponsabiliseerd om zelf een concrete invulling te geven aan hun werking en zelf de nodige kwaliteitscontrole te realiseren.

De centra dienen een beleidsplan op te stellen dat door de minister dient te worden goedgekeurd. Via deze beleidsplannen kan worden nagegaan of de nodige aandacht wordt besteed aan de diverse opdrachten die deze centra dienen te realiseren.

Buiten het algemeen welzijnswerk

Centra voor integrale gezinszorg

Een centrum voor integrale gezinszorg is een voorziening die zorgt voor de ambulante begeleiding of de residentiële of semi-residentiële opvang en begeleiding van ouders en kinderen en van aanstaande ouders.

Het centrum biedt opname en begeleiding aan gezinnen en gezinsleden waarvan het gezinsfunctioneren zo diepgaand problematisch is geworden, dat gezinsdesintegratie een werkelijke dreiging vormt.

De hulpverlening gebeurt integraal, gericht op het ganse gezin. Deze centra gaan in hun werking dan ook veel verder dan het louter – tijdelijk – opvangen van vrouwen en kinderen in nood. Vanuit hun opdracht wordt zoveel mogelijk geprobeerd alle gezinsleden, dus ook de partner, te betrekken in het helingsproces, met als eerste doel de relatie te herstellen, veeleer dan een breuk te bestendigen. Waar zulks niet mogelijk is, zal men aan het nieuw gevormde deelgezin de nodige bagage meegeven om zelfstandig verder te kunnen gaan. Emancipatie en maatschappelijke integratie, alsook het versterken van de relatiebekwaamheid zijn dan ook duidelijk doelstellingen ingebed in de opdracht van deze centra. Normproblemen zoals verwaarlozing, incestueuze relaties, kindermishandeling en part-

nergeweld behoren in belangrijke mate tot de problematieken die door de centra voor integrale gezinszorg worden aangepakt. Let wel, het gaat hier steeds om problematische situaties binnen gezinnen met kinderen of bij aanstaande ouders.

De opvang en/of begeleiding in of door een centrum is altijd tijdelijk van aard. De verblijfs- en/of begeleidingsduur bedraagt gemiddeld niet meer dan negen maanden. Zoals reeds eerder gesteld, kan afhankelijk van de gestelde problematiek en afhankelijk van de mogelijkheden van ieder centrum worden gekozen tussen een ambulante begeleiding of een semi-residentiële of residentiële opvang en begeleiding.

In Vlaanderen zijn zes centra voor integrale gezinszorg erkend en gesubsidieerd.

Hun totale capaciteit bedraagt ongeveer 93.000 opvang- en/of begeleidingsdagen op jaarbasis. In totaal worden ongeveer 500 begeleidingen per jaar opgestart. Ongeveer 120 mensen zijn tewerkgesteld in de centra voor integrale gezinszorg. De subsidiekosten voor de Vlaamse en Gemeenschap bedragen ongeveer 145 miljoen frank per jaar.

De werking van deze centra wordt twee- à driejaarlijks onderworpen aan een inspectie. Op het vlak van cliëntenregistratie moet nog het een en het ander worden uitgewerkt, zodat beter zicht kan worden verkregen op de zich aandienende problematieken binnen deze centra en de gegeven antwoorden op het vlak van opvang en begeleiding. Hiervoor is het wachten op de ontwikkeling van een geïnformatiseerd registratiesysteem.

Opvang slachtoffers van mensenhandel

Specifiek voor de opvang van slachtoffers van mensenhandel worden drie centra gesubsidieerd: Surya in Luik, Payoke in Antwerpen (gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en tevens door het Impulsfonds van de Nationale Loterij) en Pagasa in Brussel.

Er was ook een basisnetwerk voor de opvang van slachtoffers van mensenhandel, waarbij verschillende centra voor slachtofferhulp een beperkte subsidie ontvingen om deze slachtoffers tijdelijk op te vangen, met het oog op een toeleiding naar Payoke.

Recentelijk echter werd door het Impulsfonds een nieuw project goedgekeurd, waarbij het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk 1 VTE krijgt voor een netwerkontwikkelaar die de reguliere voorzieningen

die verantwoordelijk zijn voor de hulp- en dienstverlening op de diverse terreinen die vermeld zijn in het protocol (algemeen welzijnswerk, OCMW's, basiseducatie, arbeidstoeleiding, integratiesector) ook naar deze doelgroep moet toeleiden. (VTE : *voltijds equivalent – red.*)

Zowel Payoke als Pagasa worden bijkomend voor 0,5 VTE gesubsidieerd voor de toeleiding van hun cliënten naar de hulp- en dienstverlening in de directe periferie van deze opvangcentra. De subsidiëring van dit project bedraagt ongeveer 4 miljoen.

Andere

Daarnaast zijn er enkele praat- en zelfhulpgroepen voor mishandelde vrouwen. Het gaat hier meestal om vrijwilligersorganisaties.

Vertrouwenscentra kindermishandeling

Een vertrouwenscentrum kindermishandeling vervult de volgende opdrachten :

- het fungeert als meldpunt als het voor de hulpvrager niet mogelijk is melding te doen aan een vertrouwde hulpverlener ;
- het zorgt voor de eerste opvang van de betrokkenen en voor de gespecialiseerde diagnose met het oog op een efficiënte doorverwijzing naar de gepaste hulpverlening, en het verwijst efficiënt door naar de gepaste hulpverlening ;

- het volgt de hulpverlening op en coördineert ze indien nodig; het staat uitzonderlijk zelf in voor de begeleiding en de behandeling van slachtoffers van kindermishandeling en hun gezin, met name indien doorverwijzing tegen aangewezen of onuitvoerbaar is ;

- het staat in voor de ondersteuning van hulpverleners die te maken hebben met de problematiek van kindermishandeling en die terzake advies vragen; het staat ook in voor de systematische overdracht van zijn deskundigheid aan andere relevante instanties ;

- het ontwikkelt de eigen deskundigheid voortdurend verder m.b.t. preventie, detectie, diagnose en hulpverlening bij kindermishandeling ;

- het draagt bij tot de sensibilisering van de samenleving ;

- het signaleert evoluties en knelpunten in de hulpverlening betreffende kindermishandeling aan de bevoegde overheden.

De totale subsidiëring voor de vertrouwenscentra kindermishandeling bedraagt ongeveer 106 miljoen.

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de registratiegegevens 1998-2000, opgedeeld per geslacht. Het aantal meisjes-slachtoffers bedraagt ongeveer 60 %.

Belangrijkste problematiek per geslacht 1998-2000

	1998			1999			2000		
	Jongen	Meisje	Aantal	Jongen	Meisje	Aantal	Jongen	Meisje	Aantal
Lichamelijke mishandeling	51,6	48,4	989	47,6	52,4	1.220	49,5	50,5	1.054
Lichamelijk verwaarlozing	51,0	49,0	577	51,4	48,6	835	47,0	53,0	725
Emotionele mishandeling	46,6	53,4	646	44,7	55,3	693	44,3	55,7	707
Emotionele verwaarlozing	51,9	48,1	420	49,3	50,7	568	48,4	51,6	576
Münchausen syndroom by proxy	41,2	58,8	17	31,6	68,4	19	42,9	57,1	21
Seksueel misbruik : incest	23,0	77,0	1.410	21,9	78,1	1.378	20,8	79,2	1.142
Seksueel misbruik : geen incest, onbekend	32,5	67,5	594	30,5	69,5	590	29,4	70,6	579
Risicosituatie	47,1	52,9	957	44,7	55,3	1.023	47,9	52,1	927
Onduidelijke problematiek	37,4	62,6	353	37,3	62,7	475	41,7	58,3	521
Verwerkingsproblematiek	23,6	76,4	110	28,1	71,9	135	35,4	64,6	113
Geen mishandeling, ander probleem	43,1	56,9	167	46,8	53,2	263	42,5	57,5	285
Totaal	40,5	59,5	6.240	40,0	60,0	7.189	40,5	59,5	6.650

(Münchhausen-syndroom : voorgewende of zelf veroorzaakte stoornis ; by proxy : variant waarbij stoornis wordt voorgewend of veroorzaakt bij personen over wie betrokkene de zorg heeft – vorm van kindermishandeling om de aandacht te trekken) – red.

De toekomst : streven naar betere samenwerking

Wat de krachtlijnen voor de toekomst betreft, is het niet in de eerste plaats de bedoeling de opvang- of begeleidingscapaciteit te verhogen, maar veeleer te streven naar een betere samenwerking tussen federale en gemeenschapsinstanties, met het oog op een naadloze overgang van de diverse bevoegdheden en opdrachten in de aanpak van de bestrijding van geweld op vrouwen, en dit zowel op centraal, regionaal en lokaal vlak (cfr. het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat (Justitie en Binnenlandse Zaken) en de Vlaamse Gemeenschap inzake slachtofferzorg van 7 april 1998).

Binnen Gelijke Kansen in Vlaanderen

Als minister bevoegd voor Gelijke Kansen sta ik achter de nationale actieplannen voor bestrijding van geweld tegen vrouwen. Het is belangrijk dat de verschillende overheden op eigen niveau acties ondernemen om dit probleem aan te pakken.

Binnen het Vlaams gelijkemansbeleid werden in 2000 twee projecten gesubsidieerd die tot doel hadden geweld tegen vrouwen te bestrijden. Het gaat om projecten van volgende organisaties:

- "Vormingsinstelling Motief – Vormingsgroep Zijn"; "Zoeken, vinden, werken aan een goede attitude" : een vormingsreeks m.b.t. intrafamiliaal geweld en misbruik voor studenten van hogere paramedische opleidingen.
- "Refleks Junior" ; een project rond vorming voor jongens van 14-18 jaar m.b.t. preventie van geweld en grensoverschrijdend gedrag.

Het beleid aangaande geweld tegen vrouwen is echter vooral een federale materie en behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Laurette Onkelinx, federaal minister van Werkgelegenheid en Gelijke Kansen. Zij zit ook de Interministeriële Conferentie voor Gelijke Kansen voor en binnenkort mogen ook initiatieven vandaaruit worden verwacht.

Vraag nr. 150
van 29 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijnssector – Begeleiding herintreders en stagiairs

De opvang en begeleiding van studenten Verpleegkunde is gewijzigd sinds het decreet op de hogescholen. Concreet betekende dit dat er sindsdien minder begeleiding op stage is.

Het federaal sociaal akkoord van 2000 heeft elk ziekenhuis één voltijdse verpleegkundige extra gegeven voor de interne begeleiding van (her)intreders en studenten.

Hiermee is het probleem niet opgelost in de voorzieningen die geen ziekenhuis zijn. In Vlaanderen lopen heel wat studenten stage in rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen (RVT), bij Kind en Gezin, bij gehandicapten, in de preventieve gezondheidszorg, bij tal van andere welzijns- en gezondheidsvoorzieningen.

Wordt een dergelijk systeem ook in het vooruitzicht gesteld voor de volksgezondheids- en welzijnsvoorzieningen, zowel in de ambulante als in de residentiële sector ?

Antwoord

In het verleden werd vanuit de (hoge)scholen zelf in een ruime omkadering voorzien voor de begeleiding van studenten Verpleegkunde en leerlingen in de verzorgende sector.

Het drastisch terugschroeven van deze mandaten heeft tot gevolg dat er inderdaad een toenemende vraag is naar begeleiding en opvang door de stageoorden zelf, alhoewel veel leerkrachten Verpleegkunde boventallig blijven. De Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert aan het sociaal akkoord van 2000, waarbij elk ziekenhuis één voltijdse verpleegkundige bijkomend kan inschakelen voor de interne begeleiding van herintreders en studenten.

Gelet op de schaalgrootte van de ziekenhuizen is het duidelijk dat deze ene verpleegkundige onmogelijk een individuele begeleiding van alle stagiairs kan verzekeren, maar veeleer als aanspreekpunt fungeert en wordt belast met de interne organisatie van de stages, de relaties met de scholen en het oplossen van probleemsituaties.

In meer kleinschalige voorzieningen in de gezondheidszorg en welzijnszorg, bijvoorbeeld rustoorden en RVT's, Kind en Gezin, de gehandicaptensector en de preventieve gezondheidszorg, worden deze taken doorgaans waargenomen door de dagelijks verantwoordelijke van de voorziening of zijn afgevaardigde.

In ieder stagecontract wordt door de stagegever bepaald wie intern als stagementor werd aangesteld.

Het voorzien in extra mandaten voor de begeleiding van de stagiairs is momenteel niet gepland. Voor een aantal grote sectoren zoals rustoorden en RVT's, worden zowel de personeelsformatie als de subsidiëring hiervan trouwens door federale regels bepaald.

De krapte op de arbeidsmarkt heeft tot gevolg dat een uitbreiding van de personeelsformaties met het oog op de begeleiding van stagiairs momenteel onrealistisch is. Anderzijds leidt diezelfde krapte bij de stagegevers tot een verscherpte aandacht voor de opvang en begeleiding van de stagiairs, die als potentiële werknemers worden beschouwd, en maakt deze begeleiding derhalve in vele voorzieningen expliciet deel uit van de aanwervings- en personeelspolitiek.

**Vraag nr. 151
van 30 maart 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Poetsdiensten – Gesco's

Uit het antwoord van de minister in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van 22 februari 2001 op een vraag om uitleg van collega André Denys over de uitvoering van het socialprofitakkoord blijkt dat zij het enkel heeft over de DAC-regularisatie en -harmonisatie (Derde Arbeidscircuit) (*Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 22 februari 2001, blz. 9-12 – red.*).

Een vrij groot deel van het poetsdienstpersoneel van de onafhankelijke diensten is evenwel tewerkgesteld onder het gesco-statuut (gesubsidieerde contractuelen) (65 % DAC, 35 % gesco).

Indien er nu alleen een harmonisatie van de wedde van het DAC-poetsdienstpersoneel wordt doorgevoerd, dreigt er een grote loonkloof met de poets-hulpsters in het gesco-statuut.

Onder meer wegens de jarenlange achterstelling zijn de onafhankelijke diensten niet in staat om de gesco-poetsdiensten eenzelfde verloning uit te betalen als het geharmoniseerde DAC poetsdienstpersoneel. Nochtans doen beide groepen personeel hetzelfde werk en hebben zij derhalve recht op eenzelfde verloning.

Welke maatregelen worden genomen om een loonharmonisatie van het gesco-personeel in de private diensten voor gezinszorg door te voeren ?

Antwoord

De problematiek van het gesco-poetsdienstpersoneel is bekend en wordt besproken in het aan de gang zijnde overleg met de Vereniging van Diensten voor Gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap.

Dit overleg moet resulteren in een overgangsregeling die de subsidieerbaarheid van de poetsdiensten moet realiseren met respect voor het principe van gelijk loon voor gelijk werk.

**Vraag nr. 152
van 30 maart 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Poetsdiensten – Diplomavereisten

Ik wens de aandacht van de minister te vestigen op de problematiek van het begeleidend en leidinggevend personeel in de poetsdienst van de onafhankelijke diensten.

Ook hier heeft de jarenlange benadeling van de kleinere diensten voor heel wat problemen gezorgd, inzonderheid op het vlak van de personeelsformatie.

Door het feit dat de onafhankelijke diensten, in tegenstelling tot de grotere zuildiensten, geen of een zeer beperkt aantal gekwalificeerd omkaderingspersoneel hebben toegekend gekregen in de poetsdiensten, hebben de onafhankelijke diensten hiervoor zelf moeten instaan.

Om financiële redenen hebben de onafhankelijke diensten vaak personen als begeleidend en leidinggevend personeel ingeschakeld die niet beschikten over de nodige diploma's overeenkomstig de reglementering van de diensten voor gezinszorg.

Inmiddels zijn deze mensen evenwel geruime tijd tewerkgesteld en zijn zij, door hun jarenlange ervaring, gelijkgesteld aan diplomagekwalificeerde collega's.

1. Wordt er in een overgangsregeling voorzien bij de inschakeling van de poetsdiensten in het thuiszorgdecreet voor personen die een functie

als begeleidende leidinggevende innemen, doch niet beschikken over specifieke diploma's ?

2. Kunnen zij hun functie blijven uitoefenen en komen zij voor subsidiëring in aanmerking ?

Antwoord

De problematiek van het personeel in de poetsdienst dat niet over specifieke diploma's beschikt, is bekend en wordt besproken in het aan de gang zijnde overleg met de Vereniging van Diensten voor Gezinszorg van de Vlaams Gemeenschap.

In dit overleg zullen overgangsbepalingen worden uitgewerkt voor personen die reeds jaren als begeleidend en leidinggevend personeel werken, maar niet over specifieke diploma's beschikken.

Zij zullen hun functie kunnen blijven uitoefenen en komen in aanmerking voor subsidies.

Vraag nr. 159 van 12 april 2001 van de heer JAN LOONES

Doven en slechthorenden – Gebarentalen

Er blijken nogal wat problemen te bestaan in de wereld van de gebarentalen. Zelfs in Vlaanderen zou er een Vlaamse, een Nederlandstalige en een Belgische gebarentaal bestaan ...

De ontwikkeling van een echte internationale gebarentaal lijkt nochtans evidente voordelen te bieden. Dergelijke internationale gebarentaal zou niet enkel de communicatie met en onder de slechthorenden bevorderen, maar zelfs uitkomst bieden voor internationale communicatie, wereldwijd, onder normaalhorenden.

Nu reeds bestaat er een – uiteraard veel te beperkte – basiswoordenschat in gebarentaal, waarmee de mens zich verstaanbaar tracht te maken van Noordpool tot Zuidpool.

De ontwikkeling van een ruimere basiswoordenschat in gebarentaal, aan de hand van universele voorwerpen en begrippen, biedt allicht meer kansen dan de Esperanto-projecten, met bovendien het duidelijke voordeel van de uitbreiding naar de categorie van de slechthorenden, enzovoort.

1. Welke initiatieven neemt de minister om de communicatie onder slechthorenden te verbeteren ?
2. Welke beleidsvisie wordt gehanteerd m.b.t. de ontwikkeling van een internationale gebarentaal ?
3. Is hierbij een rol weggelegd voor Vlaanderen ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wil ik enkele opmerkingen maken.

- Zo moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger beseffen dat het probleem van de Babylonische spraakverwarring waar hij op alludeert, zich binnen de gemeenschap van doven en slechthorenden zelfs scherper stelt dat hij schetst. Het is immers zo dat, net als bij elke andere taal (!), er ook vele dialectvormen van de gebarentaal bestaan.
- Dat het wenselijk zou zijn om een gemeenschappelijke internationale gebarentaal te ontwikkelen, zal wellicht niemand durven betwisten. De verwijzing van de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het Esperanto als modelvoorbeeld terzake is toepasselijk, maar ik deel op dit ogenblik zijn optimistische visie niet dat het ene meer slaagkansen zou hebben dan het andere. Nogmaals : in beide gevallen gaat het om organisch ontwikkeld taalgebruik waarvoor men een kunstmatige taal in de plaats wil stellen.
- Ik moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook wijzen op het onderscheid tussen enerzijds "Nederlands (of een andere taal) ondersteund door gebaren" en anderzijds gebarentaal als volwaardige taal. Dat zijn twee totaal verschillende zaken.
- Als slotopmerking – vooraleer zijn eigenlijke vragen te beantwoorden – wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger en collega-volksvertegenwoordigers die interesse tonen voor deze problematiek, erop attenderen dat er ook doven zijn die geen voorstander zijn van gebarentaal, maar kiezen voor spraakafzien of liplezen, dan wel voor andere oplossingen voor hun communicatiestoornis, bijvoorbeeld een cochleaire implant. Het probleem is bovendien ook heel anders voor doof geworden personen, dan voor

doof geboren personen, en uiteraard nog heel anders voor slechthorenden.

Dit maar om te zeggen dat een simpele oplossing – hoe verleidelijk ook voorgesteld – niet steeds de juiste, laat staan de beste oplossing is.

Graag ga ik in op de drie vragen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger mij voorlegde.

1. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (Vlaams Fonds, VFSIPH) opende enkele jaren geleden al in het kader van zijn inclusieve beleidsvoering een dossier over telefoonbemiddeling voor doven en slechthorenden.

Het meest tastbare resultaat daarvan is het in-tussen gerealiseerde project Teletolk Vlaanderen.

Daarnaast kunnen ingeschreven personen met een auditieve handicap aanspraak maken op financiële tegemoetkomingen voor velerlei hulpmiddelen op het vlak van communicatie.

Het zogeheten doventolkbesluit laat bovendien toe om doventolken in te zetten in de arbeids- en leefsituatie van de dove of zwaar slechthorende persoon.

Het Vlaams Fonds streeft dus niet enkel naar communicatie onder de slechthorenden onderling, doch tracht tevens de communicatie te bevorderen tussen doven of slechthorenden en hoorden.

2. Op dit ogenblik is er nog geen uitgetekende beleidslijn betreffende het al dan niet ontwikkelen van een internationale gebarentaal.

Als Vlaamse Gemeenschap ontberen wij nog heel wat informatie over de reële behoeften terzake van de dovengemeenschap.

In dit verband herinner ik aan een grootschalig studieopzet in het kader van het Programma Beleidsgericht Onderzoek dat eind 1998 werd ingediend bij de diensten van minister-president en dat uiteindelijk werd goedgekeurd. Het betreft meer bepaald een onderzoek inzake doorlichting, sensibilisering en standaardisering van de Vlaams-Belgische gebarentaal.

Ik ben niet op de hoogte van de huidige stand van uitvoering. Wel weet ik dat aanvankelijk gepland was om in het kader van een derde onder-

zoeksluik onder andere de gelijkenissen en verschillen tussen de verschillende gebarentaalvarianten te onderzoeken om wetenschappelijk onderbouwde uitspraken te kunnen doen over zin en onzin van een na te streven standaardgebarentaal.

3. Wij Vlamingen genieten de benijdenswaardige reputatie op internationaal vlak over een sterk taalaanvoelen te beschikken. Ik ben dan ook de mening toegedaan dat, eenmaal de resultaten van dit grote Vlaams onderzoek bekend zijn, de verzamelde kennis ter beschikking moet worden gesteld van het discours op Europees en mondiaal vlak over het nut van een internationale gebarentaal.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de marge van dit pleidooi trouwens nog mededelen dat het Vlaams Fonds in de loop van 2000 een projectsubsidie toekende aan het Vlaams Gebarentaalcentrum voor het ontwikkelen van cursussen Vlaams-Belgische gebarentaal.

**Vraag nr. 160
van 12 april 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Integrale jeugdhulpverlening – Open samenwerkingsverbanden

Weldra wordt in drie proefregio's van start gegaan met een experiment inzake integrale jeugdhulpverlening. Dit dynamisch proces laat uiteraard de diverse sectoren in de niet-proefregio's niet onberoerd. Het valt te verwachten dat in de niet-proefregio's de verschillende sectoren met elkaar in dialoog zullen treden als voorbereiding op het grote project van de integrale jeugdhulpverlening, wat aanleiding kan geven tot samenwerkingsverbanden.

Die vallen uiteraard alleen maar toe te juichen op voorwaarde dat het open netwerken zijn. Gesloten netwerken geven mogelijk aanleiding tot monopolievorming, die de cliënt iedere keuzevrijheid ontnemt. Deze bekommernis geldt natuurlijk eveneens voor de proefregio's, aangezien de expertise die daar zal worden verworven belangrijk beleidsvoorbereidend werk inhoudt.

1. Hoe garandeert de minister dat de netwerken die ontstaan in de niet-proefregio's open netwerken zijn, en geen gesloten netwerken die jongeren alleen verwijzen naar voorzieningen die binnen het netwerk functioneren ?

2. Wordt de proefregio's gevraagd een werking op te zetten in termen van geïntegreerde (gesubsidieerde) netwerken, of een werking in termen van (gesubsidieerde) modules die samenwerken in open netwerken rond jongeren ?

Antwoord

Integrale jeugdhulpverlening streeft inderdaad naar een verregaande samenwerking tussen alle actoren binnen de jeugdhulpverlening. Deze samenwerking dient te gebeuren op basis van de vraagstelling van de cliënt : het mogelijk maken dat de cliënt een zo goed en zo juist mogelijk antwoord krijgt op zijn vraag. Hiertoe zijn open samenwerkingsverbanden essentieel. De vraag van de cliënt moet immers centraal komen te staan. Dit betekent dat elke – uit het oogpunt van de vraag van de cliënt – zinvol geacht combinatie van modules moet kunnen worden aangeboden. Een gesloten samenwerkingsverband stelt het eigen aanbod opnieuw meer centraal.

Het centraal stellen van de vraag van de cliënt – en niet het aanbod van de voorziening – wordt gegarandeerd door het uitwerken van kwaliteitseisen waaraan onder meer onderlinge samenwerking en geboden hulpverlening moeten voldoen. Ook de functies trajectbegeleiding en indicatiestelling en toewijzing kunnen bijdragen tot een meer vraaggerichte hulpverlening. Inzake de functies indicatiestelling en toewijzing deelde ik reeds eerder mee dat deze multidisciplinair en intersectoraal zullen worden georganiseerd, onafhankelijk van het hulpaanbod. Dit strookt trouwens met het eenduidige advies van de centrale commissie op 28 februari 2001. Deze indicatiestelling en toewijzing zal betrekking hebben op een gemoduleerd hulpverleningsaanbod zoals dit vanuit de zes betrokken sectoren samen ter beschikking is. De thematische werkgroepen inzake toegangspoort (diagnose, indicatiestelling, toewijzing) en inzake modulering werken dit op dit ogenblik verder uit, opdat de centrale commissie mij zo mogelijk nog in juni verder kan adviseren voor de verdere operationalisering.

De kanteling van veeleer aanbodgericht naar meer vraag- en behoeftegestuurd, is een centrale strategie in het kader van het ontwikkelingsproces integrale jeugdhulpverlening.

Naar de niet-proefregio's wordt deze boodschap in dezelfde duidelijkheid gebracht. Tijdens de informatieronde die ik eind vorig jaar organiseerde, is deze strategie trouwens toegelicht. Intenties om te streven naar gesloten samenwerkingsverbanden

die expliciet vertrekken van het eigen aanbod als sturend criterium van jeugdhulpverlening, stroken niet met dit basisgedachtegoed. Mocht dit ontstaan, zal dit zeker worden geïmplementiseerd.

In de nabije toekomst streven we ernaar om alle actoren, ook die in de zogenoemde niet-proefregio's, voldoende en voortdurend te informeren over de voortgang van de integrale jeugdhulpverlening. Dit zal gebeuren via de website www.jeugdhulp.vlaanderen.be en door op provinciaal niveau op te zetten communicatie over de voortgang van het ontwikkelingsproces integrale jeugdhulpverlening.

Op deze manier zullen dergelijke ontwikkelingen ook op een impliciete manier kunnen worden ontmoedigd.

Vraag nr. 161 van 12 april 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Pekingdecreet – Afgewezen projecten

Het verslag aan het Vlaams Parlement 1999-2000 over de toepassing van het Pekingdecreet in Vlaanderen geeft een overzicht van de projectfiches van de geselecteerde projecten.

Een projectsubsidie al dan niet toekennen, kan heel wat gevolgen hebben voor de aanvrager, die hiervoor niet alleen een dossier samenstelde, maar allicht ook in dit kader concrete stappen zette, zodat een eventuele weigering wellicht financiële gevolgen heeft.

1. Welke aanvragen van welke organisaties werden niet in aanmerking genomen ?
2. Wat was de reden van weigering ?
3. Wat waren de gevraagde subsidiebedragen voor elk van deze aanvragers ?
4. Waar kunnen deze verenigingen eventueel in beroep gaan ?

Antwoord

Als minister bevoegd voor Gelijke Kansen en in het kader van het mainstreamingsbeleid streef ik naar de naleving en toepassing van de aandachtsgebieden van de Wereldvrouwenorganisatie in Peking (1995) in Vlaanderen.

In het kader van het Pekingrapport wordt de administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de VOI's en de NGO's, die ook inhoudelijk input voor de samenstelling van het verslag aanleveren, sinds 1997 gevraagd projectfiches in te vullen aangaande de acties, initiatieven en programma's die zij tijdens de verslagperiode binnen hun bevoegdheidsdomeinen hebben opgezet om uitvoering te geven aan één of meerdere doelstellingen van het Actieplatform van de Vrouwenconferentie. (*VOI: Vlaamse openbare instelling; NGO: niet-gouvernementele organisatie – red.*)

De gegevens die op die manier door Gelijke Kansen in Vlaanderen werden verzameld, geven weer welke structurele initiatieven of projecten de administraties en organisaties zelf organiseren en/of financieren. Op de fiches staat telkens vermeld wie de initiatiefnemer is, wie financiert en hoeveel. Het betreft hier dus geen projectfiches in verband met subsidieprojecten, maar wel de fiches waarmee de administraties en organisaties signaleren welke acties ze ondernamen in het voorbije jaar om het Peking Actieplatform toe te passen.

Bij de selectie van de projectfiches van het rapport aan het Vlaams Parlement was het criterium of het hier ging om een nieuw project of de voortzetting van een bestaand project. Enkel de nieuwe projecten zijn opgenomen in de bijlage van het verslag. Over de bestaande projecten is reeds uitvoerig gerapporteerd in de voorgaande jaren.

Vraag nr. 163
van 12 april 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Pleegkinderen – Combinatie van opvangvormen

Als gevolg van een omzendbrief van 1 april 1992 van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap blijkt het voor pleegouders onmogelijk om hun kind residentieel ten laste van het Vlaams Fonds te laten opnemen. Een combinatie van pleegouders met een semi-residentiële opvang kan blijkbaar wel. Een pleeggezinplaatsing in combinatie met een residentiële opname in een gemeenschaps-MPI (medisch-pedagogisch instituut) kan blijkbaar ook.

Gelet op de soms moeizaam opgebouwde relatie tussen de voorziening en de behandelde persoon, is het vaak niet wenselijk om van instelling te veranderen wanneer residentiële opvang nodig wordt. Vaak leiden deze combinatieverboden tot het stop-

zetten van de behandeling van de betrokkene. Dit lijkt mij niet opportuun.

1. Wat is de ratio legis van het hierboven beschreven combinatieverbod?
2. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om, mits het inbouwen van de nodige voorwaarden, kinderen in pleeggezinnen ook te laten opvangen in residentiële voorzieningen ten laste van het Vlaams Fonds?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq over pleegkinderen in een MPI, die in de vergadering van de Commissie Volksgezondheid, Welzijn, Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement werd besproken op 25 januari 2001 (*Handelingen Commissievergadering nr. 69 van 25 januari 2001, blz. 7 e.v. – red.*).

De combinatie van een internaatsplaatsing met een plaatsing in een gezin botst met het zorgvuldigheidsbeginsel waarbij het Vlaams Fonds ervan uitgaat dat geen tweemaal de kosten voor dezelfde zorgverlening kunnen worden vergoed. Zowel de opname in een internaat, als de plaatsing in een gezin veronderstellen een volledige zorgverlening van 365 dagen per jaar. Dit maakt dat de combinatie van beide werkvormen als een dubbele tegemoetkoming moet worden beschouwd. Andere reeds toegestane combinaties in het kader van de flexibilisering van het zorgaanbod gaan uit van hetzij semi-internaatsopname, hetzij alternerende plaatsingen.

Men kan zich terecht afvragen of dit beginsel, en de strikte scheiding van opvangvormen, in een aantal situaties niet in conflict staat met het principe dat elk kind recht heeft op de meest adequate hulpverlening, waarbij de continuïteit in tijd, plaats en gradatie van de zorg op maat van het kind wordt verzekerd. Het is mijn overtuiging dat een antwoord moet worden gezocht in het integraal en intersectoraal beantwoorden van de hulpvragen van kinderen en jongeren.

Het specifieke gezinsvervangend karakter van de plaatsing in een pleeggezin is voor veel kinderen en jongeren de meest aangewezen vorm van uithuisplaatsing. Dat is zo binnen de sector Vlaams Fonds, maar ook binnen Kind en Gezin en de bijzondere jeugdzorg. De problematiek die wordt gesignaleerd m.b.t. de onmogelijkheid van het combineren van zorgvormen, doet zich voor in de ver-

schillende sectoren. Ik ben bereid daarvoor een oplossing te zoeken, maar ik wil tevens absoluut vermijden dat knelpunten een ad hoc antwoord krijgen zonder samenhang.

Ik zal opdracht geven aan het Vlaams Fonds om, in overleg met Kind en Gezin en de administratie Welzijn, een intersectorale analyse te maken van behoeften en knelpunten, met het oog op de voorbereiding van de oriëntaties voor het toekomstig Vlaams pleegzorgbeleid in het kader van de integrale jeugdhulpverlening.

**Vraag nr. 164
van 12 april 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Artikel 8 van het minderhedendecreet stelt dat de adviesraden bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen concrete maatregelen moeten nemen om de migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagenebewoners bij hun besluitvorming te betrekken. Zij moeten hiervoor rapporteren aan de coördinerende commissie.

1. Welke concrete maatregelen hebben de adviesraden van de Vlaamse Gemeenschap of de Vlaamse openbare instellingen onder de bevoegdheid van de minister genomen om de doelgroepen en categoriale structuren te betrekken bij hun besluitvorming ?
2. Welke aanbevelingen werden spontaan gegeven door de groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagenebewoners ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Antwoord Patrick Dewael

Wat de bevoegdheden van de minister-president betreft, bestaan er geen adviesraden in de zin van het zogenaamde minderhedendecreet.

Antwoord Steve Stevaert

LIN

1. Voor de beleidsdomeinen die onder Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) vallen, zijn er geen ad-

viesraden die concrete maatregelen genomen hebben om de doelgroepen migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagenebewoners bij de besluitvorming te betrekken.

2. Er werden geen spontane beleidsaanbevelingen gegeven door vermelde doelgroepen.

De Lijn

1. Aangezien de samenstelling van de raden van advies bepaald is bij besluit van de Vlaamse regering en hierin geen maatregelen opgenomen zijn voor de vertegenwoordiging van migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagenebewoners, is het niet aan de Vlaamse Vervoermaatschappij hierin wijzigingen aan te brengen.

2. Er werden geen spontane beleidsaanbevelingen gegeven door vermelde doelgroepen.

Dienst voor de Scheepvaart

1. Bij de Dienst voor de Scheepvaart werden geen adviesraden opgericht.
2. Door de groepen van migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwagenebewoners werden spontaan geen aanbevelingen gedaan.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

1. Er zijn binnen de NV Zeekanaal geen dergelijke adviesraden.
2. Er werden dus ook geen aanbevelingen gegeven.

Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen NV

Wij hebben geen kennis van dergelijk maatregelen en/of aanbevelingen.

Antwoord Vera Dua

Voor alle duidelijkheid beklemtoon ik dat het aangehaalde artikel 8 niet spreekt over het opnemen van deze doelgroepen in de adviesraden, maar over het betrekken ervan bij de besluitvorming.

Artikel 8 mag volgens mij niet gescheiden worden gelezen van de overige bepalingen van het decreet. Artikel 3 stelt dat het minderhedenbeleid tot doel heeft de voorwaarden te creëren opdat:

1. de etnisch-culturele minderheden ... als volwaardige burgers zouden kunnen deelnemen aan de Vlaamse samenleving ;
2. de etnisch-culturele minderheden ... zouden kunnen worden onthaald, opgevangen en begeleid met respect voor de menselijke waardigheid ...

Eén van de opdrachten van het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden, via hetwelk contact moet worden opgenomen met deze groepen en dat is opgericht ingevolge artikel 9 van het minderhedendecreet, is: "visies ontwikkelen en standpunten bepalen met betrekking tot aangelegenheden die de doelgroepen aanbelangen en de integratie in de samenleving bevorderen.

Dat de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, die individuele milieuvergunningsaanvragen van klasse 1-bedrijven (grootste bedrijven van het gewest) adviseert, geen advies moet vragen aan deze minderheden, is een vanzelfsprekende conclusie.

Maar ook voor het beheer van natuurdomeinen, bossen, wild- en visbestand lijkt het niet dat deze minderheden belangengroepen zijn die via bijzondere kanalen bij de advisering moeten worden betrokken. Omgekeerd lijkt het ook geen meerwaarde te geven voor het milieu als niet-direct betrokkenen een advies uitbrengen over dergelijke technische materies. Het lijkt zinvoller dat zij, zoals alle zetelende leden, vanuit hun interesse en functie van kennis van zaken blijf geven en via de gecreëerde kanalen (mandaten in vertegenwoordigde organisaties of instellingen) in de adviesraden participeren.

Omgekeerd wordt effectief gepeild naar de gevoeligheden van deze minderheden wanneer de situatie er aanleiding toe geeft. Zo bepaalt de beheersvisie die de Vlaamse overheid uitwerkt dat parken anders worden ingericht in wijken waar veel jonge gezinnen of allochtonen verblijven, omdat uit raadpleging is gebleken welke verwachtingen zij van parken hebben. Hier zijn dan anderzijds de bedoelde adviesraden niet bij betrokken.

Samengevat is dit decreet niet onmiddellijk van toepassing op het beleidsdomein Leefmilieu.

Antwoord Johan Sauwens

Binnenlandse Aangelegenheden

Er zijn de volgende adviesraden :

- Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen

Luidens artikel 2 van het oprichtingsbesluit van 8 juli 1997 verstrekt de commissie, op verzoek van de Vlaamse regering, advies betreffende de toepassing van het administratief toezicht op de beslissingen over het houden van een volksraadpleging.

- Vlaams Noodfonds

Luidens artikel 2 van het decreet van 6 juli 1994 geeft dit fonds advies over de toekenning van een uitzonderlijk aandeel als algemene subsidiëring van de begroting van gemeenten.

- Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur

Luidens artikel 3, 2° van het decreet van 30 maart 1999 houdende de oprichting van een Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur geeft de raad advies over voorstellen van decreet en ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering, wanneer ze rechtstreeks betrekking hebben op de taken, de financiën of op enig aspect van het bestuur van gemeenten, OCMW's of provincies. De raad houdt zich aldus bezig met de bestuurlijke organisatie van Vlaanderen.

Gelet op de aard van deze adviesraden wordt er geen bijzondere aandacht besteed aan minderheden in de zin van het minderhedendecreet.

- Vlaamse Landmaatschappij

Het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaams beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden heeft geen betrekking op de opdracht van de GI-raad (Geografische Informatieraad). Vanuit de bedoelde maatschappelijke groepen werd geen enkele spontane aanbeveling terzake geformuleerd.

- Interdepartementaal Sturingsorgaan Sociaal Impulsfonds (Isosif)

Opgericht in het kader van het decreet van 14 mei 1996 tot instelling van een Sociaal Impulsfonds.

Het Sociaal Impulsfonds heeft de opdracht om het gemeentelijk beleid inzake het herstel van de leef- en omgevingskwaliteit van de achtergestelde buurten en de steden, en het gemeentelijk beleid inzake de bestrijding van de kansarmoede en de bevordering van het welzijn te on-

dersteunen. Het betreft een financiële ondersteuning.

Het Interdepartementaal Sturingsorgaan brengt advies uit over de beleidsplannen en de strategische keuzes van de gemeenten. Het Isosif heeft ook een aantal aanbevelingen gedaan. Onder andere in verband met de verhoogde participatie van de kansarme doelgroep aan het schoolleven, de promotie van kansarmoedebestrijding, de aandacht voor speciale (zwakke) doelgroepen op de lokale huisvestingsmarkt (bv. campingbewoners), het luik lokaal etnisch-cultureel minderhedenbeleid.

Verder is mij niet bekend dat groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagenbewoners spontaan aanbevelingen geven aan voormelde adviesorganen.

Huisvesting

Het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode voorziet in de oprichting van de Vlaamse Woonraad. Deze adviesraad werd echter nog niet geïnstalleerd, zodat voor het bevoegdheidsdomein Huisvesting geen elementen van antwoord op de gestelde vragen kunnen worden gegeven.

Sport

1. Wat de Vlaamse Sportraad betreft, zijn er geen concrete maatregelen genomen om de doelgroepen en categoriale structuren te betrekken bij zijn besluitvorming.

Het minderhedendecreet werd niet aan de Vlaamse Sportraad meegedeeld. In het decreet van 7 juli 1998 houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Bevoegde Commissie voor sportaangelegenheden wordt er niet naar verwezen. Dat is bijvoorbeeld wel het geval voor het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

2. Er werden spontaan geen aanbevelingen gegeven door de groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwagenbewoners.

Antwoord Renaat Landuyt

Algemene situering van de betrokkenheid van allochtone federaties bij het Vlaams werkgelegenheidsbeleid

Het Vesoc-akkoord "tewerkstelling van allochtonen" van 8 juni 1998 voorziet in een actieve betrokkenheid van de allochtone gemeenschappen bij het realiseren van de centrale doelstelling van dit akkoord, namelijk de volwaardige en evenredige deelname van allochtonen op zowel de private als de publieke arbeidsmarkt. (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*)

Het akkoord vermeldt : "De voorstellen in deze nota doen een appèl op zowel de Vlaamse overheid als de sociale partners. Maar ook samenwerking tussen diverse actoren, binnen de overheid, de bedrijven, de migrantengemeenschappen zelf en op diverse niveaus (het centrale, het subregionale en het lokale) is onontbeerlijk om aan de tewerkstellingspositie van migranten iets fundamenteel te veranderen".

In de jaarprogramma's, waarmee de implementatie van het Vesoc-akkoord wordt vorm gegeven, werd ook steeds dit uitgangspunt herbevestigd. In het eerste jaarprogramma (1999) werd bepaald dat : ("..")op een open forum met de georganiseerde migrantengemeenschappen de verdere dialoog over de uitvoering van het Vesoc-akkoord en het jaarprogramma wordt geconcretiseerd". In het jaarprogramma 2000 werd volgende actie opgenomen: "Het overleg met de georganiseerde migrantengemeenschappen wordt geïntensifieerd, om hen actiever te kunnen betrekken bij de opvolging en uitvoering van het Vesoc-akkoord en de subregionale jaarprogramma's". De concrete vertaling hiervan bestaat uit het "toeleidingsproject allochtone federaties".

Ook in de door mij opgestarte pioniersgroepen Trivisi, baanbrekend ondernemen voor mens, milieu en maatschappij, werd een vertegenwoordiger van de georganiseerde allochtone gemeenschappen opgenomen in de pioniersgroep "diversiteit", en worden zij actief betrokken bij de werkzaamheden van de werkgroepen en leerprojecten. Ook in de werkgroep "Trefpunt Werkend Vlaanderen", die een strategisch plan voor Werkend Vlaanderen moet opmaken, werd een vertegenwoordiger van de allochtone federaties gevraagd te participeren.

Concrete aanpak

Daar de betrokkenheid van de allochtone gemeenschappen bij de implementatie van het Vesoc-akkoord te beperkt was in 1999, heb ik in overleg met de federaties een werkbare aanpak gezocht die tegelijk hun verdere professionalisering op het terrein werkgelegenheid kon bevorderen en hun ac-

tieve deelname aan de totstandkoming van de jaarprogramma's kon garanderen.

Ik heb alle erkende landelijke verenigingen van allochtonen aangeschreven met de vraag een concreet project in te dienen waardoor de georganiseerde allochtone gemeenschappen nauwer konden worden betrokken bij de implementatie van het Vesoc-akkoord. Het project diende zich te richten op het "moeilijkste" deel van de kansengroep allochtonen, met name jongeren; vandaar de keuze voor toeleiding naar de actie "startbaan". Het project moest ook concrete en meetbare doelstellingen bevatten, van zowel kwantitatieve als kwalitatieve aard.

Uiteindelijk bleken vier landelijke verenigingen over de nodige expertise, ervaring en organisatorische draagkracht te beschikken om een concreet en onderbouwd voorstel in te dienen. Dat zij daarbij in hun kernregio's per duo nauw gaan samenwerken, versterkt de kans op succes aanzienlijk.

Via de toeleidingsprojecten naar startbanen ontstaat een vrij intense samenwerking tussen de vier betrokken federaties, die daarbij knowhow opbouwen, een contactennetwerk uitbouwen met tal van actoren op de arbeidsmarkt in twee belangrijke regio's, nauw worden betrokken bij de uitvoering en vormgeving van het Vesoc-akkoord allochtonen, en zo over hun visie en verwachtingen op een ernstige manier kunnen reflecteren, in discussie en overleg met andere partijen. Op regionaal niveau zijn afspraken gemaakt voor afstemming en samenwerking en wordt voorzien in coaching van de toeleiders.

Dit project heeft de betrokkenheid van de allochtone gemeenschappen bij het Vlaams werkgelegenheidsbeleid ontgensprekelijk vooruit geholpen.

Op Vlaams niveau wordt in de werkgroep "allochtonen" van de STC-stuurgroep geregeld teruggekoppeld en overlegd over de voortgang van het project, in aanwezigheid van de federaties; zij zijn ook nauwer betrokken bij de opmaak van het jaarprogramma 2001. (*STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*)

Op regionaal niveau, binnen de subregionale tewerkstellingscomités, worden allochtone verenigingen nauwer betrokken bij de voorbereiding en opvolging van de subregionale acties ter bevordering van een beleid van evenredige arbeidsdeelname; meestal neemt dat de vorm aan van deelname aan

een werkgroep binnen de schoot van het STC of van de Permanente Werkgroep Risicogroepen. Zo worden zij, zij het niet in alle STC's, ook betrokken bij de discussie over de VDAB-beleidsplannen in de regio. (*VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding – red.*)

Verdere perspectieven

Het is één van de aandachtspunten in mijn beleid om de inspraak van vertegenwoordigers van de kansengroepen in het kader van de evenredige arbeidsdeelname stelselmatig op te voeren.

Ten aanzien van de allochtone gemeenschappen betekent dat concreet het volgende.

Vooreerst in een vaste vertegenwoordiging voorzien van de federaties waarmee momenteel wordt samengewerkt in de werkgroep "allochtonen".

Twee : het lopende project wordt met één jaar verlengd, met het oog op een meer structurele participatie van de allochtone gemeenschappen in het Vlaams werkgelegenheidsbeleid, zowel op regionaal als op Vlaams niveau. Daartoe wordt tegen eind mei 2001 een stappenplan voorbereid door de administratie Werkgelegenheid waarin de toekomstige rol van de federaties wordt uitgetekend, uiteraard in overleg met hen. De samenwerking tussen de federaties en de VDAB binnen het project wordt momenteel geconcretiseerd in een protocol.

Drie : de inbreng van de federaties in het Trivisi-proces en rond Werkend Vlaanderen wordt gecontinueerd.

Ik moet er wel op wijzen dat de sterkere betrokkenheid van de allochtone gemeenschappen bij het Vlaams werkgelegenheidsbeleid ook wat tijd vraagt. De federaties zijn socio-culturele verenigingen, die een brede waaier van activiteiten moeten ontplooiën en werkgelegenheid behoort niet tot hun kerntaken. Volwaardige dialoog veronderstelt een volwaardig partnerschap, waarbij de federaties over de deskundigheid en de professionaliteit kunnen beschikken van de andere partners bij het werkgelegenheidsbeleid.

Deze deskundigheid opbouwen vergt tijd. De aanpak die ik voorsta, beoogt precies de opbouw van deze deskundigheid en van de noodzakelijke netwerken door concrete projecten waarin professionals worden gevormd heen.

Antwoord Bert Anciaux

1. Voor de adviesraden geldt het algemeen principe dat een vertegenwoordiging aanwezig moet zijn van de allochtone bevolking, zonder dat dit een verplichting is. Er wordt invulling aan gegeven op het moment dat er een vacature ontstaat bij een adviesraad.

Zo werd bij de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding een allochtoon gevraagd om in deze raad te zetelen. Betrokkene zetelt ook in de Commissie Volksontwikkeling en in de Adviescommissie voor Sociaal-Artistische Projecten.

In de Raad voor Cultuur zetelt een allochtoon, tevens ondervoorzitter.

2. In het kader van het beleid ten aanzien van de verenigingen van migranten werd in december vorig jaar een advies geformuleerd door het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden.

Deze aanbevelingen werden met hen en met een vertegenwoordiging van de verenigingen van migranten op mijn kabinet besproken. In januari heb ik de verenigingen hierover opnieuw ontvangen. Op 10 mei vindt een volgende gesprek plaats over het nieuwe beleid inzake het sociaal-cultureel werk met de verenigingen van migranten.

Antwoord Dirk Van Mechelen*Economie*

1. Volgens gegevens van de administratie Economie werden bij de adviesraden waarin zij betrokken is nog geen specifieke maatregelen genomen om de doelgroepen van de migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwageneigenaren bij de besluitvorming van de adviesraden en de Vlaamse openbare instellingen te betrekken.
2. De administratie heeft voorts geen kennis van spontane aanbevelingen terzake van vertegenwoordigers van migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwageneigenaren.

Voor de adviesorganen waarbij de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie betrokken is, komt die betrokkenheid meestal op getrapte wijze tot stand, aangezien de onderscheiden decreten en besluiten van de Vlaamse regering de

samenstelling van deze adviesorganen realiseren via vertegenwoordigende organisaties.

Zo zullen in een aantal adviesraden de vakbondsorganisaties, werkgevers, natuurverenigingen uit de toeristische sector, enzovoort, worden aangeschreven om hun vertegenwoordigers binnen de adviesraden aan te en/of voor te stellen.

De minderheidsgroepen komen op deze wijze automatisch aan bod via hun vertegenwoordiging binnen bovenvermelde verenigingen.

Ruimtelijke ordening

1. Voor het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening is er in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening slechts één adviesraad op Vlaams niveau, met name de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening of bovenvermeld Vlacoro. In uitvoering van bovenvermeld decreet wordt op dit ogenblik gewerkt aan de oprichting van Vlacoro.

Het spreekt voor zich dat, aangezien Vlacoro nog niet is samengesteld, deze adviesraad nog geen maatregelen heeft kunnen treffen om een specifieke visie te ontwikkelen rond de betrokkenheid van etnisch-culturele minderheden bij het Vlaams ruimtelijk beleid. Eens Vlacoro de werkzaamheden aanvat, zal deze adviescommissie met de diverse aspecten van de ruimtelijke ordening worden geconfronteerd.

De kans dat etniciteit of culturele achtergrond hierbij een rol spelen, is evenwel klein. Voorzover het nodig zal blijken, is het aangewezen dat Vlacoro de relevante minderheidsgroeperingen bij de besluitvorming betreft.

2. In een tweede vraag wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger achterhalen of bepaalde minderheidsgroepen spontaan aanbevelingen overzenden. Inzake het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening is dit op Vlaams niveau niet het geval. Etniciteit en culturele achtergrond zijn voor het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening meestal niet relevant.

Waarschijnlijk is het ook wenselijk dat etniciteit en culturele achtergrond in deze geen rol spelen, en geen aanleiding zijn voor een specifiek doelgroepenbeleid inzake ruimtelijke ordening. De minderheden waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger het in haar vraag over heeft, hebben alleszins geen specifieke ruimtelijke relevantie.

Dit laatste neemt niet weg dat het in zeer specifieke processen en problematieken kan voorkomen dat etniciteit of culturele achtergrond een zekere relevantie hebben. Voorzover deze voorkomen, zal het dan gaan om lokale problematieken waarbij de Vlaamse overheid sowieso niet betrokken is.

In deze gevallen is het aangewezen dat de lokale overheden zeker contact opnemen met de relevante groepen en organisaties, zodat het gevoerde ruimtelijk beleid wordt gedragen door de hele bevolking.

Media

Wat de media betreft, zijn er in de Vlaamse Gemeenschap twee adviesraden : de Vlaamse Media-raad en de Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie.

1. In geen van beide adviesraden werden concrete maatregelen genomen om de doelgroepen en categoriale structuren te betrekken.
2. Er werden geen spontane aanbevelingen gegeven door de groepen van migranten / allochtonen / vluchtelingen / woonwagenbewoners.

Ik voeg hier evenwel aan toe dat in de gecoördineerde mediadecreten expliciet is bepaald dat in de televisie- en radioprogramma's elke vorm van discriminatie moet worden geweerd.

Wetenschapsbeleid

Op advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid werd binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) een werkgroep "gelijke kansen" opgericht. Dit werd beslist tijdens de Raadsvergadering van de VLIR 18 oktober 2000.

Binnen deze werkgroep kunnen de universiteiten onderling informatie uitwisselen, leren van elkaars goede praktijken en verdere initiatieven formuleren omtrent "gelijke kansen", die hierbij in de meest ruime betekenis worden gedefinieerd. De werkgroep zal aldus thema's behandelen als de genderproblematiek aan de Vlaamse universiteiten, de integratie van allochtone studenten, non-discriminatie als gevolg van religie, handicap, leeftijd, seksuele geaardheid,...

Een concrete opdracht van de werkgroep is het coördineren van de implementatie van de aanbevelingen van de voormalige VLIR-werkgroep "migrant en studie" inzake de integratie van alloch-

tone studenten in het beleid van de Vlaamse universiteiten.

In het deel van het Actieplan Wetenschapsinformatie en Innovatie 2001, dat loopt binnen de administratie Wetenschap en Innovatie, werd een overlegplatform geïnstalleerd – en dit inspelend op het tekort aan wetenschappelijk en technisch opgeleide arbeidskrachten – dat overheid, werkgeversorganisaties en de onderwijswereld bij elkaar brengt. Binnen dit overlegplatform zal onder meer worden onderzocht in welke mate er nog ongebruikt potentieel voorhanden is. Hierbij wordt in eerste instantie gedacht aan meisjes en allochtonen.

Antwoord Marleen Vanderpoorten

1. Binnen de sector Onderwijs verleent vooral de VLOR regelmatig advies aan de minister over materies waar de rechtstreekse betrokkenheid van minderheden belangrijk is. De adviezen die in de verschillende raden en afdelingen van de VLOR worden opgesteld, zijn voorbereid door werkgroepen. De VLOR nodigt vertegenwoordigers van etnisch-culturele minderheden uit om in deze werkgroepen actief mee te werken aan de voorbereiding van dergelijke adviezen. (VLOR : *Vlaamse Onderwijsraad – red.*)

Andere adviesorganen namen geen concrete maatregelen in verband met het betrekken van minderheden bij hun besluitvorming.

Enerzijds behelst de opdracht van deze adviesorganen vaak zeer technische en strikt afgebakende materies. Anderzijds zetelen in deze adviesorganen in de eerste plaats experts en/of leden die worden uitgenodigd vanwege hun beroepsmatige achtergrond.

Het is uiteraard de taak van al deze leden om, net vanuit hun expertise, op een deskundige wijze expliciet aandacht te besteden aan de algemeen vastgelegde beleidsprioriteiten enerzijds en de specifieke behoeften van verschillende doelgroepen anderzijds bij de opstelling van welk advies dan ook :

- Adviescommissie inzake de financiering van projecten en instituten kunst ;
- Adviescommissie universitaire steunpunten ;
- Beoordelingscommissie regionale expertise-netwerken ;

- Beoordelingscommissie van nascholingsprojecten ;
- Beoordelingscommissie van vormingsprojecten voor ouders ;
- Beroepscommissie leerplannen secundair onderwijs ;
- Commissie Laakbare Praktijken ;
- Commissie belast met de beoordeling van kandidaten voor het ambt van adviseur voor de Dienst voor Onderwijsontwikkeling ;
- Commissie belast met de beoordeling van de kandidaten voor het ambt van inspecteur (verschillende vakgebieden en onderwijsniveaus) ;
- Commissies en subcommissies van advies voor het buitengewoon onderwijs (provinciaal georganiseerd) ;
- Commissie voor advies inzake erkenning van vormingsprogramma's voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht ;
- Begeleidingscommissie Vervangingspool ;
- Commissie internationale samenwerking op het gebied van hoger onderwijs ;
- Commissie van deskundigen (schoolgebouwen) ;
- Vlaams Socratescomité en subcommissies ;
- Wetenschappelijke commissie voor de beoordeling van het onderwijskundig beleids- en praktijkgericht onderzoek.

Het kan niet de bedoeling zijn om dergelijke specifieke adviesorganen uit te breiden met vertegenwoordigers uit elke mogelijke denkbare doelgroep. Dit zou de werking van dergelijke adviesorganen onmogelijk maken.

2. Het gebeurt veeleer zelden dat groepen van minderheden spontaan aanbevelingen aan het departement Onderwijs bezorgen.

Een recent voorbeeld is de visietekst voor een integratie en betere reglementaire onderbouwing van de maatregelen ten aanzien van minderheden (zoals onderwijsvoorrang, zorgverbreding, non-discriminatie, ...). Hier vroeg en ont-

ving ik een groot aantal reacties vanuit verscheidene organisaties (zoals Efecot, Federatie van Marokkaanse Verenigingen, Federatie van Vooruitstrevende Turkse Verenigingen, Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding), waarmee ik ook rekening wens te houden bij de verdere uittekening van dit beleid. (*Efecot : European Federation for the Education of the Children of the Occupational Travellers – red.*)

Bij het lokaal overleg dat ik in het kader van een nieuw gelijkheidskansenbeleid vorm wens te geven, zal ik in een structurele vertegenwoordiging van doelgroepen en categoriale structuren voorzien.

Antwoord Mieke Vogels

Artikel 8 van het minderhedendecreet stelt dat de Adviesraden bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen concrete maatregelen moeten nemen om de migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwaggebewoners bij hun besluitvorming te betrekken en dat zij hierover moeten rapporteren aan de coördinerende commissie.

Gevraagd wordt welke concrete maatregelen de adviesraden van de Vlaamse Gemeenschap of VOI's terzake genomen hebben en welke aanbevelingen spontaan werden gegeven door de etnisch-culturele minderheden.

Er moet worden vastgesteld dat ICEM tot op heden geen rapportage over de vertegenwoordiging van etnisch-culturele minderheden in de adviesraden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de VOI's ontvangen heeft. (*ICEM : Interdepartementale Commissie voor Etnisch-Culturele Minderheden – red.*)

Dit heeft onder meer te maken met het feit dat ICEM, ten gevolge van de ontwikkelingen op het vlak van het inburgeringsbeleid, haar werkzaamheden de voorbije periode heeft moeten terugschroeven, zodat er onvoldoende tijd en ruimte was om alle aspecten van het minderhedenbeleid op te volgen en waar nodig stimulansen te geven.

Het heeft ook te maken met het feit dat er binnen het minderhedenbeleid heel wat aandacht is gegaan naar de start van het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden. Dit forum biedt een kader om overleg te plegen en visies of standpunten uit te brengen over alle aangelegenheden die de doelgroepen aanbelangen en die de in-

tegratie in de samenleving bevorderen. Het forum komt tegemoet aan de vraag van de doelgroepen om zelf te kunnen beschikken over een instrument voor belangenbehartiging op Vlaams niveau.

De samenwerking tussen het forum en ICEM is een belangrijk aandachtspunt voor het komende werkjaar.

Anderzijds sluit ik mij aan bij de kanttekeningen die ICEM in haar Jaarrapport 1999 over het Vlaams minderhedenbeleid formuleerde over de samenspraak met de doelgroep en die zij herneemt in haar Jaarrapport 2000 (dat in de loop van de maand mei beschikbaar zal zijn). Ik overloop ze even.

– Kanttekening 1

Goed besturen houdt in dat men zorgvuldig omgaat met het participatiemodel. Het komt erop aan die beleidsaspecten te detecteren welke kritisch zijn voor het realiseren van de kerndoelstellingen van het minderhedenbeleid en waarvoor het bijgevolg aangewezen is om het doelpubliek te betrekken.

Op dit punt hebben alle sectoren nog een hele weg af te leggen.

– Kanttekening 2

Allochtonen vormen weliswaar de belangrijkste, maar niet de enige doelgroep van het emancipatiebeleid. Daar waar stappen worden gezet om het doelpubliek bij het beleid te betrekken, beperkt men zich nog steeds te veel tot de doelgroep allochtonen. Erkende vluchtelingen, woonwagenbewoners en trekkende beroepsgroepen moeten ook de kans krijgen om – waar nodig – hun stem te laten horen.

Ook op dit punt hebben alle sectoren nog een hele weg af te leggen.

– Kanttekening 3

Voor alle sectoren die inspanningen doen om de stem van de doelgroep te horen, zijn de landelijke migrantenverenigingen de gesprekspartners bij uitstek. Landelijke verenigingen zijn echter in wezen sociaal-culturele verenigingen met welomschreven opdrachten binnen het sociaal-cultureel werk. Zij zijn niet opgericht in de hoedanigheid van allround gesprekspartner voor de overheid en beschikken niet over de nodige

middelen en mensen om deze functie op een deskundige manier op te nemen.

Hoe het dan wel moet en wat hierbij van de landelijke verenigingen mag en kan worden verwacht, is niet meteen duidelijk. Of en in welke mate het Forum van Verenigingen van Etnisch-Culturele Minderheden een alternatief kan zijn, zal de toekomst moeten uitwijzen.

– Kanttekening 4

De doelgroepen van hun kant moeten ook de nodige inspanningen leveren om de hun toegemeten rol van gesprekspartner te valoriseren. Het is aan de gemeenschappen zelf om zich in deze zaak te bekwamen. Voor ondersteuning kunnen ze terecht bij het ICCM of bij de categoriale sector. (*ICCM : Intercultureel Centrum voor Migranten – red.*)

Ze kunnen ook een beroep doen op de Vlaamse overheid, die via welomschreven initiatieven (bv. ondersteunen van de eigen organisaties, aanbieden van kadervorming, ...) kan bijdragen tot het versterken van de emancipatiebewegingen binnen de gemeenschappen.

Ze kunnen er ook op aandringen om bestaande inspraakkanalen – bijvoorbeeld ouderverenigingen – maximaal voor hen open te stellen.

Het is evenwel aan de gemeenschappen zelf om te bepalen wat zij van het ICCM, de categoriale sector en de overheid verwachten.

Teneinde meer te doen dan kennis te nemen van deze kanttekeningen, zal ik ICEM opdracht geven om tijdens het werkjaar 2001-2002 het aspect "samenpraak met de doelgroepen" als een prioritair actiepunt op te nemen en terzake concrete voorstellen uit te werken.

In het kader van deze werkzaamheden zal het aspect "vertegenwoordiging in adviesraden" de nodige aandacht krijgen.

**Vraag nr. 165
van 12 april 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Etnisch-culturele minderheden – Lokaal gezondheidsoverleg

De netwerken voor lokaal gezondheidsoverleg (LOGO) binnen de preventieve gezondheidszorg

moeten bij het opstellen van hun beleidsplannen en de realisatie van de gezondheidsdoelstellingen in 2000 aandacht besteden aan de etnisch-culturele minderheden.

1. Hebben al deze LOGO's dit concreet ingevuld en op welke manier ?
2. Vragen zij ondersteuning bij het bevorderen van diversiteit en multiculturele doelstellingen binnen de preventieve gezondheidszorg ?

Antwoord

1. Een taak van de LOGO's bestaat erin om de lokale noden te leren kennen. LOGO's zijn daarvoor de meest geschikte structuur, omdat ze op een lokaal niveau werkzaam zijn. Via netwerkvorming en registratie, onder andere aan de hand van de indicatoren, doen ze kennis op van het veld. Ze ontdekken welke doelgroep via welke methodiek en actie wordt bereikt en waar nog bijkomende inspanningen moeten geleverd worden.

In de grootsteden hebben de LOGO's door middel van omgevingsanalyses hun niet-bereikte doelgroepen al in kaart gebracht. In het LOGO Brussels Hoofdstedelijk Gewest en in het LOGO Antwerpen-Stad worden specifieke acties naar kansarmen ondernomen. Er wordt echter getracht om niet stigmatiserend te werken en bestaande methodieken om te buigen tot bruikbare instrumenten.

2. De Vlaamse gezondheidsdoelstellingen zijn bedoeld voor iedereen in Vlaanderen, ook voor de etnisch-culturele minderheden. Bij het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie werd in 2000 een werkgroep "kansarmoede" opgericht om te onderzoeken op welke manier de kansarmen, ook de etnisch-culturele minderheden, het best worden benaderd zonder stigmatiserend te werk te gaan.

LOGO's vragen momenteel geen andere ondersteuning bij het bevorderen van diversiteit en multiculturele doelstellingen binnen de preventieve gezondheidszorg.

Vraag nr. 170 van 27 april 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Particuliere kinderopvang – Promotiecampagne

Conform de Blauwdruk voor de kinderopvang in Vlaanderen (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*) heeft Kind en Gezin een mediacampagne opgezet om particuliere opvanginitiatieven te promoten en dit aanbod te stimuleren.

De campagne oogt bijzonder aantrekkelijk en heeft – naar mijn aanvoelen – ook heel wat reacties teweeggebracht. Naar verluidt, zouden evenwel niet alle vragen voldoende onderbouwd kunnen worden beantwoord en zouden vraagstellers doorverwezen zijn naar andere organisaties voor een meer uitgewerkt antwoord. De tijd lijkt dan ook rijp voor een eerste kritische evaluatie.

1. Hoeveel kostte deze mediacampagne ?
2. Hoe is de respons op deze campagne geweest ? Hoeveel mensen hebben telefonisch of via mail hun interesse betoond ?
3. Hoe werd een kandidaat particulier opvanginitiatief of particulier onthaalgezin dat positief reageerde op deze campagne en navraag deed bij Kind en Gezin geïnformeerd, ontvangen, verder begeleid ?

Werd hiertoe binnen Kind en Gezin in een cel of iets anders voorzien die over de juiste know-how beschikt om een gefundeerd antwoord te geven op alle vragen rond een particulier initiatief ?

4. Werden vraagstellers al dan niet doorverwezen naar andere organisaties ? Zo ja, naar welke ?

Antwoord

1. Deze mediacampagne (advertenties en tv-spots) die door Kind en Gezin werd gevoerd, kostte circa 15 miljoen.
2. Tijdens de eerste week van de campagne (26 t.e.m. 31 maart) werden in het callcenter zo'n 1.300 binnenkomende oproepen geregistreerd gedurende de openingsuren (van 9 tot 17.30

uur). 's Avonds en in het weekend kwamen er nog eens 847 oproepen bij.

Tijdens de maand april werden 2.672 oproepen geregistreerd gedurende de openingsuren en 1.114 na de openingsuren. Met oproepen worden zowel de beantwoorde oproepen als de niet-beantwoorde oproepen bedoeld, dit wil zeggen telefoonoproepen die op dat moment niet binnengeraakten in het callcenter. Er waren in maart en april 2.409 beantwoorde oproepen. Daarnaast waren er 1.800 e-mails welke in die periode werden afgehandeld.

Kind en Gezin beschikt momenteel over de gegevens van circa 2.800 personen die info vroegen, dit wil zeggen personen die in het opvolgsysteem zitten voor de wervingscampagne.

3. Aan alle geïnteresseerden wordt door Kind en Gezin een kennismakingsbrochure gestuurd.

Daarnaast worden alle vragen rond kinderopvang (telefonisch of per mail) door de operatoren van Kind en Gezin beantwoord. Op een eenvoudige vraag wordt een startersinfomap (zelfstandige onthaalouder, minicrèche, zelfstandig kinderdagverblijf) verstuurd naar daadwerkelijk geïnteresseerden. Na een bepaalde periode wordt opnieuw telefonisch contact opgenomen.

Het zijn niet allemaal eenvoudige verzoeken om informatie. Bij complexe vragen wordt binnen 24 uur antwoord voorbereid. Waar het antwoord op sommige vragen of problemen binnen de competenties van andere organisaties ligt (bv. VDAB, VIZO, VBJK), wordt doorverwezen. Deze organisaties waren daarvan verwittigd.

Voor de start van de wervingscampagne werd een database aangelegd en een operatorenteam opgeleid.

Starters worden steeds doorverwezen naar provinciale teams van dossierbeheerders of het consultancyteam.

4. Andere organisaties waar ondertussen naar wordt doorverwezen : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO), Vormingsleergang voor Sociaal en Pedagogisch Werk (VSPW), Bond van Grote en van Jonge Gezinnen (BGJG), Vlaamse Vereniging voor Particuliere Kinder-

opvang (VVPK), Vormingscentrum voor de Begeleiding van het Jonge Kind (VBJK), Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA), de diensten voor opvanggezinnen.

Vraag nr. 171
van 27 april 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderverzorging – Personeelstekort

Erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven ondervinden heel wat moeilijkheden om kinderverzorg(st)ers te vinden. Dat is bekend.

De problemen om geschikt personeel te vinden, worden mogelijk nog vergroot door de recente maatregel van de minister van Onderwijs om kinderverzorg(st)ers aan te werven als begeleiders van kleuterleid(st)ers, ze een gelijk loon toe te kennen en ze uiteraard de andere voordelen die het onderwijs biedt, te laten meegenieten (werkuren, vakantie, pensioen). Kinderdagverblijven, die kinderverzorgsters slechts een geringer loon kunnen bieden, een minder gunstige vakantieregeling en een aanzienlijk minder gunstige werkuren- en pensioenregeling, worden geconfronteerd met het probleem dat zij in een ongelijke concurrentiepositie terechtkomen bij het aanwerven van kinderverzorg(st)ers.

1. Hoe denkt de minister het tekort aan kinderverzorg(st)ers dat zich weldra zal voordoen in de gesubsidieerde en erkende sector op te vangen ?
2. Hoe denkt de minister het beroep aantrekkelijker te maken om de bovenvermelde concurrentie aan te kunnen ?

Antwoord

Over het probleem van het dreigend personeelstekort, en met name ook de moeilijkheden voor kinderdagverblijven om kinderverzorg(st)ers te vinden, is er reeds een eerste overleg geweest tussen de sector Kind en Gezin.

Het probleem zal wellicht in de toekomst nog verscherpen, mogelijk door de bepaling in de onderwijs-CAO 6 dat vanaf schooljaar 2001-2002 een apart urenpakket wordt voorbehouden specifiek voor kinderverzorg(st)ers in kleuterklassen (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).

CAO 5 had reeds de mogelijkheid gecreëerd vanaf 1 september 2000, waarbij het aantal extra uren

werd berekend op basis van een wegingscoëfficiënt toegepast op het aantal kleuters tussen 2,5 en 3 jaar. Deze extra uren konden hetzij door kinderverzorg(st)ers, hetzij door kleuterleid(st)ers worden opgenomen. In de praktijk zou dit momenteel tot een zeer beperkte tewerkstelling voor kinderverzorgsters in kleuterklassen leiden. Precieze cijfers ontbreken ons.

CAO 6 voorziet vanaf 1 september 2001 in een extra urenpakket specifiek voor kinderverzorg(st)ers. De norm waarbinnen deze zullen worden toegekend, is volgens de meest recente informatie vanwege het departement Onderwijs momenteel nog niet beslist. CAO 6 bepaalt enkel dat een speciaal urenpakket van minimaal acht uren per week kan worden toegekend aan elke autonome kleuterschool en aan elke aan een basisschool verbonden kleuterschool met een te bepalen minimum-aantal kleuters.

Vermits dit minimumaantal momenteel nog niet bepaald is, is het op dit ogenblik ook nog niet mogelijk in te schatten in welke mate deze maatregel het tekort aan kinderverzorgden in kinderdagverblijven zou kunnen verscherpen.

In antwoord op de concrete vragen kan ik alvast het volgende melden.

1. Er is overleg met de onderwijswereld gepland om de leerinhoud van de opleiding kinderverzorging te moderniseren. Hiermee gepaard gaande is het de bedoeling zowel de onderwijssector zelf, als kandidaat-leerlingen te sensibiliseren voor een opleiding naar kinderverzorgende.

Daarnaast wordt onderzocht of een bijkomende opleiding in de richting kinderverzorging voor laaggeschoolden of andersgeschoolden oplossingen kan bieden.

Ten slotte is het ook belangrijk aan te geven dat de regelgeving omtrent de minimale personeelsfuncties in kinderdagverblijven en de diploma-vereisten terzake reeds enige marges bieden. Het BVR (*besluit van de Vlaamse regering – red.*) van 24 juni 1997 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen, dat van kracht was tot 31 december 2000, voorzag reeds in de mogelijkheid om ten dele kleuterleid(st)ers en opvoed(st)ers aan te werven. In het nieuwe BVR van 23 februari 2001 is er bij kinderdagverblijven niet langer sprake van de functie "kinderverzorgende", wel van de

functie "begeleider". Kind en Gezin zal in de komende maanden bepalen welke eindstudiebewijzen in aanmerking kunnen worden genomen voor deze functie.

Naast het behoud van de verruiming naar opvoed(st)ers en kleuterleid(st)ers kunnen, inspelend op de tekorten op de arbeidsmarkt, ook ruimere aanwervingsmogelijkheden worden overwogen.

2. In de vergelijking tussen de materiële en financiële voorwaarden voor kinderverzorgenden binnen het onderwijs enerzijds en binnen de kinderopvang anderzijds, heeft het onderwijs ongetwijfeld troeven te bieden.

Qua aantrekkelijkheid zijn er evenwel ook binnen de kinderopvang recentelijk een aantal argumenten toegevoegd: door de invoering van het VIA zijn de wedden opgetrokken, worden er bijkomende vakantiedagen mogelijk en zal de werkdruk ook verlagen. (*VIA : Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Socialprofitsector – red.*)

Bovendien zal de mate waarin een eventuele grotere aantrekkingskracht vanuit het onderwijs doorweegt op de personeelstekorten in de kinderopvang samenhangen met het totnogtoe onbekende aantal in te vullen FTE voor kinderverzorgenden in het onderwijs. (*FTE : fulltime equivalent – red.*)

**Vraag nr. 177
van 27 april 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Consultatiebureaus v/h jonge kind – Erkenning en subsidiëring

De Vlaamse regering regelt de procedure voor de erkenning en subsidiëring van de consultatiebureaus voor het jonge kind, die medisch, psychosociaal en pedagogisch advies geven m.b.t. kinderen vanaf de geboorte en tot de leeftijd van drie jaar.

1. Hoeveel consultatiebureaus, per provincie opgesplitst, zijn er door de Vlaamse regering erkend?
2. Op welke wijze gebeurt de subsidiëring?

Graag had ik hierbij eveneens een overzicht per provincie van de toegekende subsidies.

3. Zijn er in het recente verleden consultatiebureaus waarvan de erkenning werd ingetrokken ? Zo ja, om welke redenen ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen geef ik het overzicht van de gegevens op basis van het jaar 2000.

1. Wat het aantal consultatiebureaus betreft, erkend door Kind en Gezin : op 31 december 2000 bedroeg dit aantal 330.

Uitgesplitst per provincie en rekening houdende met het aantal erkende voorzieningen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest (BHG) en met de Belgische Strijdkrachten in Duitsland (BSD), was de situatie als volgt:

Antwerpen	86
BHG	19
Vlaams-Brabant	49
Limburg	45
Oost-Vlaanderen	68
West-Vlaanderen	59
BSD	4
Totaal	330

De subsidiëring van de consultatiebureaus verloopt volledig conform de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 (Belgisch Staatsblad 19 maart 1999) tot bepaling van de voorwaarden en de procedure-regels inzake erkenning en subsidiëring van de consultatiebureaus voor het jonge kind. Het overzicht van de toegekende subsidies, hier weergegeven voor het volledige jaar 2000, geeft het volgende beeld (in fr.) :

Antwerpen	79.824.816
BHG	5.305.888
Vlaams-Brabant	36.937.854
Limburg	40.452.862
Oost-Vlaanderen	56.459.294
West-Vlaanderen	45.904.800
BSD	518.844
Totaal	265.404.358

3. Op de vraag of er in het recente verleden consultatiebureaus zijn waarvan de erkenning werd ingetrokken, kan ik slechts met een "neen" antwoorden.

Vraag nr. 178 van 27 april 2001 van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Begeleidingstehuis Zonneliëd – Subsidiëring

In de Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1999-2004 benadrukt de minister de nood om regionaal een voldoende gedifferentieerde en behoeftengestuurde zorg te ontwikkelen (*Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

In deze optiek werd beslist om het begeleidingstehuis Zonneliëd, een residentiële voorziening categorie 1, om te vormen tot een onthaal-, oriëntatie- en observatiecentrum (OOOC, categorie 3, met een capaciteit voor tien minderjarigen).

De inrichtende macht en de directie van het begeleidingstehuis trekken echter aan de alarmbel. De huidige subsidiëring, via forfait, zou ontoereikend zijn om tegemoet te komen aan de reële noden en behoeften. De overheid komt tevens niet tegemoet in de zware investeringskosten voor de ombouw van het begeleidingstehuis.

Is er beslist om het huidige forfait, vastgesteld op 67.980 frank per maand, op te trekken opdat het daadwerkelijk overeenkomt met de werkings- en infrastructuurkosten die nodig zijn om een kwaliteitsvolle dienstverlening aan te bieden in het kader van een OOOC met een capaciteit van tien jongeren ?

Antwoord

Wat de huidige subsidiëring van de voorzieningen uit de sector van de bijzondere jeugdbijstand betreft, blijkt uit onderzoek dat de subsidiëring van de infrastructuur- en werkingskosten ervan inderdaad niet tegemoetkomt aan de reële noden en behoeften inzake infrastructurele investeringen.

De subsidies voor de infrastructuur kunnen theoretisch op twee manieren worden opgetrokken om deze daadwerkelijk te laten aansluiten op de werkings- en infrastructuurkosten : ofwel door het verhogen van het huidige forfait voor infrastructuur en werking, ofwel door de voorzieningen toegang te geven tot de middelen van het VIPA, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

De eerste benadering, met name een verhoging van de huidige forfaitaire subsidiëring voor werking en infrastructuur, zou kunnen doen vermoeden vol-

gende voordelen te hebben : minder duur zijn, minder tijd vergen, zonder aanbesteding kunnen verlopen, aan elke instelling ten goede komen, beter geschikt zijn voor kleine voorzieningen.

Na grondiger onderzoek rijzen dan echter volgende bedenkingen.

- Het verhogen van de forfaitaire subsidiëring houdt substantiële budgettaire meerkosten in. In de huidige situatie voorziet het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand in maandelijkse subsidies voor de werking en de infrastructuur, en dit afhankelijk van de capaciteit en de categorie waarvoor de voorziening is erkend.

Om op basis van de huidige subsidiëring een vernieuwing of uitbreiding van infrastructuur te realiseren, zou een substantiële verhoging van de basisbedragen noodzakelijk zijn. Gelet op het algemene karakter van deze werkwijze – namelijk dat iedere erkende voorziening dan de verhoging zou genieten terwijl niet iedere voorziening nood heeft aan nieuwe infrastructuur – betekent de financiële weerslag een veelvoud van een financiëring uit het oogpunt van een reële aangetoonde behoefte.

- De huidige forfaitaire subsidiëring is voor onderhoudswerken waarvoor geen verantwoording wordt gegeven.

Een uitbreiding van het forfait naar (ver)nieuwbouw zal controle vergen op de aanwending en zal inhouden dat er via openbare aanbestedingen moet worden gewerkt. De wet op de overheidsopdrachten is van toepassing op alle infrastructuur die met gemeenschapsgeld wordt opgericht. Welke werkwijze inzake subsidiëring ook wordt gevolgd, deze regelgeving zou onverminderd moeten worden gevolgd. Het minder duur zijn zal – indien het vermoeden op zich al juist is, wat niet bewezen is – niet relevant zijn, aangezien de procedure van openbare aanbesteding zal moeten worden toegepast.

- Ook "kleine" voorzieningen komen frequent voor in de toepassing van de VIPA-benadering, bijvoorbeeld de kinderdagverblijven en de centra voor algemeen welzijnswerk.

Om deze redenen wordt gekozen voor de tweede benadering, met name de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand toegang geven tot

de middelen van het VIPA. Bijgevolg wordt best gewerkt met een gerichte subsidiëring, waarbij de initiatiefnemer de reële nood aan vernieuwing of uitbreiding aantoont. De beoordeling van deze aanvraag en de prioriteit ervan kunnen dan worden getoetst aan objectieve criteria, en dit afhankelijk van de beschikbare (schaarse) middelen.

Andere doorslaggevende argumenten pro deze keuze zijn de volgende.

- Het opnemen van de bijzondere jeugdbijstand in het toepassingsgebied van het VIPA, waarin hij als enige in de welzijnssector tot nu toe ontbreekt, zal een einde maken aan de uitzonderingspositie van deze sector.

De bijzondere jeugdbijstand kende immers een subsidiëringshistoriek die parallel loopt met deze van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en deze van Kind en Gezin, die wel deel uitmaken van het toepassingsgebied van het VIPA.

- Voor de sectoren binnen het toepassingsgebied van het VIPA is de optie van gerichte infrastructuursubsidiëring ook veel efficiënter en effectiever. Met een forfaitaire subsidiëring via het VIPA zal, gelet op de vooropgestelde prioriteitenstelling, de subsidiëring als instrument dienen om die initiatieven te selecteren welke het best de vooropgestelde beleidsdoelstellingen realiseren.

Momenteel werkt de administratie aan het aanpassen van de regelgeving om de voorzieningen uit de sector bijzondere jeugdbijstand toegang te verschaffen tot de VIPA-middelen voor infrastructuurwerken. Dit houdt in dat het procedurebesluit van het VIPA wordt aangepast en dat een sectorbesluit wordt opgesteld. De ontwerpen van beide besluiten werden op 26 maart jongstleden voorgelegd aan de koepelorganisaties uit de sector.

Daarnaast zal een werkgroep worden opgericht met vertegenwoordigers van de administratie, zowel van het VIPA als van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand, en van de koepelorganisaties voor het ontwikkelen en communiceren van de selectiecriteria en, in een later stadium, voor het samenstellen van een zorgstrategische commissie.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 51
van 12 april 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 164
van 12 april 2001
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 2040

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 145
van 12 april 2001
van de heer JAN LOONES

Garnalenbestand – Ondersteunende milieumaatregelen (2)

In mijn schriftelijke vraag nr. 26 van 20 november 2000 vroeg ik de minister naar maatregelen om het almaar slinkende garnalenbestand te vrijwaren.

Uit het antwoord dat ik toen van de minister mocht ontvangen, viel zowel goed als slecht nieuws te rapen.

Het goede nieuws was dat, dankzij het natuurherstelplan van de IJzermonding in Nieuwpoort, nieuwe natuurlijke habitats worden gecreëerd voor de garnalen en andere kreeftachtigen.

Het slechte nieuws was dat het garnalenbestand niet alleen te lijden heeft onder het biotoopverlies, maar ook onder de verwoesting van de bodems in ondiepe zee door de boomkorvisserij en door het afschrappen van tweekleppige weekdieren en mosselenbroed door buitenlandse schelpenvissers. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1034 – red.*)

Dit laatste antwoord zette blijkbaar nogal wat kwaad bloed in de visserijsector.

Zo wijst men erop dat niet de boomkorvisserij verantwoordelijk is voor de verwoesting van de zee, daarbij steunend op een wetenschappelijk bewijs in die zin van de administratie voor Zeevisserij. Evenmin zou het afschrappen van weekdieren en mosselenbroed door buitenlandse schelpenvissers daarvoor verantwoordelijk zijn, aangezien de administratie voor Zeevisserij precies deze rendabele toepassing van visserij verbiedt aan de vissers.

De sector wordt hierin blijkbaar bijgetreden door de federale collega van de minister.

Immers, terwijl de minister verwijst naar federale maatregelen die zouden moeten worden genomen inzake de verwoesting van de garnaalgronden door boomkorvisserij en buitenlandse schelpenvissers, verwijs ik naar het antwoord dat de bevoegde federale minister mij hierover gaf via een collega in de Kamer: "Er zijn momenteel geen elementen voorhanden die toelaten de rechtstreekse nefaste invloed van de boomkorvisserij op het garnaalbestand via de verstoring van de zeebodem te kwantificeren. Activiteiten van buitenlandse schelpdiervissers zijn onbestaande".

Daarbij zouden niet de vissers verantwoordelijk zijn voor de verwoesting van de zee, maar liggen intensieve baggerwerken, zandwinning, pollutie, enzovoort, ... aan de basis van de verwoesting van de zeebodems.

Naar aanleiding hiervan heb ik volgende bijkomende vragen. In het kader van de eerste fase voor de verdieping van de Schelde heeft de Vlaamse overheid 400 miljoen geschonken aan Nederland, en dit ten behoeve van natuurherstel. Tot op heden is dit nog niet benut, wat trouwens werd aangeklaagd, zowel door het Belgische als door het Nederlandse Rekenhof.

Klopt het dat Nederland het toebedeelde geld voor natuurherstel tot op heden niet in die zin heeft benut ?

Zo ja, heeft de minister daarover reeds overleg gepleegd met haar collega-minister van Openbare Werken ?

Antwoord

Vooraf wil ik opmerken dat Vlaanderen, in uitvoering van het Verdrag tot verruiming van de vaarweg Westerschelde, voor het Natuurcompensatieprogramma (NCP) van de 48-voetverruiming 44 miljoen gulden heeft vrijgemaakt (wat dus meer is dan de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde 400 miljoen frank). Nederland heeft daar zelf nog 22 miljoen gulden aan toegevoegd.

De Nederlandse overheid heeft hiervoor enkele jaren geleden een programma opgesteld, opgesplitst in drie soorten projecten.

- Buitendijkse natuurherstelprojecten (bescherming Zuidgors; broedgebied Hansweert ; veerhaven Kruinigen ; veerhaven Kerkpolder ; broedgebied Terneuzen): goed voor 17 miljoen gulden.
- Binnendijkse natuurherstelprojecten (inlaag Rammekenshoek ; inlaag Oosterzwakepolder ; inlaag Margarethapolder ; inlaag Den Inkel) : goed voor 19 miljoen gulden.
- Door waterschappen en provincies voorgestelde projecten, die nog niet volledig geconcretiseerd zijn: goed voor 30 miljoen gulden.

Voor de realisatie van dit NCP wordt een termijn van tien jaar nodig geacht.

Er wordt gerapporteerd over dit compensatieprogramma natuur, onder andere via de Werkgroep Westerschelde (WWS). Ook op 7 mei 2001 staat dit punt op de agenda van de WWS.

De vertraging in de realisatie in Nederland van het NCP is volledig te wijten aan overlegondes en procedures die het lokale draagvlak van de realisaties moesten waarborgen.

Ook in de goedgekeurde Langetermijnvisie Schelde-estuarium is het behoud van en de kwaliteit van de ondiepe gedeelten (garnalengronden) primair, en moet elk verlies worden gecompenseerd.

Ik zal aan mijn administratie de opdracht geven om over deze materie overleg te plegen met de diensten van collega Stevaert.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 105

van 27 april 2001

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bouwdossiers – Behandelingsduur

Recentelijk maakte de minister bekend dat 2.500 oude aanvragen voor een bouwvergunning werden afgewerkt. Daartoe werden ambtenaren ingezet die overuren presteerden. De termijn voor een bouwaanvraag werd zodoende teruggebracht tot zeventig dagen.

1. Eind 1999 gaf de minister in zijn antwoord op mijn vraag om uitleg aan dat er, naast een aantal structurele voorwaarden die dienden te worden weggewerkt, ook een probleem was van te weinig kandidaten met het vereiste functieprofiel in de wervingsreserve van het Vast Wervingssecretariaat (*Handelingen Commissievergadering nr. 18 van 21 oktober 1999, blz. 11-15 – red.*).

Heeft zich daarin al enige kentering voorgedaan ?

Kon het aantal statutairen sedertdien worden opgetrokken ?

2. De minister vestigde er destijds ook de aandacht op dat zeker in de provincie Antwerpen het tijdelijk kader niet kon worden opgevuld wegens een gebrek aan belangstelling en een vroegtijdig verlaten van tijdelijke werknemers bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

Is daarin al enige wijziging opgetreden ?

3. Hoever staat het met de versterking van het computernetwerk, waarvan de minister destijds de noodzaak onderstreepte ?
4. Bestaat de zogenaamde multidisciplinaire task force al die vanuit Brussel zou opereren wanneer er zich belangrijke complexe dossiers aandienen ?
5. Ten slotte wees de minister destijds ook naar de lokale besturen, waarvan er een aantal al te ge-

makkelijk bouwvergunningen goedkeurden en dan doorstuurden naar Arohm. Hij was van oordeel dat ieder zijn verantwoordelijkheid moest opnemen.

Hoever staat het daarmee ?

Beschikt de minister over aanwijzingen dat die gemeenten intussen strenger optreden ?

Antwoord

1. Het werven van kandidaten met het vereiste functieprofiel blijft problematisch. Niet alleen is de vraag momenteel groter dan het aanbod, dit ten gevolge van de gestegen interesse vanwege gemeenten en studie bureaus, bovendien is er inmiddels een stop inzake statutaire wervingen van toepassing, dit in afwachting van de goedkeuring van de in opmaak zijnde personeelsplannen. Het tijdelijk karakter van een contractueel statuut is voor de (reeds schaarse) kandidaten uiteraard minder aantrekkelijk.

In vergelijking met de situatie eind 1999 ziet de toestand er in de verschillende provincies momenteel als volgt uit m.b.t. het aantal statutaire personeelsleden van het niveau A (graad adjunct van de directeur en hoger).

Provincie	1.12.1999	1.4.2001
West-Vlaanderen	14,8	13,8
Oost-Vlaanderen	12,4	12,4
Antwerpen	12,5	14,5
Limburg	10,2	13,5
Vlaams-Brabant	10,0	10,8

Voormelde cijfers houden rekening met de partime tewerkstelling van sommige personeelsleden.

2. Het effectief aan contractuele personeelsleden van het niveau A evolueerde tijdens dezelfde periode als volgt :

Provincie	1.12.1999	1.4.2001
West-Vlaanderen	2,0	2,0
Oost-Vlaanderen	3,5	2,0
Antwerpen	3,0	2,0
Limburg	1,0	-
Vlaams-Brabant	2,0	2,0

De verslechtering van de situatie (die evenwel van maand tot maand sterk fluctueert) is het ge-

volg van het feit dat hogergeschoolden in de betrokken materies de begrijpelijke tendens vertonen de administratie al snel te verlaten wanneer hen een betrekking met meer toekomstperspectief wordt geboden.

3. In alle provincies werd de laatste twee jaar in belangrijke mate geïnvesteerd in informatica-apparatuur en de optimalisering van de reeds beschikbare software. Momenteel draait een belangrijk programma proef, Bredero genaamd, in de provincie West-Vlaanderen.

Zodra dit performant en veelzijdig programma is ontwikkeld, zal het worden veralgemeend in de andere ROHM-afdelingen. Het aanpassen van dit reeds complex programma aan de behoeften van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening en de gewijzigde situatie die hierdoor is ontstaan, heeft de veralgemeende implementatie vertraagd.

4. De multidisciplinaire task force kon vooralsnog slechts zeer gedeeltelijk worden samengesteld, precies om de redenen uiteengezet onder punt 1 (schaarste aan kandidaten met het gewenste profiel op de arbeidsmarkt).

Tot op heden is slechts één A1 in dienst getreden, terwijl in een ploeg werd voorzien van één A2 en vier A1's.

Dientengevolge is de task force nog niet operationeel. Daarom overweeg ik voor de samenstelling van de task force de aanwerving van personeel van een hoger niveau (volledige invulling op het niveau A2), zodat de functie aantrekkelijk kan worden voor de mensen met ervaring. Wel dient daartoe nog het nieuwe personeelsplan, waarvoor een goedkeuringsprocedure loopt, te worden gefinaliseerd.

5. In de eerste plaats dient te worden gesteld dat een niet onbelangrijk aantal bouwaanvragen inmiddels is vrijgesteld van het voorafgaandelijk advies van de gemachtigde ambtenaar, waardoor de gemeenten voor hun eigen verantwoordelijkheid worden geplaatst.

Een eventueel al te vergaande welwillendheid kan en zal worden gesanctioneerd door een schorsingsbeslissing van de gemachtigde ambtenaar.

Anderzijds wordt via overleg, onder meer met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, werk gemaakt van een sensibilisering van

de steden en gemeenten om zich volledig in te schrijven in de filosofie en de concrete beleidsdoelstellingen van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening.

Ik meen ten slotte dat er nog enige tijd nodig is alvorens we de toestand zinvol kunnen evalueren.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
△ 35	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1995
54	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Informatie- en klachtenbeleid – Kritiek Vlaamse Ombudsdienst</i>	1875
55	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Belastingdienst – Kritiek Vlaamse Ombudsdienst</i>	2023
56	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Kijk- en luistergeld – Kritiek Vlaamse Ombudsdienst</i>	1876
57	27.04.2001	C. Decaluwe	<i>Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders</i>	1878
58	04.05.2001	C. Decaluwe	<i>Euro-omschakeling – Vlaamse administratie</i>	1879
59	04.05.2001	J. De Roo	<i>Kijk- en luistergeld – Campingbewoners</i>	1891
△ 60	04.05.2001	F. Vermeiren	<i>Europese School – Vestigingsplaats</i>	1892
61	17.05.2001	C. Decaluwe	<i>Hefboomprojecten – Ondersteuning door VOI's</i>	1893
64	07.06.2001	C. Decaluwe	<i>Douanegebouwen – Overname</i>	1893
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
179	19.04.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietsinfrastructuur – Stand van zaken</i>	1893
182	19.04.2001	C. Vandembroeke	<i>N382 Waregem – Watergladheid</i>	1895
184	24.04.2001	J. Loones	<i>Scheepswrakken – Berging</i>	1895
185	26.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16 Willebroek-St.-Niklaas – Mobiliteitsvisie</i>	1897
186	27.04.2001	C. Decaluwe	<i>Aanpassing Grensleie – Overleg met Wallonië</i>	1897
187	27.04.2001	J. Penris	<i>N148 St.-Bernardsesteenweg Antwerpen – Onderhoud</i>	1898
188	27.04.2001	C. Decaluwe	<i>Baggerplan – Bergingscapaciteit</i>	1899
190	04.05.2001	B. Laloo	<i>Spuikom Oostende – Waterkrachtcentrale</i>	1901
191	04.05.2001	C. Verougstraete	<i>A10 Oostende – Bruggen</i>	1901
192	04.05.2001	S. Becq	<i>Leerkrachten – Woon-werkverkeer</i>	1902
193	04.05.2001	J. Malcorps	<i>E313 Ranst – Op- en afrit</i>	1902
194	04.05.2001	F. Vermeiren	<i>Europese School – Vestigingsplaats</i>	1903
195	14.05.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gratis openbaar vervoer – Vrijwilligers</i>	1903
196	14.05.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Voeren – Busverbindingen</i>	1904
197	14.05.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Abonnementsprijzen en kansarmoede</i>	1904
198	14.05.2001	F. Ramon	<i>Energiefoon – Stand van zaken</i>	1905
199	14.05.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wateroverlast Sluizen (Tongeren) – Stand van zaken</i>	1906

201	14.05.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Aangepast gehandicaptenvervoer</i>	1907
202	14.05.2001	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Zwartrijders</i>	1907
203	14.05.2001	F. Vermeiren	<i>E19 Machelen – Doortrekking</i>	1908
204	14.05.2001	F. Vermeiren	<i>Verkeer Vlaams-Brabant – Toekomstopties</i>	1910
205	14.05.2001	F. Vermeiren	<i>De Lijn – 65-pluskaart</i>	1911
206	14.05.2001	M. Van den Eynde	<i>Brug Grote Schijn Deurne – Herstel</i>	1912
208	14.05.2001	L. Caluwé	<i>Regionale luchthavens – Studies – Selectie management</i>	1912
209	17.05.2001	L. Caluwé	<i>Regionale luchthavens – Bevoegdheid management</i>	1914
210	17.05.2001	L. Caluwé	<i>Regionale luchthavens – Passagiersaantallen – Investeringskredieten</i> ...	1914
211	17.05.2001	F. Vermeiren	<i>Windenergie – Subsidiëring</i>	1915
212	17.05.2001	J. De Meyer	<i>N49 Antwerpen-Knokke – Omvorming tot autosnelweg</i>	1916
213	17.05.2001	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk – Verlichting</i>	1917
214	17.05.2001	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk – Wateroverlast</i>	1917
215	17.05.2001	C. Decaluwe	<i>E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging (2)</i>	1917
216	17.05.2001	C. Decaluwe	<i>N50-N36 Kuurne – Ronde</i>	1918

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

143	22.03.2001	S. Becq	<i>Welzijnssector – Forfaitaire financiering en weddedrift</i>	2025
147	29.03.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Thuiszorg – Pluralisme</i>	2029
149	29.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Geweld tegen vrouwen – Initiatieven</i>	2030
150	29.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnssector – Begeleiding herintreders en stagiairs</i>	2034
151	30.03.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Poetsdiensten – Gesco's</i>	2035
152	30.03.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Poetsdiensten – Diplomavereisten</i>	2035
159	12.04.2001	J. Loones	<i>Doven en slechthorenden – Gebarentalen</i>	2036
160	12.04.2001	P. Ceysens	<i>Integrale jeugdhulpverlening – Open samenwerkingsverbanden</i>	2037
161	12.04.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Pekingdecreet – Afgewezen projecten</i>	2038
163	12.04.2001	P. Ceysens	<i>Pleegkinderen – Combinatie van opvangvormen</i>	2039
△ 164	12.04.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	2040
165	12.04.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Lokaal gezondheidsoverleg</i>	2047
167	24.04.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Jonge gezinnen</i>	1918
168	27.04.2001	P. Ceysens	<i>Cannabisgebruik – Gezondheidsimplicaties</i>	1919
170	27.04.2001	P. Ceysens	<i>Particuliere kinderopvang – Promotiecampagne</i>	2048
171	27.04.2001	P. Ceysens	<i>Kinderverzorging – Personeelstekort</i>	2049
172	27.04.2001	P. Ceysens	<i>Filmkeuringscommissie – Afkeuringsgronden</i>	1921
173	27.04.2001	P. Ceysens	<i>RVT-erkenningen – West-Vlaanderen</i>	1921
177	27.04.2001	M. Dillen	<i>Consultatiebureaus v/h jonge kind – Erkennung en subsidiëring</i>	2050

178	27.04.2001	S. Janssens-Vanoppen	<i>Begeleidingstehuis Zonnelied – Subsiëring</i>	2051
180	04.05.2001	J. Bex	<i>Medisch Centrum Aarschot – Erkenning CT-scanner</i>	1923
189	14.05.2001	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Rusthuiskosten OCMW's (2)</i>	1924
193	17.05.2001	C. Decaluwe	<i>Hefboomprojecten – Ondersteuning door VOI's</i>	1925

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

51	12.04.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	2053
54	24.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taaltoestanden Brusselse urgentiediensten – Dossier</i>	1925
55	27.04.2001	D. Lootens-Stael	<i>Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek – Taalgebruik</i>	1926
56	27.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Naleving Septemberdecreet</i>	1927
58	27.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Vernederlandsing straatbeeld</i>	1927
59	04.05.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Randkrant – Overdracht naar VZW De Rand</i>	1928
60	04.05.2001	B. Grouwels	<i>VGC-dotaties – Basisallocaties 45.02 en 65.01</i>	1928

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

109	19.04.2001	P. Huybrechts	<i>Onderwijsinstellingen – Verborgene camera's</i>	1931
110	24.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerplicht – Alternatieve erkende opleidingen</i>	1931
111	27.04.2001	M. Dillen	<i>Boekentassen – Gewicht (2)</i>	1932
112	27.04.2001	M. Dillen	<i>Boekentassen – Gewicht (3)</i>	1933
113	04.05.2001	S. Becq	<i>Leerkrachten – Woon-werkverkeer</i>	1933
114	14.05.2001	C. Verougstraete	<i>Visserijonderwijs – Stand van zaken</i>	1934

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

50	24.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige werklozen Halle-Vilvoorde – Taalkennis</i>	1936
51	27.04.2001	S. Becq	<i>Loopbaanonderbreking – Herintreding</i>	1937
52	17.05.2001	S. Becq	<i>Gehandicapten – Bijscholing</i>	1938

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

145	12.04.2001	J. Loones	<i>Garnalenbestand – Ondersteunende milieumaatregelen (2)</i>	2053
152	19.04.2001	I. Vertriest	<i>Bosprojecten – Oost-Vlaanderen</i>	1939
153	19.04.2001	F. Vermeiren	<i>Heffing afvalwater – Stand van zaken</i>	1940
154	19.04.2001	I. Vertriest	<i>Waterbeheer – Gavere</i>	1942
155	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Inning afvalstoffenheffing – Doelmatigheid</i>	1945
156	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Inning afvalwaterheffing – Doelmatigheid</i>	1946
157	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Inning grondwaterheffing – Doelmatigheid</i>	1951

158	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Inning mestheffing – Doelmatigheid</i>	1952
159	19.04.2001	J. Loones	<i>Vlaamse Toontuinen (Hoegaarden) – Steun</i>	1953
160	24.04.2001	J. De Meyer	<i>Mestverwerking – Stand van zaken</i>	1954
161	04.05.2001	A. Moreau	<i>Aansluiting gemeentelijke rioleringen – Stand van zaken</i>	1960
162	04.05.2001	I. Vertriest	<i>Landelijke waterlopen – Beheer</i>	1961
163	04.05.2001	J. De Meyer	<i>VLIF-subsidies – Land- en tuinbouwscholen</i>	1963
164	04.05.2001	A. De Martelaer	<i>Kesseldal Kessel-Lo – Bodemvervuiling</i>	1964
165	14.05.2001	M. Van den Eynde	<i>Helihaven Puurs – Stand van zaken</i>	1965
168	14.05.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vogelrichtlijngebieden – Zuidelijk Eiland Bornem</i>	1966
173	17.05.2001	D. Ramoudt	<i>Camping Polderpark Nieuwpoort – Regularisatie</i>	1966
174	17.05.2001	J. Browaey	<i>Vervroegde bejaging – Regeling</i>	1968
179	23.05.2001	J. Bex	<i>OVAM-campagne – Evaluatie</i>	1969
188	01.06.2001	M. Van den Eynde	<i>OVAM-studiedag – Slottoespraak</i>	1972

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

134	19.04.2001	V. Heeren	<i>Heffing leegstand – Evaluatie</i>	1973
135	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Sociale woningen – Onderhoudstoestand</i>	1974
136	19.04.2001	C. Decaluwe	<i>Toezegging huisvestingspremies – Kritiek Vlaamse Ombudsdienst</i>	1975
137	19.04.2001	V. Declercq	<i>Overheidscontracten en mensenrechten – Totalfina Elf</i>	1976
138	24.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Exportsubsidiëring – Eenmanszaken</i>	1977
139	24.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsdiensten – Vestiging in Brussel</i>	1977
140	24.04.2001	J. Loones	<i>Scheepswrakken – Maritiem erfgoed</i>	1982
141	27.04.2001	C. Decaluwe	<i>Sociale huursector – Huurachterstallen (2)</i>	1983
142	27.04.2001	S. Becq	<i>Heffing leegstand – Halle-Vilvoorde</i>	1984
143	27.04.2001	C. Decaluwe	<i>Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders</i>	1986
144	04.05.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociale huisvesting – Controle buitenlands eigendom</i>	1985
145	04.05.2001	C. Van Eyken	<i>OCMW's – Administratief toezicht</i>	1985

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

104	24.04.2001	C. Decaluwe	<i>VRT – Uitzendrechten voor sportevenementen</i>	1989
105	27.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bouwdossiers – Behandelingsduur</i>	2054
106	27.04.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Bestemming</i>	1989
107	04.05.2001	E. Glorieux	<i>Windturbineprojecten – Vergunningen</i>	1990
108	04.05.2001	C. Decaluwe	<i>Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen – Pioniergemeenten</i>	1993
109	04.05.2001	C. Decaluwe	<i>Vernielde zonevreemde constructies – Aanvullende schadevergoeding</i> ..	1994
110	14.05.2001	C. Decaluwe	<i>Zonevreemde woningen – Regularisaties</i>	1995